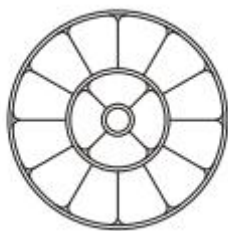

DE MOEDER

Enige Antwoorden van de Moeder

Enige Antwoorden van de Moeder

De Moeder

Enige Antwoorden van de Moeder

Sri Aurobindo Ashram, Pondicherry

VOLUME 16
VERZAMELDE WERKEN VAN DE MOEDER

Tweede Editie

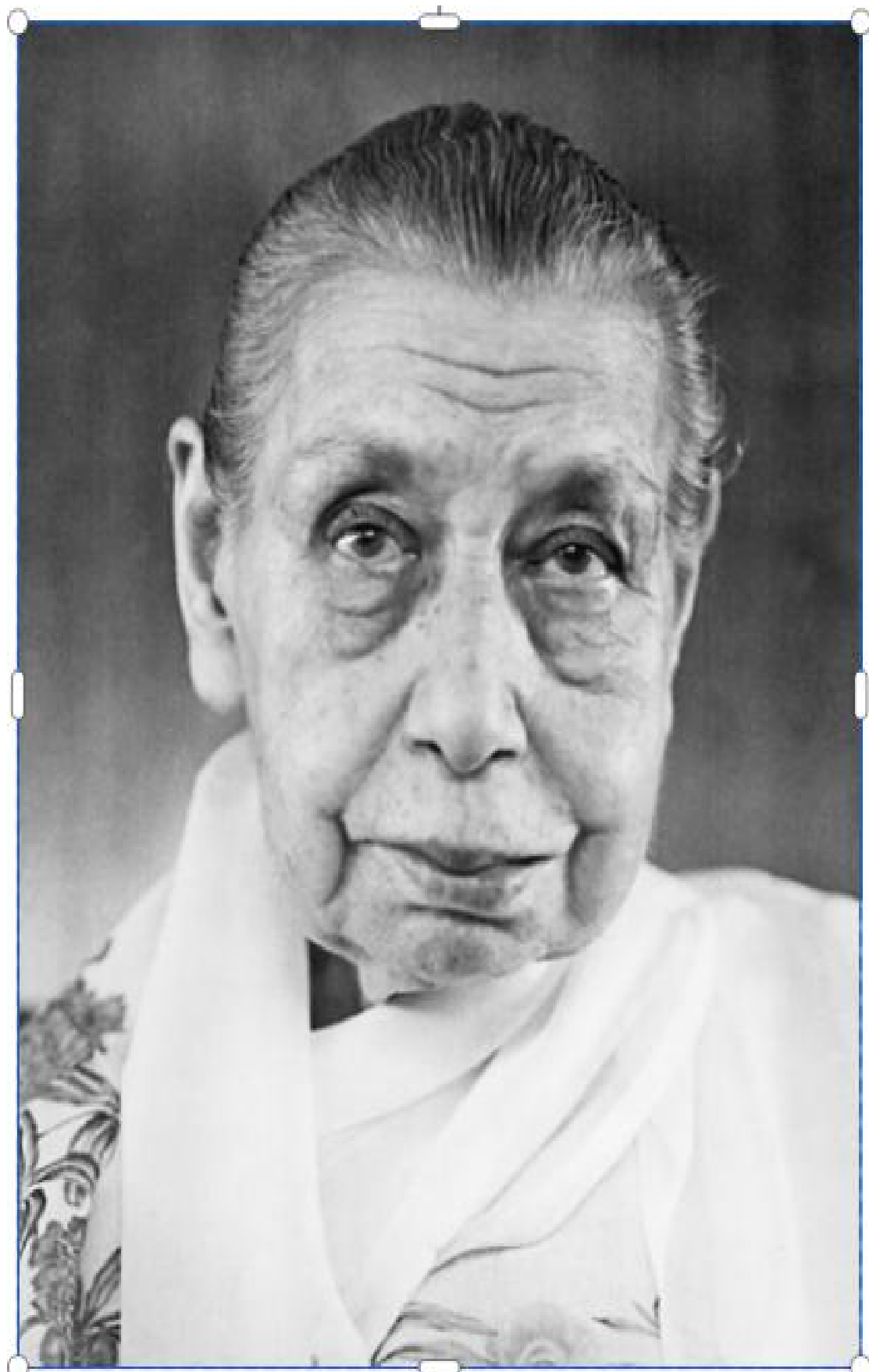
ISBN 81-7058-670-4

© Sri Aurobindo Ashram Trust 1987, 2004

Gepubliceerd door Sri Aurobindo Ashram Publication Department
Pondicherry - 605 002

Website: <http://sabda.sriaurobindoashram.org>

Gedrukt in Sri Aurobindo Ashram Press, Pondicherry
PRINTED IN INDIA

De Moeder in 1970

Uitgevers Notitie

Dit deel bevat de correspondentie van de Moeder met veertien personen; op één na waren ze allemaal lid van de Sri Aurobindo Ashram. Het materiaal bestrijkt een periode van vijfenveertig jaar, van 1927 tot 1972. De vroegste stukken zijn brieven van de Moeder aan haar zoon; de laatste zijn korte gedachten en gebeden geschreven in het notitieboekje van een jonge discipel. Elk van de correspondentie wordt in chronologische volgorde gepresenteerd, met uitzondering van Serie Zes, die op thema is gerangschikt. Twee correspondentie is in het Engels geschreven; twaalf zijn geheel of gedeeltelijk in het Frans geschreven en verschijnen hier in vertaling. Meer informatie is te vinden in de Notitie bij de Teksten.

Inhoud

<i>Serie Een</i>	12
Brieven van de Moeder aan Haar Zoon	12
<i>Serie Twee</i>	18
<i>Serie Twee</i>	20
Brieven aan een Sadhak	20
<i>Serie Drie</i>	53
<i>Serie drie</i>	55
Brieven aan "Mijn kleine glimlach"	55
<i>Serie Vier</i>	87
<i>Serie Vier</i>	89
Brieven aan een Sadhak	89
<i>Serie Vijf</i>	94
<i>Serie Vijf</i>	96
Brieven aan een Kind	96
<i>Serie Zes</i>	124
<i>Serie Zes</i>	126
Brieven aan een Jonge Sadhak	126
<i>Serie Zeven</i>	160
<i>Serie Zeven</i>	162
Brieven aan een Sadhak	162
<i>Serie Acht</i>	175
<i>Serie Acht</i>	177
Brieven aan een Jonge Begeleider	177
<i>Serie Negen</i>	192
<i>Serie Negen</i>	193
Brieven aan een Jonge Leraar	193
<i>Serie Tien</i>	204
<i>Serie Tien</i>	206
Brieven aan een Jonge Begeleider	206

Serie Elf	277
<i>Serie Elf</i>	279
Brieven aan een Sadhak	279
Serie Twaalf	308
<i>Serie Twaalf</i>	310
Brieven aan een Student	310
Serie Dertien	317
<i>Serie Dertien</i>	319
Brieven aan een Student	319
Serie Veertien	327
<i>Serie Veertien</i>	329
Brieven aan een Sadhak	329
<i>Noot over de teksten</i>	342

Enige Antwoorden van de Moeder
Serie Een

Serie Een

Brieven van de Moeder aan Haar Zoon

Onze gemeenschap groeit steeds meer; we zijn bijna dertig (exclusief degenen die verspreid over India wonen); en ik ben verantwoordelijk geworden voor dit alles; ik sta centraal in de organisatie, zowel op materieel als spiritueel vlak, en je kunt je gemakkelijk voorstellen wat dat betekent. We bewonen al vijf huizen, waarvan één ons eigendom is; anderen zullen volgen. Nieuwe rekruten komen uit alle delen van de wereld. Met deze uitbreiding ontstaan er nieuwe activiteiten en ontstaan er nieuwe behoeften die nieuwe vaardigheden vereisen.

16 januari 1927

*

Ik denk dat ik je al over onze vijf huizen heb verteld; vier ervan staan aaneengesloten in één vierkant blok dat aan alle kanten omgeven is door straten en bestaat uit verschillende gebouwen met binnenplaatsen en tuinen. We hebben zojuist een van deze huizen gekocht, gerenoveerd en comfortabel ingericht en onlangs hebben we ons daar gevestigd, Sri Aurobindo en ikzelf, evenals vijf van de naaste discipelen.

We hebben de huizen met elkaar verbonden door openingen in enkele buitenmuren en bijgebouwen, zodat ik vrij in ons kleine koninkrijk kan rondlopen zonder de straat op te hoeven – dat is best aardig. Maar ik heb het nu drukker dan ooit, en ik kan zeggen dat ik op dit moment haast heb om je te schrijven.

16 februari 1927

*

Het is waar dat ik al lange tijd niet heb geslapen in de gebruikelijke zin van het woord.¹ Dat wil zeggen, ik val nooit in de onbewustheid die het teken is van de gewone slaap. Maar ik geef mijn lichaam wel de rust die het nodig heeft, namelijk twee of drie uur liggen in een toestand van absolute onbeweeglijkheid waarin het hele wezen, mentaal, psychisch, vitaal en fysiek, in een volledige rusttoestand komt van volmaakte vrede, absolute stilte en totale onbeweeglijkheid, terwijl het bewustzijn volkomen wakker blijft; of ik ga over tot een innerlijke activiteit van een of meer zijnstoestanden, een activiteit die het occulte werk vormt en die, overbodig om te zeggen, ook volkomen bewust is. Ik kan dus in alle waarheid zeggen dat ik gedurende de vierentwintig uur, die dus een ononderbroken reeks vormen, nooit mijn bewustzijn verlies en dat ik geen gewone slaap meer ervaar, terwijl ik mijn lichaam nog steeds de rust geef die het nodig heeft.

¹ Geschreven naar aanleiding van een krantenartikel waarin stond dat de Moeder al enkele maanden niet had geslapen.

3 juli 1927

*

In deze brief stuur ik je een paar foto's van de Ashram, die je ongetwijfeld zullen interesseren, omdat ze je een idee geven, hoe onvolledig en onnauwkeurig ook, van de omgeving waarin ik woon; in ieder geval zullen ze een zeer beperkte indruk geven, want de Ashram bestaat momenteel uit zeventien huizen, bewoond door vijfentachtig of negentig mensen (het aantal varieert afhankelijk van het komen en gaan van mensen).

Ik stuur je ook de gesprekken 14 en 15. Ik hoop dat je in verschillende delen de volledige reeks van de eerste dertien hebt ontvangen; ik heb ze je laten toesturen zodra ze zijn gepubliceerd.²

25 augustus 1929

*

Ik zal niet proberen te reageren op je mening over de "gesprekken", hoewel er bepaalde punten zijn die je niet volledig lijkt te hebben begrepen; maar ik veronderstel dat een tweede lezing later, op je gemak je in staat zal stellen om de delen te begrijpen die je in eerste instantie ontgingen. Bovendien pretenderen deze "gesprekken" niet hun onderwerpen uit te diepen of ze zelfs maar grondig te behandelen. Het zijn eerder hints met een pragmatisch dan didactisch doel; ze vormen een soort morele stimulans, bedoeld om degenen die onderweg zijn, aan te sporen en te motiveren. Het is waar dat in mijn antwoorden veel aspecten van de vraag zijn verwaarloosd die met interesse hadden kunnen worden onderzocht – dat zal een andere keer zijn.

21 oktober 1929

*

De Ashram wordt een steeds interessantere instelling. We hebben nu ons eenentwintigste huis; het aantal betaalde werkers van de Ashram (arbeiders en bedienden) is opgelopen tot zestig of vijfenzeestig, en het aantal Ashramleden (de discipelen van Sri Aurobindo die in Pondicherry wonen) varieert tussen de vijfentachtig en honderd. Vijf auto's, twaalf fietsen, vier naaimachines, een dozijn typemachines, vele garages, een autoreparatiewerkplaats, een elektriciteitsbedrijf, een bouwdienst, naaiafdelingen (Europese en Indiase kleermakers, borduursters, enz.), een bibliotheek en leeszaal met enkele duizenden boeken, een fotografische dienst, algemene winkels met een grote verscheidenheid aan goederen, bijna allemaal geïmporteerd uit Frankrijk, grote tuinen voor bloemen, groenten en fruit, een zuivelfabriek, een bakkerij, enz., enz.! — je ziet dat het geen kleinigheid is. En aangezien ik voor dit alles zorg, kan ik met recht zeggen dat ik het druk heb.

23 augustus 1930

² Deze vijftien "gesprekken" zijn gepubliceerd in *Questions and Answers 1929-1931*, CWM, Vol. 3, pp. 1-120.

*

Ik heb ook de *Grande Revue*³ ontvangen en ik heb het artikel dat je noemt gelezen. Ik vond het nogal saai, maar verder niet slecht. Maar de Mukerjee die daar wordt geciteerd, moet vele jaren hebben bestaan buiten India (in Amerika, geloof ik) en is volledig verwesterd; anders zou hij Gandhi en Tagore niet noemen als de twee populairste figuren *in India*. Integendeel, het is juist buiten India dat ze het populairst zijn; en voor buitenlanders lijken deze twee mannen de enigen te zijn die het Indiase genie vertegenwoordigen. Dit is verre van waar, en als ze zo bekend zijn in Westerse landen, komt dat waarschijnlijk doordat hun status het begrip van het Westerse denkvermogen niet te boven gaat.

India heeft veel grotere genieën dan deze en op de meest uiteenlopende gebieden: wetenschappelijk, literair, filosofisch en spiritueel. Het is waar dat de jongeren uit Shantiniketan verfijnd overkomen, maar zonder enige kracht of energie voor realisatie. Wat Gandhi's jongeren betreft, zij hebben misschien meer energie en daadkracht, maar ze zitten gevangen tussen de vier muren van een paar bekrompen ideeën en een beperkt denkvermogen.

Ik herhaal, er is beter, veel beter in India, maar dit India geeft niet om internationale glorie.

4 augustus 1931

*

Even iets over uw opmerking dat het krijgen van kinderen de enige manier is om de mensheid in stand te houden. Ik heb dit nooit ontkend, maar ik wil eraan toevoegen dat er in dit opzicht niets te vrezen valt; als het de bedoeling van de natuur is om de mensheid in stand te houden, zal ze altijd zoveel mensen vinden als ze nodig heeft om haar plan uit te voeren. De aarde zal zeker nooit te kampen hebben met een tekort aan mensen.

28 september 1931

*

De dingen die verwacht worden... alleen die kunnen de treurige toestand die je in je brief van 9 oktober beschrijft, verhelpen; en die beperkt zich zeker niet tot de kleine staten van Midden-Europa. Wat je hebt beschreven, is vrijwel de toestand van de hele wereld: wanorde, verwarring, verspilling en ellende.

Het heeft echter geen zin om te klagen en te zeggen: Waar ga je naartoe! De uiteindelijke ineenstorting, het algemene bankroet lijkt overduidelijk genoeg... tenzij... Er is altijd een "tenzij" in de geschiedenis van de aarde; en altijd, wanneer verwarring en vernietiging hun climax lijken te hebben bereikt, gebeurt er iets en ontstaat er een nieuw evenwicht dat het leven van aftakelende beschavingen en menselijke samenlevingen in waanzin nog een paar eeuwen verlengt.

³ Een literair maandblad dat tot 1939 in Frankrijk werd uitgegeven.

Denk niet dat ik een pessimist ben. Ik hou absoluut niet van de dingen zoals ze zijn. Ik geloof echter niet dat ze erger zijn dan ze al vele malen eerder zijn geweest. Maar ik wil dat ze anders zijn, ik wil dat ze harmonieuzer en oprechter zijn. Oh, de gruwel van de leugen verspreidt zich overal op aarde en heerst de wereld met haar wet van de duisternis! Ik geloof dat haar heerschappij lang genoeg heeft geduurd; dit is de meester die we nu moeten weigeren te dienen. Dit is de grote, de enige remedie.

3 november 1931

*

Na lange tijd was ik blij uw brief van 5 januari te ontvangen, vooral omdat je Pondicherry beschouwt als een ideale rustplaats. Toegegeven, ik denk dat het een perfecte kuur zou kunnen zijn voor de rustelozen — zelfs als men afleiding zoekt, is er geen; aan de andere kant is de zee prachtig, het landschap is uitgestrekt en de stad is erg klein: vijf minuten rijden en je bent eruit; en, te midden van dit alles, is de Ashram een condensatie van dynamische en actieve vrede, zozeer zelfs dat iedereen die van buitenaf komt, zich in een andere wereld voelt. Het is inderdaad iets van een andere wereld, een wereld waarin het innerlijke leven het uiterlijke beheerst, een wereld waar dingen gedaan worden, waar werk niet wordt verricht voor een persoonlijk doel, maar op een onbaatzuchtige manier voor de verwezenlijking van een ideaal. Het leven dat we hier leiden, is even ver verwijderd van ascetische onthouding als van een enerverend comfort; Eenvoud is hier de regel, maar een eenvoud vol variatie — een verscheidenheid aan beroepen, activiteiten, smaken, neigingen, naturen; iedereen is vrij om zijn leven naar eigen inzicht in te richten, de discipline is gereduceerd tot het minimum dat nodig is om het bestaan van 110 tot 120 mensen te organiseren en bewegingen te vermijden die schadelijk zouden zijn voor het bereiken van ons yogadoel.

Wat vind je hiervan? Is het niet verleidelijk? Zul je ooit tijd of de mogelijkheid hebben om hierheen te komen? Laat me hopen op een bezoek.

Ik wil je graag onze "vestiging" laten zien. Er zijn net vier huizen bijgekomen die ik op mijn naam heb gekocht om de juridische details te vereenvoudigen; maar het spreekt voor zich *dat ik ze niet bezit*. Ik denk dat ik de situatie al aan je heb uitgelegd en ik wil van deze gelegenheid gebruikmaken om je eraan te herinneren. De Ashram met al zijn onroerend goed en roerende goederen is eigendom van Sri Aurobindo. Dankzij zijn geld kan ik de bijna enorme uitgaven die ermee gepaard gaan, dekken (ons jaarlijkse budget bedraagt gemiddeld één lakh roepie, wat tegen de huidige wisselkoers overeenkomt met ongeveer 650.000 frank); en als mijn naam soms verschijnt (op bankrekeningen, bij de aankoop van huizen, auto's, enz.), is dat, zoals ik je al vertelde, een kwestie van gemak voor de papieren en handtekeningen, aangezien ik degene ben die alles "beheert", maar niet omdat ik ze echt bezit. Je zal gemakkelijk begrijpen waarom ik je dit allemaal vertel; het is zodat je er voor de zekerheid rekening mee kunt houden.

10 februari 1933

*

Uw laatste brief verwijst naar actuele gebeurtenissen en verraadt enige bezorgdheid die zeker niet ongegrond is. In hun onwetende onbewustheid zetten mensen krachten in beweging waarvan ze zich niet eens bewust zijn, en al snel raken deze krachten steeds verder buiten hun controle en veroorzaken ze desastreuze gevolgen. De aarde lijkt bijna volledig te schudden door een vreselijke aanval van politieke en sociale epilepsie, waardoor de gevaarlijkste vernietigende krachten hun werk doen. Zelfs hier, in dit arme hoekje, zijn we niet ontsnapt aan de algemene kwaal. Drie of vier dagen lang waren de krachten die aan het werk waren lelijk en konden ze terecht angst en grote verwarring veroorzaken begon door te dringen. Ik moet zeggen dat onder de omstandigheden de gouverneur (Solmiac) grote vriendelijkheid en vastberadenheid toonde. Zijn goede wil is boven alle lof verheven. Uiteindelijk liep het allemaal goed af, gezien de moeilijke omstandigheden. Maar nu zitten meer dan 14.000 arbeiders zonder werk. De grootste fabriek is gesloten, niemand weet hoe lang, en de andere is afgebrand.

Het teken des tijds lijkt een volledig gebrek aan gezond verstand. Maar misschien zien we het gewoon zo omdat nabijheid ons alle details laat zien. Van een afstand vervagen de details en worden alleen de hoofdlijnen zichtbaar, wat de omstandigheden een iets logischer aspect geeft.

Het kan zijn dat het leven op aarde altijd al een chaos is geweest – wat de Bijbel ook mag zeggen, het Licht heeft zich nog niet laten zien. Laten we hopen dat het niet lang op zich laat wachten.

23 augustus 1936

*

Er wordt in Genève een klein boekje uitgegeven met een lezing die ik in 1912 heb gehouden, meen ik. Het is wat verouderd, maar ik wilde hun enthousiasme niet temperen. Ik had het "De Centrale Gedachte" genoemd, maar ze vonden dat iets te filosofisch, dus is het veranderd in "De Allerhoogste Ontdekking".⁴ Nogal pompeus naar mijn smaak, maar...

24 april 1937

*

Over recente gebeurtenissen gesproken, u vraagt me "of het een gevaarlijke bluf was" of dat we "ternauwernood aan een ramp ontsnapten". Tegelijkertijd aannemen zou dichter bij de waarheid liggen. Hitler blufte zeker, als je dat schreeuwen en dreigen noemen wilt met de bedoeling degenen met wie je praat te intimideren en zoveel mogelijk te krijgen. Tactiek en diplomatie werden gebruikt, maar aan de andere kant zijn er achter elke menselijke wil krachten aan het werk die niet menselijk van oorsprong zijn en die bewust naar bepaalde doelen streven. Het spel van deze krachten is zeer complex en ontgaat het menselijk bewustzijn over het algemeen; maar voor het gemak van uitleg en begrip, kunnen ze worden onderverdeeld in twee belangrijke tegengestelde tendensen: zij die werken voor de vervulling van het Goddelijke

⁴ Gepubliceerd in *Words of Long Ago*, CWM, Vol. 2, blz. 40 – 46.

werk op aarde, en zij die zich tegen deze vervulling verzetten. De eerstgenoemden hebben weinig bewuste instrumenten tot hun beschikking. Het is waar dat in dit geval kwaliteit ruimschoots compenseert voor kwantiteit. Wat de antigoddelijke krachten betreft, die hebben er maar te veel om uit te kiezen, en ze vinden altijd willen die ze tot slaaf maken en individuen die ze tot volgzame, maar bijna altijd onbewuste marionetten maken. Hitler is een uitgelezen instrument voor deze antigoddelijke krachten die geweld, omwenteling en oorlog willen, omdat ze weten dat deze dingen de werking van de goddelijke krachten vertragen en belemmeren. Daarom was een ramp heel dichtbij, ook al wilde geen enkele menselijke regering dat bewust. Maar koste wat kost mocht er geen oorlog komen en daarom is oorlog voorlopig vermeden.

22 oktober 1938

Serie Twee

Serie Twee

Brieven aan een Sadhak

Aan de sadhak die verantwoordelijk was voor de Sri Aurobindo Ashram Building Department in de jaren 30 en begin jaren 40.

Zonde hoort bij de wereld en niet bij yoga.

*

Door zijn manier van denken, voelen en handelen straalt ieder trillingen uit die zijn eigen atmosfeer vormen en trekt hij op natuurlijke wijze trillingen van vergelijkbare aard en kwaliteit aan.

*

Zolang je in staat bent iemand te verslaan, open je de deur voor de mogelijkheid om zelf verslagen te worden.

*

Je verwacht dat degenen die met je samenwerken *genieën* zijn. Dat is niet helemaal eerlijk.

*

Ik heb je briefje voor waszeep gezien. Je kreeg de laatste op 22 maart. Dat is slechts *16 dagen*, terwijl een stuk zeep *30 dagen* mee moet gaan. Het is overduidelijk dat je koelie de zeep steelt, en ik ben niet van plan hem waszeep te geven. Er moet een manier gevonden worden om hem te controleren; Woorden hebben geen zin.

(Deze keer heb ik de zeep goedgekeurd.)

*

X is aan een nieuw notitieboekje begonnen, maar het lijkt me dat hij het vorige nog niet af had.

Ik zie helemaal niet de noodzaak in om het notitieboekje elke maand te vervangen. Wilt u controleren of het vorige boek daadwerkelijk af is of niet, en dienovereenkomstig handelen?

In de toekomst zal ik verplicht zijn om het voltooide notitieboekje te vragen voordat ik een nieuw kan goedkeuren. Dat wil zeggen, elke keer dat een notitieboekje verlengd moet worden, moet het voltooide notitieboekje tegelijk met het briefje voor het nieuwe notitieboekje naar mij worden opgestuurd.

Ik zie niet de noodzaak in om een lege pagina aan het begin te laten.

*

Y klaagt dat er cementstof in het veevoer valt wanneer het op de veranda wordt klaargemaakt.

Misschien is dit wel de reden dat de ossen ziek worden. Een van deze arme dieren is vreselijk mager geworden. Ik heb het vanochtend gezien.

Kijk alstublieft of er een betere oplossing kan worden getroffen.

*

(Over het vergroten van een badkamer)

Hij lijkt me ruim voldoende. Ze zijn niet van plan hun badkamer als balzaal te gebruiken, neem ik aan.

*

Hoe kan het dat je al twee dagen niets met me hebt gezegd over de baktafel? Als die niet meteen gerepareerd wordt, hebben we geen brood meer te eten. Het werk moet onmiddellijk gedaan worden.

*

Ik voel me niet op mijn gemak in de eetkamer. Een ongeluk kan niet worden voorkomen door alleen maar te zeggen: "er gebeurt niets". Jouw mentale gesteldheid mag dan sterk zijn, maar de tegenovergestelde gesteldheid is minstens zo sterk als die van jou – en we mogen de tegenkrachten nooit uitdagen.

Ik vraag je alle koppigheid te laten varen en volkomen oprecht te zijn. Ga kijken zonder vooropgezet idee.

Ga eerlijk en zorgvuldig kijken, overal; bedenk dat er zo'n dertig mensen eten en als er iets gebeurt, wat een vreselijke zaak dat zou zijn – en, met het besef van uw volledige verantwoordelijkheid, kom morgenochtend, met een definitief en definitief antwoord – ik zal je woord vertrouwen.

P.S. Natuurlijk verwacht ik niet dat je vanavond gaat, maar morgenochtend.

14 december 1931

*

In Cycle House brak een teakhouten bank, waardoor een metselaar die op een plank stond en op die bank rustte, ten val kwam. De metselaar raakte niet gewond. Het incident herinnerde Z eraan dat het tussen 13.30 en 15.30 uur op donderdag Rāhukāl is.⁵

⁵ Rāhukāl: een ongunstige periode elke dag, volgens lokaal bijgeloof.

Het is altijd beter om dergelijke bijgeloven NIET te onthouden. Het is de *suggestie* die in deze gevallen werkt – meestal een suggestie in het onderbewuste; maar deze wordt sterker wanneer men bewust wordt.

9 juni 1932

*

Vier vleermuizen werden aangetroffen in het noordelijke uiteinde van de westelijke dakbalk. Twee van hen raakten doordrenkt met solignum.⁶

Wat jammer! De vleermuizen eten de witte mieren!

14 juni 1932

*

Tijdens het besproeien met solignum kreeg de metselaar een straal ervan in zijn ogen.

Voorzorg, er moeten *veel voorzorgsmaatregelen* worden genomen om te voorkomen dat zoiets *gebeurt*. Besef je onze verantwoordelijkheid en WAT HET BETEKENT als er iets ernstigs gebeurt?

Het gebrek aan voorzorg maakt deel uit van de beweging van haast en ongeduld.

*

Ik heb gemerkt dat Moeder, zelfs in gevallen waarin ze onze behoeften kent, wacht tot er om gevraagd wordt voordat ze eraan voldoet.

Niet in alle gevallen even nauwkeurig en vooral niet bij iedereen.

*

Mijn verklaring, gebaseerd op mijn eigen ervaring, is deze: Ik voel een terughoudendheid wanneer ik iets aan Moeder vraag. Maar in feite zou er geen terughoudendheid moeten zijn in onze omgang met Moeder; alle bewegingen zouden bewegingen van vreugde moeten zijn, inclusief de beweging van het vragen. Omdat dit ontbreekt, leert Moeder ons door ons met vreugde te laten vragen.

Dat is niet helemaal waar. In elk geval is er waarschijnlijk een speciale reden. Wat constant is, is een verschil in waardering voor de urgentie van de behoeften en het belang dat aan de vervulling ervan wordt gehecht. Ik hecht ook enige waarde aan de kracht van verbeelding, aanpassingsvermogen,

⁶ Solignum: een houtbeschermingsmiddel dat witte mieren (termieten) afschrikt.

gebruik of inventiviteit die ontwikkeld wordt door de noodzaak om een materiële moeilijkheid te overwinnen.

*

De reden voor terughoudendheid bij het vragen is dat iemand vol verlangens is. Als hij al zijn eisen – die hij denkt dat het behoeften zijn – uitspreekt, zal hij gedesillusioneerd raken. Hij geeft er de voorkeur aan ze niet te noemen, in plaats van gedesillusioneerd te raken.

Ja, zolang er verlangens zijn, kan er geen ware intimiteit ontstaan.

15 juni 1932

*

(Over het misbruik van "gris entretien", onderhoud grijze verf) Een krukje dat de Moeder gebruikte, is met "gris entretien" geverfd. Ik had de winkels laten weten geen gris entretien te verstrekken, behalve voor Sri Aurobindo's kamer.

Maar wie is verantwoordelijk voor *het geven van de verf*? Werd het feit dat de "gris entretien" alleen voor de deuren en ramen in Sri Aurobindo's kamer bewaard moest worden, niet aan de verantwoordelijken verteld?(!)

Waarom was mijn krukje überhaupt met gris entretien geverfd? Ik heb voor zover ik me herinner niet om de grijze verf gevraagd.

*

In dit geval gleed de verf eruit omdat het gevraagd was voor Moeder's krukje.

Een regel is een regel en ik zie niet in waarom mijn krukje aan de regel is ontsnapt, tenzij er een door mij ondertekend briefje kon worden overgelegd.

*

*"Je tot U wenden, je met U verenigen, in U en voor U leven, is het hoogste geluk, onvermengde vreugde, onveranderlijke vrede...
Waarom vluchten mensen voor deze gunsten alsof ze ze vrezen?"⁷*

Ik vraag me nog steeds af waarom en ik kan geen ander antwoord vinden dan dat domheid de wereld regeert.

25 juni 1932

*

⁷ Uittreksel uit de *Gebeden en Meditaties* van de Moeder, 18 juni 1913.

De afgelopen dagen heb ik nagedacht over de taferelen en gebeurtenissen uit lang vervlogen tijden. Ik schep er genoeg in te vergelijken hoe anders ik nu ben dan toen.

Het is soms goed om terug te kijken voor een bevestiging van de geboekte vooruitgang, maar alleen als het wordt gebruikt als hefboom om iemand aan te moedigen in de inspanningen voor de nog te boeken vooruitgang.

27 juni 1932

*

Op de buitenkant van een notitieboekje dat door X werd gebruikt, stond een tabel van Rāhukāl, met de ongunstige uren voor elke dag van de maand. Ik heb er een leeg vel papier overheen geplakt.

Ik bid om een genadig woord van U om dit bijgeloof bij de wortel aan te pakken.

Geloof je dat het zo gemakkelijk is om een domheid bij de wortel aan te pakken? Domheden zijn altijd diepgeworteld in het onderbewustzijn.

1 juli 1932

*

“Elk moment ligt al het onvoorziene, het onverwachte, het onbekende voor ons.”⁸ Wat is de remedie?

Wees ontvankelijk en waakzaam, aandachtig en alert – ontvankelijk.

18 juli 1932

*

Trouwens, ik heb de schilder de salontafel zien schuren en was geschokt! Hij wreef heftig en in alle richtingen met zijn ene of andere hand, terwijl hij naar alles keek en nog wat behalve naar wat hij aan het doen was; arme tafel, wat een behandeling!! Ik denk liever niet aan wat er uit zoveel bewusteloosheid en onachtzaamheid zal voortkomen.

20 juli 1932

*

“Eén enkele druppel van Uw goddelijke liefde kan dit lijden veranderen in een oceaan van vreugde!

Oh! Laat alle tranen worden weggeveegd, al het lijden worden verlicht, alle angst worden verdreven, en laat een kalme sereniteit in elk hart wonen.

Ik ben bedroefd, heb medelijden met mij.

⁸ *Gebeden en Meditaties*, 11 januari 1914.

*O Gij die al het lijden verlicht en alle onwetendheid verdrijft, O
Gij de allerhoogste genezer, heb medelijden met mij.*

*Breek deze weerstand die mij met angst vervult. Waarom,
waarom deze nacht?*⁹

Ik zou vele verklaringen kunnen geven; het hoe en het waarom kan hij
gemakkelijk beschrijven – maar is het echt nodig? Dit is niet wat geneest.
Genezing komt niet uit het hoofd, maar uit het hart.

Begrijpen is goed, maar *willen* is beter.

Eigenliefde is het grote obstakel.

Goddelijke liefde is de grote remedie.

20 juli 1932

*

Ik huil zonder te weten waarom.

Ween als je wilt, maar maak je geen zorgen. Na de regen schijnt de zon
steviger.

*

Ik rol in mijn bed in de hoop te kunnen slapen.

Vrede, vrede, mijn kind; kwel jezelf niet.

*

*Maar wat was dit voor duisternis? Ik herkende mezelf niet gedurende
de afgelopen vier uur. Ik was stijf, ik brandde van de hitte, alles was
somber.*

Precies de symptomen van een aanval van tegenkrachten.

*

*Ik stelde me voor dat Moeder dit boek met walging zou weggooien, of
dat Sri Aurobindo twee pagina's zou schrijven en me zou vragen de
Ashram te verlaten of in ieder geval te stoppen met werken vanaf
morgen. Moeder zou zeggen: dit is het effect van zichzelf zo te buiten
gaan in de ochtend! Hij verdient het om eruit geschopt te worden. En
zo verder.*

De gebruikelijke onzin.

⁹ Het gebed van de sadhak is samengesteld uit fragmenten uit verschillende gebeden van de Moeder
in *Gebeden en Meditaties*: paragraaf één, 29 november 1913; twee, 7 januari 1914; vier, 8 maart 1914;
vijf, 7 april 1914 en 18 april 1914.

Trouwens, ik vind dat de Vijandige Krachten niet veel verbeelding hebben; ze herhalen steeds dezelfde oude trucjes! Ze zouden tegen die tijd wel uitgeput moeten zijn.

*

O Lieve, Lieve Moeder, Uw Vrede is in mij, Uw Vrede is in mij, Uw Vrede is in mij.

Slaap, kind, slaap, met lieve Moeder in je hart!

Ontwaak, kind, ontwaak, met de lieve Moeder in je hart!

21 juli 1932

*

"O Liefde, Goddelijke Liefde, in een vruchtbare stilte buig ik voor U"¹⁰...

Ik open mij voor U en ik wil U gehoorzamen met absolute trouw.

28 juli 1932

*

Ware grootheid, ware superioriteit schuilt in vriendelijkheid en welwillendheid.

Ik vertrouw erop dat X niet echt provocerend is. Ik zou het helemaal niet leuk vinden. Iedereen heeft zijn fouten en mag die nooit vergeten in de omgang met anderen.

29 juli 1932

*

Het is altijd beter om niet te veel te laten zien wat ik heb geschreven, aangezien ik niet met iedereen op dezelfde manier omga, en wat ik tegen de een kan zeggen, zou ik niet tegen de ander zeggen.

Wacht je voor elke individuele beslissing (die willekeurig kan zijn).

30 juli 1932

*

"Aan U al de vurigheid van mijn aanbidding."¹¹

Het is aanbidding die zich uitdrukt in werk – des te kostbaarder.

31 juli 1932

*

Ik dorst naar Uw bewustzijn, o Lieve Moeder, ik word één met U.

¹⁰ *Gebeden en Meditaties*: eerste zinnen, 16 augustus 1913; laatste zinnen, 17 augustus 1913.

¹¹ *Gebeden en Meditaties*, 29 januari 1914.

Deze dorst zal gelest worden wanneer dit ("O Lieve Moeder, ik word één met U") psychologisch gerealiseerd wordt.

2 augustus 1932

*

Toen Y me vanavond vertelde dat Z ziek was, beweerde mijn ex dat ze in opstand moest zijn gekomen tegen moeder. Hij vroeg me of ik geloofde dat de oorzaak van ziekte altijd een opstand of een verkeerde houding is. Ik zei ja. Hij vroeg me een concreet voorbeeld te geven. Ik beschreef een incident waarbij moeder fouten in mijn werk ontdekte, wat leidde tot een onderdrukte opstand in mij en de daaruit voortvloeiende ziekte. Hij wees naar zijn vingers en zei dat hij zich niet bewust was dat een opstand of een verkeerde houding de oorzaak was van de pijn in zijn vingers.

De verkeerde houding kan in het *lichaamsbewustzijn* zelf zitten (gebrek aan geloof of ontvankelijkheid) en dan is het erg moeilijk te detecteren, omdat het niet overeenkomt met een verkeerde *gedachte* of *gevoel*, aangezien het *lichaamsbewustzijn* zich meestal en in bijna ieders *onderbewustzijn* bevindt.

*

Is het goed om over je ervaringen te praten, zoals in het bovenstaande gesprek?

Hiervoor kan geen algemene regel worden gegeven, elk geval is anders. Het belangrijkste punt is de houding achter het gesprek. Alleen wat wordt gezegd als een zuivere en oprechte offergave op het altaar van de Goddelijke Waarheid kan echte waarde hebben.

6 augustus 1932

*

Er was lichtheid, vrolijkheid en vreugde in Uw uitingen vanmorgen, alsof het de zwaarte die ik voelde, wilde tegengaan.

Dit was om elke mogelijkheid van een gevoel van berisping of verwijt in wat ik zei uit te sluiten, want daar zat niets van in. Ik gaf uiting aan een geamuseerde observatie over de gang van zaken in de wereld en hoe die onze eigen gang van zaken, *wij die te oprecht zoeken naar de uitdrukking van de Waarheid om gemakkelijk te worden begrepen door gewone mensen, verkeerd kan begrijpen*. Het is dit zoeken dat de indruk wekt van aarzeling, onzekerheid, mislukte pogingen, enz.

10 augustus 1932

*

"Geef dat wij Uw Overwinning mogen bewerkstelligen"¹² als de tijd gekomen is... maar het is aan U om te antwoorden, O Lieve Moeder.

Het is door de concentratie van onze wil en de intensiteit van ons aspiratie dat we de dag van de overwinning kunnen bespoedigen.

13 augustus 1932

*

Geliefde Moeder,

Wat betreft mijn geloof in de doeltreffendheid van gebed, ik geloof in de doeltreffendheid ervan alleen wanneer het gericht is tot de Moeder. Ik bedoel die Moeder in die kamer die daar in vlees en bloed is. Als u uw gebed richt tot een onbekende of onkenbare of onzichtbare god, beschouw ik het als louter filosofie.

Ik vind je antwoord heel goed. Maar X mag gerust meer hulp verwachten van een onzichtbare en stille Moeder (die u nooit openlijk tegenspreekt) als hij dat wil.

15 augustus 1932

*

Waarom doe ik in mijn droom iets wat ik niet zou doen in mijn wakende bewustzijn?

De beweging komt voort uit een onderbewuste laag die zich overdag niet mag uiten.

*

Komt dit doordat er in de droomtoestand geen mentale controle is, waardoor het vitale wezen vrij is om te handelen zoals het wil?

Er is nog geen echte en constante controle op dat vlak.

*

Een experiment: Vanmorgen, terwijl ik toezicht hield op het werk, bad ik geconcentreerd dat elke werkman zich ervan bewust zou worden dat hij voor Moeder werkte en de vreugde ervan zou voelen. Nadat ik me ongeveer een uur zo had geconcentreerd, voelde ik me vermoeid en onmerkbaar verspilte de concentratie. Wat is de oorzaak van dit gevoel van vermoeidheid? Wat is de moeilijkheid om zo'n concentratie 24 uur lang vol te houden?

¹² *Gebeden en Meditaties*, 19 juni 1914.

Het fysieke wezen is altijd vermoeid wanneer het gevraagd wordt om een blijvende concentratie te behouden.

De concentratie kan constant worden vastgehouden, maar niet door een mentale beslissing.

Het moet een goddelijke beslissing zijn.

16 augustus 1932

*

Welke activiteit zal alle energieën het meest volledig benutten?

De activiteit die wordt uitgevoerd in de meest volmaakte geest van toewijding.

20 augustus 1932

*

Een voorbehoud: Moeder zei vanochtend dat het anderhalve maand zou duren om de badkamer af te maken. Ik zei ja. Sterker nog, ik verwachtte dat het binnen een maand klaar zou zijn. Twee tegenstrijdige gedachten schoten door mijn hoofd toen ik ja zei: (1) Als moeder zegt dat het anderhalve maand zal duren, dan moet dat natuurlijk kloppen; er kunnen vertragingen optreden die ik niet kan voorzien. (2) Maar waarom zou ik niet zeggen dat het volgens mijn schatting 30 dagen werk is?

Het is goed, het is absoluut noodzakelijk dat je bedenkt dat het werk slechts 30 dagen in beslag neemt; anders zou het meer dan twee maanden duren!

Maar ik wil dat het goed gaat, niet snel.

*

Ik bid tot Moeder dat er geen onvoorziene vertragingen optreden.

Ik hoop het ook – maar ik heb gezien dat het werk altijd langer duurt dan je inschat en dat we week na week steeds maar doorgaan. Ik vind het beter om groots te denken en niet teleurgesteld te worden.

*

Moeder, wat is de juiste houding? Als ik suggesties (1) hoor, heb ik het gevoel dat ik terughoudend ben. Als ik suggesties (2) hoor, heb ik het gevoel dat ik Moeder tegenspreek. Wat moet ik doen?

Er is geen tegenstrijdigheid in het zeggen wat je denkt. Ik verwacht niet dat je een profeet bent en dat je gedachten altijd juist zijn.

25 augustus 1932

*

Moeder,

Gisteren zei ik tegen U: "Allen zijn weg." Sterker nog, ik zag dat de timmerman wegging, niet weg was, en ik berekende dat hij tegen de tijd dat ik naar buiten kwam en de deur sloot, weg zou moeten zijn. Dus antwoordde ik: "Ja, moeder, de laatste man is weg." En zie, daar is hij, bezig de polijststenen te schikken! Als ik me even had teruggetrokken voordat ik me haastte om te antwoorden, had ik een preciezer antwoord gegeven. Ik voel me er een beetje ongemakkelijk bij.

Niets om je ongemakkelijk over te voelen. De spontane antwoorden van het externe bewustzijn zijn altijd vaag en enigszins onjuist. Het vereist grote waakzaamheid om dat te corrigeren – en ook een zeer vastberaden besluit. Dit incident kan bedoeld zijn om het voornemen in je te wekken.

5 september 1932

*

Goddelijke Moeder,

Ik voel me vandaag moe. Ik heb me niet ingespannen, en ik heb ook niet bezuinigd op slaap of rust. Ik kreeg ook lichte braakneigingen, maar die zijn inmiddels opgehouden.

Ik ben niet verbaasd. Je hebt een punt van innerlijke vooruitgang bereikt waarop je geen woedeaanvallen meer kunt krijgen zonder de gevolgen daarvan te voelen. Je moet, eens en voor altijd, het besluit nemen – en eraan vasthouden: VERLIES NOOIT JE HUMEUR.

Ik heb je al gezegd dat je greep op de arbeiders er niet door afneemt, maar juist toeneemt.

26 september 1932

*

Het is beter om gewoon oprecht te zijn dan slim.

31 oktober 1932

*

Het Goddelijke liefhebben is door Hem bemind worden.

2 november 1932

*

Vanwege de plotselinge regen wilden we de ramen sluiten en ontdekten we, tot onze verbazing, dat *er geen één goed sloot*. Tenzij je een Hercules en een worstelaar bent, heb je geen enkele kans om ze überhaupt te sluiten. Ze blijven gesloten uit goede wil, neem ik aan, maar die goede wil zou zeker geen harde windvlaag verdragen!

Reparaties zijn dringend nodig. Morgenochtend zal ik je de stand van zaken laten zien.

9 november 1932

*

Lieve moeder,

X zei vanochtend tegen me: "Zie je het stucwerk dat Y heeft gedaan? Wat is het mooi! Het werk dat we hebben gedaan, is niet zo mooi." Ik antwoordde: "Ik weet minstens één reden. Dat is omdat je niet altijd bij de werklieden bent. Vanochtend was je van 9.30 tot 10.30 uur afwezig." X zei: "Maar Y gaat ook wel eens weg."

Ik heb je al verteld dat als iemand weigert gewetensvol te zijn werk te doen, wat kan ik dan doen? Het is waar dat het werk eronder lijdt, maar hij lijdt er nog meer onder, want geen enkele meditatie kan oprechtheid in dienst van het Goddelijke vervangen.

3 december 1932

*

Lieve Moeder,

"Men moet weten hoe te zweven in een onveranderlijk vertrouwen; in de zekere vlucht ligt volmaakte kennis."¹³ Ik begrijp deze zin niet. Hoe kan men zweven? Wat is de figuurlijke betekenis van dit woord?

Het betekent simpelweg opstijgen (de lucht in zweven) boven het gewone bewustzijn, naar een hoger bewustzijn van waaruit men de dingen van bovenaf kan zien, en ze zo dieper kan zien.

9 december 1932

*

Als je probeert iets voor het Goddelijke te verbergen, zul je zeker plat op je neus vallen, plof! zo...

10 december 1932

*

Vreugde schuilt in het absolute vertrouwen in het Goddelijke.

2 januari 1933

*

¹³ *Gebeden en Meditaties*, 15 juni 1914.

Waarom vraag je niet langer om de hulp van de Goddelijke Genade als je in de problemen komt? Toch weet je uit ervaring dat het resultaat onfeilbaar en wonderbaarlijk is!

16 januari 1933

*

Lieve Moeder,

Ik kan nog steeds geen duidelijk onderscheid maken tussen een verlangen naar en een behoefte aan het werk. Dus dit is de methode die ik heb aangenomen: Als ik denk dat ik iets nodig heb (wat dan ook), wacht ik. Als het ongemak dat ontstaat doordat ik dit niet heb, weer opkomt of toeneemt, vraag ik erom.

Dan wordt het verlangen verergerd en wordt het verzoek gedaan met een soort zure woede.

*

Ik denk er soms over om een diametraal tegenovergestelde methode te gebruiken: om iets vragen zodra ik denk dat ik het nodig heb, zonder na te denken of uit te stellen — maar ik durf deze methode niet aan te nemen.

Er is nog een andere methode, veel interessanter dan deze twee: vraag helemaal niets en kijk wat er gebeurt.

*

Geef me een onfeilbare methode.

Die heb ik niet.

26 maart 1933

*

Lieve Moeder zei: "Er is nog een andere methode." Ik was een beetje in de war over hoe ik de woorden van Lieve Moeder op de brief moest toepassen. Ik begon haar advies op te volgen. Ik heb niets gevraagd, zelfs niet op 1 april¹⁴, en dat is nog een reden voor mijn verwarring.

Ik ben bang dat je, door je te hard te houden aan de "brief", de "geest" bent kwijtgeraakt. Ik had het niet over de dingen die in de "winkels" werden gegeven, en ik was zeer verbaasd dat je op de eerste dag niets vroeg. Je doet er goed aan om strikt te vragen om *de dingen die je nodig hebt*.

¹⁴ Op de eerste van de maand ontvingen de sadhaks uit de ashram de materiële goederen die ze eerder hadden aangevraagd.

5 april 1933

*

Omdat anderen gemeen zijn, is nog geen reden om zelf gemeen te zijn.

24 april 1933

*

Lieve Moeder,

De oude dienstbode X wil een baan voor haar zoontje (die, denk ik, nog geen acht jaar oud is). Kan hij worden ingezet om het puin van Ganapati House te ruimen?

Het is onmogelijk om een kind onder de acht jaar aan het werk te zetten. Het zou misdadig zijn.

9 juni 1933

*

Wij willen trouwe werkers zijn voor de Grote Overwinning.

26 juni 1933

*

Lieve Moeder,

Timmerman Y heeft tien dagen verlof opgenomen om te hertrouwen. Hij wil een voorschot van 40 roepies, terug te betalen tegen een tarief van 8 roepies per maand. Ik heb hem al verteld dat Moeder noch een huwelijk goedkeurt – laat staan een hertrouwen – noch leningen om huwelijken te stimuleren.

Hij staat erop om Lieve Moeder te vragen.

Uw bevelen alstublieft, geweldige Moeder!

Wat kunnen we doen? Hij is een goede en regelmatige werker, toch? Ik hoop dat dit nieuwe huwelijk hem niet onregelmatig zal maken.

Moeten we hem het geld geven? Als je denkt dat het nodig is, zal ik geen nee zeggen.

6 juli 1933

*

Lieve Moeder,

Het meetlint: puur gezond verstand leert dat het meetlint niet onmisbaar is. Maar er is ergens een ontevredenheid in mijn wezen. Ik kan deze weerbarstige plek niet aanwijzen. Is het mijn denkvermogen? Is het niet het denkvermogen die de absurditeit van dit verzoek aantoon?

Het is een *mentale formatie*, ingegeven door een verlangen van het vitale, dat protesteert en in opstand komt omdat het niet vervuld kan worden. Deze formaties zijn *autonome entiteiten*. Daarom verliest de bewuste wil, zodra ze eenmaal gevormd zijn, bijna alle controle erover, tenzij er een *tegenformatie wordt gevormd om ze te vernietigen*. Zoiets als bijvoorbeeld: "*Ik wil geen meetlint ontvangen*. Ik hoop vurig dat Moeder me niet te schande zal maken door me er een te geven, want het zou me bedekken met schaamte en verlegenheid. Zulke onwetende en koppige verlangens zijn een kind van de Moeder onwaardig."

12 september 1933

*

Lieve Moeder,

De smid: er kwam een ijzerschaafsel in zijn oog. Is er enig verband tussen het feit dat ik hem de opdracht gaf om staven te maken voor X' borduurraam zonder er eerst met U over gesproken te hebben en het ongeluk dat later gebeurde? Toen de smid bij mij kwam, na het ongeluk, vroeg ik me af of er enig verband was, en toen U zei dat U twijfels had over dit soort lange raam, verdubbelde mijn ongerustheid. Verlicht mij, Lieve Moeder.

Deze bewegingen komen voort uit verlangen en onwetendheid (X' verlangen naar een raam zonder enige exacte kennis van *hoe* het raam gemaakt moet worden) en ze ontwikkelen zich zonder harmonie, in wanorde en verwarring, en leiden soms tot de meest ongelukkigste resultaten, zoals in dit geval. Ik zal het uitleggen: het *idee* van een groot raam is uitstekend, maar moeilijk uit te voeren. Als de *wens* er niet was geweest en er *niet op stond dat het onmiddellijk gerealiseerd zou worden*, had het project zorgvuldig onderzocht kunnen worden voordat het werd uitgevoerd en zou de uitvoering harmonischer zijn geweest.

13 september 1933

*

(Over het bouwen van een verstevigd frame om een schommelzeef te ondersteunen)

Weet je wat een schommel is?

Het is een speeltje waar ik erg van genoot toen ik klein was. Hij is gemaakt van hout en de plank waarop je schommelt hangt aan sterke touwen aan ringen die aan een balk erboven zijn bevestigd. De steunpalen staan stevig in de grond. Ik dacht dat er iets soortgelijks voor de zeef gemaakt kon worden.

19 september 1933

*

\

O goddelijke Moeder,

Ik ben begonnen met het bestuderen van de details van het werk met een kritische blik en alles wijst erop dat ik in werkelijkheid niets weet, niets kan, nergens goed voor ben. Nu ik dit heb ingezien, heb ik alle plezier in het handelen verloren.

Verwelkom eenvoudigweg het feit dat u zich bewust bent geworden van een gebrek aan grondigheid, want dit besef stelt je in staat verdere vooruitgang te boeken. Vooruitgang boeken, een moeilijkheid overwinnen, iets leren, een element van onbewustheid helder doorgronden – dat zijn de dingen die iemand inderdaad werkelijk gelukkig maken.

22 september 1933

*

Lieve moeder,

Hoe kunnen mensen mij zo gemakkelijk beledigen, vraag ik me af. Komt het dat mijn gelaatstrekken niet krachtig genoeg zijn? Komt het doordat ik minachtend ben tegenover anderen en anderen mij daarom minachtend behandelen? Ik probeer het steeds opnieuw, maar ik kan geen bevredigende verklaring vinden.

Het kan zijn dat mijn uiterlijk er iets mee te maken heeft, maar eerlijk gezegd stelt het niet veel voor. Ik geloof eerder in de invloed van sferen. Ieder mens heeft om zich heen een atmosfeer die bestaat uit de vibraties die voortkomen uit zijn karakter, zijn stemming, zijn manier van denken, voelen en handelen. Deze sferen werken en reageren op elkaar door besmetting; de vibraties zijn besmettelijk; dat wil zeggen, we pikken gemakkelijk de vibratie op van iemand die we ontmoeten, vooral als die trilling ook maar enigszins sterk is. Het is dus makkelijk te begrijpen dat iemand die vrede en welwillendheid in zich draagt, anderen in zekere zin iets van zijn vrede en welwillendheid zal opleggen, terwijl minachting, prikkelbaarheid en woede soortgelijke bewegingen bij anderen zullen oproepen. De verklaring voor veel gebeurtenissen kan langs deze lijn worden gevonden – hoewel het natuurlijk niet de enige verklaring is!

30 oktober 1933

*

Lieve Moeder,

Vanmorgen tijdens de pranam kwam er een gebed uit mijn hart naar U op: "Moge deze dag mij de gelegenheid geven om kalm te blijven, zelfs als ik word geprovoceerd." Het was een heel spontaan gebed.

Dat is inderdaad een onvoorzichtig gebed! Het is alsof je opzettelijk een onaangename ervaring naar je toe trekt.

*

(De sadhak vertelde vervolgens over zijn verhitte gesprek met iemand.) Ik betreur het dat ik mijn geduld verloor tijdens het uitspreken van deze laatste zinnen. Ik heb gemerkt dat zelfs wanneer ik bewust ben, ik mijn zelfbeheersing verlies als ik mijn mond open. Ik word steeds bozer van de ene zin naar de volgende.

De conclusie ligt dus voor de hand: het is beter om je mond niet open te doen. In bepaalde gevallen, zoals in dit geval, is het verstandiger om je *om te draaien* dan je *mond te openen*.

3 november 1933

*

Lieve moeder,

Wat betreft de scheidingswandkast in Y's kamer: ik heb de planken van deze kast gemaakt van kleine stukjes hout. Een grote hoeveelheid oude planken is zo opgebruikt. Maar Y uitte zijn ongenoegen toen hij de planken zag.

Ja, hier denkt iedereen alleen maar aan uitgeven, uitgeven, uitgeven zoveel als hij kan; niemand denkt aan sparen en verspilling vermijden. Het is de triomf van het egoïsme. U kunt dit aan hen laten zien en eraan toevoegen dat ik het ben die de opdracht heb gegeven om zoveel mogelijk gebruik te maken van de oude stukken hout.

13 november 1933

*

Belangrijk — Aroumé (de Keuken)

Ik vergat te vragen naar een belangrijk punt. Omdat de pannen die gebruikt worden om te koken erg *groot* zijn, mag de bovenkant van de open haarden niet veel hoger zijn dan de grond. Dit moet gecontroleerd worden tijdens de reparatie van de keuken. De bovenkant van de open haarden mag niet meer dan vijftig centimeter boven de grond uitsteken, zodat de pannen zonder gevaar omhoog en omlaag gebracht kunnen worden.

5 december 1933

*

(De sadhak schetste zijn werkschema.) Dit alles laat mij weinig tijd over — niet genoeg voor een rondgang langs alle centra. Wat moet ik doen, Lieve Moeder? Ik roep Uw hulp in.

Je moet kalm en geconcentreerd zijn, *nooit een onnodige zin uitspreken* en vertrouwen op de goddelijke hulp.

12 december 1933

*

Lieve Moeder,

Een oefening: Als u merkt dat uw stem stijgt, stop dan onmiddellijk met spreken; roep Lieve Moeder aan om u bewust te maken van de verborgen misvorming. Is alles in orde, Lieve Moeder?

Het is helemaal in orde.

Mijn complimenten voor deze aanzienlijke vooruitgang.

9 februari 1934

*

“Attila, koning van de Hunnen in 434, verwoestte de steden van Gallië, maar spaarde Lutetia nadat hij door Sint Geneviève was afgeleid.” Ik begrijp de uitdrukking “afgeleid door Sint Genevieve” niet. Leidde Sint Genevieve Attila af van Lutetia, die hij spaarde?

Attila was gedwongen Lutetia te sparen vanwege de occulte handeling van Sint Genevieve, die door de vurigheid van haar gebeden de tussenkomst van de Goddelijke Genade verkreeg. Dit bracht Attila ertoe de route van zijn troepen te wijzigen, en dus gaf hij de stad een wijde boog.

11 februari 1934

*

Lieve Moeder,

ik heb al drie of vier dagen pijn aan de rechterkant van mijn borst en aan de linkerkant van mijn rug. Ik besloot dapper te zijn en het U niet te vertellen, maar de pijn is sinds gisteren heviger geworden.

Het was helemaal niet slim om er niets over te zeggen. Als je het me onmiddellijk had verteld, was je al genezen geweest.

13 februari 1934

*

(De sadhak vertelde over zijn gesprek met meneer Z, een plaatselijke Franse ambtenaar. Het gesprek Einde:)

Dhr. Z: Ik heb gehoord dat Sri Aurobindo op afstand kan communiceren. Is dat waar?

Sadhak: Dat is niets. Hij is niet geïnteresseerd in occulte krachten; het is niet Zijn doel.

Dhr. Z: Maar kan Hij dan nog met iemand in Calcutta communiceren?

Sadhak: Ja, als de ander er ontvankelijk voor is. Stel dat ik problemen heb op mijn werk. Er is geen manier om met Moeder te communiceren. Ik kan de oplossing niet vinden. Ik concentreer me op Moeder, vraag Haar om me te begeleiden en vind de oplossing. Dit is niet ongebruikelijk. Het is al meerdere keren voorgekomen.

Meneer Z: Geeft Sri Aurobindo lezingen?

Sadhak: Nee, we mediteren met Moeder.

Meneer Z: Waarop mediteert u?
Sadhak: Ieder op zijn eigen verlangen, en
Moeder begeleidt ons. Zij geeft ons ervaringen en openbaringen.
Meneer Z: Werkelijk!
Sadhak: Ja, we hallucineren niet allemaal!
Meneer Z: Weet u zeker dat het geen hallucinatie is?
(De Moeder onderstreepte de meeste bovenstaande
opmerkingen met rood potlood.)

Het was beter geweest om de dingen die ik met rood potlood heb gemarkeerd, niet te zeggen. Dit valt onder de "krachten" die je beter niet kunt noemen. Ofwel begrijpt de persoon met wie je spreekt helemaal niets en houdt hij je voor de gek door hallucinaties, ofwel begrijpt hij het en wordt hij *bang*, wat altijd gevaarlijk is.

Als iemand je vraagt naar de *krachten* van Sri Aurobindo, is het altijd beter om te zeggen: "Ik weet het niet. Hij vertelt ons niets over deze dingen."

En spreek niet over mij, tenzij het onvermijdelijk is. Ik leg een exemplaar van de Gesprekken in de lade voor meneer Z.

27 maart 1934

*

Lieve moeder,

Als ik een roman of iets anders in gedrukte vorm lees, begrijp ik het duidelijk, laten we zeggen, tachtig procent. Maar als iemand spreekt, heb ik grote moeite om hem te volgen. Ik mis meer dan de helft.

Betekent dit dat het verslag van je gesprek met meneer Z onjuist is? Dit is zeer ernstig – je moet hem geen woorden in de mond leggen die hij niet heeft gezegd. Je moet dingen precies melden zoals je ze hebt gehoord, en als je het niet zeker weet, moet je dat zeggen.

2 april 1934

*

Lieve Moeder,

Een gebed: Leer mij de onfeilbare manier om van Lieve Moeder een helende en troostende kus te ontvangen.

Waarom wil je een uiterlijk teken van mijn liefde? Ben je niet tevreden met de wetenschap dat die er is?

16 april 1934

*

Lieve Moeder,

Ik geef toe dat ik veel van X te leren heb. Ik buig voor Lieve Moeder in X. Laat onze relatie er een zijn waardoor ik kan profiteren en u kan leren kennen.

Ik waardeer deze houding en deze inspanning. Het bewijst de oprechtheid van je aspiratie. Maar ik had dat specifieke punt niet in gedachten — ik sprak in een veel algemenere zin. Jullie allemaal, in je relaties met elkaar, hebben veel te veranderen en veel te leren.

20 april 1934

*

Het lijkt erop dat de aankondiging over de feestdagen alleen in het Frans is verspreid. Ik denk niet dat u dit moet doen, want dat zou ermee neerkomen dat u iedereen die bij de afdeling Bouw en Woningbouw werkt, verplicht Frans leert, wat onmogelijk is.

Zo vroeg Y me bijvoorbeeld ooit of het noodzakelijk was om Frans te leren, en ik zei nee. Anderen zitten in dezelfde situatie. Naar mijn mening moet je een Engelse versie aan de Franse versie toevoegen en beide samen verspreiden.

4 mei 1934

*

Z heeft gevraagd of we dubbel loon kunnen geven voor het extra werkuur van zes tot zeven uur 's avonds. Ik heb ja gezegd. Want je moet toch weten dat in Frankrijk alle extra uren 's avonds dubbel betaald worden, en dat lijkt me redelijk.

4 mei 1934

*

Lieve moeder,

Ik moet iets bekennen. Mijn hoofd is overspoeld met tegenstrijdigheden en twijfels. Ik heb me wanhopig tegen deze aanval verzet, maar ik heb nog steeds geen rust gevonden.

Gisteravond heb ik een poging gedaan. Ik heb een schatting gemaakt van de uitgaven en de benodigde arbeiders voor ons project, zo goed als ik kon met mijn korte en beperkte vooruitziende blik. Ik was volkomen terneergeslagen. Wat moest ik doen?

Deze dingen moeten zorgvuldig worden overwogen, niet lichtzinnig zoals men een toneelstuk of de uitspraak van het Frans bespreekt.

Zodra het project helemaal klaar is, wanneer u alles hebt uitgewerkt en mijn vragen kunt beantwoorden, zal ik u op een ochtend alleen met X in mijn kamertje roepen, en zullen we de kwestie rustig bespreken. *Wanneer leer je eens om niet de moed en het vertrouwen te verliezen* bij de minste tegenslag, wanneer de dingen, *door mijn eigen toedoen*, niet precies zo verlopen als je had gepland? Ik denk dat het hoog tijd is dat je dit leert en ik merk dat je mij weinig krediet geeft, misschien minder dan je een gewone aannemer zou geven die, in je ogen, zijn vak lijkt te kennen en een beetje gezond verstand heeft.

*

(De sadhak gaf vervolgens verschillende voorbeelden van moeilijkheden met zijn arbeiders en werkprojecten.)

Alles wat je zegt is volkomen waar en er zijn nog veel meer dingen die je niet hebt gezegd, maar die ik wel weet. Het probleem kan als volgt worden samengevat:

- 1) Te veel werknemers.
- 2) Te veel verschillende projecten die tegelijkertijd worden uitgevoerd.
- 3) Gebrek aan bewustzijn bij sommige leidinggevenden.

Natuurlijk zou probleem 2 kunnen worden opgelost door het aantal leidinggevenden te verhogen, mits ze oprecht en eerlijk zijn, wat ook de remedie zou zijn voor probleem 3. Maar misschien is deze (ik bedoel eerlijk, oprecht en gewetensvol) van alle oplossingen wel de moeilijkste.

We hebben het al meerdere keren in algemene zin gehad over het verminderen van het aantal werknemers. Ik heb altijd ja gezegd, en ik zou graag zoveel mogelijk kosten besparen.

Maar toen we de details van de uitvoering naderden, werden we steeds geconfronteerd met dezelfde moeilijkheid: wie moesten we ontslaan? En volgens jouw antwoorden leek die moeilijkheid onoverkomelijk. Ik stel nu het volgende voor: een bericht plaatsen dat X zou kunnen opstellen, namelijk:

"De kwade wil van de buurtbewoners heeft me gedwongen te stoppen met het kopen van huizen; daardoor is er niet langer genoeg werk om alle arbeiders bezig te houden. Het spijt me zeer, maar ik ben verplicht afstand te doen van een bepaald aantal van hen (je geeft het aantal), en aangezien ze allemaal hard hebben gewerkt en trouw zijn geweest, kan ik nog moeilijker een keuze maken. Daarom geef ik ze drie weken van tevoren bericht: per 1 juli zal het aantal arbeiders worden verminderd met... (geef het exacte aantal). Dat geeft hen de tijd om elders werk te zoeken. Degenen die werk hebben gevonden, moeten ons dat laten weten."

Voordat je de aankondiging ophangt, spreek je met de werknemers (metselaars, timmerlieden, schilders, koelies, enz.) die je *absoluut wilt behouden* en vertel je hen dat de aankondiging die wordt opgehangen niet voor hen bedoeld is en dat *wij in ieder geval hun diensten willen behouden*, zodat ze niet elders werk hoeven te zoeken. Om misverstanden te voorkomen, is het het beste als X of Y hen in uw aanwezigheid te woord staat.

En vanaf 1 juli zullen we ook moeten nadenken over het verlagen van het aantal projecten dat tegelijkertijd wordt uitgevoerd, om de moeilijkheid van het toezicht het hoofd te bieden.

Dit is wat ik op dit moment het duidelijkst zie.

5 juni 1934

*

Lieve Moeder,

Al de pijn die ik tot vanavond heb gevoeld, komt voort uit mijn voorbehoud ten opzichte van Lieve Moeder. Klopt mijn diagnose? Zo ja,

hoe kan ik deze voorbehouden dan wegnemen zonder Lieve Moeder tegen te spreken of in verlegenheid te brengen?

Ik begin met een kort verhaaltje. Daarna zal ik je antwoorden.

Je moet de nieuwe klok gezien hebben die zes maanden zou moeten lopen. Toen hij voor het eerst werd ingesteld, liep hij erg snel. Z probeerde te bedenken hoe hij moest worden afgesteld en vond een soort schroef die gebruikt wordt om de slinger te verlengen of te verkorten. Ik bekeek de klok met mijn *innerlijke blik* en zei tegen Z: "Om hem langzamer te laten lopen, moet je de slinger verkorten." Hij keek me verbijsterd aan en legde uit dat in de mechanica geldt: hoe langer de slinger is, hoe langzamer de beweging. (Dat wist ik heel goed, maar dit is geen gewone slinger, want die werkt door middel van een draaiende beweging.) Ik antwoordde, zoals altijd: "Doe wat je het beste vindt." Hij verlengde de slinger en de klok begon nog vooruit te lopen. Nadat hij het een dag had geobserveerd, stemde hij ermee in de slinger korter te maken en nu loopt de klok perfect.

Ik geloof in de superioriteit van de innerlijke visie boven de uiterlijke visie en deze overtuiging is niet alleen gebaseerd op theoretische kennis, maar ook op de duizenden voorbeelden die ik ben tegengekomen in de loop van mijn toch al lange leven. Helaas word ik omringd door mensen die, hoewel ze hier zijn om yoga te beoefenen, er nog steeds van overtuigd zijn dat "een kat een kat is", zoals we gewoonlijk in het Frans zeggen, en dat je alleen op je fysieke ogen kunt vertrouwen om te zien en te observeren, op basis van iemands fysiek-mentale kennis, om te oordelen en te beslissen, en dat de natuurwetten *wetten* zijn – met andere woorden, elke uitzondering erop is een wonder. Dit is onjuist.

Dit is de wortel van alle misverstanden en bedenkingen. U weet al, en ik noem het alleen om u eraan te herinneren, dat een experiment uitgevoerd in een geest van terughoudendheid en twijfel geen experiment is, en dat externe omstandigheden altijd zullen samenspannen om deze twijfels te rechtvaardigen, en dit om een reden die heel gemakkelijk te begrijpen is: twijfel verhuult het bewustzijn en de onderbewuste oprechtheid, en in de handeling sluipen kleine factoren binnen die misschien onbelangrijk lijken, maar die net voldoende zijn om alle factoren van het probleem te veranderen en het resultaat teweeg te brengen dat men door te twijfelen had verwacht.

Ik heb er niets anders aan toe te voegen dan dit. Toen de vraag opkwam om X' kamers te ontkleuren, keek ik meerdere keren heel zorgvuldig met mijn innerlijke oog en zag ik dit: borstel de muren met een metalen borstel zodat alles wat los zit eraf valt en bedek de rest met een dikke laag ontkleuring die door zijn dikte voldoende is om eventuele onregelmatigheden te verbergen. Het proces moest eenvoudig, snel en volledig bevredigend zijn. Ik zette alle nodige kracht in om er een effectieve formatie van te maken, geladen met realisatiekracht, en ik zei dat het werk kon doorgaan, en voegde er in een paar woorden aan toe hoe het gedaan moest worden. (Dit was lang geleden – de eerste keer dat besloten werd om de muren van X' appartement te ontkleuren, misschien meer dan een jaar geleden.) Mijn formatie was zo levend, zo echt, zo actief, dat ik de fout maakte om je er niet aan te herinneren voordat het werk begon. Ik heb de ongelukkige neiging te geloven dat het bewustzijn van de mensen om me heen, althans gedeeltelijk en in zijn beperkte werking, vergelijkbaar is met het mijne. Ik zal het uitleggen. Ik weet

dat ieder van jullie een heel klein en beperkt bewustzijn heeft vergeleken met het mijne, maar binnen die grenzen heb ik de illusie dat de aard ervan vergelijkbaar is met de mijne, en daarom zeg ik veel dingen niet, omdat ze voor mij zo vanzelfsprekend zijn dat het volkomen zinloos is om ze te noemen. Het is hier dat er aan jullie kant een vrijheid van beweging en meningsuiting, die voortkomt uit een liefdevol vertrouwen, moet binnenkomen: als er iets is waar je niet zeker van bent, moet je me ernaar vragen; als je *mijn bedoeling niet heel duidelijk ziet*, moet je ernaar vragen; als je mijn vorming niet heel precies begrijpt, moet je mij vragen het je uit te leggen. Als ik dat niet doe, komt dat omdat ik denk dat je ontvankelijk genoeg bent voor de vorming om te handelen en zich te vervullen zonder dat ik erover hoef te praten, en in feite gebeurt dit vaak — alleen wanneer de geest en het vitale om de een of andere reden in de weg zitten, raakt de werking gebrekkig.

Lees dit aandachtig, bestudeer het, en als je vandaag komt, zal ik je vragen het te lezen vanaf de plek die ik met een rood kruis heb gemarkeerd, want ik denk dat het nuttig kan zijn voor iedereen daar. Ik zal je waarschijnlijk vragen het in het Engels te vertalen, om er zeker van te zijn dat je het volledig hebt begrepen.

Moge vrede met je zijn — ik zegen je.

7 juni 1934

*

*O lieve Moeder,
Ik dorst, dorst naar Uw liefde!*

U hoeft alleen maar uw hart te openen en uw dorst zal worden gelest, want het water van de liefde raakt nooit op.

3 juli 1934

*

Slaap wel en rust uit in de beschermende schaduw van mijn zegen.

11 juli 1934

*

*Lieve Moeder,
Vanmorgen zei U dat wanneer men een gevoel van gevaar heeft, dat komt omdat er ergens een verborgen reden is.*

Dat is niet precies wat ik zei. Ik zei dat een gevoel van gevaar altijd serieus genomen moet worden wanneer men *verantwoordelijk* is voor de stand van zaken, en dat je niet moet zeggen: "*Het is niets*" tenzij je er *tien keer zeker* van bent dat het niets is.

22 augustus 1934

*

Lieve Moeder,

Tijdens mijn inspectie van de voorraden ontdekte ik dat het principe om alle materialen te bewaren zonder iets weg te gooien niet onberispelijk is. De goede materialen bederven onder een stapel nutteloze dingen, omdat je er niet voor kunt zorgen.

Als de goede materialen maar bewaard waren gebleven, zou het makkelijker zijn geweest om er goed voor te zorgen. Heb ik gelijk, Lieve Moeder?

Ik denk het wel. Maar bovenal is het het gebrek aan organisatie en orde dat al deze verspilling veroorzaakt. Zeker, als er niet genoeg ruimte is om dingen geordend en gescheiden te houden, de goede dingen aan de ene kant en de slechte aan de andere kant, is het beter om de slechte dingen weg te doen. Maar dit moet met grote zorg gebeuren om niet in het andere uiterste te vervallen en dingen weg te gooien die mogelijk nuttig zijn.

20 september 1934

*

Lieve moeder,

X stuurde me vanochtend een metselaar met een ontslagbrief. Later hoorde ik van X dat de metselaar had gelachen toen X hem vertelde dat hij niet tevreden was met het werk dat hij had gedaan. Hoe moet je in dit en soortgelijke gevallen het lot van een arbeider bepalen?

Je kunt iemand echt niet ontslaan omdat hij lachte. Je zou hem ander werk moeten geven en hem moeten adviseren om in de toekomst beleefd te zijn.

24 oktober 1934

*

Lieve Moeder,

Ik heb gehoord dat je alle eigenschappen van elk materiaal kunt kennen door middel van identificatie met bewustzijn. Is dat waar? Is dat mogelijk? Als er bijvoorbeeld scheuren in een dak zitten, wil ik de exacte oorzaak weten. Hoe kan ik me identificeren met het dak? Bestaat er een definitieve methode? Is deze methode gemakkelijker en zekerder dan het mentale proces van redeneren, dat gebaseerd is op opgedane ervaring?

In theorie is het waar dat *alles gekend kan worden door identificatie*, maar in de praktijk is het nogal moeilijk toe te passen. Het hele proces is gebaseerd op concentratievermogen. Je moet je concentreren op het te kennen object (in dit geval het dak) totdat de rest van de wereld verdwijnt en alleen het object nog bestaat; dan kun je, door een kleine wilsbeweging, tot identificatie komen. Maar het is niet erg gemakkelijk en er zijn andere manieren van kennisvergaring naast redeneren – intuïtie bijvoorbeeld – die ook effectief zijn.

November 1934

*

O Lieve Moeder,

ik zing Uw lof. Ik zal nooit vergeten hoe U reageert wanneer iemand U met intensiteit aanroept, noch het wonder van Uw aanwezigheid die de houding van anderen ook verandert.

Deze uitspraak is volkomen waar.

*

Ik buig voor U, Lieve Moeder. Wees altijd en voor eeuwig in mij aanwezig.

Ja, ik ben altijd bij U, maar U mag nooit vergeten mij aan te roepen, want door mij aan te roepen wordt de aanwezigheid effectief.

15 december 1934

*

Lieve Moeder,

Ik weet dat ik niet verplicht was om Y een verklaring te geven voor mijn beslissing. In zijn uitdrukking stond de vraag, maar ik had hem gemakkelijk kunnen negeren. Waarom toonde ik deze zwakte? O Lieve Moeder, hoe moet men in zulke gevallen handelen?

Y's wil is sterk en hij weet hoe hij die aan anderen kan opleggen. De enige oplossing is om een sterkere wil te hebben dan de zijne en die met grote kalmte, maar ook met grote vastberadenheid te gebruiken.

25 december 1934

*

Lieve Moeder,

Luister naar deze twee verslagen van innerlijke suggesties. (Er worden twee voorbeelden gegeven.) Uit deze twee verslagen zult u zien dat er goede redenen waren voor de eerste suggestie, terwijl de tweede opdringerig was. Hoe kan men onderscheid maken tussen deze twee soorten suggesties?

Alleen door lange ervaring, vele malen zeer zorgvuldig getest, kan men verschillende soorten suggesties onderscheiden aan de vibratie die ermee gepaard gaat.

12 januari 1935

*

Lieve Moeder,

Vergeef me alstublieft mijn dubbelzinnige antwoord aan Z. Ik buig voor U, vol berouw.

Berouw heeft geen zin; je moet de vreugde voelen van de mogelijkheid om verdere vooruitgang te boeken.

26 februari 1935

*

(De sadhak kreeg hoofdpijn na contact met een collega.) Ik begrijp deze twee totaal verschillende bewegingen in mij niet: (1) de ene die besluit elk contact met X, direct of indirect, te vermijden, en (2) de andere die elke harmonieuze omgang tussen ons ziet als een zeker teken van overwinning — maar hoe kan dit zonder hoofdpijn te krijgen, Lieve Moeder?

Het kan de tegenstrijdigheid tussen deze twee bewegingen zijn die de hoofdpijn veroorzaakt. Nummer 1 wil vrede met een *minimum aan inspanning*. Nummer 2 wil de moeilijkheid overwinnen, niet ervoor wegrennen. Ik raad je aan om voorlopig contact met X zoveel mogelijk te vermijden. Maar als er contact is, wees dan op je hoede voor onderbewuste reacties en wees zeer waakzaam.

3 mei 1935

*

(Een collega overtrad de vastgestelde werkprocedure.) Toen ik Y uit de werkplaats zag komen, werd ik getroffen door twee suggesties: (1) Als hij iets heeft gedaan zonder mijn medeweten, waarom zou ik me er dan mee bemoeien? en (2) Aangezien ik er alles van weet, kan ik niet onverschillig blijven; ik moet hem vertellen dat het niet goed is. Ik volgde de tweede suggestie.

Wat je deed was goed, in principe tenminste, want er hangt zoveel af van iemands woordkeuze en stemtoon.

15 mei 1935

*

Lieve moeder,

Wat betekent "luisteren naar de stem"? Is het hetzelfde als luisteren naar woorden die worden uitgesproken? Een kant-en-klare zin, "Schrijf op wat er in de offerte staat", wilde mijn gedachten verstoren. Ik weet niet waar het vandaan kwam van. Was het mijn eigen gedachte, uitgedrukt in woorden, of was het wat men een "stem" noemt? Hoe kunnen deze dingen worden onderscheiden, Lieve Moeder?

Het was duidelijk een innerlijke stem. Men hoort zelden de klank van de woorden, maar de boodschap wordt eerder uitgedrukt als woorden in de geest of soms gewoon als een gevoel in het hart.

23 mei 1935

*

Lieve Moeder,

Ik heb besloten de volgende houding aan te nemen ten opzichte van pupillen Z. Als ik een suggestie of opmerking heb over het werk, zal ik dat heel eenvoudig doen. Als hij het accepteert, heel goed. Als hij het niet accepteert, zal ik zwijgen, zonder te discussiëren, en hem laten doen wat hij wil. Is deze houding juist?

Nee, dat is niet juist – en ik zie dat je de implicaties van mijn opmerking van laatst niet hebt begrepen. Als je iets ziet dat op een bepaalde manier moet worden gedaan, moet u gewoon zeggen: "Zo denk ik dat het moet." Als hij je tegensprekt en een andere mening geeft, moet je gewoon antwoorden: "Goed. We zullen allebei onze mening aan Moeder voorleggen en *zij zal beslissen*."

Op deze manier kan er geen botsing van persoonlijkheden tussen hem en jou ontstaan. Het is slechts een kwestie van gehoorzaamheid aan mij.

6 juni 1935

*

Lieve Moeder,

U hebt mij bewust gemaakt van de onderbewuste beweging die mijn handelen stuurt. Wilt U mij alstublieft steeds meer bewust maken wanneer zich een soortgelijke gelegenheid voordoet. Trek u niet van mij terug wanneer U mij verdrietig ziet. O Lieve Moeder, ik verzeker U, ik beloof U, dat ik met Uw Genade binnen korte tijd weer mezelf zal zijn.

Ik verlang naar de gezegende dag waarop het conflict, het tijdelijke gebrek aan geloof, voorgoed zal ophouden en U mij zult gebruiken zoals U Uw voeten gebruikt, O Lieve Moeder.

Ik buig voor U in vreugdevolle dankbaarheid.

Ik ben erg blij met de manier waarop je deze zaak hebt aangepakt. Wanneer ik zo openhartig tot u spreek, geef ik je een groot bewijs van vertrouwen.

Mijn zegeningen zijn met je.

16 juli 1935

*

(De sadhak weigerde een paar spijkers uit de muur van iemands kamer te halen en schreef aan de Moeder om zijn beslissing uit te leggen.)

Ja, het is een correcte analyse, maar iets zou niet gedaan moeten worden om welke persoonlijke reden dan ook. Wat gedaan moet worden, zou op zichzelf moeten worden beschouwd, los van alle persoonlijke vragen. Als iets juist en goed is, zou men het moeten doen. Zo niet, zou men ervan moeten afzien.

Juist omdat uw weigering *geen echte reden* had, had die niet de macht om de wil van de ander te domineren.

Dus je zou de spijkers moeten laten verwijderen.

17 juli 1935

*

Lieve Moeder,

Gisteren vroeg X me of de spijkers in zijn muur zouden worden verwijderd. Bij gebrek aan concrete bevelen op dit punt zei ik: "Vraag het aan Moeder." Later was het Lieve Moeder die besloot ze niet te laten verwijderen.

Ja, ik hoopte dat zijn testament op dit punt zou worden gecompenseerd, omdat ik dacht dat het *absoluut waar* was dat het verwijderen van de spijkers de muur zou beschadigen. Maar het was slechts *zeer relatief waar* en dus had de formatie niet voldoende waarheidskracht om X's tegenformatie op te lossen. (Dit is waar "occultisme".)

*

Ik denk niet dat ik kan beoordelen of iets goed is of niet, omdat mijn visie beperkt is.

Ik heb nooit gezegd dat jij *de rechter zou moeten zijn*. Ik stem ermee in om in alle gevallen de rechter te zijn, omdat ik erken dat het erg moeilijk is om te weten of iets juist en goed is, tenzij je de wet van Waarheid achter de dingen kunt zien.

*

Als U tegen mij had gezegd: "Het verwijderen van de spijkers is toch niets?", dan had ik geantwoord: "Niets bijzonders." En als U had gezegd: "Wat! Het verwijderen van de spijkers voor niets en het beschadigen van de muur?", dan had ik geantwoord: "Zinloos."

Dit is niet juist. Als ik een vraag stel, stel ik die om *exacte* en *objectieve* informatie te krijgen. Ik heb dit al vaak gezegd. Ik heb geen vooropgezet idee, geen voorkeur, geen mening over dingen. Als ik me kon verplaatsen en alles fysiek kon zien, zou ik van niemand informatie hoeven te krijgen. Maar dat is niet het geval, en daarom raadpleeg ik de mensen om me heen, omdat zij zich kunnen verplaatsen. Ik wil niet dat ze me antwoorden door te herhalen wat ze zich – *ten onrechte* – voorstellen dat ik denk. Ik wil dat ze hun observatievermogen en hun technische kennis gebruiken om me zo nauwkeurig en exact mogelijk informatie te geven. En op die informatie baseer ik mijn beslissing.

18 juli 1935

*

Lieve moeder,

U schreef me: "Juist omdat je weigering geen echte reden had, had die niet de macht om de wil van de ander te domineren. Dus je zou de nagels verwijderd hebben." Deze zin maakte me boos. Waarom was er geen echte reden? Zullen de gaten de muur niet bederven?

Het hangt er allemaal vanaf wat je met bederven bedoelt. Ik had begrepen uit wat je me vertelde dat het grote schade zou veroorzaken. Uit wat X schreef, begreep ik dat de spijkers los zaten en dat een beetje schrapen en trekken voldoende zou zijn om ze eruit te krijgen. Nadat ik deze twee interpretaties had gewogen, zag ik dat het argument dat ik X gaf om hem de spijkers te laten accepteren, niet waar genoeg was om de vijandige houding te overwinnen.

*

Heb ik dit om een andere reden verzonnen?

Kijk in je hart, in alle oprechtheid, en je zult zien dat als iemand die je aardig vond je had gevraagd de spijkers te verwijderen, je het niet zo moeilijk zou hebben gevonden en je het niet op dezelfde manier zou hebben gesteld.

*

Ik dacht dat mijn weigering ineffectief was omdat het niet werd ondersteund door Lieve Moeder, en ik ben er vast van overtuigd dat niets waar kan zijn of effectief kan zijn tenzij het wordt ondersteund door Lieve Moeder.

Wanneer we in de aanwezigheid zijn van vijandige krachten, kan alleen de zuiverheid van een absolute waarheid ze overwinnen.

*

Dit is het argument, bijna woordelijk, dat me van streek maakte, en ik heb nog steeds geen antwoord op dit probleem gevonden. Verlicht me, Lieve Moeder.

Je argument lijkt juist, maar omdat het uitgangspunt onjuist is, houdt het niet langer stand. Lees wat ik heb geschreven zorgvuldig en meerdere keren indien nodig; denk over elk woord na zodat *u precies begrijpt* wat ik zeg en niets anders.

20 juli 1935

*

Waarom geeft Lieve Moeder mij, als iemand een opmerking maakt, de schuld zonder me zelfs maar om uitleg te vragen?

Altijd dezelfde fout: je denkt dat ik oordeel op basis van wat mensen me vertellen! Wanneer ik met een feit word geconfronteerd, direct of indirect, kijk ik en oordeel ik zelf zonder de tussenkomst van iemands mening.

1 september 1936

*

In het geval van de kast van het Arogya Huis, was ik verrast toen Y me vertelde dat hij hem niet geveerd wilde hebben, en ik onthulde dat Z had beweerd dat hij, Y, het gedaan wilde hebben.

In het algemeen geldt: het is beter om niet aan iemand te herhalen wat iemand anders heeft gezegd, want er bestaat altijd het risico dat er verwarring ontstaat en de problemen toenemen.

11 december 1936

*

O Lieve Moeder,

"Doordring heel mijn wezen, transformeer het totdat U alleen in ons en door ons leeft."¹⁵

De hoofddeur van je wezen staat open, maar bepaalde andere deuren zijn nog niet open. Je moet ze allemaal openen, want ik ben daar en ik wacht.

Met mijn zegen.

1 april 1936

*

X heeft net geschreven dat hij zijn fout heeft ingezien door het werk op te geven en dat hij vanochtend weer aan het werk gaat. Dus je moet doen alsof er niets is gebeurd en hem welkom heten. Ik hoop dat Y ook geen onnodige opmerkingen maakt.

23 september 1936

*

Misschien is Lieve Moeder ergens ontevreden over? Ik heb geen rust.

Ik ben helemaal niet ontevreden. Maar wat een vreemd idee om je door zulke kleinigheden van streek te laten maken! Hoe zit het met de Yoga?

Je moet dat allemaal van je afschudden en terugkeren naar een betere staat van bewustzijn.

Zegeningen.

8 juli 1937

¹⁵ *Gebeden en Meditaties*, 7 maart 1914. De sadhak heeft "mijn" vervangen door "ons".

*

Lieve Moeder,

Ik weet niet waarom ik mijn zelfbeheersing en rust ben kwijtgeraakt.

Jammer! Misschien ben je een beetje moe. Ik hoop dat je goed slaapt. Ik wil graag dat je eerder naar bed gaat. Is al dat werk na meditatie (gesprekken, verslagen, enz.) echt onmisbaar? Om je zelfbeheersing te bewaren, moet je voldoende tijd hebben om te rusten, tot jezelf te komen en rust en stilte te vinden.

19 oktober 1938

*

Lieve moeder,

Ik zou graag deelnemen aan al het bekistings- en bouwwerk zonder iemand te beledigen. Hoe moet ik dat doen? Hoe kan ik het verleden wegwassen?

Was voor eens en altijd het gevoel weg dat je "superieur" bent aan anderen – want niemand is superieur of inferieur aan het Goddelijke.

6 december 1938

*

Lieve Moeder,

De afgelopen dagen, elke keer dat ik X tegenkom, weert hij me af. Ik heb in mezelf gekeken om te zien of ik onlangs iets heb gedaan wat hem mishaagt, maar ik kan niets vinden. Vertel me alstublieft of ik iets verkeerd heb gedaan.

Ik weet er niets van. X heeft me niet geschreven.

Maar één ding is zeker: u hecht *veel te veel waarde* aan de manier waarop mensen u behandelen. Deze overgevoeligheid is de oorzaak van de meeste misverstanden.

Maart 1939

*

O Lieve Moeder,

Ondanks al mijn pogingen tot vriendschappelijke samenwerking met X, ben ik gefaald. Ik bid dat u mij gedetailleerd de gebreken vertelt die deze prestatie in de weg staan. Ik beloof U dat ik oprecht mijn best zal doen om ervan af te komen, en met Uw hulp zal ik daar zeker in slagen.

Ik had gedroomd dat X en ik zowel het onderhanden werk als het werk dat gedaan moest worden zouden bespreken en van gedachten zouden wisselen – ik bedoel, net zoals Y en ik samen

praten. Maar het spijt me te moeten zeggen dat X me op afstand houdt en zich afzijdig houdt, en als hij wel praat, vind ik hem nogal moeilijk.

Deze stand van zaken roept reacties van verzet in me op, en de pogingen die ik doe om vredig en kalm te blijven, lijken mijn vermogen te boven te gaan.

Ik vrees dat het een gebrek aan affiniteit is in het vitale en zelfs in het denkvermogen. Deze dingen zijn erg moeilijk te overwinnen, want het vereist dat jullie je beiden openstellen voor een hoger bewustzijn. Dit vereist tijd en een voortdurende inspanning van sadhana van jullie beiden.

Onder de huidige omstandigheden denk ik dat het beter is om niet volhardend te zijn in jullie pogingen om een vriendschappelijke relatie met hem op te bouwen, want het vergroot alleen maar zijn gevoel van belangrijkheid.

Wat betreft de noodzaak om jullie standpunten en meningen over het werk uit te wisselen, daar ben ik nog steeds niet van overtuigd. Mijn indruk is dat men altijd veel meer zegt dan nodig is en dat goed werk niet met woorden tot stand komt.

In ieder geval zijn kalmte en geduld absoluut noodzakelijk – en die zouden jullie moeten hebben, want mijn zegen is met jullie.

10 oktober 1939

*

Een jaar van stilte en verwachting... laten we, O Heer, onze volledige steun vinden in Uw Genade alleen.

1940

*

(De sadhak vertelde over verschillende gevallen waarin hij van streek en depressief raakte omdat een collega zijn advies niet opvolgde.)

De ziekte: een bekrompen en egoïstische ambitie in het denkvermogen die zich uitdrukt als een sterke *ijdelheid* in het vitale, waardoor je ideeën over dingen en je reacties worden vervormd.

De remedie: geef dat alles volledig en definitief over aan "Lieve Moeder".

Met mijn liefdevolle aandacht en mijn zegen.

5 maart 1940

*

Ik ben blij dat je het licht hebt gezien, maar het verbaast me niet; ik was er zeker van dat je het ooit zou begrijpen.

Laat het licht van een stralend bewustzijn in je binnendringen; verruim jezelf in dat immense bewustzijn, zodat elke schaduw voor altijd mag verdwijnen.

Met mijn zegen.

5 juni 1940

*

Het is heel goed, mijn kind; ik was er vrij zeker van dat het zo zou eindigen,
want ik ken de goedheid van je hart.

Mijn zegen is met je.

15 oktober 1940

Serie Drie

Serie drie

Brieven aan "Mijn kleine glimlach"

Aan "Mijn kleine glimlach", een van de eerste kinderen die werd toegelaten tot de Sri Aurobindo Ashram; ze kwam op veertienjarige leeftijd. Kleine glimlach werkte jarenlang aan het borduren van kleding voor de Moeder en werd later een van haar persoonlijke begeleiders. Ze begon op zeventienjarige leeftijd met schrijven aan de Moeder.

Mijn lieve kleine glimlach,

Je mag je geduld en moed niet verliezen; alles komt goed.

De toestand waarin je verkeerde tijdens het borduren van de "Stilte"-bloem¹⁶ kan niet terugkeren naar hoe het was, want in deze wereld herhalen dingen zich nooit op precies dezelfde manier — alles verandert en vordert. Maar de staat van geestelijke vrede die je hebt gekend, is niets vergeleken met de veel diepere en vollediger die je zult leren kennen.

Je moet je aspiratie intact houden en je wil om alle obstakels te overwinnen; je moet een onwrikbaar geloof hebben in de goddelijke genade en de zekere overwinning. Sri Aurobindo werkt aan jouw transformatie – hoe kan er twijfel bestaan dat hij zal zegevieren!

Met al mijn liefde.

1931

*

Ik bedoelde alleen maar te zeggen dat je gelukkig en zelfverzekerd was als een kind, of een dier is zelfverzekerd en gelukkig *zonder te weten waarom*. Nu moet je leren gelukkig en zelfverzekerd te zijn terwijl je weet waarom en begrijpt van de diepere oorzaak van je geluk en zelfvertrouwen.

1931

*

Mijn kleine glimlach,

Om je glimlach echt "eeuwig" te laten worden, moet je leren om net zo vrijuit met me te praten wanneer je bij me bent als wanneer je in je kamer bent.

Het is ook beter om niet boos te worden, en als het toch gebeurt, is het beter om je boosheid snel te vergeten; en als dat niet mogelijk is, dan moet je me heel eenvoudig vertellen wat er is gebeurd, zodat ik de boosheid uit het bewustzijn van mijn "kleine glimlach" kan verwijderen en haar de vreugde en vrede kan teruggeven die ik haar altijd wens.

Met mijn meest liefdevolle zegeningen.

¹⁶ Stilte: de naam die de Moeder gaf aan de Wilde Passiebloem (*passiflora incarnata*).

1931

*

Ik heb de sari gezien die geborduurd is met mijn kleine glimlach en ik vind hem *heel mooi*, volkomen geslaagd.

Je moet niet luisteren naar de kritiek van mensen zonder smaak of voldoende opleiding.

Met liefde.

1931

*

Lieve Moeder,

Ik stuur U deze roepie. Nu heb ik geen zakgeld meer nodig.

Ik neem de roepie aan en stuur mijn lieve dochttertje, samen met mijn zegen, mijn felicitaties voor de manier waarop ze haar Franse examen heeft gehaald.

Met liefde.

10 mei 1932

*

Mijn kleine glimlach,

Ik ben erg blij dat je geschreven hebt; ik weet zeker dat je nu veel beter voelt.

Heb niet te veel belang aan al deze dingen; het zijn de verbeeldingen van een kind dat niets weet van het leven, van zijn ellende en lelijkheid. Want het leven is niet zoals het in romans wordt afgeschilderd; het dagelijks bestaan is vol groot en klein lijden, en alleen door identificatie met het Goddelijk Bewustzijn kan men het ware, onveranderlijke geluk bereiken en behouden.

Behoud je vertrouwen en je geloof, mijn kleine glimlach, en alles komt goed.

Met al mijn liefde.

1 augustus 1932

*

Lieve moeder,

Dit onderwerp was opgegeven voor schrijfwerk in onze Franse les —

Ontwikkel deze gedachte:

Toewijding aan het Goddelijke is het geheim van het bestaan; een voortdurende vernieuwing van kracht komt voort uit gemeenschap met het Oneindige.

Mijn lieve kleine glimlach,

Het is heel eenvoudig, zoals je zult zien.

1) Het Oneindige is de onuitputtelijke voorraad aan krachten. Het individu is een batterij, een opslagcel die na gebruik leegloopt. Wijding is de draad die de individuele batterij verbindt met de oneindige voorraad aan krachten.

Of

2) Het Oneindige is de rivier die onophoudelijk stroomt; het individu is de kleine vijver die langzaam opdroogt in de zon. Wijding is het kanaal dat de rivier met de vijver verbindt en voorkomt dat de vijver opdroogt.

Met deze twee beelden denk ik dat je het zult begrijpen.

Tedere liefde.

28 augustus 1932

*

Moeder,

Ik heb vaak gemerkt dat als ik me geen verhalen verbeeld, zoals ze genoemd worden, ik een soort saaiheid voel; dan kan ik niet werken, en zelfs als ik dat wel doe, kan ik niet snel werken. Vandaag heb ik de hele dag in deze staat van saaiheid doorgebracht, omdat ik de dingen niet meer kan verbeelden zoals voorheen.

Moeder, ik zou graag willen weten of alles wat ik zeg over mijn saaiheid waar is – of het te wijten is aan een gebrek aan verbeelding.

De saaiheid komt van "tamas"; verbeeldingskracht was het afschudden van de tamas en zo je van de saaiheid bevrijden. Maar dit is niet de enige manier om ervan af te komen. Je openstellen voor het Licht en Bewustzijn van bovenaf en toestaan dat ze de tamas in het externe bewustzijn vervangen, is een veel betere en zekerdere weg.

22 november 1932

*

Lieve moeder,

Ik wil geen tamas. Vandaag heb ik de hele dag gewerkt.

Maar mijn denkvermogen heeft geen tamas; hij is altijd actief en rent heen en weer als een gek.

Het denkvermogen rent altijd rond als een gek. De eerste stap is om je *bewustzijn* ervan los te maken en het zijn gang te laten gaan *zonder mee te rennen*. Dan vindt het dat minder prettig en na een tijdje wordt het rustiger.

23 november 1932

*

Lieve Moeder,

Ik heb gemerkt dat ik in de aanwezigheid van X bepaalde dingen niet durf te doen, zoals hardop praten of andere onbeleefde dingen van dienaar.

Het is goed om jezelf te observeren om je zwakheden te zien en ze te kunnen corrigeren.

26 november 1932

*

Lieve Moeder,

U weet dat de dokter me heeft gevraagd om voor Y te zorgen. In de Ashram hoorde ik Z hem iets vragen over Y, en ik hoorde de dokter ook tegen hem praten. Daarna vroeg ik de dokter: "Waarom praat u met Z over Y?" Hij zei: "Z vroeg me wat er met Y is gebeurd. Hij ziet haar niet meer in Pranam." Toen antwoordde ik: "Maar hij heeft niets met haar te maken en het is niet goed om met mensen over deze dingen te praten, omdat ze niets voor haar kunnen doen." "Ja," zei de dokter, "ik begrijp dat hij me daar gewoon uit nieuwsgierigheid naar heeft gevraagd en ik zal hem niets zeggen."

Mijn kleine glimlach,

Je antwoord aan de dokter was heel goed en je hebt volkomen gelijk. Je moet nooit over anderen praten – het is altijd zinloos – en al helemaal niet over hun problemen; het is onvriendelijk omdat het hen niet helpt de problemen te overwinnen. Wat artsen betreft, de regel is dat ze niet over hun patiënten mogen praten, en de dokter zou het beter moeten weten. Ik hoop dat je niet bang bent door wat er met Y is gebeurd. Blijf heel kalm, heel rustig, en alles komt goed.

28 november 1932

*

Moeder,

Terwijl U orgel speelde, had ik het gevoel dat de anderen luisterden naar de Moeder die voor mij orgel speelde, en dat maakte me trots. Ik begreep, zelfs op dat moment, dat het een verkeerd gevoel was en dat ik het niet wilde; maar ik weet niet hoe ik ervan af moet komen.

Moeder, ik geloof dat als ik helemaal alleen blijf, afgezonderd van alle anderen, ik heel gelukkig zal zijn. Ik ben heel slecht; ik weet niet wanneer al deze slechte dingen me zullen verlaten.

Heb medelijden met me.

Je moet niet overdrijven. Er zijn zeker bewegingen van ijdelheid – nogal kinderachtig bovendien – maar dat zijn niet de enige. Ik ben er vrij zeker van dat u, terwijl u naar de muziek luisterde, ook de pure en simpele vreugde van de muziek omwille van zichzelf kon voelen, en dat u, wanneer u bij mij bent, ook de simpele en oprechte vreugde van een kind in de buurt van zijn moeder voelt.

De natuur is complex, en altijd zijn het ware en het valse, het goede en het slechte met elkaar vermengd. Het is heel nuttig om je fouten en zwakheden helder te zien, maar je moet ze niet alleen zien, want ook dat zou eenzijdig zijn. Je moet je ook bewust zijn van wat goed en waar is in de

natuur en daar al je aandacht aan geven, zodat deze goede en ware kant kan groeien en uiteindelijk de rest kan absorberen en de natuur kan transformeren.

5 december 1932

*

Moeder,

Toen ik U vanmorgen in Pranam zag, leek het mij dat U het heel serieus meende.

Ik schrijf U alles wat ik denk dat ik U moet vertellen, omdat ik beloofd heb over mijn gedachten en gevoelens te schrijven en ik wil U niet bedriegen. Ik heb niets goeds U te vertellen. Ik heb een schat aan slechte, lelijke, dwaze en stoute dingen om U te vertellen. Als er iets goeds is, is het alleen dat ik voor U werk (Uw sari): dit is het enige wat ik goed kan noemen.

Vandaag was ik de hele dag verdrietig, ik kon niet glimlachen. U zult veel van dergelijke dingen te lezen krijgen. Maar als U serieus wordt, zoals vanochtend, zou ik er liever een einde aan maken.

Vandaag heb ik zeven uur gewerkt.

Nee, mijn kind, ik was niet "serieus" en ik glimlachte zoals gewoonlijk naar je; jij was het die zo'n verdrietig gezichtje had en het is waarschijnlijk jouw eigen verdriet dat je in mijn ogen weerspiegeld zag. Ik ken het leven te goed om door jouw bekentenissen "serieus" te worden. Bovendien zijn jouw bekentenissen niet zo verschrikkelijk, wat je er ook van mag denken. En zodra je me alles vertelt wat je dwarszit, zul je zien dat ze verdwenen zijn en zul je je vrij en gelukkig voelen.

Houd je glimlach, klein kind; dat geeft je kracht.

7 december 1932

*

Moeder,

Ik weet niet waarom, maar ik voel me al twee of drie dagen een beetje verdrietig.

Moeder, soms, als ik depressief ben, als ik denk dat ik misschien geen yoga kan doen, fantaseert mijn denkvermogen: "Moeder zegt me dat ik geen yoga kan doen en vraagt me om hier weg te gaan. Ik heb niemand om naartoe te gaan en geen plek om te verblijven; ik zal hier blijven, zelfs als dienstbode, maar het is onmogelijk voor mij om ergens anders te wonen."

Als ik aan dit alles denk, voel ik me nog verdrietiger dan altijd.

Mijn moeder, vandaag lijkt het alsof mijn denkvermogen niet kalm genoeg is om U iets te schrijven. Vandaag heb ik negen uur aan de sari gewerkt.

Mijn lieve kleine kind,

Je moet je niet laten verleiden door depressie, nooit, en al helemaal niet door deze suggesties, zo stom en vals, dat ik je zou kunnen vragen weg te gaan! Hoe kun je zoiets dromen? Je bent hier thuis – ben je niet mijn

dochtertje? – en je zult altijd een plaatsje aan mijn zijde hebben, in mijn liefde en bescherming.

9 december 1932

*

Moeder,

Ik had een denkbeeldig gesprek in mijn hoofd met X. Ik lette niet op, maar op een gegeven moment kwam het bij me op dat ik dit allemaal aan Moeder moest schrijven en plotseling hield het gesprek op.

Zo praat ik met mensen in mijn hoofd; mijn denkvermogen legt de gedachten die hij wil, zoals hij wil, in iemands mond en dat maakt een geluid in mijn hoofd.

Ik ben het erg zat om zulke slechte en domme dingen te schrijven. Ik weet niet wanneer dit verstrooide denkvermogen rustig zal worden.

Het is niet zo erg – het denkvermogen houdt ervan om altijd ergens mee bezig te zijn, en verhalen verzinnen (zelfs als men weet dat die verhalen niet waar zijn) is een van de meest onschuldige bezigheden van dit rusteloze denkvermogen. Natuurlijk moet hij ooit kalm en stil worden om het licht van boven te ontvangen; maar in de tussentijd mag je me al deze verhalen zeker vertellen. Ik vind ze eerder grappig dan dwaas en ze interesseren me. Zeg dus niet: ik zal Moeder dit of dat niet vertellen, maar zeg liever: ik zal haar alles eerlijk vertellen.

11 december 1932

*

Lieve Moeder,

Ik ben nooit tevreden, ook al hebt U mij een zeer zeldzame kans. Mijn levenswezen wil altijd meer en meer; het is nooit tevreden met wat U het geeft.

Mijn kind, ik ga iets onthullen dat je zult proberen te begrijpen: je bent niet ontevreden omdat ik je niet alles geef wat je nodig hebt, maar omdat *ik je meer geef, veel meer dan je kunt ontvangen. Open jezelf, vergroot je ontvankelijkheid* door jezelf meer te geven, en je zult zien dat alle ontevredenheid zal verdwijnen.

12 december 1932

*

Lieve Moeder,

Nergens vind ik vooruitgang. Zelfs in mijn werk ben ik nog steeds niet regelmatig, dus hoe kan ik dan op Uw hulp hopen?

Ik begrijp niet wat je bedoelt. Mijn hulp is altijd bij je, zo volledig als die maar kan zijn; het is aan jou om je open te stellen en die te ontvangen. En het is zeker niet door opstandig en ontevreden te zijn dat je daartoe in staat zult zijn.

*

Zo vaak heb ik me voorgenomen om regelmatig te werken en zo vaak heb ik gefaald! Dus ik dacht dat als ik het U vertelde, ik Uw hulp zou krijgen en regelmatig zou worden in mijn werk, maar tevergeefs.

Hoe kan ik dan doorgaan met mijn praktijk van schrijven aan U in deze staat van depressie en ontevredenheid?

Maar ik geef U hiervoor niet de schuld; ik ben het – ik heb geen sterke wil, dus hoe kom ik daarvanaf?

Je hoeft geen sterke wil te hebben – je hoeft alleen maar de mijne te gebruiken.

Pas op, kind, open de deur niet voor depressie, ontmoediging en opstand – dit leidt je ver, ver weg van het bewustzijn en laat je wegzinken in de diepten van de duisternis waar geluk niet langer kan binnendringen. Je grote kracht was je glimlach; omdat je wist hoe je naar het leven moest glimlachen, wist je ook hoe je met moed en standvastigheid moest werken, en daarin was je uitzonderlijk. Maar je hebt het voorbeeld van andere mensen gevolgd, je hebt van hen geleerd ontevreden, opstandig en depressief te zijn, en nu heb je je glimlach laten verslappen, en daarmee je geloof en vertrouwen in mij; in deze toestand, als alle goddelijke krachten zich op jou zouden concentreren, zou het tevergeefs zijn – je zou weigeren ze te ontvangen.

Er is maar één remedie, en je moet geen tijd verliezen met het accepteren ervan: herwin je glimlach, herwin je geloof, word weer het zelfverzekerde kind dat je was, pieker niet over je fouten en moeilijkheden – het is je glimlach die ze zal verjagen.

16 december 1932

*

Lieve moeder,

Ik heb vaak gemerkt dat als ik wakker word, er een soort lawaai in mijn hoofd is, alsof er veel mensen tegelijk praten en ik niets kan verstaan van wat ze zeggen. En ik heb het gevoel alsof dit lawaai de hele nacht heeft geduurd. Het is als een bazaar, er is veel lawaai omdat mensen allemaal tegelijk praten en je er niets van kunt verstaan.

In je slaap word je je bewust van de geluiden die de mechanische gedachten van het meest materiële denkvermogen in hun eigen domein maken.

18 december 1932

*

Lieve moeder,

... En wat X betreft, nu denk ik: "Waarom heb ik hem niet geweigerd?" Maar wat is het nut van achteraf denken!

Het heeft een voordeel om na verloop van tijd terug te kijken op wat je hebt gedaan; want op afstand, verwijderd van de handeling, zie je duidelijker en begrijp je beter wat wel of niet had moeten gebeuren.

20 december 1932

*

Lieve Moeder,

Als U wilt dat deze verbeeldingen in mij blijven, laat ze dan blijven, maar als U dat niet wilt, vernietig ze dan.

Nogmaals, maak je geen zorgen; wat moet verdwijnen, zal verdwijnen; alleen wat goed is, zal overblijven.

25 december 1932

*

Lieve Moeder,

Ik denk dat dit het laatste is wat ik U zal schrijven. Ik zou nu graag willen stoppen met schrijven, want ik voel me erg moe.

Ik weet dat U het niet leuk zult vinden, maar ik moet zeggen dat het beter is om me even aan de kant te zetten. Ik ben volkomen hopeloos. De laatste dagen ben ik weer onregelmatig geworden in mijn werk. U zei ooit dat mezelf voor U openstellen mijn werk is, omdat Uw hulp altijd bij me is. Maar ik weet niet wanneer ik mezelf voor U zal openstellen. Ik ben zo hard als een steen. Als ik eerder had geweten dat deze dingen zo moeilijk zijn, zou ik hier nooit naartoe willen komen. Moeder, ik wou dat U me niet had verteld dat ik in opstand kom, ik hoor dat niet graag.

Ik weet niet, Moeder, waarom ik al deze dingen heb opgeschreven. Moeder, wees alstublieft niet boos op mij, ik heb niemand behalve U.

Waarom deze ontmoediging? Ieder heeft zijn eigen moeilijkheden, de jouwe zijn niet onoverkomelijker dan die van anderen. Je hoeft alleen maar vol vertrouwen en vrolijk te blijven.

27 december 1932

*

Lieve Moeder,

"Wat moet verdwijnen, zal verdwijnen; alleen wat goed is, zal blijven."

Dit schreef U ooit in mijn notitieboekje. Maar alle dingen waarover ik tot nu toe aan U geschreven heb, zijn niet verdwenen. Misschien zijn ze allemaal goed! En misschien zijn deze opstandigheid,

ontevredenheid, ontmoediging en slechte humeur ook goed. Omdat ze in mij gebleven zijn, zijn ze niet verdwenen. En de glimlach en het regelmatig werken en het hebben van zelfvertrouwen – dat is misschien allemaal slecht. Omdat ik zie dat ze verdwenen zijn, tenminste voor het moment.

En als er niets slechts in mij is, waarom doen we dan zoveel moeite? Het zou beter zijn om stil te blijven, want "wat moet verdwijnen, zal verdwijnen; alleen wat goed is, zal blijven."

Moeder, ik weet dat U niet tevreden zult zijn met al deze dingen die ik geschreven heb, maar wat kan ik doen? Ik moet dit allemaal aan U schrijven.

Ik ben niet boos omdat wat u hier schrijft niets betekent — ik heb medelijden met u, dat is alles. Heb ik je gezegd dat het onmiddellijk, *ogenblikkelijk* zou verdwijnen, vooral als je zelf meer geneigd bent om het te behouden dan om het te verwerpen?

28 december 1932

*

Lieve moeder,

Vanmorgen na negen uur kwam X naar mijn kamer. Hij raadde me aan om vijandige suggesties en dergelijke te verwerpen. Hij gaf me een preek. Hij zei het niet, maar ik denk dat U hem vroeg om naar mijn kamer te komen.

Maar ik moet U zeggen dat ik het niet prettig vind als mensen mij een preek komen geven. Kunt U mij niet rechtstreeks vertellen wat nodig is? Ben ik niet hier bij U? Ben ik zo ver weg? Waarom zou ik dan naar het advies van anderen moeten luisteren?

Het zijn je zelfrespect en ijdelheid die in een staat van ergernis verkeren en die u ervan weerhouden genegenheid te zien waar die aanwezig is.

*

Ik weet niet of U Y vertelt over wat ik U schrijf, maar ik zou het liever niet willen.

Alleen Sri Aurobindo weet wat je mij schrijft.

*

U schreef me ooit in dit notitieboekje (16 december), met betrekking tot Uw hulp: "Het is aan jou om uzelf open te stellen en het te ontvangen. En het is zeker niet door opstandig en ontevreden te zijn dat je daartoe in staat zult zijn."

En opnieuw schreef U mij (7 december) in dit notitieboekje: "En zodra je mij alle dingen vertelt die je dwarszitten, zul je zien dat ze verdwenen zijn en zul je je vrij en gelukkig voelen."

Dus zeg ik U dat zelfs deze opstand en dit slechte humeur mij dwarszitten.

*

Van alle dingen zijn dit de ergste.

*

Ik denk dat ik U alles verteld heb wat me dwarszit.

Het is niet genoeg om het ze te vertellen, je moet willen dat ze verdwijnen.

*

Moeder, vandaag ben ik verdrietig. Ik weet niet waarom, maar ik heb zelfs gehuild.

En toch is het heel natuurlijk; hoe kun je niet verdrietig zijn als je je ziel de rug toekent, en dat gewoon uit trots!

*

Moeder, verlos me van deze ontmoediging en deze opstand, alsjeblieft. Wilt U me er niet van redden?

Met heel mijn wil wil ik je redden, maar je moet me dat toestaan. *Opstandigheid is de Goddelijke Liefde verwerpen en alleen de Goddelijke Liefde heeft de macht om te redden.*

28 december 1932

*

Lieve Moeder,

Ben ik niet Uw kind? Ja, ik weet dat ik een stout kind ben, maar wat kan ik doen? Stout of niet, ik ben in ieder geval van U.

Ik denk niet dat je stout bent en ik weet dat je mijn kind bent.

29 december 1932

*

Lieve Moeder,

Het lijkt erop dat mijn denkvermogen (of liever gezegd ikzelf) niet stil wil worden. Want als ik stil had willen worden, had ik natuurlijk geprobeerd mezelf stil te maken, toch?

Op psychologisch gebied herstellen alleen de patiënten die niet willen herstellen, niet. Misschien geldt dat ook voor lichamelijke ziekten?

5 januari 1933

*

Lieve Moeder,

Wat is dat toch met die psychische en lichamelijke ziekten? Ik begrijp er niets van.

Psychische ziekten zijn ziekten van de gedachten en gevoelens, zoals depressie, opstandigheid, verdriet, enz. Lichamelijke ziekten zijn ziekten van het lichaam.

6 januari 1933

*

Lieve Moeder,

Ja, ik weet dat U weet dat ik nu niets voor U kan verbergen en dat het voor mij onmogelijk is om zonder U te leven, en daarom, Moeder, wilt U mij zoveel mogelijk zien lijden — nietwaar?

Ik begrijp absoluut niets van wat je bedoelt. Je *lijkt te zeggen* dat ik het fijn vind om je te zien lijden; maar dit is zo absurd dat ik niet kan geloven dat dit is wat je *bedoelt*.

Als ik met al mijn wilskracht werk aan het verdwijnen van lijden uit de wereld, hoe zou ik dan willen, laat staan dat, een van mijn kinderen lijdt! Het zou afschuwelijk zijn.

7 januari 1933

*

Lieve Moeder,

De afgelopen twee dagen heb ik een grote wanhoop en verdriet gevoeld – zo erg zelfs dat ik denk dat als het nog een paar dagen aanhoudt, het heel moeilijk voor me zal zijn om van deze dingen af te komen.

Ik weet niet wat er gaat gebeuren, maar ik kan er niet aan ontkomen dat als ik de hele tijd in deze toestand blijf, en als ik nooit gelukkig kan zijn, het binnenkort onmogelijk voor me zal zijn om te leven. Gedurende deze twee dagen, in dit verdriet en deze wanhoop, kwam ik op het idee om zelfmoord te plegen. (Wees niet bang, ik zal geen zelfmoord plegen; ik vertel U alleen ver mijn toestand om U ervan op de hoogte te stellen.)

Er zijn dieven in de subtiele wereld, net als in de buitenwereld. Maar je moet de deuren van je gedachten en gevoelens voor hen sluiten, net zo zorgvuldig als een verstandig man de deuren van zijn huis sluit.

Deze suggesties van verdriet, wanhoop en zelfmoord komen van hen (de dieven van de vitale wereld), want juist wanneer je depressief bent, kunnen ze je het beste beroven. Je moet niet naar hen luisteren — je moet de

kwade suggesties verwerpen en weer jezelf worden, dat wil zeggen, mijn "kleine glimlach".

9 januari 1933

*

Lieve moeder,

U noemt me niet langer "mijn kind"? Ben ik zo slecht en onwaardig?

Moeder, ik geloof dat ik alles doe wat ik kan en als ik nog steeds niet goed kan zijn, wat moet ik dan doen? Ja, ik weet dat ik niet meer ben wat ik eerder was.

Ik bedoelde niets door niet "mijn kind" te schrijven op het briefje dat ik je vanmiddag stuurde. Ik had grote haast en ik heb zo min mogelijk woorden geschreven. Natuurlijk mis ik de tijd toen je werkelijk de *eeuwige kleine glimlach* was, spontaan en moeiteloos, toen je je tevreden voelde met je werk, blij om bij me te zijn, en vol vertrouwen en eenvoudig genoeg om geen verkeerde interpretatie te geven aan alles wat ik doe. Wie heeft dit gif van twijfel en ontevredenheid in je hart gegoten? Wie heeft je in één keer je geluk, je simpele levensvreugde en je mooie glimlach, die een genot was om te zien, afgenomen? Ik stel de vraag niet om een antwoord van je te krijgen, want ik denk dat ik het weet; het is alleen zodat je begrijpt dat ik je niet verantwoordelijk houd voor deze verandering *die van buitenaf over je is gekomen*. Nu is er maar één weg open, de weg van vooruitgang – aangezien het onmogelijk is om achteruit te gaan, moet je vooruitgaan en wat slechts *instinctief* was, moet nu *bewust* en *gewild* worden.

En twijfel nooit aan mijn genegenheid, die altijd bij je is om je te helpen deze onmisbare vooruitgang te boeken.

11 januari 1933

*

Lieve Moeder,

U zei dat ik U elke dag iets moest schrijven. Maar nu vind ik niets om te zeggen en weet ik niet wat te schrijven. Wat betreft wat ik geschreven heb: sinds U me vertelde dat ik, om gelukkig en goed te worden, het met heel mijn wil moet willen en moet werken zoals voorheen, ben ik daaraan begonnen.

Maar als ik U niets te schrijven heb, wat kan ik dan schrijven (om, zoals U zei, het contact met U te behouden)?

Moeder, U zult het me vertellen.

Mijn kleine glimlach,

Als je me niets meer te vertellen hebt, vertel me dan hoe laat je bent opgestaan — (bijvoorbeeld: vanmorgen werd ik wakker op zo'n en zo'n tijdstip na zoveel uren geslapen te hebben; ik stond op, waste me en kleepte me aan, at mijn ontbijt en begon op die en die tijd te werken, enz. enz.). Je kunt me alle mensen vertellen die je hebt ontmoet en met wie je hebt gesproken,

wat je hen hebt verteld, enz. Het zal een goede oefening in het Frans zijn en tegelijkertijd zal het de intimiteit tussen ons vergroten.

13 januari 1933

*

Lieve moeder,

Vanmorgen werd ik om 5:45 uur wakker. Ik waste me en kleepte me aan, ging toen mijn notitieboekje halen bij het raam van X (ik ga daar altijd heen). Rond 6:30 uur dronk ik mijn phoscao en om 6:45 uur begon ik te werken. Om 7:30 uur ging ik naar Pranam en om 7:45 uur begon ik weer met werken. Om 9:30 uur ging ik naar Y's huis om wat werk voor Z te halen, en ging toen weer zitten om te werken tot 11:30 uur. Toen at ik mijn lunch en rustte ik tien minuten. Om 12:00 uur ging ik weer aan het werk; om 12:30 uur kwam Z op het werk en om rond 14:00 uur maakte ze limoensap voor ons. Ik werkte van 12:00 tot 20:00 uur. Ik ben klaar met het borduren van de kroon.

Nou, het is gelukt! Het is een goed verslag met nauwelijks fouten, en ik ben blij dat ik precies weet hoe je je dag hebt doorgebracht. Het zal goed zijn om zo door te gaan.

14 januari 1933

*

Moeder, ik schrijf U altijd over dezelfde dingen: slapen, werken en praten. Moeder, leest U graag elke dag hetzelfde?

Waarom niet, mijn kleine glimlachje? Je kunt leren om dezelfde dingen te zeggen op verschillende manieren; dit is een uitstekende oefening om te leren hoe je je stijl kunt schrijven en vormgeven. Het lijkt erop dat je op dit moment kalligrafie beoefent! Wie heeft je zo mooi leren schrijven?

Je liefhebbende moeder.

25 januari 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik heb gemerkt dat X zijn slechte gewoonte niet heeft opgegeven. Ik haat hem...

Dat is een behoorlijk groot woord! Men zegt dat haat het omgekeerde is van liefde; in ieder geval is het een gevaarlijk gevoel dat je altijd overlevert aan degene die je haat: haten betekent dat je nog steeds gehecht bent; de ware houding is er een van volledige onverschilligheid.

27 januari 1933

*

Mijn lieve moeder,

Vandaag heb ik tien uur lang met mijn lichaam¹⁷ tot U gebeden.

De volgende keer dat ik U zie, zal ik uitleggen hoe borduurders de sari op het frame bevestigen. Het frame moet even groot zijn als de sari.

Moeder, zou ik niet zo'n groot frame kunnen hebben, om de sari's echt mooi te borduren?

Als ik je zo'n groot frame geef, moeten we een kamer bouwen om het frame in te passen!

13 februari 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik heb tien uur aan de sari gewerkt. Ik denk dat ik deze sari vóór 24 april af heb.

Moeder, ik heb niets nieuws te vertellen.

Je bent een prachtige en bekwame werkster, mijn kleine glimlach, en ik ben trots op jou en je werk, dat zo mooi is. Ik zie dat je geschreven hebt zonder ook maar één fout te maken!

14 februari 1933

*

Lieve moeder,

Vandaag heb ik negen uur lang met mijn lichaam tot U gebeden.

Nu ben ik weer regelmatig in al mijn werk, zoals voorheen.

Moeder, wat anders?

Dit is goed, mijn kleine glimlach; evenwicht van het wezen is gebaseerd op regelmatig werk.

27 februari 1933

*

Heb je de datum van vandaag opgemerkt — 3 maart 1933?

Weet je dat dit maar eens in de elf jaar gebeurt?

Elf jaar geleden, in 1922, in de maand februari, was het mogelijk om 2.2.22 te schrijven en elf jaar later, in de maand april, zal het mogelijk zijn om 4.4.44 te schrijven, enzovoort. Het is interessant, toch?

3 maart 1933

*

¹⁷ Bidden met het lichaam: je werk doen als offer aan het Goddelijke. De Moeder heeft geschreven: "Werken voor het Goddelijke is bidden met het lichaam." *Woorden van de Moeder* – II, CWM, Vol. 14, p. 299.

Mijn lieve Moeder,

*"Supramentale schoonheid in het fysieke"¹⁸ — wat betekent het?
Al deze dingen — alle kunsten, het schone werk dat we voor het
Goddelijke doen – zijn dat uitingen van supramentale schoonheid in
het fysieke?*

Nee, dat alles is slechts de manifestatie van een universele harmonie die als het ware in het hart van de schepping ligt. Maar de supramentale schoonheid is iets dat veel hoger en volmaakter is; het is een schoonheid die niet bezoedeld is door lelijkheid en die de nabijheid van lelijkheid niet nodig heeft om er mooi uit te zien.

Wanneer de supramentale krachten in de Materie afdalen om zich te manifesteren, zal deze volmaakte schoonheid zich heel natuurlijk en spontaan in alle vormen uiten.

6 maart 1933

*

Ik ben erg blij als ik je sari's draag, maar ik wil ze ook net zo zorgvuldig bewaren als kunstwerken, en daarom draag ik ze niet zo vaak.

9 maart 1933

*

Mijn lieve Moeder,

Vanmorgen gaf U mij een bloem die staat voor "Bewustzijn gericht op het supramentale Licht".¹⁹ Wat betekent dit? Ik begrijp het niet.

Als u "Goddelijk" in plaats van "supramentaal" gebruikt, maakt dat het dan duidelijker voor je?

Het betekent het bewustzijn dat niet gevuld is met de activiteiten en invloeden van het gewone leven, maar geconcentreerd is in een verlangen naar het goddelijke licht, de kracht, kennis en vreugde.

Begrijp je het nu?

23 maart 1933

*

Mijn lieve moeder,

Hebt u mijn roosjes op uw jurk gezien? Zijn ze mooi?

Ze zijn absoluut charmant! Het is onmogelijk te zeggen welke het origineel is en welke de kopie, en het kan best zijn dat de kopie zelfs nog mooier is dan

¹⁸ De naam van de Moeder voor een licht goudoranje Hibiscus.

¹⁹

het origineel. Je zag dat ik de jurk vanavond droeg toen ik ging wandelen op het terras.

6 april 1933

*

Mijn lieve moeder,

*Vandaag heb ik negen uur lang met mijn lichaam tot U gebeden.
Moeder, de afgelopen twee dagen voel ik me een beetje moe, mijn
handen zijn wat traag geworden.*

Vind je het niet een goed idee om even rust te nemen? Dat wil zeggen, neem een hele dag rust of werk twee uur minder per dag.

13 april 1933

*

Mijn lieve moeder,

*Nee, ik wil geen rust nemen. Vandaag heb ik tien uur lang met
mijn lichaam tot U gebeden.*

Gebruik dan Coués methode²⁰ en herhaal: "Ik ben niet moe, ik kan niet moe zijn, want ik ben beschermd!"

14 april 1933

*

Mijn lieve moeder,

*Ja, X vertelde me vandaag dat het frame vanavond helemaal
klaar zou zijn.*

Vandaag heb ik negen uur aan de blouse gewerkt.

Klein glimlachje, je moet niet doorwerken tot je moe wordt.

10 juni 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik werk niet alleen de hele dag, maar ik wil ook zo veel mogelijk werken, in de hoop dat ik niet moe word. Als ik niet elke dag de hele dag werk, hoe kan ik dan zoveel grote en mooie dingen maken, zoals ik die voor mijn lieve, lieve Moeder wil maken? Hoe kunnen mijn dromen in vervulling gaan als ik mijn tijd verspil?

²⁰ Emile Coué (1857 – 1926), Franse arts uit Nancy, die een geneeswijze ontwikkelde door middel van autosuggestie (Couéïsme).

Moeder, weet je, ik ga grote gordijnen borduren voor je kamer? Je vertelde me ooit dat de Japanners de muren van hun kamers bedekken met geborduurde gordijnen.

Je hebt gelijk; niets is beter dan onze mooiste dromen te verwezenlijken en niets maakt ons sterker en gelukkiger!

11 juni 1933

*

Mijn lieve moeder,

Moeder, weet u dat ik deze twee blouses heb gestreken zonder ze te verpesten? Dit is de eerste keer dat ik een blouse heb gestreken.

Moeder, geef me een "bravo" hiervoor. Morgen begin ik aan de andere grijze blouse.

Dit is veel meer waard dan een "bravo"! Vanmorgen was ik letterlijk vervuld van bewondering. Het is prachtig - de vogels zijn zo mooi en zo levendig; ik vond hun kopjes met de prachtige kleine zilveren kuifjes, heel mooi, veel mooier dan op de originele tekening. De kleine diamantjes zijn ook heel fijn, en in zilver op de sari zullen ze schitterend zijn. Waar heb je gestreken? Het is goed dat je het leert.

21 juni 1933

*

Mijn lieve moeder,

Vanmorgen heb ik een hemd voor je geknipt – het is de eerste keer dat ik ooit een hemd heb geknipt. X gaat het borduren en als het klaar is, draag je het en vertel je me dan of het goed geknipt is of niet. Want als het goed geknipt is, kan ik zonder aarzelen ook andere dingen knippen.

Vandaag heb ik ook de hele dag gewerkt.

Ik ben erg blij dat je dit ook hebt geleerd. Wat bedoel je met "de hele dag"? Ik hoop dat het niet langer dan negen uur is, want dat was al een lange tijd en mag niet verlengd worden.

26 juni 1933

*

Moeder,

Sinds vanochtend heb ik pijn in de pupil van mijn linkeroog.

Je moet je oog drie keer per dag met *zeer warm boorzuurwater* spoelen en gedurende twee of drie dagen minder borduren. Doe precies wat ik je zeg en bedenk dat je werk bijna volledig afhangt van je ogen. Als je ogen op enigerlei wijze zouden verpesten, zou dat het einde betekenen van je prachtige borduurwerk! Als je pijn hebt, sluit dan je ogen een paar minuten en bedek ze met je handpalmen (zonder te drukken). Je zult dit zeer rustgevend vinden.

27 juni 1933

*

Lieve moeder,

Ik denk dat al mijn moeite voor X tevergeefs was. Ik heb er vanavond bijna twee uur aan besteed om haar duidelijk te maken hoe ze dingen moet opschrijven. Maar tevergeefs.

De moeite die je voor iemand doet, is nooit tevergeefs. Het resultaat is misschien niet meteen zichtbaar, maar op een dag werpt een onbaatzuchtige actie zijn vruchten af.

26 juli 1933

*

Lieve moeder,

Ik zal je vertellen hoe ik gewoonlijk mijn avonden doorbreng. Nadat ik je naar het terras heb zien gaan, ga ik eten. Dan ga ik naar huis en schrijf ik mijn brief aan je, en soms was ik dan onze kleren (die van X en die van mij; soms wast X ze). Dan loop ik een uurtje, dan bereid ik meestal mijn les voor en ga ik naar bed.

Maar gisteravond, na mijn wandeling om 21:30 uur, hielp ik X met naaien met de naaimachine tot 22:15 uur. Daarna werkte ik met de naaimachine tot 23:45 uur; Toen deed ik nog een beetje les en om half één ging ik naar bed.

Vandaag heb ik drie uur aan de blouse gewerkt.

Je moet er niet de gewoonte van maken om zo laat naar bed te gaan. Dat is niet goed – je zicht wordt er snel door aangetast, en dat zou het einde betekenen van je mooie borduurwerk. De zenuwen worden ook moe en dan heb je niet meer de vaste hand of de precieze beweging, je verliest je geduld en kalmte en het werk dat je doet is niet meer netjes en netjes; alles wordt een benadering en je moet alle hoop op het bereiken van enige perfectie opgeven. Ik denk niet dat dit het resultaat is dat je wilt bereiken!

31 juli 1933

*

Mijn lieve moeder,

Vandaag, 15 augustus, heb ik niet gewerkt; ik begin vanaf morgen.

Ik denk dat je vandaag trots moet zijn geweest om je prachtige sari te zien — hij is werkelijk koninklijk; en wat mij betreft, ik was trots op mijn kleine glimlach en haar prachtige werk!

15 augustus 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik ben begonnen met het bevestigen van de sari op het borduurraam en morgen is dit werk af. Daarna zal ik beginnen met borduren.

Ik heb niets anders om je te schrijven. Het enige nieuws dat ik je te vertellen heb, gaat over mijn werk.

Je bent erg hardwerkend en nauwgezet, en als je me niets anders te vertellen hebt dan nieuws over je werk, moet ik je al mijn genegenheid voor mijn lieve kleine glimlach vertellen.

22 augustus 1933

*

Mijn lieve moeder,

Vandaag was ik ook bezig met het bevestigen van de sari op het raam, maar ik zag dat de sari niet helemaal recht was. Dus nu hoef ik alleen nog maar dit werk ongedaan te maken – wat me drie dagen heeft gekost – om het beter te kunnen doen.

Het is nogal vermoeiend voor je, mijn lieve glimlachje! Maar het is een nauwkeurig beeld van het leven, waarin je voortdurend ongedaan moet maken wat je gedaan hebt om het beter te kunnen doen.

24 augustus 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik heb niet het gevoel dat ik werk; ik speel gewoon als een kind de hele dag met het prachtige speelgoed dat mijn Moeder me de hele dag heeft gegeven om mee te spelen. Ik weet niet hoe ik anders moet schrijven en daarom schrijf ik U "Ik werkte" in plaats van "Ik speelde".

Moeder, ik vind dat de sari die u vandaag droeg mijn mooiste borduurwerk is, vindt u niet?

Het is een kunstwerk. Het is gewoonweg prachtig. Ik voel me alsof ik *in licht gekleed* ben.

1 september 1933

*

Mijn lieve moeder,

Ik ben bezig met de grijze sari. Wat nog meer? Wat kan ik U schrijven?

Een woord is genoeg om het contact te onderhouden, en als je iets interessants te vertellen hebt, moet je dat doen.

16 oktober 1933

*

Mijn lieve moeder,

U hebt veel werk; Ik wil uw tijd niet in beslag nemen...

Zoals je wilt, mijn kleine glimlachje; ik heb het erg druk, dat is waar, maar ik had je wel een paar minuten kunnen geven. Het is aardig van je dat je eraan denkt mijn werk niet onnodig te vergroten; er zijn er niet veel zoals jij.

13 november 1933

*

Moeder,

Vandaag heb ik heel weinig gewerkt...

Je hebt precies het juiste gedaan!

Gisteren kwam er een grote belofte van boven voor je²¹, de belofte dat je van al je moeilijkheden verlost zult worden en dat je geest stralend vredig zal worden en je hart rustig tevreden. Voelde je iets?

25 november 1933

*

Mijn lieve moeder,

Na de darshan was ik stil en gelukkig. In de ashram zag ik X en Y en we praatten vrolijk met elkaar. "Hoe gaat het?" vroeg Y me. Ik had niets te zeggen, dus ik vroeg: "En hoe gaat het?" Ze vertelde me: "Deze keer heb ik veel tijd doorgebracht; Sri Aurobindo legde zijn hand lang op me, en zo verder. Toen zei X ook: "Deze keer heb ik ook wat meer tijd doorgebracht, twee of drie minuten."

Toen was het lunchtijd, dus gingen we aan tafel. Ik was de eerste en ik nam plaats met een plaats aan weerszijden van me. Ik dacht dat X aan de ene kant zou zitten en Y aan de andere. Maar toen kwam Z naast me zitten. Ik zei haar ergens anders te gaan zitten en ze werd boos op me. Op dat moment kwamen X en Y en toen ze zagen dat Z boos op me was, gingen ze niet bij me zitten. Ik was erg gekwetst omdat ze niet bij me zaten.

Kwel jezelf niet, mijn kleine glimlach; dit alles is gekomen om je te leren dat het bij deze gelegenheden, na de vreugde van het ontvangen van Sri Aurobindo's zegen, beter is om geconcentreerd te blijven en je vreugde in jezelf op te sluiten dan die uit te werpen door je te mengen en met anderen te praten. De ervaringen waar we over praten verdampen en we verliezen het voordeel dat ze ons hadden kunnen brengen.

²¹ 24 november, een Darshandag. Op de drie (later vier) Darshandagen van elk jaar gingen de sadhaks naar Sri Aurobindo en de Moeder om hun zegeningen te ontvangen.

26 november 1933

*

Arme kleine X is erg verdrietig geworden... Neem je het haar zo serieus?

27 november 1933

*

Moeder,

ik ben niet boos op X. Ik probeer altijd te zwijgen; dus spreek ik alleen over belangrijke dingen, zowel met haar als met anderen; dat wil zeggen, als ze me iets vraagt, antwoord ik haar en laat ik haar zien wat er gedaan moet worden.

Moeder, ik wil Uw aanwezigheid en ik probeer die te allen tijde te behouden. Ik verlang naar U. Ik wil U altijd, de hele dag en de hele nacht. Ik wil altijd in Uw hart leven, waar ik constant met X en met allen die van U houden, kan leven.

Ik heb gemerkt dat wanneer ik geconcentreerd ben, of liever wanneer ik probeer me te concentreren, ik naar niemand kan glimlachen en als ik probeer te glimlachen, heb ik het gevoel dat ik oppervlakkig glimlach.

Moeder, vanmorgen wilde ik dit allemaal aan X vertellen, maar mijn lippen weigerden; ze wilden niet glimlachen.

Moeder, is het goed of slecht om niet zo te kunnen spreken? Ik wil het weten, want als het niet goed is, wil ik het niet; ik zal blijven spreken zoals voorheen.

Het is heel goed om stil te blijven en geconcentreerd op je aspiratie; en ik weet zeker dat als je een diepe genegenheid voor X in je hart bewaart, ze dat zal voelen en niet langer verdrietig zal zijn. Maar natuurlijk, als je voelt dat je haar vriendelijk kunt uitleggen wat er in je omgaat, zal dat heel goed zijn.

28 november 1933

*

Moeder,

Je blijft me mooie dingen beloven en ik blijf ze weerstaan. Hoe kan ik dan ooit gelukkig zijn?

Je hoeft je geen zorgen te maken – het draagt niet bij aan de vervulling van de beloften; en je moet ook geduldig zijn. In deze fysieke wereld kost het tijd om dingen te verwezenlijken.

12 december 1933

*

Moeder,

Sri Aurobindo schreef me ooit iets met een paar woorden die ik niet kon lezen. Ik vroeg X om ze te lezen; toen zei hij: "Jij bent het kind van de Moeder, niet dat van Sri Auro bindo." (Het was maar een grapje, want ik kan Uw handschrift lezen, maar niet dat van Sri Aurobindo.)

Geloof je niet dat wanneer je een kind van de Moeder bent, je tegelijkertijd een kind van Sri Aurobindo bent, en omgekeerd?

16 december 1933

*

Lieve Moeder,

Gisteren en vandaag heb ik de hele dag aan de "iris"-sari gewerkt. Ik werk graag voor U. Moeder, ik weet niet wat ik moet schrijven. Ik heb niets te zeggen.

Dat is genoeg; ik vraag alleen dat we elke dag een kort "bonjour"²² wisselen. Als je iets speciaals, belangrijks of interessants aan mij wilt schrijven, dan schrijf je dat.

Tedere liefde.

18 december 1933

*

Mijn lieve moeder,

Vandaag heb ik ook de hele dag aan de irissari gewerkt; ik zal je niet vertellen hoeveel uur ik werk, want als ik schrijf "ik heb tien uur gewerkt", schrijft u mij: "Het is geweldig"!

Je bent een moedig en energiek kind.

Tedere liefde.

19 december 1933

*

Mijn lieve moeder,

De irissen zijn erg mooi. Moeder, wat betekenen ze?

"Aristocratie van schoonheid". Het is een nobele bloem die rechtop op haar steel staat. De vorm is gestileerd in de fleur-de-lis, het embleem van de Franse koningen.

23 december 1933

*

²² "Goedendag", de gebruikelijke Franse groet.

Moeder,

Vandaag heb ik ook de hele dag aan de blouse gewerkt.

Al mijn genegenheid voor mijn hardwerkende glimlachje.

29 december 1933

*

Moeder,

Wat kan ik schrijven? Vandaag heb ik aan de sari gewerkt.

Wat kan ik zeggen? — dat ik altijd bij je ben, tijdens je werk en je rust, je slaap en je waken.

Met liefde.

3 januari 1934

*

Mijn lieve moeder,

Gisteren heb ik tijdens het strijken van de blouse een paar plekken verbrand.

Ik heb het niet gemerkt, dus het kan niets bijzonders zijn. Dat is waarschijnlijk waarom je vanochtend zo ernstig naar Pranam keek. Je moet je niet kwellen over zulke kleinigheden.

Tedere liefde.

11 januari 1934

*

Ik zal altijd bij je zijn, mijn lieve kleine kind, in de strijd en in de overwinning.

13 januari 1934

*

Moeder,

Vandaag heb ik negen uur aan de sari gewerkt.

Dan moet het werk wel heel snel gaan. Je hebt een wonderbaarlijk werkvermogen, mijn lieve kleine kind.

18 januari 1934

*

Mijn lieve kleine kind, waarom huilde je vanochtend zo veel in Pranam? Het speet me zo dat ik je niet kon troosten. Wil je me niet over je verdriet vertellen, zodat ik het, indien mogelijk, kan wegnemen? Je weet dat al mijn liefde altijd bij je is, en dat ik je met alle liefde uit de problemen help.

24 januari 1934

*

Moeder,

Vandaag heb ik ook de hele dag aan de sari gewerkt. Soms word ik een stout kind, hè, moeder?

Niet *stout*, arm kleintje, alleen een beetje verdrietig, en dat doet me verdriet, want ik zou je graag altijd vol licht en vreugde willen zien.

26 januari 1934

*

Moeder,

ik weet dat er mooie dingen in mijn kleine hartje zijn. Er zijn ook slechte dingen, zoals U weet, Moeder — ik heb U erover verteld.

Maar dit kleine hartje is vol liefde. Moeder, we gaan al het slechte in dit kleine hartje verbranden. Dan zal er in mijn hart alleen een heel, heel zoete liefde voor U alleen zijn.

Wat je hier hebt geschreven is heel mooi en het is ook heel waar. De mooie dingen zijn veel sterker dan de lelijke en zij zullen zeker de overwinning behalen. Ik ben altijd bij je, in de strijd en in de overwinning.

29 januari 1934

*

Moeder,

Vanmorgen liet X me de roze blouse zien die ze met zilverdraad heeft geborduurd. Deze blouse is heel, heel mooi. De sari wordt ook de mooiste uit Jouw collectie sari's die wij hebben geborduurd.

Voordat ik X' blouse zag, vond ik mijn paradijsvogelsari²³ heel mooi; maar nu heb ik deze blouse gezien, en ik vind dat de paradijsvogelsari niets is vergeleken met die welke X aan het maken is.

Dat is niet waar; elk heeft zijn eigen specifieke schoonheid en stijl. De paradijsvogelsari is een heel mooie sari.

Haar blouse is echt de allermooiste.

Ik kan niet zeggen of het de allermooiste is of niet. Elk van de geborduurde sari's heeft zijn eigen schoonheid; maar het is waar dat deze blouse heel mooi is.

30 januari 1934

*

²³ De Moeders naam voor de tijgerklauwplant, *Heliconia metallica*.

Moeder,

Ik heb U ooit verteld dat als iemand iets moois voor U heeft gemaakt, we blij zouden moeten zijn, ongeacht wie het gemaakt heeft, ikzelf of iemand anders; ik bedoel dat bij het zien van iets heel moois dat iemand voor U heeft gemaakt, men heel blij zou moeten zijn, en iedereen die van mijn lieve Moeder houdt, zal natuurlijk blij zijn.

Weet U dat toen ik de blouse van X zag, ik het gevoel had alsof iemand anders iets mooiers had gemaakt dan ik.

Moeder, ik weet waarom ik me zo voelde. Tot nu toe had ik een soort trots op mijn werk: "Ik maak mooiere dingen dan wie dan ook hier", zo iets. En daarom kreeg mijn trots een flinke knal als ik iets heel moois door iemand anders gemaakt zag. Is dat niet zo? (Moeder, hier herinner ik me een zin die ik Y ooit tegen iemand hoorde zeggen: "Moeder weet hoe ze klappen moet uitdelen.")

Ik verzeker je dat ik niet expres klappen uitdeel.

*

Moeder, waarom zitten deze onzinnige dingen in mij? Ik wil ze niet. Ze zitten al lang genoeg in mij. Nu wil ik ze niet meer. Ik zal niet rusten totdat U in mijn hart komt en daar eeuwig leeft.

Mijn Moeder, geef mij zuiverheid en standvastigheid in mijn aspiratie.

Bepaalde omstandigheden in ons (en trots is er één van) nodigen ons automatisch uit tot klappen van de omstandigheden. En het is aan ons om deze klappen te gebruiken om verder te komen.

Je hebt gelijk dat je wilt dat al deze kleinzieligheid en domheid verdwijnt. Ik sta volledig achter je in deze vastberadenheid en ik weet zeker dat je zult zegevieren.

31 januari 1934

*

Moeder,

Vandaag heb ik niets te schrijven. Zoals gewoonlijk heb ik de hele dag gewerkt.

Ik hoop dat deze nieuwe maand je de realisatie brengt die u wenst: een gelukkige rust, een onveranderlijke vrede, een stralende stilte.

Dat is mijn wens en mijn zegen.

1 februari 1934

*

Moeder,

ik zal U in mijn hart sluiten. Ik hoef niet te denken aan vrede en geluk. Wanneer U in ons hart woont, zullen deze dingen er zeker zijn.

Je hoeft niet ver te gaan om mij te grijpen, want ik ben al in je hart en zodra uw ogen geopend zijn, zul je mij daar zien; richt je gevoelsvermogen naar binnen in plaats van het naar buiten te projecteren, en je zult mijn aanwezigheid net zo concreet (zelfs nog meer) voelen als de kou en de hitte.

2 februari 1934

*

Mijn geliefde Moeder,

U bent al in mijn hart, dat is waar. Maar ik weet niet hoe ik mijn ogen moet openen; ze zijn altijd open, behalve wanneer ik slaap.

Ik heb het over je innerlijke ogen, niet over de fysieke.

*

"Richt je gevoelsvermogen naar binnen in plaats van het naar buiten te laten projecteren." Moeder, als ik iets voel, voel ik het in mijn hart (en ik denk dat iedereen het in zijn hart voelt). Ik weet niet hoe ik naar buiten moet voelen. Ik begrijp niet wat je bedoelt met "naar buiten".

Ik bedoel dat je, in plaats van te leven in de waarnemingen van de zintuigen, die uitsluitend bezig zijn met uiterlijke dingen, je je moet concentreren op het innerlijke wezen, dat een leven heeft onafhankelijk van de zintuigen (zien, horen, ruiken, proeven, voelen).

3 februari 1934

*

Moeder,

Waarom hebt U mij de brief (die U mij geschreven hebt) niet teruggegeven nadat ik hem vanochtend met mijn brief naar U had gestuurd?

Ik wil op Uw schoot liggen, Moeder.

Arm kleintje, ik neem je heel graag op mijn schoot en wieg je aan mijn hart om dit zware verdriet dat geen reden heeft te verzachten en om deze grote opstand die geen reden heeft te onderdrukken. Laat me je in mijn armen nemen, je baden in mijn liefde en zelfs de herinnering aan dit ongelukkige incident wegvegen. Ik bewaarde de brief om hem aan Sri Aurobindo te laten zien, samen met jouw brief van vanochtend. Ik stuur hem je terug in dit notitieboekje.

27 februari 1934

*

Nee, mijn lieve kind, ik weet zeker dat ik je niet heb verteld dat je iets voor me verborgen wilde houden. Toen je begon te huilen onder de druk die ik tijdens het mediteren op je uitoefende om de rusteloosheid van je denkvermogen en

je leven te kalmeren, dacht ik dat het je misschien zou opluchten als je me de oorzaak van je verdriet vertelde, en toen je niet antwoordde, vroeg ik gewoon of je wilde praten, om niet onnodig aan te dringen. Je vergiste je als je dacht dat ik ongenoegen toonde.

Helaas heb je je al een tijdje in jezelf opgesloten, en daarom kan ik je niet zo veel helpen als ik zou willen.

Met liefde.

7 juli 1934

*

Mijn lieve kind, dit is zeker een zeer onverwachte manier om dit visioen te interpreteren. Ik had er helemaal geen betekenis aan gegeven. De beelden in deze visioenen zijn altijd symbolisch en moeten ook als zodanig worden opgevat.

De rotsen vertegenwoordigen de materiële natuur, hard en onbuigzaam, maar toch de levensstroom in zich verhullend. Door de weerstand van de materie komt deze levensstroom slechts met moeite vrij en kan deze nauwelijks in het licht verschijnen. Maar met een beetje concentratie en aandringen neemt de weerstand van de materie af en komen de levenskrachten vrij. Dit beeld is op bijna iedereen van toepassing, maar in dit geval raakte het jou aan omdat je aanwezig was, en ik vatte het op als een belofte dat je moeilijkheden zouden wijken en dat je zou spoedig kunnen opduiken in een stralend, vrij en gelukkig bewustzijn.

Met mijn lief.

11 juli 1934

*

Moeder,

Tien meter stof kostte 25 roepies, 15 anna — dat is 2 roepies, 9 1/2 anna per meter. Vanavond hebben X en ik het grote stuk van tien meter geverfd. Maar het is niet gelukt: de verf is onregelmatig: sommige plekken zijn donker en andere zijn licht. Je zult het morgenvroeg zien.

Mijn lieve kind, ik heb niet meteen geantwoord omdat ik de stof eerst wilde zien. Er zijn natuurlijk onregelmatigheden, maar het lijkt me dat die gecorrigeerd kunnen worden.

Ik denk niet dat het goed is om het opnieuw te verven. Het zou te donker worden. Maar we kunnen de onregelmatigheden als *waterbewegingen* beschouwen en ze onderstrepen met een fijn gouddraadje; dan zal het lijken alsof het opzettelijk is gedaan en zal het nog mooier zijn. De volgende keer dat ik je zie, zal ik je precies laten zien wat ik bedoel. Maak je geen zorgen, het komt helemaal goed. Je kunt meteen beginnen.

6 september 1934

*

Moeder,

Nu heb ik geen zin om de vissen te tekenen. Ik doe ze over vijf jaar wel.

Ik begin liever aan de groene sari met gouden en zilveren draken, voor 21 februari 1935 — als je iemand vraagt om de tekening te maken. Want de groene stof en het gouden en zilveren garen zijn al klaar.

Ik ben teleurgesteld, ik kan de vissen nu niet tekenen.

Je kunt X vragen of hij de draken voor je wil tekenen.

7 september 1934

*

Je bent mijn kleine kind en je zult altijd mijn kleine kind blijven – dat staat vast.

Maar wanneer kleine kinderen onredelijk blijken te zijn, is het erg moeilijk om met ze te redeneren. Als je wilt dat ik je vertel wat ik denk, dan is het dit: Y heeft veel moeite gedaan en een heel mooie tekening gemaakt, er is een prachtig stuk stof gekocht voor 30 roepies, jij en Z hebben veel moeite gedaan om het te verven, en ik zeg je dat ik een manier heb gevonden om de onregelmatigheden van de verf te gebruiken om een sari te maken die veel mooier is dan we hadden gedacht, en toch, zonder rekening te houden met jou schrijf ik in een vlaag van woede: "Ik wil deze sari niet meer maken, ik maak er wel weer een." Natuurlijk dacht ik dat ik X nu zou moeten vragen om de moeite te nemen om nog een tekening te maken, en als er zich toevallig weer een probleem voordoet, zou dit kleine kind weer kunnen zeggen: "Ik ben teleurgesteld, ik wil deze sari niet maken", en dan heeft X voor niets gewerkt. Daarom heb ik je gezegd dat je hem zelf om de tekening moest vragen. Hij heeft me vandaag nog het ontwerp van de kroon met vissen gestuurd. Het is heel, heel mooi. En als je mijn mening wilt, raad ik je aan om eerst de kroon op te pakken - dat zal je op weg helpen met de sari zelf; en je zult zien dat alles goed komt, helemaal goed. Ik stuur je het ontwerp van de kroon.

Met mijn liefs.

8 september 1934

*

Moeder,

Toen ik gisteravond rond half tien naar bed ging, voelde ik een soort angst, alsof er iemand was of iemand zou komen. Ik sloot mijn ogen en na een moment, in mijn slaap, voelde ik een soort angst. Ik opende mijn ogen en keek naar de lucht, en sloot toen mijn ogen weer. Ik zag iets als een wolk langzaam naderen en ik deed mijn ogen open...

Mijn lieve glimlachje,

Je hoeft niet bang te zijn. Als je iets ziet dat je bang maakt of je hebt een onaangenaam gevoel, moet je me roepen en het ding zal verdwijnen. Als je wakker bent, ben je toch zeker niet bang voor een naderende onweerswolk; waarom zou die je 's nachts bang maken?

Leg jezelf zonder angst in mijn armen en wees ervan overtuigd dat niets je kwaad kan doen. Mijn kracht en mijn bescherming zijn altijd bij je.
Met mijn tedere liefde.

18 juni 1935

*

Mijn lieve glimlachje,

Je hebt helemaal gelijk, en ik snap niet waarom je, in plaats van interessante dingen te lezen, saaie oefeningen zou moeten gaan doen.

Om een taal te leren, moet je lezen, lezen, lezen – en zoveel praten als je kunt.

Met al mijn liefde.

10 juli 1935

*

Mijn lieve kleine glimlach,

Je hebt je toestand heel goed beschreven en omdat je er zo bewust van bent, denk ik dat je er snel overheen zult komen.

Het spreekt voor zich dat onze hulp altijd bij je is om je vrede en stilte te brengen, en het is absoluut zeker dat vrede en stilte ooit in je zullen terugkeren en je nooit meer zullen verlaten.

Heel hartelijk.

8 augustus 1935

*

Mijn lieve glimlachje,

Je hebt helemaal gelijk. Ik geef de voorkeur aan een mooie geborduurde sari boven een kanten jurk. Het is geen kwestie van aantal of noodzaak. Jarenlang was ik perfect tevreden met twee sari's per jaar – maar ik ben trots op de mooie dingen die mijn lieve kinderen voor me maken en ik draag ze met genegenheid en vreugde.

Mijn zegeningen en mijn liefde zijn altijd bij je.

10 december 1935

*

Moeder,

Je vertelde me dat er iets in mij gesloten is dat niet voor U openstaat en daarom, zelfs als ik Uw liefde in mijn hart wil voelen (wat U zegt dat daar al is), voel ik het niet. Wat is er gesloten? Mijn hart? Of iets anders? Ik begrijp dit allemaal niet.

Ik wil dat mijn hart zich voor U opent en Uw liefde daar altijd voel. Maar als het echt gesloten is, hoe kan ik het dan openen? Wat moet ik doen om het te openen? Want ik wil echt dat het voor U opengaat en ik wil me voor altijd gelukkig voelen.

Mijn lieve glimlachje,

ik ken maar één manier: jezelf geven – een volledige toewijding aan het Goddelijke. Hoe meer je jezelf geeft, hoe meer je je opent; hoe meer je je opent, hoe meer je ontvangt; en in de intimiteit van deze zelfgave kun je je bewust worden van de innerlijke Aanwezigheid en de vreugde die het brengt.

Tedere liefde van je moeder.

25 juli 1936

*

Moeder,

ik zal het U openhartig vertellen als ik me niet gelukkig voel: het is wanneer iemand me vreugdevol vertelt over zijn mooie en gelukkige ervaringen dat ik me zo arm voel; ik voel dan dat ik nog niet in mij heb wat ik zou moeten hebben.

En ik vraag U altijd om stilte en vrede (zoals ik U laatst al vertelde), omdat ik weet dat als men altijd die stilte en vrede kan bewaren, men zich nooit arm voelt, om welke reden dan ook.

Ik wil dat niet zijn, ik wil me niet zo arm voelen.

Je hebt deze ervaring van vrede en stille vreugde al gehad; je weet wat het is en het zal zeker sterker en stabielier terugkomen. Blijf vol vertrouwen, kwel jezelf niet – zo bespoedig je de komst ervan.

Tedere liefde van uw moeder.

30 juli 1936

*

Moeder,

ik merk dat ik alles verloren heb. Al het goedein mij, is alles verloren. Voorheen had ik altijd het gevoel dat alles wat ik deed voor U was; in al het werk dat ik deed, was dit gevoel van "het voor U doen" altijd bij me.

Nu merk ik dat ik dit gevoel kwijt ben.

Mijn lieve kleine kind,

Weet je een oorzaak voor deze verandering? Er is er vast wel een. Bovendien, tegenwoordig, wanneer de Ashram vol bezoekers is,²⁴ is er grote verwarring die vaak een vertroebeling van het bewustzijn met zich meebrengt. Laat u hierdoor niet te veel van streek maken, maar streef er gewoon met kalmte en volharding naar dat het licht weerkeert. Mijn liefde is altijd bij u om u door deze moeilijke tijd heen te helpen.

Met liefde.

30 augustus 1936

²⁴ De periode rond 15 augustus, de geboortedag van Sri Aurobindo.

*

Moeder,

Ja, ik denk dat ik de oorzaak van deze verandering ken. Is het niet het verlangen om bewonderd te worden door mensen – ego? Of is het iets anders? Als U het weet, laat U het me weten. Ik moet weten wat het is om ervan af te komen.

Ja, mijn lieve kleine kind, je hebt inderdaad de oorzaak gevonden; en was je niet een beetje geïrriteerd dat ik je geborduurde sari's al die dagen niet heb gedragen? Het is zeker niet omdat ik ze niet graag draag – integendeel. Maar ze zijn nogal zwaar en warm, en ik bewaar ze liever om te dragen tussen november en januari – dan zijn er veel bezoekers vanwege de vakanties en dan zal ik de geborduurde sari's met het grootste plezier dragen, aangezien het seizoen dan wat koeler is.

Het is waar dat je van deze onwetende en kleinzielige bewegingen af moet; maar tegelijkertijd mag je er zeker van zijn dat ik je werk enorm waardeer en ervan houdt. Ik heb grote bewondering voor je borduurwerk, en voor jou, grote liefde.

Je moeder.

31 augustus 1936

*

Mijn kleine "Eeuwige Glimlach"

Ik moet blijven glimlachen, nog meer glimlachen wanneer de moeilijke tijden zich aandienen. Glimlachen zijn als zonnestralen, ze lossen de wolken op... En als je de radicale remedie wilt, ligt die hierin: *openhartigheid*, wees absoluut openhartig; vertel me volledig wat er in je omgaat, en spoedig zal de genezing komen, een volledige en gelukkige genezing.

Heel liefdevol naar mijn kleine glimlach.

6 september 1936

*

Mijn kind,

Doe niet alsof je gek bent als je dat niet bent. Ik was niet alleen niet boos, maar ik had ook niet de minste intentie om boos te lijken.

Ik keek alleen maar recht in je ziel, in een poging de verbinding tussen die ziel en je uiterlijke bewustzijn te herstellen. En ik beschouwde je lach als een teken van bekering!

Pas op voor valse trots – die leidt alleen maar tot ondergang. En onderschat de liefde van het Goddelijke niet, want zonder die is niets de moeite waard om voor te leven.

Ik weet dat je te verstandig en gevoelig bent om deze waarheid te negeren.

Altijd liefdevol.

6 september 1936

*

Bonne Fête!

Aan [mijn kleine glimlach] wiens kostbare hulp voorkomt dat mijn voeten pijn krijgen van de stenen op de weg.

Met mijn liefde en zegen, dat haar aspiratie dit jaar vervuld mag worden.

6 januari 1963

Serie Vier

Serie Vier

Brieven aan een Sadhak

Aan de sadhak die in de jaren 30 verantwoordelijk was voor de koeien, ossen en karren van de Sri Aurobindo Ashram.²⁵

Speciale nieuwe touwen voor de ossen zijn door de melkboer gemaakt. Wanneer de ossen aan het werk zijn, kan het veiliger zijn om die touwen te gebruiken. Zodra het werk klaar is, worden de touwen verwijderd. Die touwen zitten niet strak; ze zitten los, dus het is geen last voor de ossen.

Sta hen alstublieft toe.

Ik dacht dat ze er pertinent voor hadden geweigerd om de touwen om te doen. De touwen zitten misschien niet strak, maar ze zullen waarschijnlijk wel de neus van de ossen bederven. Ook hier lijkt het mij dat het een kwestie van training is.

8 mei 1932

*

Ik verzoek u enkele feiten ter overweging voor te leggen. De zwakste en kleinste ossen die door X' karrenmannen worden gebruikt, vervoeren meer dan 600 miljoen pond zand.

Hoe kun je dat nu zeggen! Weet je hoe de karrenmannen hier hun ossen in een paar maanden of zelfs in minder tijd *slachten*?

11 mei 1932

*

Morgen is een feestdag. Overmorgen kunnen deze reparaties aan de kar worden uitgevoerd.

Omdat er morgen een *grote menigte* in de stad zal zijn, moet je *heel voorzichtig* zijn met het brengen en halen van de ossen naar de Landbouwtuin.

13 juli 1932

*

De koelie is gisteravond niet gekomen. Hij heeft gewoon de voerbakken voor de ossen neergezet en is weggegaan. Hij werkt niet naar tevredenheid. Hij houdt de boel niet schoon. Omdat er geen betere man is, probeer ik met hem op te schieten.

²⁵ Deze correspondentie is volledig in het Engels geschreven.

De ossen lijken deze man te mogen en dat is het belangrijkste punt.
Voor netheid is toezicht een kwestie.

15 juli 1932

*

Geen wonder dat Ojas²⁶ wat problemen gaf. Deze ossen zijn intelligent genoeg om de verandering van mensen aan te voelen. Deze nieuwe man is geen expert en bovendien heeft hij iets van een bruto om zich heen. Je zult goed op hem moeten letten, want ik houd niet van zijn manier van omgaan met de ossen.

Ik heb fel bezwaar tegen de manier waarop hij de staarten van de dieren draait. Als iemand een van zijn ledematen zo zou draaien, wat zou hij dan zeggen? En ik ben er vrij zeker van dat onze ossen gevoeliger zijn dan hij.

3 september 1932

*

Ik heb het ding vanaf het dak bekeken en ook met mijn innerlijke ogen gezien. Er is absoluut geen twijfel over wat er gebeurt, en ik zal nogmaals proberen het je duidelijk te maken.

De ossen zijn niet ondeugend. Integendeel, het zijn zeer goede en vreedzame dieren, maar erg gevoelig – ongewoon gevoelig misschien – (daar ben ik niet zeker van, omdat ik andere ossen niet zo nauwlettend heb gevolgd). De waarheid is dat ze de huidige bestuurder niet mogen en wantrouwen, en *niet zonder reden*. Toen ze onder de vorige werkten, waren ze blij en opgewekt en werkten ze goed. Nu deze hen drijft, zijn ze verdrietig en neerslachtig en werken ze met tegenzin. Ik zie geen andere oplossing dan de man te veranderen en een betere te zoeken.

Het voorstel om ze bang te maken om ze te overheersen is onaanvaardbaar. Zo kan er misschien wel een soort onderwerping worden verkregen, maar dan van de ergste soort. De dieren verliezen steeds meer vertrouwen, vreugde en vrede en uiteindelijk gaan hun kracht en zelfs hun gezondheid verloren.

Wat heeft het voor zin om een sadhak te zijn als we, zodra we handelen, ons gedragen als de onwetende gewone man?

Om dit onderwerp af te sluiten, kan ik je dit vertellen: vanaf het dak concentreerde ik mijn kracht op de ossen en beval hen zich te onderwerpen en te gehoorzamen, en ik vond ze zeer ontvankelijk. Een *stille, standvastige, onwrikbare, bewuste wil gebruiken*, dat is de weg, de enige ware, *werkelijk effectieve* en waardige weg voor een aspirant naar het Goddelijke Leven.

Ik hoop dat ik me deze keer duidelijk heb uitgedrukt.

14 september 1932

*

²⁶ Een os.

Het lijkt me dat het, althans voor een tijdje, beter zou zijn om niet te proberen elke dag veel werk te verzetten, aangezien Ojas misschien echt rust nodig heeft. Ik vind de nieuwe man niet beter dan de vorige. Hij is veel te nerveus en rusteloos. Als hij wat rustiger en vreedzamer met de ossen zou omgaan, zouden ze zeker veel gewilliger werken.

22 september 1932

*

Ik vind Chakki-werk²⁷ erg walgelijk voor de ossen; het vermindert hun vitaliteit en zorgt ervoor dat ze heel snel oud worden. Daarom wil ik niet dat ze dat werk krijgen.

11 januari 1933

*

Zaterdag de 14e is de dag van het vee-feest. Over het algemeen worden er op die dag overal veel dingen gevierd. Hoorns worden rood en blauw geverfd, er wordt geen werk opgedragen, enzovoort. Ik ga dit alles niet gebruiken om toestemming te krijgen om zoiets met ons vee te doen. Maar ik ben geneigd u te smeken om uw vriendelijke, genadige toestemming om dit soort ketting, die ik hierbij bijvoeg, op die dag te gebruiken voor onze lieveling Ra²⁸.

Ja, de ketting is mooi, je kunt hem omdoen; maar geen beschrijving van de hoorns; het is zo lelijk! En ik denk dat je moet oppassen dat je Ra die dag niet de straat op laat gaan, want kinderen rennen gewoonlijk achter de kalveren aan en maken ze erg bang; ze doen ze zelfs soms pijn.

12 januari 1933

*

Is 19 ritten niet te veel voor de ossen? Het lijkt me dat ze niet veel rust krijgen.

8 juni 1933

*

Wat is dit? Als de karreman een fout heeft gemaakt of zich misdragen heeft met de ossen, moet ik het weten en zal ik geen van DEZE MYSTERIES tolereren.

7 augustus 1933

*

²⁷ Maalwerk.

²⁸ Een ossenkalf.

Ik zal uitleggen wat er gebeurde. X was bij de kar, maar zoals hij zelf zegt, was hij volledig opgegaan in het oplossen van een schaakprobleem. Dus totdat de kar omviel en de grond raakte, wist hij het niet.

Ik zie niet wat een schaakprobleem te maken heeft met werk of met sadhana. Is X hier om schaakproblemen op te lossen? Hij zou het net zo goed ergens anders kunnen doen.

26 augustus 1933

*

Het spijt me U het volgende over X te moeten voorleggen. Zonder reden heeft hij Ra om 17.10 uur in haar schuurtje met de achterkant van zijn sandaal geslagen. Ik zag het vanuit Ba's schuurtje. Hij trok een sandaal van zijn voet, nam die in zijn hand, draaide hem om en sloeg op Ra's mond en gezicht. Hij had twee manden, een met bakbananenschillen en een andere met groentestekken, naast de voerbak gezet. Ra nam het voer niet aan zoals hij wilde. Dit was haar fout. Toen ik rende en hem ondervroeg, wilde hij niet antwoorden. Bedienden vertellen me dat hij Ra al eerder zo met een sandaal heeft geslagen en het lijkt erop dat hij haar op die manier wil controleren.

Als hij het echt doet, is het bruto en dom; afgezien van het feit dat hij haar hoofd verwent, wat al erg genoeg is, zal hij haar ook nog eens wraakzuchtig en gewelddadig maken, wat nog erger is.

18 november 1933

*

Ik merk dat Tej²⁹ erg verzwakt is. Hij is zeker ziek en heeft wat zorg nodig. Ik zou graag van de dokter willen weten of het niet goed voor Tej zou zijn om hem een tijdje vrij in een weide te laten lopen, zodat hij lucht, zon en beweging heeft zonder te hoeven werken. Deze vraag moet duidelijk aan de dokter worden gesteld die om een precies antwoord vraagt. Het is inmiddels algemeen bekend dat er geen beter middel tegen ziekten, wat die ook zijn, is dan lucht en zon.

1 februari 1934

*

Ik dacht dat de gemeente of anderen geen bezwaar zouden hebben tegen het bevestigen van ringen aan de paden om de koeien vast te binden. Ik wilde er één laten bevestigen.

²⁹ Een os.

Dit alles is absoluut verboden volgens de gemeentelijke regels, en als wij iets van dit alles zouden doen, was dat een *grote fout* en ik ben van plan dat het *nooit meer verlengd zal worden*.

10 maart 1934

*

De jongen X die op de bouwafdeling werkte, werd ongeveer twee dagen geleden ontslagen, niet wegens diefstal, maar wegens het onbedachtzaam slepen van een kar en daardoor een hond licht verwonden. Mag ik hem dus houden als vervanger van zijn broer?

Zeker niet.

*

Als u het goedvindt, want het is maar voor één dag, heb ik er geen bezwaar tegen. Hij werkt zeer bevredigend. Wachtend op bevelen.

Nee, hij is erg onbeleefd en een jongen die bijna opzettelijk een hond kwaad doet, zal waarschijnlijk hetzelfde doen met de koe en het kalf.

Deze jongen is op *mijn bevel* ontslagen en zal geen werk meer krijgen in de Ashram.

Een man die wreed is tegenover dieren, is erger dan een dier.

2 april 1934

Serie Vijf

Serie Vijf

Brieven aan een Kind

Aan een van de eerste kinderen die werden toegelaten tot de Sri Aurobindo Ashram; hij kwam op tienjarige leeftijd. Als jongeman was hij geïnteresseerd in muziek, schilderkunst en poëzie, en later werd hij muzikleraar aan het Sri Aurobindo International Centre of Education. Hij begon op twaalfjarige leeftijd aan de Moeder te schrijven.

Doe altijd met plezier het werk dat je moet doen.

Werk dat met vreugde wordt gedaan, is werk dat goed wordt gedaan.

14 maart 1932

*

Wanneer je een verlangen hebt, word je beheerst door datgene wat je verlangt; het neemt bezit van je geest en je leven, en je wordt een slaaf. Als je honger hebt naar eten, ben je niet langer de meester van eten, het is het eten dat jou beheerst.

22 augustus 1932

*

Mijn lieve Moeder,

Toen ik vandaag naar X ging voor mijn muzikles, voelde ik me ongemakkelijk. Ik voelde ook dat hij niet erg blij met me was. Ik had toen een soort slecht gevoel. Waarom voelde ik dit ongemak? Na thuiskomst voelde ik me moe en had ik nergens zin in. Nu heb ik het gevoel dat na de muzikles de goede dingen die zich in mij ontwikkelden, aan diggelen zijn geslagen. Is dat waar?

Al deze gevoelens – dit ongemak, deze vermoeidheid, deze indrukken van een gebroken vooruitgang – komen voort uit het vitale, dat in opstand komt omdat zijn verlangens en voorkeuren niet bevredigd worden. Dat alles heeft geen ware realiteit.

2 april 1933

*

O Moeder,

De onrust is nog steeds niet verdwenen. Ik ben in een slechtere toestand dan voorheen. Er is iets mis met mijn geest. Bovendien voel ik me overal slecht. Zeg me wat ik moet doen.

Denk aan iets anders. Houd jezelf bezig; blijf niet stilzitten, nietsdoen.

18 december 1933

*

Liefste Moeder,

Ik wil uw aanraking voelen in elke beweging van mijn. Ik wil uw aanwezigheid overal voelen.

Moeder, aanvaard mijn gebed.

Ik ben altijd bij je, mijn kind, dus het is niet alleen mogelijk, maar heel gemakkelijk om mijn aanwezigheid constant te voelen.

Met liefde en zegen.

6 maart 1934

*

Moeder, O Moeder,

Heb ik iets verkeerd gedaan? Antwoord me alstublieft. Als ik iets verkeerd heb gedaan, vergeef me dan. Bent u ontevreden over mij? Moeder, maak mij de uwe.

Waarom deze vraag? Je hebt niets verkeerd gedaan en ik ben helemaal niet ontevreden over je. Zag ik er vanavond heel serieus uit? Als dat zo is, kwam dat omdat ik aan de stomiteit en blindheid van deze arme wereld dacht, maar er was zeker niets wat jou aanging.

Met liefde en zegen.

9 maart 1934

*

Mijn moedertje,

Gisteren vertelde ik u dat "wij" een envelop hadden geschilderd. Met "wij" bedoel ik dat u en ik er zijn. Ik voel dat ik niet degene ben die werkt, dus zeg ik "wij". Ik ben uw kind.

Dat is *echt* leuk en ik ben er *erg blij* mee. Ja, ik ben altijd bij je, en nog meer als je bezig bent met je schilderij en muziek. Weet je dat je enorm voortgang boekt? Ik vind de enveloppen die we *samen beschilderen* erg mooi, en dat is nog een bewijs dat we ze samen maken, want ze zijn bijna altijd precies zoals ik dacht dat ze moesten zijn. Het kleine exemplaar dat je vanochtend hebt gestuurd, is erg mooi en de kleurkeuze is uitstekend.

Liefs.

Je moedertje.

15 maart 1934

*

Mijn moeder,

ik wil de vulgaire vreugde van de wereld niet. Neem me in uw hart. Neem me in uw armen.

Ja, ik neem je in mijn armen en wieg je aan mijn hart zodat je waar geluk en onvermengde vrede mag ervaren.

Liefs van je kleine moeder die altijd bij je is.

15 maart 1934

*

Mijn kleine moeder,

Vrede, vrede, geef mij je onvermengde vrede en maak mij bewust van u.

Vrede zij met je, mijn kind, de vrede van Zekerheid en van vertrouwen in mijn liefde die je nooit verlaat.

Je moeder.

16 maart 1934

*

Mijn kleine moeder,

Waarom komt deze moeilijkheid? Stel ik me ervoor open of is er iets anders? Moeder, na zo dicht bij je te zijn gekomen, waarom komt deze?

Je moet niet met anderen praten over wat ik schrijf of tegen je zeg, want ze worden jaloeers en hun jaloezie creëert een slechte sfeer die op jou terugvalt en de moeilijkheid weer bij je terugbrengt; omdat je sprak, opende je je en ontving je het, misschien zelfs zonder het te beseffen.

Liefs van je moeder.

17 maart 1934

*

Mijn lieve moeder,

Mijn hart wil naar uw voeten rennen; het wil zich in u verliezen. Dit is wat ik wil, maar heb ik het gedaan? Ik wil dicht bij uw hart zijn, ik wil... maar is het mogelijk? Ik weet het niet.

Maak me vredig. Geef me de smaak van je goddelijke aanwezigheid.

Ja, mijn lieve kind, het is volkomen mogelijk en omdat je het oprecht wilt, zal het gebeuren. Je zult jezelf altijd dicht bij mijn hart voelen, gekoesterd in mijn armen, en vrede zal je wezen vullen en je sterk en vreugdevol maken.

Liefs van je moeder.

29 maart 1934

*

Lieve moeder,

Ik voel me verstoken van kracht, wilskracht en energie. Ik weet niet wat ik moet doen. Deze toestand moet voorbij, maar ik weet niet hoe. Ik heb geen moed.

Maak je geen zorgen, het is het resultaat van deze laatste dagen ziekte. Het zal overgaan – maar je moet regelmatig goed eten en ook goed slapen, en ervoor zorgen dat je niet te laat naar bed gaat.

Heel lief.

30 maart 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Ik was zo blij je lieve brief te ontvangen. Je moet leren dat het jouw welzijn en alleen jouw welzijn is dat ik wil. Ik wil van je een sterke en bewuste man maken die meester is over zichzelf – dat wil zeggen, die zijn lagere natuur beheerst en in staat is een ware yogi te worden, als dat zijn streven is. En hoe meer deze man zijn ware wezen beseft, hoe meer hij mijn zeer lieve kind zal worden.

Daarom kan ik, nu de wil die zich uitdrukt de wil van de lagere natuur is, niet aan al haar grillen voldoen, want dat zou het ergste zijn wat ik voor je zou kunnen doen.

Ware liefde is de liefde die, met uitsluiting van al het andere, het hoogste goed voor de geliefde wil. Dit is de liefde die ik heb en voor jou wil hebben.

Je moeder.

6 april 1934

*

Mijn lieve moeder,

Moge er altijd vrede met mij zijn.

Vrede, vrede in je hart en je vitaliteit.

Ja, Vrede, Licht, Kracht en Gelukzaligheid zijn altijd bij je in het Bewustzijn dat constant aan je zijde is en je de zorg van mijn liefde brengt.

9 april 1934

*

Mijn lieve kind,

Ja, je bent en zult steeds meer een kind van het Licht zijn. Geen enkele duisternis mag zich door jou manifesteren.

12 april 1934

*

Lief klein kind,

De schilderijen zijn prachtig, ze lijken op Japanse. Wat het "vlak" betreft waar ze vandaan komen, het is ongetwijfeld het subtiële fysieke, waar de herinnering aan alle concepten en kunstwerken die op aarde zijn gerealiseerd, wordt opgeslagen.

Heel hartelijk de jouwe.

16 april 1934

*

Moeder,

Ik wil geen leven zonder energie.

Heel goed — dan moet je energie opdoen, en dat is tenslotte niet zo moeilijk, vooral niet hier waar je als het ware baadt in een zee van energie. Je hoeft je alleen maar open te stellen en te ontvangen.

Liefs van je moeder.

17 april 1934

*

Lieve moeder,

Geef mij vrede, energie en inspiratie.

Leer te drinken uit de eeuwige bron; die bevat alles.

Met mijn liefde.

21 april 1934

*

Mijn kind, mijn kind, waarom dit grote verdriet? Komt het doordat iemand aan wie je je vriendschap had geschonken, zich heeft teruggetrokken om redenen die hij heel diepzinnig vindt?

Maar heb je niet nog steeds de vriendschap van je moeder? En ook al haar liefde en haar zorg voor jou?

Nee, alles is niet triest en somber, noch de bomen, noch de lucht, noch de zee; alles is vol van de goddelijke Aanwezigheid en spreekt er maar al te graag met je over. Schud deze kinderlijke depressie van je af en aanschouw de Zon die in je hart opkomt!

28 april 1934

*

Moeder,

Je houdt helemaal niet van me. Is dit de manier waarop men zijn kind liefheeft?

Mijn kind,

Ik hou zeker niet van je op de manier waarop jij je liefde voorstelt; en ik zie wel hoe het anders zou kunnen. Je moet eerst het Goddelijk Bewustzijn realiseren – pas dan kun je weten wat ware liefde is.

30 april 1934

*

Mijn lieve moeder,

Menselijk contact heeft me veel kwaad gedaan, maar ik kan deze gewoonte niet opgeven. Ik heb veel moeite gedaan om alle menselijke contacten te stoppen, maar ik kan het niet. Ik weet niet wat ik moet doen.

Moeder, laat me me voor jou openstellen en voor niemand anders, altijd, altijd. Geef me geduld.

Ik denk niet dat het goed voor je zou zijn om volledig teruggetrokken en op jezelf gericht te leven. Het gaat erom je relaties goed te kiezen. Je moet ervoor kiezen om alleen relaties aan te gaan met mensen wier contact *mijn aanwezigheid niet verhuult*. Dit is het belangrijke punt dat nooit vergeten mag worden. Alles wat je in gedachten en gevoelens van mij wegleidt, is slecht. Alles wat je dichterbij mij brengt en je de waarneming en vreugde van mijn aanwezigheid geeft, is goed. Je moet de dingen beoordelen in het licht van deze regel. Je zult zien dat het je zal helpen jezelf te beschermen tegen vele fouten.

Ik stuur je veel geduld en al mijn liefde.

2 mei 1934

*

Mijn lieve moeder,

U bent overal. Blijf altijd bij me.

Mijn lieve kind,

Je bent altijd in mijn armen en ik houd je altijd dicht bij mijn hart om je te troosten en te beschermen, om je te versterken en te verlichten. Ik laat je geen moment alleen en ik weet zeker dat als je een beetje oplet, je heel duidelijk de warmte van mijn armen om je schouders zult voelen. Je moeder.

4 mei 1934

*

Mijn lieve kind,

Het lijkt me dat je zo vaak verdrietig en depressief bent, omdat je zenuwen niet erg sterk zijn. Je zou meer moeten eten, langer moeten slapen, wat beweging in de buitenlucht moeten krijgen, enz.

Liefs.

9 mei 1934

*

Vrede, vrede, mijn kleine kind, de zoete vrede van innerlijke stilte en uiterlijke kalmte. Moge die altijd bij je zijn.

Liefdevol.

14 mei 1934

*

Zie je, mijn kind, het is jammer dat je te veel met jezelf bezig bent. Op jouw leeftijd was ik uitsluitend bezig met mijn studie – dingen uitzoeken, leren, begrijpen, weten. Dat was mijn interesse, zelfs mijn passie. Mijn moeder, die heel veel van ons hield – mijn broer en ik – stond nooit toe dat we humeurig, ontevreden of lui waren. Als we bij haar gingen klagen over het een of ander, haar vertelden dat we ontevreden waren, lachte ze ons uit of schold ons uit en zei: "Wat is dit voor onzin? Doe niet zo belachelijk. Snel! Ga aan het werk, en het maakt niet uit of je in een goede of slechte bui bent! Dat interesseert ons helemaal niet."

Mijn moeder had volkomen gelijk en ik ben haar altijd zeer dankbaar geweest dat ze me de discipline en de noodzaak van zelfvergetelheid heeft bijgebracht door me te concentreren op wat ik doe.

Ik vertel je dit omdat de angst waar je het over hebt, voortkomt uit het feit dat je veel te veel met jezelf bezig bent. Het zou beter voor je zijn om meer aandacht te besteden aan wat je doet en het goed te doen (schilderen of muziek maken), om je denkvermogen dat nog erg onontwikkeld is, te ontwikkelen en de elementen van kennis te leren die onmisbaar zijn voor een man als hij niet onwetend en onontwikkeld wil zijn.

Als je regelmatig acht tot negen uur per dag zou werken, zou je honger hebben en goed eten, je zou je slaperig voelen en rustig slapen, en je zou geen tijd hebben om je af te vragen of je in een goede of slechte bui bent.

Ik vertel je deze dingen met al mijn genegenheid en ik hoop dat je ze zult begrijpen.

Je moeder die van je houdt.

15 mei 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Ik omhul je voortdurend met mijn vrede: je moet leren die te bewaren. Ik ben voortdurend in je hart: je moet je bewust worden van mijn aanwezigheid en de kracht ontvangen en gebruiken die ik in je uitstort, om je in staat te stellen alle moeilijkheden te overwinnen.

Liefs.

21 mei 1934

*

Mijn lieve kind,

Bewaar zorgvuldig deze gelukzaligheid, deze rust, deze zekerheid van de Overwinning; ze zijn kostbaarder dan alle rijkdommen van deze wereld, en ze zullen je heel dicht bij me houden.

Liefs van je moeder.

22 mei 1934

*

Mijn lieve kind,

Alleen spirituele kracht heeft de macht om vrede op te leggen aan het vitale, want als vrede niet wordt opgelegd door een kracht die groter is dan de zijne, zal het vitale die nooit accepteren.

Je moet je dus openstellen voor de spirituele kracht en haar in je laten werken; dan zul je steeds meer in constante vrede en vreugde leven.

Met al mijn liefde.

24 mei 1934

*

Mijn lieve kind,

ik draag je altijd in mijn armen, dicht tegen mijn hart gedrukt, en ik twijfel er niet aan dat je je daarvan bewust zult worden als je de wereld en concentreer je op mij. Door je gedachten op mij te richten, zul je je steeds dichter bij mij voelen en zal er vrede in je hart komen.

Liefde.

25 mei 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Het is door innerlijke identificatie dat ware nabijheid kan komen. Ik ben altijd bij je in alle liefde.

Je moeder.

2 juni 1934

*

Mijn lieve kind,

Je zult niet langer in opstand komen wanneer je begrijpt dat het de meest nutteloze en dwaze van alle dingen is; en wanneer je deze slechte gewoonte van opstandigheid opgeeft, zul je zien dat ook lijden zal verdwijnen en vervangen zal worden door een onveranderlijk geluk.

Met heel mijn wezen wil ik deze vooruitgang en deze transformatie voor jou.

Met liefde.

10 juni 1934

*

Mijn lieve moeder,

*Ik zal zijn wat jij wilt dat ik ben. Lieve moeder, aanvaard mijn
kinderlijk gebed.*

Voor jou wil ik bewustzijn, kennis, artistiek vermogen, zelfbeheersing in vrede en volmaakte gelijkheid, en het geluk dat het resultaat is van spirituele realisatie. Is dit een te groots en omvangrijk programma?

Met de zegen van je moeder.

12 juni 1934

*

Moeder,

ik wil discipline.

Dit is werkelijk uitstekend en ik keur het goed. Zonder uiterlijke en innerlijke discipline kan men niets in het leven bereiken, noch spiritueel, noch materieel. Allen die iets moois of nuttigs hebben kunnen creëren, zijn altijd mensen geweest die wisten hoe ze zichzelf moesten disciplineren.

Altijd bij je in alle liefde.

23 juni 1934

*

Ja, mijn lieve kind,

ik ben je ware moeder die in jou het ware wezen zal baren, het wezen dat altijd vrij, vredig, sterk en gelukkig is, onafhankelijk van alle omstandigheden.

Liefs van je moeder.

25 juli 1934

*

Mijn lieve moeder,

*Geef energie en kracht aan je kind. O, neem mij in je hart. Laat
mij in je leven.*

Mijn lieve kind,

ik draag je altijd in mijn hart en je baadt in energie; het is door een rustig en vol vertrouwen streven dat je het zult ontvangen. Al mijn liefde is bij u.

Ik hoop dat je mijn brieven aan niemand laat zien. Het is beter om ze voor jezelf te houden; anders verdampt alle kracht die ik erin heb gestoken als je ze laat zien.

11 augustus 1934

*

*Moeder, mijn lieve moeder,
U weet alles wat ik nodig heb. Neem me in uw hart. Omring me.*

Mijn lieve kind,

ik weet heel goed wat je nodig hebt: omringd worden door mijn liefde als door een bescherming, en mijn liefde is werkelijk altijd bij je, om je heen; maar je moet zich er van uw kant voor openstellen en toestaan dat het je omhult en helpt.

16 augustus 1934

*

*Mijn lieve moeder,
ik wil zijn als de leeuw op de envelop die ik u vanavond stuur.*

Mijn lieve kleine leeuw,

ik ben in uw hart, zodat het gelukkig mag zijn, in uw hoofd, zodat het vredig mag zijn, en in uw hand, zodat het vaardig mag zijn.

Met al mijn liefde.

21 augustus 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Je leeuwen zijn prachtig. Wat zijn ze stil in hun kracht. Een sterk wezen is altijd stil. Het is zwakte die rusteloosheid veroorzaakt. Ik stuur je (op mijn envelop, maar in werkelijkheid ook) de rust die voortkomt uit geconcentreerde energie.

Wees ervan verzekerd dat je sterk en rustig zult worden, vertrouw op een perfecte realisatie en op de almacht van het Goddelijke om die te bereiken. De Kracht en het Bewustzijn zijn altijd bij je, evenals al mijn liefde.

Je moeder.

21 augustus 1934

*

*Mijn lieve moeder,
Zuiver mij. Verdrijf de schaduwen. Ik zal niet meer in opstand komen.*

Je mag nooit het vertrouwen in mijn onveranderlijke liefde verliezen.

30 augustus 1934

*

*Moeder,
ik heb hoofdpijn. Ik ben erg moe.*

Mijn kind, al mijn liefde is altijd bij je; duw die niet weg.

1 september 1934

*

Mijn lieve kind,

Ik heb vanuit de eetkamer vernomen dat je noch gisteravond noch de hele dag vandaag gegeten hebt. Waarom? Als je ziek bent, moet je verzorgd worden. Ik zal de dokter naar je toe sturen. Maar als je niet ziek bent, moet je eten; als je niet regelmatig eet, zullen je hersenen wegwijnen en zul je je intelligentie verliezen, en dan?

Het doet me verdriet als je niet regelmatig eet. Wil je je moeder verdriet doen, die van je houdt en alleen je eigen welzijn wil?

September 1934

*

Lieve moeder,

Vanaf vandaag zal ik niet meer onregelmatig zijn. U weet heel goed dat ik niet ziek ben; het was een wolk, weet je. Nu ga ik naar de eetkamer. Moeder, ik wil braaf zijn. Alles is nu voorbij. Ik wil uw kleine kind zijn.

Mijn lieve kind,

Je bent een heel lief kind en ik ben erg blij dat je gisteravond hebt gegeten en dat alle wolken zijn verdwenen. Nu mag je ze niet meer laten terugkomen en daarom is het het beste om altijd in mijn armen gekoesterd te blijven, beschermd door mijn liefde die je nooit verlaat.

7 september 1934

*

Mijn lieve moeder,

*Heb ik iets gedaan wat je niet bevalt?
Mijn hoofd doet pijn. Ik ben moe.*

Je vergist je volkomen, ik ben helemaal niet ontevreden over je. Alleen maak ik me zorgen omdat je altijd hoofdpijn hebt en omdat je moe bent.

Ik wil dat dat allemaal weggaat en ik wil dat je volkomen gezond bent. Daarvoor moet je een fysieke discipline volgen: regelmatig slapen, regelmatig eten, regelmatig bewegen, enzovoort, enzovoort. En helaas weiger je elke discipline. Dit maakt mijn taak erg moeilijk.

Met alle liefde.

11 september 1934

*

Liefste moeder,

Ik voel me zo moe en mijn hoofd doet pijn. Moeder, wat moet ik doen?

Mijn lieve kind,

Je weet dat mijn liefde altijd bij je is en dat het mijn wil is dat je beter wordt; mijn kracht is bij je om je gezondheid te geven. Ik neem je in mijn armen, ik neem je in mijn hart.

20 september 1934

*

Mijn lieve kind,

Ik wil niet dat je ziek bent en ik ben er altijd om je te genezen — maar jij moet ook genezen willen worden. Kwel jezelf niet en nestel je altijd in mijn armen om mijn liefde en kracht te ontvangen.

23 september 1934

*

Mijn lieve kleine kind,

Ik ben het helemaal met je eens dat egoïsme, ijdelheid en jaloezie moeten verdwijnen; het zijn inderdaad lelijke, gemene en onwetende dingen die elke vooruitgang blokkeren.

Mijn kracht is met je om deze dingen te overwinnen. En mijn liefde verlaat je nooit.

25 september 1934

*

Mijn lieve moeder,

Ik ben niet ongelukkig. Dat is allemaal valsheid.

Moeder, blijf bij uw kleine kind.

Mijn lieve kind,

Altijd, altijd ben ik bij je en hoe stiller en gelukkiger je bent, hoe meer je het zult voelen.

Met al mijn liefde.

3 oktober 1934

*

Mijn kleine moeder,

Geef mij vrede. Geef mij vreugde in mijn werk. Maak mij uw instrument.

Mijn lieve kind,

Ik ben erg blij te weten dat je mijn instrument wilt zijn. Om mijn instrument te kunnen zijn, moet je regelmatig zijn, energiek, moedig, volhardend en altijd goedgehumeurd. Ik twijfel er niet aan dat je deze kwaliteiten kunt verwerven.

Altijd bij je.

25 oktober 1934

*

*Mijn kleine moeder,
ik wil vrede. Ik voel dat alles onrustig is.
Moeder, geef mij vrede.*

Mijn kind,

ik omhul je altijd met vrede en kracht, maar meestal sluit je je af en weigert wat ik je geef.

Hoe zul je mijn hulp voelen en er gebruik van maken als je niet eens op mij vertrouwt? Toch is mijn liefde altijd bij je.

1 november 1934

*

*Mijn liefste moeder,
Wil je me niet vergeven? Moeder, neem me in je armen.*

Mijn kind,

Zeker, ik vergeef je, maar jij moet van jouw kant je geest reinigen van al deze slechte gedachten die schadelijk voor je zijn.

Mijn liefde is met je.

2 november 1934

*

*Mijn lieve moedertje,
Vergeef de fouten die ik heb gemaakt. Geef me vrede.
Blijf altijd in mijn hart.*

Ja, mijn lieve kind, ik vergeef je; maar wat zou ik graag willen dat je rustiger, redelijker en leergieriger werd!

Vind je niet dat het hoog tijd is om deze kwaliteiten te ontwikkelen, die absoluut onmisbaar zijn als je iets in het leven wilt doen?

5 december 1934

*

*Liefste moeder,
Blijf altijd bij me. U weet alles.*

Ja, ik weet alles en daarom weet ik dat mijn kleine kind niet altijd redelijk is en daarom hoofdpijn en buikpijn heeft.

22 december 1934

*

*Mijn lieve moeder,
Ik wil u altijd dicht bij me voelen. Ik wil vrede.*

Mijn kleine kind,

Ik ben altijd bij je en breng je vrede en rust, kalmte en kracht. Maar om mijn aanwezigheid te voelen, weet je wat je moet doen en vooral wat je niet moet doen.

Liefs van je moeder.

1 februari 1935

*

Mijn lieve kind,

Het beste tegen je hoofdpijn is veel bewegen (zoals tuinieren bijvoorbeeld).

25 februari 1935

*

*Mijn lieve moeder,
Vul mijn gedachten met jou. Blijf altijd bij je kleine kind. Geef me een diepe en blijvende vrede.*

Mijn lieve kind,

Ik breng vrede in je hart; maar om je daarvan bewust te worden, moet je zo vaak mogelijk, mentaal tot mij kerend, herhalen: "Je hebt vrede in mijn hart gebracht; maak mij bewust van de aanwezigheid ervan."

Met al mijn liefde.

27 februari 1935

*

Mijn lieve kind,

Vergeet niet dat *ik altijd bij je ben* en alleen doe wat je voor mijn ogen zou kunnen doen zonder je te schamen. Ik bedoel dat je *nooit iets moet doen* wat je niet zou durven doen in mijn fysieke aanwezigheid, want ik ben altijd bij je.

Liefs.

6 maart 1935

*

*Mijn lieve moeder,
Ik weet niet waarom er iets in mij verdrietig is. Zelfs als ik heel gelukkig ben, echt gelukkig, is dit deel nog steeds verdrietig.*

Moeder, welk deel in mij is zo? Is het het hart, het vitale, of is het iets heel oppervlakkigs en onbeduidends?

Mijn lieve kind,

Het is eigenlijk iets heel oppervlakkigs, maar toch zou het genezen moeten worden. Het is je lichaam dat zich niet erg sterk voelt en verdrietig is omdat het niet in een gezonde balans verkeert. De beste kuur is veel beweging in de buitenlucht en overvloedig eten.

16 maart 1935

*

Mijn lieve moeder,

Ik weet niet waarom ik al mijn geluk en vrede ben kwijtgeraakt. Ik weet niet wanneer het weer in mijn hart terugkomt. Mijn lieve moeder, wat moet ik doen?

Mijn lieve kind,

Als je aandacht altijd op jezelf gericht is, ben je nooit gelukkig. Als je je laat leiden door elke voorbijgaande impuls, ben je nooit vredig.

Het is door werk en zelfbeheersing dat je geluk en vrede kunt vinden.

23 maart 1935

*

Lieve moeder,

Ik wil gelukkig zijn, maar hoe? Verdriet komt tijdens mijn werk; ik kan het niet vergeten. Mijn lieve moeder, wees altijd bij me.

Mijn lieve kind,

Dit oorzaakloze verdriet kan ook tijdens je werk komen, maar als je niet werkte, zou het veel erger zijn. Het is in je werk dat je evenwicht en vreugde vindt.

Ik ben er altijd om je te helpen en te steunen.

Liefs van je moeder.

12 juni 1935

*

Mijn lieve moeder,

Ik voel me erg moe; een deel van mij is niet gelukkig. Ik weet niet of het in mij of buiten mij zit; iets voelt volkomen verloren en levenloos. U weet alles, mijn moeder. Kunt u me vertellen wat het is?

Het is iets in je vitale dat geen enkele ergernis, zelfs niet de minste, kan verdragen. Dit deel van het vitale moet leren sterker en duurzamer te worden.

4 augustus 1935

*

*Mijn lieve moeder,
Ik voel me erg moe. Ik heb ook lichte hoofdpijn.*

Mijn lieve kind,
Ik hoef je niet te vertellen waar je hoofdpijn vandaan komt; ik neem aan dat je het weet. Pas als je absoluut regelmatig wordt in je materiële leven, zul je een goede gezondheid kunnen hebben.
Liefs van je moeder.

6 september 1935

*

*Mijn lieve moeder,
Al drie dagen voel ik me 's avonds verdrietig. Vanmorgen voelde ik me ook verdrietig. Ik weet niet precies waarom het komt. Twee dagen lang voelde ik een grote vreugde, maar nu is de vreugde verdwenen. Wanneer zullen al deze dingen verdwijnen?*

Mijn lieve kind,
Je hoeft je geen zorgen te maken over deze wisselingen. Wanneer het psychische wezen aan de oppervlakte komt, brengt het zijn eigen vreugde met zich mee; maar wanneer de geest of het vitale komt, lijkt de vreugde zich terug te trekken, hoewel ze er altijd is, achterin, klaar om zich opnieuw te manifesteren. Maar bovenal moet je de suggesties van onvermogen en falen niet geloven; Ze komen uit een ongunstige bron en moeten geen enkele geloofwaardigheid krijgen. Zeker, er zijn moeilijkheden op het pad, maar met volharding is de overwinning zeker.

Liefs van je moeder.

16 december 1936

*

*Lieve moeder,
U vertelde me dat ik vooruitgang boek. Wilde u me troosten door me dit te vertellen? Als ik in mezelf kijk, niet alleen nu, maar ook in de afgelopen twee jaar, vind ik niets. Soms denk ik: "Waarom al die moeite? Ze zullen vruchteloos zijn." U zei dat ik mijn hart moest openen en alles komt goed; maar weet u, moeder, er blijft niets in mij.*

Mijn lieve kind,
Nee, het is niet om je te troosten dat ik je vertelde dat je vooruitgang hebt geboekt. De vooruitgang is onmiskenbaar, ook al is die misschien niet zichtbaar. Het pad van yoga is zeker een heel moeilijk pad, en je moet niet verwachten dat je er al na drie of vier jaar de vruchten van plukt. Het duurt veel langer. Maar je bent jong, je hebt het hele leven nog voor je; je hoeft niet ongeduldig te zijn.

Je zegt dat je vaak depressief bent. Het is het vitale wezen dat depressief raakt wanneer zijn verlangens niet bevredigd worden.

In het gewone leven moet je vechten om je verlangens te bevredigen; hier vecht je om dat niet te doen. Eigenlijk, welk pad je ook volgt, succes komt altijd naar degenen die sterk, moedig en volhardend zijn. En je weet dat onze kracht en onze hulp hier altijd voor je beschikbaar zijn; je hoeft alleen maar te leren er gebruik van te maken.

Liefs van je moeder.

26 juli 1937

*

Mijn lieve moeder,

Nee, ik kan al die dingen niet doen. Waarom dacht u dat? Is daar een speciale reden voor? Wilt u me één ding vertellen: waarom bent u nu zo ver van me vandaan?

Mijn lieve kind,

Ik weet helemaal niet welke *dingen* je bedoelt. Ik heb je alleen maar gezegd dat je hier veel beter af bent om je artistieke talenten te ontwikkelen dan waar dan ook. Ik heb eraan toegevoegd dat je alleen de Ashram zou moeten verlaten als je wilde trouwen.

Maar je weet dat ik nooit iemand aanraad om te trouwen; het is een vreselijke slavernij.

Ik had nooit gedacht dat je echt wilde trouwen, maar zo nu en dan is het goed dat ik je eraan herinner dat je vrij bent en dat jij de beslissing moet nemen; dat is alles.

Ik voel niet dat je ver van me bent; voor mij ben je altijd in mijn armen. Dus als je het gevoel hebt dat je ver weg bent, is dat een vals gevoel dat niet strookt met de waarheid.

Liefs van je moeder.

28 juli 1937

*

Mijn lieve moeder,

Je vertelde me dat je twee dingen zag terwijl ik speelde: "Garuda", en het paleis en de rivier. Wat betekenen ze?

Het paleis en de rivier waren de afbeelding van een moment uit een van je vorige levens.

De grote vogel "Garuda", die onbeweeglijk achter je staat met uitgespreide vleugels, is het voertuig van Vishnu, de vernietiger van slangen. Hij leek achter je te staan om je te beschermen en te inspireren.

Liefs van je moeder.

28 augustus 1937

*

De maan is het symbool van het spirituele licht, één in oorsprong, meervoudig in manifestatie. Er is maar één maan en toch is elke weerspiegeling van de maan anders. Dit is wat ik in poëtische vorm wilde zeggen.

Liefs van je moeder.

9 september 1937

*

Wat ik gisteren bedoelde, is dat alle zeer gevoelige mensen openstaan voor vele invloeden en daarom is het moeilijk voor hen om standvastig te zijn.

Maar met onderscheidingsvermogen kun je de slechte van de goede invloeden onderscheiden en de slechte consequent afwijzen.

Liefs van je moeder.

13 september 1937

*

Mijn lieve kind,

Ik begrijp je probleem heel goed. Het is heel gewoon en kan alleen worden opgelost met veel wilskracht en veel geduld.

Want enerzijds wil je je wijden aan het Goddelijke en je plaats innemen in het goddelijke leven in wording.

Anderzijds wil je de bevrediging van het gewone leven en de genoegens van het vitale – zonder echter te bedenken dat deze genoegens alleen met veel strijd en inspanning kunnen worden verkregen en dat ze altijd gepaard gaan met zorgen en lijden.

Op het eerste pad is er geen sprake van persoonlijk onvermogen, aangezien onze hulp en bescherming altijd aanwezig zijn. Je moet je inderdaad openstellen voor deze hulp en bescherming en leren ze te gebruiken om de tegenstander te overwinnen die je naar het lagere dierlijke bewustzijn probeert te trekken.

Liefs van je moeder die je nooit verlaat.

15 mei 1938

*

Mijn lieve moeder,

De afgelopen dagen voelde ik dat ik stap voor stap afgleed – alles leek zich geleidelijk tegen me, tegen mijn hart, te keren. Ik voel me, zelfs nu, verstikt.

Laat u me het leven zonder u te voelen, om te zien of ik dit leven wil of niet? Moeder, als u niet weet wat mijn pad is, wie dan wel?

Mijn lieve kind,

Ik weet heel goed wat het ware leven voor jou is, en wat jouw bestemming is. Maar jij moet je er bewust van worden en het begrijpen, zodat je het kunt beseffen. Hoe voel je jezelf achteruitgaan? Worden de verlangens in je sterker? Wat er ook gebeurt, je kunt altijd op mijn hulp rekenen; aarzel niet om erom te vragen.

Liefs van je moeder.

29 mei 1938

*

Mijn lieve moeder,

*Ik voel me volledig verstikt. De strijd is heviger geworden.
Hoeveel dagen moet ik zo doorgaan?*

Mijn lieve kind,

Verlies de moed niet en wees niet ongeduldig; deze dingen duren lang om te verdwijnen. Je weet toch wel dat onze kracht, onze hulp en onze zegeningen altijd bij je zijn?

Blijf geïnteresseerd in het werk – ook dit zal je helpen om de moeilijke momenten door te komen.

Liefs van je moeder.

juni 1938

*

Moeder,

Deze innerlijke toestand wordt steeds erger in plaats van beter. U zei dat ik geduldig moest zijn, maar zoals het nu is, word ik als een steen, energieloos, inert en steeds meer gesloten. Ik voel uw licht en uw kracht om me heen, maar ik kan ze niet ontvangen. Ik vraag u niet om me te vertellen wat ik moet doen – u hebt me gezegd geduldig te zijn en ik zal geduldig zijn. Ik vertel u alleen over mijn toestand, dat is alles.

Je hebt gelijk dat je het me vertelt, mijn lieve kind; het helpt je om je open te stellen. Ik weet dat het lastig is om deze weerstand in jezelf te voelen; maar volhard in je wil om die te overwinnen en hij zal plotseling bezwijken.

Liefs van je moeder.

10 juli 1938

*

Mijn lieve moeder,

Ik wil u iets vragen over mijn poëzie. Die is nu gestopt. Is er een innerlijke voorbereiding aan de gang en wacht die op de neerdaling van een hogere inspiratie?

Mijn lieve kind,

Ja, ik denk inderdaad dat je poëzie gestopt is, zodat je je kunt voorbereiden op een hogere inspiratie. Je draaide rondjes in dezelfde vormen; er moest iets nieuws komen.

Natuurlijk, als je voelt dat iets zich wil uiten, moet je het proberen.

Ik ben altijd bij je, mijn lieve kind, en mijn liefde verlaat je nooit.

Je moeder.

17 juli 1938

*

Je hebt mijn volledige toestemming om poëzie te schrijven, en Sri Aurobindo zegt dat er geen twijfel bestaat over je poëtische capaciteiten. Het gedicht van vandaag is erg goed. Maar als je elke dag probeert te schrijven, wordt het steeds meer mentaal en verlies je het contact met de ware inspiratie. Daarom moet je alleen schrijven als je voelt dat de inspiratie er is.

20 juli 1938

*

Mijn lieve moeder,

*Was u boos op me omdat ik besloten heb de Ashram te verlaten?
Ik wil vooruit – niet om tegen je in opstand te komen, nee, helemaal
niet. Maar ik wil zeker zijn van mijn pad.*

Geef me alsjeblieft een kans, Moeder.

Eén ding wil ik u vragen: Moeder, zult u altijd in mijn hart zijn?

Ik ben helemaal niet boos; maar nu je besloten hebt te vertrekken, kan ik je ook niet tegenhouden of iets doen wat je de kracht om te vertrekken zou kunnen ontnemen. Ik ben en zal altijd in je hart zijn; dus zul je me daar zeker vinden als je er diep genoeg in duikt.

Liefs van je moeder.

30 augustus 1938

*

(In oktober 1938, op achttienjarige leeftijd, verliet de sadhak de ashram voor een periode van acht jaar. De volgende brieven werden geschreven terwijl hij weg was.)

Mijn lieve kind,

Ik heb zojuist je brief van de 25e ontvangen en ik ben blij te weten dat je eindelijk hersteld bent.

Je schrijft me in je brief: "Moeder, ik wil de wereld niet, niet omdat ik bang ben voor mijn plicht, maar omdat ik jou wil." Ik wil je hier graag iets over vertellen. Om er zeker van te zijn dat je voorbestemd bent voor het ashramleven, is het noodzakelijk dat het spirituele leven en alle discipline die daarbij hoort – kortom, de zoektocht naar en realisatie van het Goddelijke – het allerbelangrijkste voor je zijn, het enige waarvoor het de moeite waard is om te leven.

Want dit gevoel van *verlangen naar mij* kan je misleiden. Weet je zeker dat het het Goddelijke in mij is dat je wilt? Als je hier terugkomt en me niet kunt zien (want sinds Sri Aurobindo's ongeluk geef ik geen "pranams" of interviews meer), zul je dan niet weer het gevoel hebben dat je alle genoegens opgeeft die het gewone leven te bieden heeft, zonder er veel voor terug te krijgen?

Natuurlijk, als je koste wat kost een spiritueel leven wilt leiden, is dat een andere zaak. Maar in dat geval zul je moeten vertrouwen op innerlijke hulp, niet op uiterlijke en oppervlakkige hulp.

Ik vertel je dit alles zodat je niet opnieuw teleurgesteld zult zijn na je terugkeer hier.

Lees mijn brief *heel aandachtig*, denk er goed over na om er zeker van te zijn dat je hem volledig hebt begrepen, en als je hem heel helder in jezelf hebt gezien, schrijf me dan opnieuw.

Mijn liefde en zegen zijn altijd bij je.

Je moeder die van je houdt.

30 maart 1939

*

Mijn lieve kind,

Ik heb je brief ontvangen en ik heb er geen bezwaar tegen dat je drie jaar muziek gaat studeren in Lucknow, want dat is wat je wilt.

Ik denk echter niet dat het verstandig is om in februari naar Pondicherry te komen, want als je hier eenmaal bent, kun je weer in de problemen komen en onzeker worden, en dat zou een onnodig conflict bij je oproepen.

Ga naar Lucknow, leer daar alles wat je kunt, en dan zul je het probleem kunnen overdenken en een definitieve beslissing kunnen nemen over je toekomst.

Mijn liefde, mijn hulp en mijn zegen zullen altijd bij je zijn.

Je moeder.

11 januari 1940

*

Mijn lieve kind,

Als je zo graag naar de Ashram wilt komen, kom dan gerust. Maar ik moet je voor twee dingen waarschuwen:

(1) Je vitale zal hier geen bevrediging vinden, omdat het leven onder de huidige oorlogsomstandigheden erg beperkt is geworden.

(2) Je zult hier, net als wij allemaal, dag en nacht leven onder de voortdurende dreiging van een plotseling bombardement.

Als je deze twee gevaren niet erg vindt, kun je komen.

Met mijn liefde en zegen.

10 april 1942

*

(In april 1946 keerde de sadhak terug naar de Ashram, waar hij sindsdien is gebleven. De volgende brieven werden na zijn terugkeer geschreven.)

O mijn lieve moeder,

Aanvaard mijn dankbaarheid dat u me het ware pad hebt getoond. Geef me de kracht om alles wat van buitenaf komt af te wijzen. Moge uw wil geschieden.

Mijn liefde en zegen zijn met je om je op de weg te leiden.

4 juni 1946

*

Mijn lieve moeder,

ik wil dichterbij je zijn in mijn hart en in heel mijn zijn. Geef me de kracht om me volledig aan je te geven. Blijf altijd bij me.

Ja, mijn lieve kleine kind, ik ben altijd bij je om je te helpen, te steunen en te begeleiden. Door je werk met gewetensvolheid, eerlijkheid en doorzettingsvermogen te doen, zul je mijn aanwezigheid steeds dichterbij je voelen.

Met mijn zegen.

29 juni 1946

*

Mijn lieve moeder,

Hoe meer ik in mezelf kijk, hoe meer ik ontmoedigd raak, en ik weet niet of ik enige kans heb om vooruitgang te boeken. Het lijkt alsof alle onduidelijkheden en onwaarheden aan alle kanten opduiken, vanbinnen en vanbuiten, en me willen opslokken. Er zijn momenten dat ik waarheid niet van onwaarheid kan onderscheiden en dan sta ik op het punt mijn verstand te verliezen.

Toch is er iets in mij dat heel zwakjes zegt dat alles goed komt; maar deze stem is zo zwak dat ik er niet op kan vertrouwen.³⁰

Mijn fouten zijn zo talrijk en zo groot dat ik denk dat ik zal falen. Aan de andere kant heb ik noch de neiging, noch de capaciteit voor het gewone leven. En ik weet dat ik dit leven nooit zal kunnen verlaten. Dit is mijn situatie op dit moment. De strijd wordt steeds acuter, en het ergste van alles is dat ik niet tegen je kan liegen. Wat moet ik doen?

Kwel jezelf niet, mijn kind, en blijf zo stil als je kunt; geef niet toe aan de verleiding om de strijd op te geven en jezelf in de duisternis te laten vallen. Houd vol, en op een dag zul je beseffen dat ik dichtbij je ben om je te troosten en te helpen, en dan zal het moeilijkste deel voorbij zijn.

Met al mijn liefde en zegen.

25 september 1947

*

³⁰ De Moeder onderstreepte de woorden "alles komt goed" en schreef ernaast: "Dit is de stem van de waarheid, waarnaar je moet luisteren."

Wees oprecht, altijd oprecht, steeds oprechter.

Oprechtheid vereist van ieder dat hij alleen de waarheid van zijn wezen uitspreekt.

26 januari 1950

*

Lieve Moeder,

Ik voel dat er iets mis is en u bent erg ontevreden over mij.

Het is de allereerste stelling die niet klopt, ik ben niet ontevreden over je — dus kan alles wat volgt niet kloppen.

*

Ik zou graag de werkelijke oorzaak van uw ontevredenheid willen weten en mijn best doen om die weg te nemen. Ik kan u niet vertellen hoezeer het me pijn doet te weten dat u op welke manier dan ook ontevreden over mij bent.

Er is geen werkelijke reden, omdat er geen ontevredenheid is. Je pijn is volkomen onterecht, dus je kunt er beter onmiddellijk vanaf komen.

Met mijn liefde en zegen.

12 december 1953

*

Lieve Moeder,

Ik bid u, laat u alstublieft niet ergeren door mijn brief. Ik van mijn kant kan alles verdragen behalve uw ongenoegen. Ik voel dat u erg ontevreden over mij bent, om een reden die ik nog niet begrijp. Wat wilt u dat ik doe? Wat is uw wil? Ik kan niet uitdrukken hoe diep ik uw ongenoegen voel. Wilt u meer werk van mij — meer discipline, een betere houding? Ik ben een bundel tekortkomingen; vergeef ze alstublieft, want ik ben een mens. Vergeef me alstublieft voor wat ik heb gedaan en laat me weten welke fouten ik heb gemaakt.

Ik ben *niet* geërgerd, ik ben niet ontevreden — deze indruk van je is volkomen onjuist en denkbeeldig — het kan het gevolg zijn van een slecht geweten, maar je moet eens en voor altijd leren dat welke fouten dan ook die mensen maken, me niet kunnen kwetsen of mishagen. Als er sprake is van kwade wil of opstand, kan Kali komen en bestraffen, maar ze doet het altijd met liefde.

Dus, gooi al deze onzin weg en probeer stil en gelukkig te zijn.

Met mijn liefde en zegen.

23 maart 1954

*

Mijn lieve kind,

"Wie het Oneindige kiest, is gekozen door het Oneindige."

Vergeet deze belofte van Sri Aurobindo nooit en houd moed, ondanks alle moeilijkheden. Je zult zeker het doel bereiken, en hoe meer vertrouwen je behoudt, hoe sneller het zal komen.

Met mijn liefde en zegen.

26 januari 1956

*

(De volgende brieven zijn ongedateerd. De meeste zijn geschreven tussen 1932 en 1938 tijdens het eerste verblijf van de sadhak in de Ashram.)

Kwel jezelf niet, mijn lieve kind, en vrees niets; mijn genade zal altijd bij je zijn en je nooit in de steek laten. Bovendien is er geen reden om aan te nemen dat je niet zult slagen in dit leven; integendeel, ik zie in jou de tekenen van een roeping. En aangezien je hebt besloten geduldig te zijn, zullen de moeilijkheden zeker overwonnen worden.

Liefs van je moeder.

*

Je vertrek zal je absoluut niet helpen. Uiterlijke middelen zijn nutteloos; het is de "innerlijke" die moet veranderen. Houd je vast aan je voornemen en mijn hulp zal werken.

Met mijn liefde en zegen.

*

Mijn kleine moeder,

Ik zal zo gelukkig zijn als alle wolken en schaduwen zijn opgelost. Ik wil een nieuw leven.

Mijn lieve kind,

Je hebt volkomen gelijk dat je een nieuw leven wilt, en je kunt er zeker van zijn dat ik mijn best zal doen om je daarbij te helpen. Ik ben er vrij zeker van dat volharding in de studie en het aanvaarden van een discipline van werk en orde in het leven een krachtige hulp voor je zullen zijn om jezelf te vernieuwen.

Al mijn liefde is met je om je te helpen en te begeleiden.

*

Mijn lieve kind,

Wil en energie kunnen net als spieren worden gecultiveerd: door oefening. Je moet je wilskracht oefenen om geduldig te zijn en je energie om depressie te verwerpen. Ik ben altijd bij je om je met al mijn liefde te helpen.

*

Je hoeft je geen zorgen te maken en moet doorgaan zoals je bezig bent, behalve, misschien, dat je je oppervlakkige en ietwat te lichte uiterlijke wezen niet mag laten interfereren en je inspanning mag bederven, zoals bijvoorbeeld tijdens het marcheren.

Het belangrijkste is een standvastig, rustig uithoudingsvermogen dat niet toelaat dat enige tegenslag of depressie je voortgang in de weg staat. De oprechtheid van het streven is de zekerheid van de overwinning.

Met mijn liefde en zegen.

*

Mijn moeder,

Het is een gebrek aan energie dat me ervan weerhoudt te schilderen. Geef me een sterke energie. Ik wil de innerlijke en uiterlijke stilte – vrede in heel mijn wezen, vanuit het diepste deel tot het buitenste. Vrede, vrede in heel mijn wezen. Ik kan dit niet in woorden uitdrukken en het wordt melodramatisch. Vergeef me mijn fout.

Ik vind je uitdrukking niet melodramatisch en er is niets te vergeven. Ik weet dat het door gebrek aan energie komt dat je niet kunt schilderen. Maar ik kan je alle energie geven die je nodig hebt; je hoeft je alleen maar open te stellen en te ontvangen en je zult zien dat de bron onuitputtelijk is. Hetzelfde geldt voor vrede en voor alle ware dingen waarnaar je kunt streven.

Liefs van je moeder.

*

Mijn lieve moeder,

Ik weet niet wat ik moet doen. Ik wil me voor je openstellen, maar iets verhindert me om me open te stellen.

Mijn lieve kind,

Je vindt het moeilijk om je open te stellen omdat je nog niet het besluit hebt genomen om mijn wil, en niet die van jou, je leven te laten leiden. Zodra je de noodzaak hiervan hebt begrepen, zal alles gemakkelijker worden – en zul je eindelijk de vrede kunnen vinden die je zo hard nodig hebt.

Ik ben altijd bij je in deze inspanning en dit streven.

*

Moeder,

Het vitale is heel, heel slecht geworden. Vooral vandaag is het erg opstandig.

Je hebt niet op mijn laatste brief geantwoord. Bedoel je dat het niet nodig is om het vitale vredig te maken?

Ik heb niet geantwoord omdat wat ik zeg geen effect lijkt te hebben. Als je de aard van de opstand duidelijk en precies zou verwoorden, zou dat je enorm helpen om ervan af te komen, want het is een manier om jezelf te openen waardoor het licht de duisternis kan binnendringen en verlichten.

*

Moeder,

Ik heb een depressie. En meestal voel ik dat mijn geest moe is. Ik weet niet waarom. Vandaag is ook mijn vitale energie in vreselijke opstand. Wat kan ik doen?

Het is dezelfde vermoeidheid als die van de spieren wanneer ze niet genoeg werken. Inactiviteit is net zo vermoeiend als overactiviteit. Niet genoeg werken is net zo erg als te veel werken.

Het vitale is een zeer lastige persoonlijkheid die liever slecht is dan onopgemerkt te blijven. Je moet hem leren dat hij niet de baas in huis is.

*

Moeder,

Ik weet niet wat ik met dit vitale moet doen. Wilt u er alstublieft mee stoppen?

SRI AUROBINDO: Accepteer het niet wanneer het komt en geloof niet wat het zegt. Handel niet volgens de aanwijzingen. Dan zal het niet moeilijk zijn om het te stoppen.

En wanneer Sri Aurobindo je iets vertelt, is het eerste wat je moet doen, en het belangrijkste als je de moeilijkheid wilt overwinnen, *gehoorzamen*.

*

Mijn lieve kind,

Dit verlangen naar sterke ervaringen behoort tot het vitale; het is een veelvoorkomende neiging bij mensen van wie het vitale nog onvoldoende ontwikkeld is en die heftige sensaties zoeken in de hoop te ontsnappen aan de zwaarte en traagheid ervan. Maar het is een onwetende beweging, want heftige sensaties kunnen nooit een remedie zijn; integendeel, ze vergroten de verwarring en onduidelijkheid.

De enige remedie ligt in het openstaan voor de hogere krachten, zodat ze hun essentiële werk van organisatie en classificatie, van licht en vrede, kunnen doen.

Liefs van je moeder, die altijd klaarstaat om je te helpen.

*

Mijn lieve moeder,

U bent ontevreden over mij, hè? Ik voel me zo verdrietig. Wat kan ik doen? Ik struikel bij elke stap.

Nee, mijn lieve kind, ik ben niet ontevreden – waarom zou ik? Ik begrijp je moeilijkheden en ik ken je goede wil; ik weet dat je het goed wilt doen, dat je wilt overwinnen, en dat je ernaar streeft de zwakheden te boven te komen. Wanneer ze zich voordoen, moet je niet denken dat ik ontevreden ben, maar integendeel, ik ben altijd bij je, steun je, bescherm je, moedig je aan met een onveranderlijke liefde en tederheid.

*

Mijn lieve kind,
ik ben altijd bij je om je te helpen en te beschermen.
Laat je niet domineren door ijdele verbeelding. De vrede is daar in de diepten van je hart; concentreer je daar en je zult het vinden.
Liefs van je moeder.

*

*Mijn lieve, lieve moeder,
Transformeer mijn hele wezen. Ik zal zijn wat u wilt dat ik ben.
Geef me uw vrede, uw stilte in mijn hart. Ik kan niet alles in woorden uitdrukken, maar, moeder, u weet alles.*

Ja, ik begrijp je heel goed, mijn lieve kind, en mijn genegenheid is altijd bij je en wil dat je een groot en blijvend vrede hebt, een diepe en stralende stilte, een kalme en geconcentreerde kracht, en de onveranderlijke vreugde die voortkomt uit een voortdurend contact met het Licht.

Met al mijn liefde.

*

*Mijn lieve moeder,
ik wil een diepe vrede – een heel diepe vrede. Ik voel dat ik altijd in uw armen ben.*

Ja, het is goed om in mijn armen te blijven; daar zul je de vrede vinden waar je zo naar verlangt, en ook een rust waaruit de ware energieën voortkomen.

Mijn liefde omhult je en omarmt je altijd.

*

*Mijn lieve moeder,
Licht, meer licht. Verlicht mij. Nu weet ik dat jij de grootste kracht bent. Mijn moeder, neem me in je hart, los de obstakels op.*

Mijn lieve kind,

nestel je altijd in mijn hart dat altijd klaarstaat om je te verwelkomen, in mijn armen die altijd klaarstaan om je te omhelzen, en vrees geen obstakels – we zullen ze allemaal verdrijven.

Met al mijn liefde.

*

O mijn lieve moeder,

Neem me in je hart. Nee, nee, ik wil deze ellendige leugens niet.

Neem me in je hart.

Ik neem je altijd in mijn hart, maar wat kan ik doen als je daar wegloopt? Je moet stil blijven in mijn armen als je wilt dat ik je kan helpen.

*

Moeder,

Maak mij vrediger.

Elke keer dat je je rusteloos voelt, zou je moeten herhalen, terwijl je in jezelf spreekt zonder geluid van buitenaf en tegelijkertijd aan mij denkt:

"Vrede, vrede, O mijn hart!" Doe het met regelmaat en je zult tevreden zijn met het resultaat.

Mijn liefde en zegen.

*

Mijn lieve kind,

De vrede is met je; laat het in je doordringen, en in de vrede zul je het licht vinden, en het licht zal je de kennis brengen.

Met al mijn liefde. Je moeder.

*

Mijn lieve kind,

Wat zal ik gelukkig zijn op de dag dat je je altijd sterk en gelukkig voelt, onder alle omstandigheden.

Met al mijn liefde.

Serie Zes

Serie Zes

Brieven aan een Jonge Sadhak

*Aan een jonge sadhak die later leraar werd in het Sri Auro bindo International Centre of Education.*³¹

/

Ik hoop en geloof dat Uw werk niet afhankelijk is van mensen.

Nee, het hangt helemaal niet af van mensen. Wat gedaan moet worden, zal gedaan worden, ondanks alle mogelijke weerstanden.

*

Is er geen manier om mijn wil met de Uwe te verenigen? Misschien hebt U geen speciale wil, want U wilt niets.

Ik weet heel goed wat ik wil, of liever wat de goddelijke Wil is, en dat is wat mettertijd zal zegevieren.

*

Wat wij de aarde willen brengen, kan nauwelijks een *revolutie* worden genoemd, hoewel het de meest wonderbaarlijke verandering ooit zal zijn; in ieder geval is dit helemaal niet te vergelijken met de bloedige revoluties die landen volkomen nutteloos verscheuren zonder een grote verandering teweeg te brengen, omdat ze de mensen even vals, even onwetend en even egoïstisch achterlaten als voorheen.

*

Ik geloof dat er een dag zal komen waarop het Goddelijke gezien zal worden heel natuurlijk zoals men aardse dingen ziet en dan zal er geen behoefte meer zijn om uit te roepen: "Het Goddelijke is overal" — want dit zal een normale ervaring zijn.

Als de realisatie daartoe beperkt zou blijven, zou ze nauwelijks veel waard zijn. Het is een integrale transformatie van het aardse leven waarnaar wordt uitgekeken.

*

³¹ Deze serie is grofweg per onderwerp in dertien delen geordend – de vorm waarin deze oorspronkelijk werd gepubliceerd; hierin verschilt deze van de andere series, die chronologisch zijn gerangschikt. De antwoorden in deze serie zijn geschreven tussen 1933 en 1949 – de meeste tussen 1933 en 1935.

Geliefde Moeder, elk moment voel ik een grote transformatie in mij plaatsvinden. Is dat niet waar?

Het is volkomen waar. Maar het lijkt me dat zelfs de uiterlijke vormen, de verschijningen, meer veranderen dan je zegt. Alleen is dit niet zo gemakkelijk te zien, omdat het normaal gebeurt, in overeenstemming met de wet van de waarheid der dingen, en niet willekeurig door een mentale beslissing.

*

De Goddelijke Genade is zeker altijd aan het werk, het zijn de materiële wereld en de mensen die daarin leven die het niet willen!

*

Wat wil het Goddelijke van mij?

Hij wil dat je eerst jezelf vindt; Dat je met je ware wezen, je psychische wezen, het lagere wezen beheerst en bestuurt, en dan zul je heel natuurlijk je rechtmatige plaats innemen in het grote Goddelijke Werk.

*

Waar is mijn ware wezen?

Verder van binnen of hoger boven, aan de andere kant van de emoties, voorbij het verstand.

*

Ik voel me verontwaardigd, Moeder, want ik kan mijn "zelf" niet vinden. Zodra ik dat probeer, vind ik niets anders dan dit lichaam, dat is als een hol van banale gedachten en wetteloze verlangens.

Men moet volharden zonder ontmoedigd te raken, en allereerst weigeren het lichaam als het eigen "zelf" te erkennen. Want wat zou het zijn zonder de gevoelens en gedachten die het bezielen? Een inerte, levenloze massa.

*

Moeder, wat zal mij helpen om er altijd aan te denken dat ik een spiritueel leven leid?

Het bewustzijn van de Goddelijke Aanwezigheid in alle dingen en altijd.

*

U heeft in uw Gesprekken gezegd dat men zich allereerst bewust moet zijn om zich voor te bereiden op Yoga. Bewust zijn van de Goddelijke Aanwezigheid in ons is ons doel; ik zie niet in hoe ik vanaf het begin bewust kan zijn.

Ik heb niet gezegd "bewust van de Goddelijke Aanwezigheid", ik heb gezegd "bewust"; dat betekent dat men niet in totale onwetendheid leeft over wat er in zichzelf gebeurt.

*

Ik kan niet alles wat er gebeurt met een kalm hart accepteren.

Dit is echter onmisbaar voor yoga; en hij die zo'n groot doel heeft om verenigd te worden met het Goddelijke en Hem te manifesteren, hoe kan hij dan beïnvloed worden door alle futiliteiten en dwaasheden van het leven?

*

Er zijn mensen die zeggen dat men zich nauw moet verenigen met de uiterlijke natuur om de vreugde te kunnen proeven die de gemanifesteerde wereld zo effectief verbergt.

Ik denk niet dat dit waar is; vereniging met de uiterlijke natuur brengt meer zeker verdriet dan vreugde!

*

Als je een man van de wereld was, zoals je zegt, zou je niet hier zijn; je zou in de wereld zijn. Dit zijn bepaalde elementen in het wezen die vast blijven zitten aan hun oude activiteiten en weigeren te veranderen. Ze zullen zich op een dag of een andere moeten overgeven en getransformeerd worden.

*

Ik vraag U nogmaals, Moeder, wat is het dat mijn wezen verdeelt?

Het conflict is tussen dat wat naar bewustzijn streeft, het "sattwische" deel van het wezen, en dat wat zich laat binnendringen en beheersen door het onbewuste, het "tamasische" deel van het wezen, tussen dat wat omhoogduwt en dat wat omlaag trekt en daarom onderworpen is aan alle invloeden van buitenaf.

*

Moeder, Uw wereld kan me pijn doen, maar hij kan me geen plezier schenken; ikzelf wil er ook geen.

Het is goed om boven alle vreugden te staan die de wereld kan geven, maar waarom zou je accepteren dat je erdoor gekwetst wordt?

Ik hou niet van dit leven zonder enige gehechtheid.

Als je werkelijk nergens meer aan gehecht bent, is dat een grote yogische realisatie en het zou verkeerd zijn als je daarover klaagt.

*

De hele wereld is tegen me en ik ben wanhopig.

Waarom wil je denken dat de hele wereld tegen je is? Dit is kinderachtig.

*

Mijn fysieke denkvermogen is er nog niet van overtuigd dat het menselijk leven in staat is alle lijden en zelfs de dood te overwinnen.

Het kan zijn dat het menselijk leven daartoe inderdaad niet in staat is; maar voor het goddelijke leven is niets onmogelijk.

*

Is het vreemd dat men walgt van deze wereld? De herhaling van dezelfde ronde – dat is de dood zelf.

Dit is één manier om naar de dingen te kijken; maar er is een andere manier waarop men ontdekt dat geen twee dingen, geen twee momenten precies gelijk zijn in de wereld en dat alles voortdurend verandert.

*

Ik begrijp een zin in Uw Gebeden niet: "en dat alles gelijk is – oneindig kleine stofdeeltjes of identieke sterren – vóór de Eeuwigheid".

Alle sterren (spiritueel gesproken) zijn hetzelfde. Ik bedoel dat men mensen stofkorrels mag noemen als men dat wil, of ze met de sterren mag vergelijken; in beide gevallen zijn ze allemaal even groot en waardevol voor de Eeuwigheid.

//

Geliefde Moeder, leid mijn stappen, verlicht mijn denkvermogen en laat, bid ik, geen afstand tussen U en mij.

Ook ik wil geen afstand tussen ons. Maar de relatie moet echt zijn, dat wil zeggen, gebaseerd op eenheid in het goddelijk bewustzijn.

*

Open je hart nog wijder, maar beter, en de afstand zal verdwijnen.

*

Deze gevangenis die mij van U en van het Goddelijke scheidt, moet verbroken worden. O Moeder, ik weet niet wat ik moet doen.

Het is met een kalme en volhardende wil dat dit kan worden bereikt.

*

Moge mijn hele wezen slechts die liefde zijn die zichzelf wil geven en die mij naar U leidt.

Houd dit streven vast en je bent zeker van de overwinning; je zult mij op een dag liefhebben met een liefde die je vervult met kracht en vreugde.

*

Mijn Moeder, met al mijn wil en al mijn inspanning wil ik die liefde verwezenlijken die U in uw goddelijke visie hebt voorzien.

Ik zal altijd bij je zijn in je streven.

*

Mijn lieve Moeder, ik zeg niet dat ik van U houd en bij U hoor, ik moet het bewijzen met mijn daden; zonder dat zouden dit waardeloze woorden zijn waarachter een mens beschutting en bescherming zoekt. Maar toch ben ik altijd Uw kind.

Dat is goed. Je bent inderdaad altijd mijn kind en ik verwacht dat je nog meer een goed kind zult worden, dat mij in alle oprechtheid en waarheid zal kunnen zeggen: "Ik hou van je en ik ben van je voor alle eeuwigheid."

*

O Moeder, neem mij met U mee; ik zal U voor altijd in mijn hart dragen; ik zou het niet kunnen verdragen U te verliezen.

Er is geen sprake van mij te verliezen. Wij dragen een eeuwig bewustzijn in ons en daarvan moet men zich bewust worden.

*

Wat de reden ook mag zijn, zodra mijn bewustzijn U verliest, word ik vreugdeloos en energieloos.

Op geen enkel moment vergeet ik je. Laat niet liever te veel andere invloeden tussen jou en mij komen?

*

Moeder, waarom is het zo moeilijk om Uw Aanwezigheid constant dichtbij me te voelen? Diep in mijn hart weet ik heel goed dat het leven zonder U geen zin voor mij heeft; toch fladdert mijn geest heen en weer zodra hij de geringste gelegenheid vindt.

Juist hierdoor verlies je het gevoel van de Aanwezigheid.

*

Ik ben altijd bij je, en je bewust worden van de innerlijke Aanwezigheid is een van de belangrijkste punten van de sadhana. Vraag het aan X, hij zal je vertellen dat de Aanwezigheid geen kwestie is van geloof of mentale verbeelding, maar een feit, absoluut concreet en zo reëel en tastbaar voor het bewustzijn als het meest materiële fenomeen.

*

Mijn geliefde Moeder, kon ik mijn onwetende wezen er maar van overtuigen dat het mogelijk is U in het centrum van mijn hart te vinden.

Het gaat er niet om je hart te overtuigen, je moet de ervaring van deze aanwezigheid krijgen en dan zul je je ervan bewust worden dat je hart zich in de diepten ervan altijd bewust is geweest van deze aanwezigheid.

*

Verwijder alle duisternis die me verblindt en wees altijd bij me.

Ik ben in elke gedachte, elke aspiratie die je op me richt; want als je niet altijd in mijn bewustzijn aanwezig was, zou je niet aan me kunnen denken. Dus je kunt zeker zijn van mijn aanwezigheid. Ik voeg mijn zegen toe.

*

Geliefde Moeder, hoe zal ik de bron vinden van die Liefde die me zal doen voelen dat de goddelijke Aanwezigheid altijd en overal is?

Je moet eerst het Goddelijke vinden, hetzij in jezelf door verinnerlijking en concentratie, hetzij in Sri Aurobindo en mij door liefde en zelfgave. Als je het Goddelijke eenmaal hebt gevonden, zul je Hem natuurlijk in alle dingen en overal zien.

*

Er zijn twee manieren om je met het Goddelijke te verenigen. De eerste is je te concentreren in je hart en diep genoeg te gaan om daar Zijn Aanwezigheid te vinden; de tweede is je in Zijn armen te werpen, je daar te nestelen zoals een kind zich nestelt in de armen van zijn moeder, met *volledige overgave*; en van de twee lijkt de laatste mij het gemakkelijkst.

*

*Mijn lieve Moeder, als het Goddelijke Zich aan mij toont
in ruil voor mijn liefde voor Hem en het geven van mijn
ziel, dan is dat heel gemakkelijk voor mij.*

Niet alleen van de ziel, maar van het hele wezen, zonder voorbehoud.

*

Wie is er om mij ver van U te houden?

Jijzelf.

Het is volkomen onjuist dat ik ver van je wil blijven; maar om dicht bij mij te zijn, moet je dicht bij mij klimmen en niet verwachten dat ik zo ver afdaal.

*

Mijn geliefde Moeder, op een dag schreef U mij dat ik naar het vlak moet klimmen waar U bent, om U innig te kunnen hebben, en dat ik niet mag verwachten dat U hierheen komt. Maar Moeder, U bent zo groot en blijft zo hoog dat het mij bijna onmogelijk lijkt om daarheen te klimmen. Er is een wereld van verschil tussen onze twee vlakken. Ik durf niet te dromen van het moment dat ik aan Uw zijde zal zijn; U zult altijd hoger zijn, en ik zal naar U streven; ik zal U volgen van vlak naar vlak, maar U zult altijd ver van mij zijn. Dit beeld lijkt mij niet slecht, omdat ik weet dat er een grote vreugde is in het zoeken; maar het is waar dat mijn hart altijd dorstig zal zijn.

Vanuit een bepaald gezichtspunt is wat je zegt waar; maar er is ook een soort omkering van het bewustzijn, waarbij het uit zijn staat van blinde en vervalsende onwetendheid komt en een staat van waarheid binnengaat, en wanneer die omkering, die bekering plaatsvindt, zul je je altijd dicht bij mij voelen.

*

Mijn geliefde Moeder, is het niet mogelijk U te ontmoeten op een ander niveau dan het fysieke? Ik bedoel niet door het lichaam te verlaten; zelfs in het lichaam, is het niet mogelijk om U te ontmoeten op een ander hoger niveau?

Zeker, dit is heel goed mogelijk. Maar men moet ontwaken tot het bewustzijn van deze niveaus.

*

Moeder, ik wil gewoon het lichaam verlaten; het is het lichaam dat mij van U scheidt.

Te zeggen dat het uw lichaam is dat u van mij scheidt, is pure dwaasheid. Het lijkt mij dat het eigenlijk precies andersom is, want zonder de mogelijkheid om mij dagelijks te zien, welk contact zul je dan met mij hebben in de huidige staat van je bewustzijn? Ben je in staat mij te voelen, mijn aanwezigheid concreet te ervaren, zelfs wanneer je fysieke ogen mij niet zien? Ik denk het niet, want als dat zo was, zou je niet klagen over scheiding, je zou integendeel weten dat er geen scheiding is en dat we in de werkelijkheid van je wezen altijd verenigd zijn.

Denken dat je dicht bij mij komt als je je lichaam verlaat, is een grote vergissing; want het vitale wezen blijft wat het is, of het lichaam nu leeft of dood is, en als het vitale wezen tijdens iemands leven niet in staat is de nabijheid, de diepe intimiteit te voelen, hoe kan men redelijkerwijs hopen dat het plotseling daartoe in staat zal zijn, alleen maar omdat het het lichaam heeft verlaten? Het is onwetende kinderachtigheid.

En dat andere idee dat als het lichaam verandert, het volgende noodzakelijkerwijs beter zal zijn, is ook een vergissing. Pas wanneer men ten volle en maximaal heeft geprofiteerd van de mogelijkheid tot vooruitgang die het leven in een fysiek lichaam biedt, mag men hopen herboren te worden in een hoger organisme. Elke afvalligheid daarentegen brengt vanzelfsprekend een vermindering van bestaan met zich mee.

Alleen het besluit om in het huidige bestaan moedig alle moeilijkheden onder ogen te zien en te overwinnen, is het zekere middel om de vereniging te bereiken die je wenst.

*

Mijn enige hoop is om zoveel mogelijk vooruitgang te boeken, zodat mijn volgende geboorte niet zo nutteloos zal zijn als deze.

Dit is allemaal onzin; we moeten ons niet bezighouden met het volgende leven, maar met dit leven dat ons tot onze laatste ademtocht al zijn mogelijkheden biedt. Uitstellen tot een volgende geboorte wat men in dit leven kan doen, is als uitstellen tot morgen wat men vandaag kan doen; het is luiheid. Pas met de dood houdt de mogelijkheid tot integrale realisatie op; zolang men leeft, is niets onmogelijk.

*

Wat niet tijdens het leven verworven of veroverd kan worden, kan zeker niet na de dood gedaan worden. Het is het fysieke leven dat het ware veld voor vooruitgang en realisatie is.

*

Geliefde Moeder, ik moet óf getransformeerd worden óf ophouden te bestaan.

Het is onmogelijk om op te houden te bestaan; niets dat tot het door de mens bewoonde universum behoort, kan eruit gaan, behalve door de deur van spirituele bevrijding, dat wil zeggen *transformatie*.

III

Ik vraag me vaak af of er een waarheid schuilt achter dit verlangen om dicht bij U te komen.

Ja, er schuilt de Waarheid van volmaakte eenheid met het Goddelijke in een identiteit van bewustzijn en wil.

*

Mijn lieve Moeder, zegt U dat ik dit verlangen om fysiek bij U te komen, moet overwinnen?

Ik heb nooit zoiets gezegd. Maar je moet je voorbereiden, jezelf innerlijk zuiveren, zodat deze benadering nuttig en rendabel kan zijn.

*

Als je zegt dat ik er alleen voor je ben, is dat duidelijk egoïstisch en vals; maar als je denkt dat ik er voor al mijn kinderen ben, dat ik hen in mijn hart draag, dat ik hen naar het Goddelijke wil leiden en dat het mij verdriet doet als ze zich van Hem verwijderen, — dan is dit volkomen waar.

*

Ik ben helemaal niet van plan je bij mij weg te houden; ik wilde je er alleen aan herinneren dat je niet alleen bent in de Ashram en dat ik mijn tijd moet verdelen onder allen die mij nodig hebben.

*

Als je fysiek ver van me verwijderd bent en de hele tijd aan me denkt, zul je zeker dichter bij me zijn dan wanneer je naast me zou zitten maar aan andere dingen zou denken.

*

Moeder, hoe kan ik U concreet dichtbij voelen, zelfs als mijn lichaam ver van U verwijderd is?

Door je gedachten te concentreren.

*

Geliefde Moeder, er zijn vierentwintig uur in een dag, maar ik kan niet langer dan een paar seconden aan Uw voeten blijven; hoe kan ik leven?

Keer naar binnen in uzelf, vind je psychische wezen en je zult mij tegelijkertijd vinden, levend in je, het leven van je leven, altijd aanwezig en altijd dichtbij, heel concreet en tastbaar.

*

Blijf heel stil, open uw geest en uw hart voor de invloed van Sri Auro bindo en de mijne, trek u diep terug in een innerlijke stilte (die in alle omstandigheden aanwezig kan zijn), roep mij uit de diepten van deze stilte en je zult mij daar zien staan in het centrum van je wezen.

*

Omdat ik de pranam twee dagen heb stopgezet, moet je niet denken dat ik niet bij je was. Waar je ook werkt, fysiek dichtbij of ver weg, ik ben altijd bij je in je werk en in je bewustzijn. Dat zou je moeten weten.

*

Het leven zal geen aantrekkingskracht meer op me hebben als ik niet voel dat U bij me bent.

Maar ik ben altijd bij jou.

*

Laat mijn hart niet leeg, Moeder.

Ik ben altijd in jouw hart.

*

Het psychische wezen staat voortdurend en onveranderlijk in contact met het Goddelijke en verliest dit contact nooit.

*

Het Goddelijke is voortdurend aanwezig in het psychische wezen en dit is zich daar volkomen van bewust.

*

Het psychische wezen slaapt in mij.

Het psychische wezen slaapt niet. Het is de verbinding ermee die niet goed tot stand is gekomen, omdat de geest te veel lawaai maakt en het vitale te onrustig is.

*

Moeder, als het psychische wezen altijd de Goddelijke Aanwezigheid voelt, waarom huilt en betreurt de mens dan het gebrek aan deze Aanwezigheid?

Ik heb je al verteld dat het komt doordat het contact tussen het uiterlijke bewustzijn en het psychische bewustzijn niet goed tot stand is gekomen. Hij bij wie dit contact wel goed tot stand is gekomen, is altijd gelukkig.

*

Het lijden dat we ervaren, bewijst dat het psychische wezen ver van het Goddelijke verwijderd is.

Het is niet het psychische wezen dat lijdt, maar het denkvermogen, het vitale en het gewone bewustzijn van de onwetende mens.

*

Ongeveer tien of elf jaar geleden had ik een ervaring in Uw aanwezigheid en door U. Ik zat in grote moeilijkheden en voelde me volkomen verloren. Plotseling voelde ik iets dat uit de diepten van mijn wezen opsteeg, door een menigte obstakels heen, en toen dit boven naar buiten kwam, veranderde alles in mij; toen was ik in vreugde en vrede en verdwenen alle moeilijkheden plotseling. Sinds die dag heb ik geen enkele moeilijkheid meer gehad die mijn weg kon blokkeren.

Wat was dit, Moeder?

Het was ongetwijfeld het psychische wezen, maar het werd pas actief door mijn tussenkomst.

*

Als je het niet prettig vindt dat ik u uw je je fouten laat zien, kan ik er best mee stoppen. Maar dan moet je mij niet langer vragen om je te helpen vooruit te komen, want je kunt mij niet enerzijds vragen in te grijpen en anderzijds mijn tussenkomst weigeren.

*

Als je je ergert aan wat ik je vertel, bewijst dat dat je niet vooruitgang wilt boeken, en daarom is het niet nodig dat ik je bewust maak van wat er in je veranderd moet worden.

*

Ik voel, Moeder, dat ik een heel frivole kerel ben; wil jij me niet veranderen?

Ik zou je heel graag veranderen, maar weet je wel zeker dat wat frivool in je is, wil veranderen?

*

Hoe verwacht je dat ik je help als je geen vertrouwen in me hebt!

*

Ik zal deze relatie, die eeuwig bestaat, nooit volledig kunnen verwezenlijken als U mij daarbij niet helpt.

Mijn hulp is er volledig; je hoeft je er alleen maar vol vertrouwen voor open te stellen en je zult haar ontvangen.

*

Ja, mijn hulp is er voor u om alle bewegingen te beheersen die tegengesteld zijn aan het Goddelijke.

*

Ik heb absoluut niet de intentie u in een hoek te duwen, en als ik niet de volle zekerheid had gehad dat u al deze moeilijkheden kunt overwinnen, zou ik ze niet eens hebben genoemd. Het heeft geen zin om tegen iemand te zeggen: "Je hebt die en die fout", als het hem niet helpt die te corrigeren.

*

Vanmorgen dacht ik eraan dat ik nog een klap van U zou krijgen.

Ik zie niet in waarom ik je klappen zou moeten geven – ik geef ze niet voor het plezier van het geven, maar alleen als ze volkomen onmisbaar zijn.

*

Per slot van rekening is mijn hele leven aan U gewijd; Ik zal heel kalm blijven en me niet druk maken om wat er met me gebeurt.

Dat is heel goed, maar als je daar nog aan toevoegt dat ik je beter ken en van je houd dan jijzelf en dat ik beter weet dan jijzelf wat goed voor je is, dan zou dat perfect zijn.

*

Moeder van vreugde, ik ben verbaasd dat er mensen zijn die denken dat U alleen die sadhaks roept die Uw Genade niet van verre kunnen ontvangen; en dat dit een teken van zwakte is van degenen die U van tijd tot tijd zien.

Maak je geen zorgen over wat mensen geloven of zeggen; het is bijna altijd onwetende domheid.

Ik verbaas me er altijd over dat mensen denken dat ze de redenen voor mijn daden kunnen kennen! Ik handel voor iedereen anders, afhankelijk van de behoeften van zijn of haar specifieke geval.

*

Ik denk niet dat het slecht zou zijn om U te laten weten over een gedachte, een idee dat in mij opkomt, zelfs als deze gedachte, deze gedachte, slecht is.

Integendeel, het is goed om het me onmiddellijk te laten weten.

*

Niets is beter dan een bekentenis om de gesloten deuren te openen.
Vertel me waar je het meest bang voor bent om me te vertellen, en je zult je onmiddellijk dichter bij me voelen.

IV

Het Goddelijke is oneindig en ontelbaar, en bijgevolg zijn de manieren om Hem te benaderen ook oneindig en ontelbaar, en van de manier waarop iemand het Goddelijke benadert, hangt af wat hij van het Goddelijke ontvangt en weet. De bhakta ontmoet een Goddelijke vol genegenheid en zoetheid, de wijze zal een Goddelijke vol wijsheid en kennis vinden. Wie vreest, ontmoet een strenge Goddelijke, en wie vertrouwen heeft, vindt in het Goddelijke een vriend en beschermer... enzovoort in de oneindige verscheidenheid aan mogelijkheden.

*

Vrees niets: het Goddelijke beantwoordt altijd elk oprecht verlangen en weigert nooit wat Hem van ganser harte wordt aangeboden; zo mag je leven in de vrede van de zekerheid dat je door het Goddelijke aanvaard bent.

*

Geliefde Moeder, hoe overwin ik deze lethargie die mij overvalt? Ik leef niet, Moeder, ik besta slechts op de een of andere manier. Moeder, ik moet iets vinden dat mij kan afleiden.

Met zo'n gemoedstoestand kun je zeker niet hopen de Goddelijke Aanwezigheid te vinden. Verre van te proberen je hart te vullen met frivoliteiten om het te "afleiden", moet je het met grote hardnekkigheid leegmaken van alles, absoluut alles, zowel groot als klein, zodat de kracht van die grote leegte de Wonderbaarlijke Aanwezigheid kan aantrekken. Men moet weten hoe men deze allerhoogste Genade de prijs moet betalen die ze verdient.

*

Van ieder wordt alleen gevraagd wat hij heeft, wat hij is, niets meer, maar ook niets minder.

*

Je hebt gelijk dat je de leegte in jezelf wilt creëren; want je zult al snel ontdekken dat in de diepten van deze leegte het Goddelijke huist.

*

Als ik troost vind in boeken, hoe kan ik dan zeggen dat niets me staande houdt en dat ik in het goddelijke leven ben ondergedompeld door een absolute leegte?

"De absolute leegte" is meer een beeld dan een realiteit. Het is beter om een hoge aspiratie in je hart te koesteren dan een duistere slaperigheid.

*

Wanneer ik in mezelf probeer te kijken, vind ik daar een wezen dat losgemaakt is van alles, er heerst een grote gelijkmoedigheid.

Gelijkmoedigheid is een ontwikkelingsfase die moet leiden tot een volmaakte gelijkheid van ziel.

*

Moeder, mijn leven is droog, dat was het altijd al; de droogte van mijn leven neemt voortdurend toe.

Dit hangt niet af van uiterlijke omstandigheden, maar van je innerlijke toestand. Het gebeurt omdat je in een zeer oppervlakkige zone van je geest leeft. Je moet proberen diepte in je bewustzijn te vinden en daar te verblijven.

*

Het is zeker niet door somber en melancholisch te worden dat je het Goddelijke nadert. Je moet altijd een onwrikbaar geloof en vertrouwen in je hart bewaren en in je hoofd de zekerheid van de overwinning. Verdrijf deze schaduwen die tussen jou en mij komen en mij aan je zicht onttrekken. Het is in het zuivere licht van zekerheid dat je je bewust kunt worden van mijn aanwezigheid.

*

Hoe verdrietiger je bent en hoe meer je klaagt, hoe verder je van mij verwijderd raakt. Het Goddelijke is niet verdrietig en om het Goddelijke te realiseren, moet je alle verdriet en alle sentimentele zwakte ver van jezelf afwijzen.

*

Lieve Moeder, ik ben gelukkig omdat ik van U hou en omdat ik een beetje lijd in het liefhebben van U.

Ik zie de noodzaak van jouw lijden niet. Psychische liefde is altijd vreedzaam en vreugdevol; het is het vitale dat dramatiseert en zichzelf ongelukkig maakt zonder enige reden. Ik hoop inderdaad dat je je spoedig bewust zult worden van mijn aanwezigheid, altijd dicht bij je, en dat het je vrede en vreugde zal schenken.

*

Mijn meest geliefde Moeder, het idee van scheiding opent zich tussen u en mij als een angstaanjagende afgrond. Ik ben niet voldaan; waar komt deze ontevredenheid vandaan?

Het is altijd het vitale wezen dat protesteert en klaagt. Het psychische wezen werkt met volharding en hartstocht om de verbintenis tot een voldongen feit te maken, maar het klaagt nooit en weet hoe het moet wachten op het uur van realisaties dat komt.

*

Het is het vitale dat vraagt en vraagt en nooit tevreden is... De psyche, de ware diepe gevoelens, zijn altijd tevreden en vragen nooit om iets. De psyche voelt mijn constante aanwezigheid, is zich bewust van mijn liefde en zorg, en is altijd vredig, gelukkig en tevreden.

*

Er is een vreugde in het zoeken, een vreugde in het wachten, een vreugde in het streven, minstens zo groot als in het bezitten.

*

Inderdaad, niets brengt meer geluk dan een zuivere en onbaatzuchtige liefde.

*

De ware goddelijke liefde staat boven alle ruzies. Het is de ervaring van volmaakte eenheid in een onveranderlijke vreugde en vrede.

*

Radha is het symbool van liefdevolle toewijding aan het Goddelijke.

*

Bewaar altijd je evenwicht en een kalme sereniteit; alleen zo kan men de ware Eenheid bereiken.

*

Het is in je ziel dat de kalmte gevonden kan worden en het is door besmetting dat het zich door je wezen verspreidt. Het is niet stabiel omdat de soevereiniteit van je ziel nog niet definitief gevestigd is over het hele wezen.

*

Ik zie er niets verkeers in om niet sentimenteel te zijn; niets is verder verwijderd van ware liefde, de goddelijke liefde, dan sentimentaliteit.

*

Alles zal goedkomen, Moeder, maar waarom wordt mijn hart steeds droger en harder?

Weet je wel zeker dat het zo droog en hard is? Noem je "droog en hard" niet een afwezigheid van sentimentaliteit, dat wil zeggen, van een zwakke en oppervlakkige emotionaliteit?

Ware liefde is iets heel dieps en heel kalms in haar intensiteit; het kan zich heel goed niet manifesteren door uiterlijke uitbundigheid.

*

Liefhebben is niet bezitten, maar jezelf geven.

*

Ik ervaar geen gewelddadige en oncontroleerbare liefde voor wie dan ook; niemand trekt me aan. En daarom vertelde ik U dat ik alle menselijke gevoelens aan het verliezen was.

Dit kan nauwelijks een verlies genoemd worden; ik beschouw het als een onschatbare winst.

*

Een liefde die voldoende sterk is, kan iemand tot slaaf van de geliefde maken.

Je spreekt hier over vitale liefde, maar zeker niet over psychische liefde, en nog minder over de Goddelijke Liefde.

*

De persoon van wie ik hou, hoort bij mij.

Dit is een zeer lelijke liefde, nogal egoïstisch.

*

De Ashram is geen plek om verliefd te zijn op wie dan ook. Als je in zo'n domheid wilt vervallen, kun je dat elders doen, niet hier.

*

Het is niet deze of gene persoon die je aantrekt... het is het eeuwige vrouwelijke in de lagere natuur dat de eeuwige mannelijke lijn in de lagere natuur aantrekt en een illusie in het denkvermogen creëert; Het is het grote, duistere en halfbewuste spel van de krachten van de onverlichte natuur. En zodra men erin slaagt te ontsnappen aan de blinde en gewelddadige wervelwind, ontdekt men al snel dat alle verlangens en alle aantrekkingskracht verdwijnen; alleen het vurige verlangen naar het Goddelijke blijft over.

*

Mijn geliefde Moeder, de hele dag dacht ik aan niets anders dan die rode roos, die staat voor "Menselijke passies veranderd in liefde voor het Goddelijke". Ik wil precies weten wat de menselijke passies zijn.

Met "passie" bedoelen we alle heftige verlangens die bezitnemen van een man en uiteindelijk zijn leven beheersen - de dronkaard heeft de passie voor drank, de losbandige de passie voor vrouwen, de gokker de passie voor dobbelstenen, enz. Als een mens een heftige en oncontroleerbare liefde voor een ander voelt, wordt dit een passie genoemd, en daarover hebben we het; het is deze hartstochtelijke liefde die mensen voor elkaar voelen die moet worden veranderd in liefde voor het Goddelijke.

*

Gewaarwordingen behoren tot het vitale domein en tot dat deel ervan dat wordt uitgedrukt via de zenuwen van het lichaam. Het zijn gevoelens en emoties die kenmerkend zijn voor het hart. Het is altijd beter om niet in de sensaties te leven, maar ze te beschouwen als iets buiten onszelf, zoals de kleren die we dragen.

V

Wees moedig en denk niet te veel aan jezelf. Juist omdat je je kleine ego tot het middelpunt van je preoccupatie maakt, ben je verdrietig en ontevreden. Jezelf vergeten is de beste remedie tegen alle kwalen.

*

Het is zeker altijd beter om niet te druk met jezelf te zijn.

*

Een overdreven afkeuring is niet beter dan een overdreven lof. Ware nederigheid ligt in het niet oordelen over jezelf en het Goddelijke onze werkelijke waarde laten bepalen.

*

Misschien was mijn ijdelheid beter dan deze nederigheid die me zo terneerdrukt.

Je moet het ene net zo zorgvuldig vermijden als het andere.

*

Mijn meest geliefde Moeder, een introspectie heeft mij veel dingen onthuld. Er is een jaloezie in mij die me verblindt; een ander deel in mij is erg ijdel, het geeft me het idee dat ik mijn doel al bereikt heb.

Je hebt zojuist een zeer correcte beschrijving gegeven, maar die wordt pas nuttig vanaf het moment dat je besluit dat het niet langer zo zal zijn en dat je ernaar zult streven je twee grote vijanden te overwinnen: jaloezie en ijdelheid. Hoe verder we vorderen op de weg, hoe bescheidener we worden en hoe meer we ontdekken dat we niets gedaan hebben in vergelijking met wat er nog gedaan moet worden.

*

Wanneer je je als een blinde voelt, begin je klaar te zijn voor de verlichting.

Vroeger herhaalde ik tegen mezelf: "Ik ben een van de grootste sadhaks." Nu zeg ik tegen mezelf: "Ik ben niemand."

Het beste is om jezelf niet groot of klein, heel belangrijk of heel onbeduidend te vinden; want we zijn niets op onszelf. We moeten alleen willen zijn wat de goddelijke Wil van ons wil.

*

Al mijn goede bedoelingen, sinds mijn kindertijd, zijn waardeloos geweest. Mijn natuur is precies zoals die was toen ik een kind was. Ik kan nauwelijks hopen dat die getransformeerd zal worden; en is het tenslotte de moeite waard om te proberen haar te transformeren? Het is beter om deze persoonlijke natuur niet als de mijne te beschouwen; me er niet mee identificeren is het beste middel dat ik kan vinden tegen de lagere en onbewuste natuur.

Niets van dit alles is de juiste houding. Zolang je heen en weer slingert tussen jezelf willen transformeren en jezelf niet willen transformeren – je inspannen om vooruit te komen en door vermoeidheid onverschillig worden voor alle inspanning – zal de ware houding er niet zijn. Al je observaties zouden je tot één zekerheid moeten leiden: dat je op jezelf niets bent en niets kunt doen. Alleen het Goddelijke is het leven van ons leven, het bewustzijn van ons bewustzijn, de Kracht en het Vermogen in ons. Aan Hem moeten we ons toevertrouwen, ons zonder voorbehoud geven, en het is Hij die van ons zal maken wat Hij wil in Zijn oneindige wijsheid.

VI

Mijn lieve, geliefde Moeder, ik las in de Gesprekken: "Alleen concentratie zal je naar dit doel leiden." Moet men de tijd van meditatie verlengen?

Concentratie betekent niet meditatie; integendeel, concentratie is een staat waarin men zich continu moet bevinden, ongeacht de uiterlijke activiteit. Met concentratie bedoel ik dat alle energie, alle wil, moet al het streven uitsluitend gericht zijn op het Goddelijke en Zijn integrale realisatie in ons bewustzijn.

*

Het is belangrijker om constant een geconcentreerde en geconcentreerde houding te behouden dan vaste uren van meditatie.

*

Het zou beter zijn geweest om in mijn stoel te zitten en te denken aan het maanlicht dat op het water speelde.

Of, nog beter, helemaal niet te denken, maar de Goddelijke Genade te overpeinzen.

*

Als je je werk doet als een offer dat je in alle oprechtheid aan de voeten van het Goddelijke legt, zal werk je evenveel goed doen als meditatie.

*

Misschien vergis ik me als ik denk dat ik mezelf sneller dicht bij u zal vinden door mijn bestaan op te lossen dan door met veel mensen om te gaan en veel werk te doen.

Ik heb zelf de ervaring gehad dat je volledig geconcentreerd en één met het Goddelijke kunt zijn, zelfs terwijl je fysiek met je handen werkt; Maar dit vereist natuurlijk wel wat oefening, en het allerbelangrijkste om te vermijden is *nutteloze praat*. Het is niet *werk*, maar *nutteloze praat* die ons van het Goddelijke verwijdt.

*

Alles hangt niet af van wat iemand doet, maar van de houding achter de handeling.

*

Als men in alle oprechtheid alleen handelt om de Goddelijke Wil tot uitdrukking te brengen, kunnen alle handelingen zonder uitzondering onzelfzuchtig worden. Maar zolang men deze staat nog niet heeft bereikt, zijn er handelingen die nuttiger zijn voor het contact met het Goddelijke.

*

Het yogaleven hangt niet af van wat men doet, maar van hoe men het doet; ik bedoel dat het niet zozeer de handeling is die telt, als wel de houding, de geest waarin men handelt. Weten hoe je jezelf volledig en zonder egoïsme kunt geven tijdens het afwassen of het serveren van een maaltijd, brengt je veel dicht bij het Goddelijke dan doen wat mensen "grote dingen" noemen in een geest van ijdelheid en trots.

*

Allereerst moet ik weten of dit werk een middel kan zijn om een beetje dicht bij U te komen.

Het is niet het werk, welk werk dan ook, op zichzelf dat je dicht bij mij kan brengen. Het is de geest waarin het wordt gedaan die belangrijk is.

*

Moeder, welk wezen ontvangt met vreugde enig werk van U? Welk wezen houdt van Jou?

Het is dat deel van je wezen dat onder invloed staat van de psyche en gehoorzaamt aan de goddelijke impuls.

*

Dien ik u zo goed als ik kan?

Jij dient mij zo goed als je kunt, maar je beste morgen moet beter zijn dan je beste vandaag.

*

Zonder discipline is het onmogelijk om iets op het fysieke vlak te realiseren. Als je hart niet bereid was zich te onderwerpen aan de strikte discipline van regelmatig en constant kloppen, zou je niet op aarde kunnen leven.

De grote realisten zijn altijd de grote gedisciplineerde mannen geweest.

*

Het is niet zo dat er een tekort is aan mensen zonder werk in de Ashram; maar degenen die geen werk hebben, zijn dat zeker omdat ze niet graag werken; en voor die ziekte is het erg moeilijk om een remedie te vinden – het heet luiheid ...

*

Het lichaam is van nature flegmatisch. Maar door voor jou te werken, zal het ophouden "tamasisch" te zijn.

Ja, dat is precies wat er zal gebeuren.

*

Ik probeer altijd voorzichtiger te zijn, maar dingen verpesten in mijn handen.

Ja, dat gebeurt vaak; maar je moet steeds meer vrede oproepen en die in de cellen van het lichaam laten doordringen; dan kan de suggestie van onhandigheid geen effect meer hebben.

*

Moeder, X heeft een porseleinen kom gebroken.

Gisteren verbaasde het je dat ze nog nooit iets gebroken had, — natuurlijk heeft ze vandaag wel iets gebroken; zo werken mentale formaties. Daarom moet je alleen zeggen wat je gerealiseerd wilt zien.

*

Je moet je onthouden van het denken aan iemand wanneer je niets goeds over hem kunt denken.

VII

Ik moet uitzoeken hoe ik dit wezen aan U kan wijden.

Houd het vuur van aspiratie en zuivering dat ik daar heb ontstoken, altijd in je brandend.

*

Zonder volharding bereik je nooit iets.

Dat iets moeilijk is, betekent niet dat je het moet opgeven; integendeel, hoe moeilijker iets is, hoe groter de wil moet zijn om het met succes uit te voeren.

Van alle dingen is het het moeilijkst om het goddelijke bewustzijn in de materiële wereld te brengen. Moet de poging dan om die reden worden opgegeven?

*

Onze weg is *erg lang*, en het is noodzakelijk om kalm vooruit te gaan, zonder je bij elke stap af te vragen of je vooruitgaat.

*

Als je volhardt, zul je zeker slagen; wat mijn hulp betreft, kun je er zeker van zijn dat die altijd bij je is, en dat je nooit tevergeefs een beroep doet.

*

Als je besluit het te doen, zal mijn kracht er zijn om je te ondersteunen.

*

Je zou je verkeerd moeten voelen als je je laat verstoren; niets wordt willekeurig gedaan, en dingen worden pas werkelijkheid als ze de uitdrukking zijn van een innerlijke waarheid.

*

Ja, je denkvermogen raakt te opgewonden over dingen. Het vormt formaties (het denkt krachtig: dit moet zo, dat moet anders, enz.) en onbewust klampt het zich vast aan zijn eigen formaties, zodat het een schok krijgt wanneer ze worden tegengesproken, en dat doet pijn. Het moet kalm worden en de gewoonte ontwikkelen om stil te blijven.

*

Heb vertrouwen in de Goddelijke Genade en het uur van bevrijding zal worden bespoedigd.

*

Het is absoluut onjuist dat iets menselijks een menselijk kwaad kan genezen.

Alleen het Goddelijke kan genezen. Alleen in Hem moet men hulp en steun zoeken, alleen in Hem moet men al zijn hoop stellen.

*

Al mijn macht is met je om je te helpen; open jezelf met een kalm vertrouwen, heb vertrouwen in de Goddelijke Genade, en je zult al je moeilijkheden overwinnen.

*

Maak je geen zorgen, bewaar alleen altijd de wil om dingen goed te doen.

*

Waarom zou je het idee accepteren dat je zwak bent? Dat is juist slecht.

*

Ja, het is in een kalm en geduldig vertrouwen dat de zekerheid van de overwinning ligt.

*

Vertrouwen in het Goddelijke ontbreekt me niet, maar het is misschien mijn ego dat onophoudelijk zegt dat ik niet kan bereiken wat het Goddelijke van me wil.

Ja, en zodra het ego zich overgeeft en afstand doet, verdwijnt deze angst en maakt plaats voor de kalme zekerheid dat niets onmogelijk is.

*

"Je zult al je moeilijkheden overwinnen" — ik herhaal dit; alleen mijn hele wezen accepteert het niet.

Als je het met voldoende standvastigheid herhaalt, zal het weerbarstige deel uiteindelijk overtuigd raken.

*

Ja, je hebt gelijk dat je hoop hebt; het is hoop die een gelukkige toekomst bouwt.

*

Ik ben mijn verleden helemaal vergeten.

Ja, je moet je verleden vergeten.

*

Maar waarom zou je jezelf zo kwellen? Blijf kalm, laat je niet van de wijs brengen, onthoud dat de omstandigheden van ons leven niet helemaal normaal zijn, en blijf vertrouwen op de Goddelijke Kracht om alles te organiseren en alles te doen via de menselijke instrumenten die openstaan voor Zijn invloed.

*

Wees bij me, Moeder, zonder U ben ik zwak, heel zwak en angstig.

Men moet geen angst hebben, de overwinning is voor hem die zonder angst is; ik ben altijd bij je om je te leiden en te beschermen.

*

Men moet geen angst hebben — angst is een slechte raadgever; het werkt als een magneet en trekt aan wat we vrezen. Men moet daarentegen de kalme zekerheid bewaren dat vroeg of laat alles goed zal komen.

*

Pessimistisch zijn heeft nooit enig nut gehad, behalve om de dingen die men vreest naar zich toe te trekken. Men moet daarentegen alle pessimistische gedachten verdrijven en zichzelf dwingen alleen te denken aan wat men wil dat er gebeurt.

VIII

Mijn aanbeden Moeder, de laatste brief van Sri Aurobindo heeft me aan het denken gezet. Het meest duidelijke teken van de werking van een tegengestelde kracht — dit wil ik leren zien in mijzelf en anderen.

1e teken: Men voelt zich ver verwijderd van Sri Aurobindo en mij.

2e: Men verliest het vertrouwen, begint te bekritisieren, is niet tevreden.

3e: Men komt in opstand en vervalt in onwaarheid.

*

Treur niet. Steeds weer moet dezelfde strijd meerdere keren gewonnen worden, vooral wanneer deze tegen vijandige krachten wordt gevoerd. Daarom moet men zich wapenen met geduld en vertrouwen houden in de uiteindelijke overwinning.

*

Mijn geliefde Moeder, kunnen de tegenkrachten effectief ingrijpen tegen de aardse evolutie zonder een mens als tussenpersoon te gebruiken?

Het is niet onmogelijk, maar het is voor hen gemakkelijker om een menselijk instrument te vinden.

*

Het is goed om zelfverzekerd te zijn en een levend en standvastig geloof te hebben. Maar wat betreft de tegenkrachten is het goed om altijd waakzaam en oprecht te zijn.

*

Moeder, welke houding moet ik aannemen ten opzichte van vrouwen? Er is een deel in mij dat me aanzet om naar X te gaan. Dit weerbarstige deel raadt me aan dit te doen en zegt me dat dit de beste manier is om een aantrekkingskracht, of die nu klein of groot is, te overwinnen.

Dit is kinderachtig; het is altijd dezelfde valkuil van de tegenkrachten; Als ze, in plaats van hun advies op een slimme manier te verdraaien, zouden spreken over de dingen zoals ze zijn, zou het ongeveer zo uitpakken: "Blijf drinken om geen dronkaard meer te zijn" of beter: "Blijf doden om geen moordenaar meer te zijn!"

*

Je moet nooit bang zijn, en als de tegenkrachten zich in je lagere natuur proberen te nestelen, hoef je ze alleen maar te verdrijven en roep je mij te hulp.

*

Moeder, vannacht had ik een nachtmerrie en was bijna bang.

Je mag nooit bang zijn. Zelfs in je slaap moet je in staat zijn me te herinneren en me te hulp te roepen als er gevaar dreigt. Je zult zien dat de nachtmerries zullen verdwijnen.

*

*Het leek alsof er iemand in mijn kamer was die mijn bloed wilde zuigen;
ik wilde mijn linkerhand naar hem uitstrekken zodat hij dat kon doen.*

Als je de tegenkrachten gaat voeden, zullen ze steeds meer eisen en nooit tevreden zijn.

*

Y vertelde me dat hij heel vaak een instrument wordt van de tegenkrachten.

Veel hiervan is *zijn eigen verbeelding*; als hij minder aan deze zogenaamde vitale wezens dacht, zouden de meeste onmiddellijk oplossen.

*

Als ik onder alle omstandigheden vredig kan blijven, kan ik er zeker van zijn dat de vijandige kracht ver van me verwijderd is.

Ja, op voorwaarde dat de "vrede" niet die van een verharding is, maar van een bewuste kracht.

*

Moeder, ik begrijp niet helemaal wat een vrede van "verharding" betekent.

Ik heb het over de vrede die ervaren wordt door hen die volkomen ongevoelig en onverschillig zijn voor de tegenslagen van de wereld en het lijden van anderen, van hen die hun hart in steen hebben veranderd en niet in staat zijn tot mededogen.

IX

Als ik me volledig van deze buitenwereld kon losmaken, als ik helemaal alleen kon zijn, zou ik deze depressie overwinnen die ik niet van me af kan schudden.

Dit klopt helemaal niet; de ervaring van alle kluizenaars, alle asceten, bewijst onomstotelijk het tegendeel. De moeilijkheid komt uit jezelf, uit je eigen natuur, en je neemt hem overal mee naartoe, waar je ook gaat, in welke omstandigheden je je ook bevindt. Er is maar één manier om eruit te komen: de moeilijkheid overwinnen, je lagere natuur overwinnen. En is dit hier niet gemakkelijker, met een concrete en tastbare hulp, dan helemaal alleen, zonder iemand die licht werpt op het pad en de onzekere voetstappen leidt?

*

Mijn lieve Mamma, ik wil een zuiver leven leiden en ik zal alles doen wat ik kan om vooruitgang te boeken naar het goddelijke leven.

Dit hangt niet zozeer af van uiterlijke omstandigheden, maar vooral van de innerlijke staat.

Een zuiver wezen is altijd zuiver, onder alle omstandigheden.

*

U zult toegeven dat je niet met anderen kunt leven zonder meer of minder door hen beïnvloed te worden.

Nee, dat klopt niet! Het geldt voor het gewone leven, maar niet voor een yogi.

*

Lieve Moeder, als mijn gezelschap niet goed is voor anderen, zou ik me dan niet van iedereen moeten distantiëren?

Het zou veel beter zijn om afstand te nemen van de neiging om in je gewone bewustzijn te vervallen.

*

Wat zal het resultaat zijn als ik mediteer over de gedachte dat er geen verschil is tussen iets, wat dan ook, en mij; want het Goddelijke is evenzeer aanwezig in dat iets als in mij?

Waarschijnlijk een rampzalig resultaat; dat wil zeggen, een passieve openstelling voor allerlei invloeden, waarvan de meeste nauwelijks prijzenswaardig zijn.

*

Een yogi zou alle vuil met een volmaakte gelijkheid moeten accepteren en verteren.

Waarom? Ik zie niet in dat dit nodig is. De inspanning die nodig zou zijn om immuun te worden voor de effecten van vuil, kan elders veel nuttiger worden besteed.

*

Liefste Moeder, je maakt me heel gelukkig en ik zou iedereen net zo gelukkig willen zien als ik.

Natuurlijk getuigt dit van heel goede gevoelens. Maar aan deze gevoelens moet een zekere mate van kennis worden toegevoegd. Want vrede en vreugde overbrengen aan anderen is niet zo eenvoudig, en als men geen

onwrikbare vrede en vreugde in zichzelf heeft, is er een groot risico dat men verliest wat men heeft in plaats van het door te geven aan anderen.

*

Mijn hart is vol mededogen voor anderen en ik ben niet ongevoelig voor hun lijden, maar wat heb je aan dit gevoel als ik ze niet te hulp kan schieten in hun lijden?

Je kunt anderen niet helpen hun verdriet en lijden te overwinnen, tenzij je dit alles in jezelf hebt overwonnen en meester bent over je gevoelens en reacties.

*

Je moet werken aan het zuiveren van je eigen hart, in plaats van je tijd te verdoen met oordelen over wat anderen wel of niet doen.

*

Ja, je moet oppervlakkige en ongefundeerde oordelen wantrouwen.

*

Juist wanneer je onschuldig bent, zou je onverschillig moeten zijn voor mishandeling, omdat je jezelf niets te verwijten hebt en de goedkeuring van je geweten je troost biedt.

*

Het zou veel beter voor je zijn je niet bezig te houden met wat anderen zeggen.

*

Wie moed heeft, moet er toch ook moed voor hebben, voor wie er geen heeft.

*

Ik werd bijna boos, maar met moeite kon ik mezelf onder controle houden.

Het is heel goed om je woede te beheersen. Al was het maar om te leren, deze contacten met anderen zijn nuttig.

*

Ik ken niets dwazers dan deze ruzies waarin iedereen ongelijk heeft. En is er iets belachelijker dan verstoorde *amours-propres*?

*

Door te zwijgen loop je nooit het risico iets verkeerd te doen, terwijl je negen van de tien keer de kans hebt om iets doms te zeggen wanneer je spreekt.

*

Het is nooit goed om te liegen, maar de gevolgen kunnen niet anders dan desastreus zijn, want onwaarheid is het symbool bij uitstek van datgene wat het goddelijke werk van de Waarheid wil tegenwerken.

X

Gezondheid is de uiterlijke uitdrukking van een diepe harmonie, je moet er trots op zijn en het niet verachten.

*

Waarom zou je je altijd voorstellen dat je ziek bent of ziek gaat worden en je daardoor openstellen voor allerlei slechte suggesties? Er is geen reden om ziek te zijn en ik zie niet in waarom jij dat zou moeten zijn.

*

Liefste Moeder, ik ben verkouden. Moet ik mijn bad nemen zoals gewoonlijk?

Doe wat je wilt, dit is niet zo belangrijk; maar wat belangrijk is, is het loslaten van angst. Het is angst die iemand ziek maakt, en het is angst die genezing zo moeilijk maakt. Alle angst moet worden overwonnen en vervangen door een volledig vertrouwen in de goddelijke Genade.

*

*Al enkele dagen heb ik pijn in mijn nek; ik ben de remedies die onze apotheek me geeft beu.
Ik vertrouw alleen op Uw Wil om me van deze ziekte te verlossen.*

Men moet een onwankelbaar geloof hebben om zonder medicijnen te kunnen.

*

Men mag nooit de hoop of het geloof verliezen – er is niets ongeneeslijks, en er kan geen grens worden gesteld aan de kracht van het Goddelijke.

*

Men moet de innerlijke vrede vinden en die voortdurend behouden. In de kracht die deze vrede met zich meebrengt, zullen al deze kleine ellende verdwijnen.

*

Moeder, de inherente neiging van het materiële lichaam is om op te lossen, en de geest helpt daarbij; Hoe kunt U de natuurlijke neiging van mijn lichaam tot desintegratie stoppen?

Het moet zich bewust worden van de onsterfelijkheid van de elementen waaruit het bestaat (wat een wetenschappelijk erkend feit is), en vervolgens moet het zich onderwerpen aan de invloed en de wil van het psychische wezen, dat van nature onsterfelijk is.

*

Geliefde Moeder, geeft U toe dat het mogelijk is om zonder voedsel te leven?

Om voedsel niet langer nodig te hebben, zou het lichaam volledig getransformeerd moeten zijn en niet langer onderworpen aan de wetten die het momenteel beheersen.

*

Ik zie niet in waarom mensen zich schuldig zouden moeten voelen omdat ze honger hebben. Als er voedsel wordt bereid, is het om te eten.

*

Mijn meest geliefde Moeder, ik denk dat het beter zou zijn om een dergelijk feest te vermijden.

Dit schept kennelijk een sfeer waarin voedsel de boventoon voert; dit is niet erg bevorderlijk voor het spirituele leven.

XI

Het vitale is tegelijk de plaats van verlangens en energieën, impulsen en hartstochten, van lafheid, maar ook van heldendom — het in toom houden ervan is dit alles richten op de goddelijke Wil en het aan deze Wil onderwerpen.

*

Het vitale wezen zoekt alleen macht — materieel bezit en aardse macht.

Ook dit is onjuist. Het hogere deel van het vitale wezen, net als het hogere deel van het mentale wezen, verlangt naar het Goddelijke en lijdt wanneer het ver van Hem verwijderd is.

*

Dit verlangen om in een intellectuele sfeer te leven – laat dat niet zien dat mijn geest het vitale kan beheersen?

Nee, het laat alleen maar zien dat het denkvermogen in jouw bewustzijn een grotere plaats inneemt dan het vitale. Wat ik de dominantie van de geest over het vitale noem, is wanneer deze laatste geen initiatief neemt, geen impuls accepteert die niet eerst door de geest is goedgekeurd, wanneer er geen verlangen, geen passie ontstaat tenzij het denkvermogen het goed vindt; en als een impuls van verlangen, passie of geweld van buitenaf komt, is het voldoende dat de geest ingrijpt om het onmiddellijk te beheersen.

*

Lieve moeder, de vitale verlangens zullen verdwijnen naarmate mijn lichaam geleidelijk zwakker wordt, nietwaar?

Zeker niet; integendeel, om de verlangens van het vitale te kunnen overwinnen, moet je een uitstekend fysiek evenwicht en een goede gezondheid hebben.

*

In de vitale wereld zijn aantrekking en afstoting de goede en slechte kanten van hetzelfde en wijzen ze altijd op gehechtheid. Men moet zijn gedachten voortdurend van het object afwenden.

*

Moet men altijd een omstandigheid vermijden die ongewenste impulsen in de hand werkt? Of zou men de omstandigheid eerder moeten accepteren en proberen de baas ervan te zijn?

Het is altijd beter om de verleiding te vermijden.

*

Men hoeft alleen maar te volharden met een kalm vertrouwen en het vitale zal ophouden te staken.

*

Depressie is altijd onredelijk en leidt nergens toe. Het is de meest subtiële vijand van yoga.

XII

In uw Gesprekken heeft u gezegd dat het intellect als een bemiddelaar is tussen de ware kennis en de realisatie ervan hier beneden. Volgt hieruit niet dat intellectuele cultuur onmisbaar is om boven het verstand uit te stijgen om daar de ware kennis te vinden?

Intellectuele cultuur is onmisbaar voor het voorbereiden van een goed mentaal instrument, groot, soepel en rijk, maar de werking ervan stopt daar.

Door boven het verstand uit te stijgen, is het vaker een belemmering dan een hulp, want over het algemeen vindt een verfijnde en ontwikkelde geest zijn bevrediging in zichzelf en probeert hij zichzelf zelden tot zwijgen te brengen om overtroffen te worden.

*

Het is een voorbijgaande impuls die mij zo sterk aanzet tot studeren.

Zolang u uzelf moet vormen, uw hersenen moet opbouwen, zul je deze sterke drang tot studeren voelen; Maar als de hersenen eenmaal goed gevormd zijn, zal de smaak voor studeren geleidelijk verdwijnen.

*

Mijn geliefde moeder, ik wil een systematische cursus metafysica en ethiek volgen. Ik denk er ook over om Het Goddelijke Leven te lezen.

Als je metafysica en ethiek leest, moet je dat doen als *mentale gymnastiek* om je hersenen een beetje te trainen, maar verlies nooit uit het oog dat *dit geen bron van kennis* is en dat je op deze manier niet dicht bij kennis kunt komen. Dit geldt natuurlijk niet voor *Het Goddelijke Leven*...

*

In stilte ligt de bron van de hoogste inspiraties.

*

Identificatie met het Goddelijke is ons doel; ik zie niet in waarom ik dit of dat probeer te weten.

Het is niet het werk dat belangrijk is, maar de geest waarin je het doet. Het is moeilijk om je geest volkomen rustig te houden; het is beter om je te verdiepen in studie dan in dwaze ideeën of ongezonde dromen.

*

Ik wil zien wat er met me gebeurt als ik helemaal stop met lezen.

Het is moeilijk om je denkvermogen altijd op hetzelfde gericht te houden, en als je het niet genoeg werk geeft om zich mee bezig te houden, begint het rusteloos te worden. Dus ik denk dat het beter is om je boeken zorgvuldig te kiezen dan er helemaal mee te stoppen.

*

Ik lees een boek over auto's, maar ik lees het haastig; ik sla de beschrijvingen van ingewikkelde mechanismen over.

Als je iets niet grondig, gewetensvol en tot in detail wilt leren, kun je het beter helemaal niet oppakken. Het is een grote vergissing om te denken dat een beetje oppervlakkige en onvolledige kennis van dingen van enig nut zijn; het is nergens goed voor, behalve om mensen verwaand te maken, want ze denken dat ze weten, terwijl ze in feite niets weten.

*

Het is erg moeilijk om spelletjes te kiezen die nuttig en heilzaam zijn voor een kind. Het vraagt veel overweging en reflectie, en alles wat men onnadenkend doet, kan ongelukkige gevolgen hebben.

*

Ik lees Molière; zijn geschriften zijn lichtvoetig. `

Niet zozeer als ze lijken. Er zit een diepe en zeer wijze observatie in de komedies van Molière. `

*

Ik heb net Salambô uit;³² Ik heb er geen ideaal personage in gevonden.

Het is geen boek met ideeën; het is alleen vanwege de schoonheid van de vorm en stijl dat het opmerkelijk is.

*

Wanneer men een vies boek leest, een obscene roman, geniet het vitale er dan niet van via het denkvermogen?

In het denkvermogen zijn er ook perversies. Het is een nogal armzalig en ongeraffineerd leven dat van zulke dingen kan genieten!

XIII

³² Een roman van Gustave Flaubert.

De leerlingen praten zo veel in de klas dat ik ze vaak moet uitschelden.

Kinderen worden niet met strengheid, maar met *zelfbeheersing* gecontroleerd.

*

Ik moet je vertellen dat als een leraar gerespecteerd wil worden, hij *respectabel moet zijn*. X is niet de enige die zegt dat je geweld gebruikt om jezelf te laten gehoorzamen; niets is minder respectabel. Je moet eerst jezelf beheersen en nooit brute kracht gebruiken om je wil op te leggen.

*

Ik heb altijd gedacht dat iets in het karakter van de leraar verantwoordelijk was voor de ongedisciplineerdheid van zijn leerlingen.

*

Ik hoop dat je me precieze instructies geeft die me zullen helpen de orde in mijn lessen te bewaren.

Het belangrijkste is om jezelf te beheersen en nooit je drift te verliezen. Als je jezelf niet beheerst, hoe kun je dan verwachten anderen te beheersen, vooral kinderen, die het meteen voelen als iemand zichzelf niet beheerst?

*

De leerlingen kunnen hun lessen niet leren, zelfs niet als ze hun boeken hebben.

Je moet veel geduld hebben met jonge kinderen en hetzelfde meerdere keren herhalen, en het op verschillende manieren uitleggen. Het komt pas geleidelijk in hun gedachten.

Serie Zeven

Serie Zeven

Brieven aan een Sadhak

Aan de sadhak die tandarts was in de Sri Aurobindo Ashram gedurende de jaren 30 en vervolgens van 1938 tot 1950 diende als een van Sri Aurobindo's persoonlijke begeleiders.³³

Over overgave praten is gemakkelijk, heel gemakkelijk zelfs. Over overgave denken in al zijn complexiteit is niet zo gemakkelijk, het is helemaal niet zo gemakkelijk. Maar om zelfs maar het begin te bereiken van een oprechte overgave van jezelf – o, wat is dat moeilijk, Moeder!

Er is veel mis met mij, dat weet ik. Maar er moet iets fundamenteel mis zijn. Wat is het, Moeder?

Niets bijzonders voor jou. Het is dezelfde moeilijkheid die alle mensen hebben: de trots en blindheid van het fysieke denkvermogen.

8 juli 1935

*

Er is een oud Hindoeïstisch geloof dat men niet met het hoofd naar het Noorden mag liggen of slapen. Heeft dat een echte betekenis, Moeder?

Er is veel over dit onderwerp gezegd, maar voor zover mijn eigen ervaring reikt, hecht ik niet veel waarde aan die overtuiging.

24 maart 1936

*

Een gebed:

"O Heer, ontwaak mijn hele wezen, zodat het voor U het benodigde instrument, de volmaakte dienaar, mag zijn."

27 maart 1936

*

Heeft X met u gesproken over een invloed van Saturnus die hij in mijn horoscoop heeft aangetroffen? Ik vergat u ernaar te vragen op mijn verjaardag.

Ja, hij heeft erover gesproken. Maar je moet weten dat yoga ons bevrijdt van de onderwerping aan de horoscoop; de horoscoop drukt de positie uit die men

³³ Deze correspondentie is volledig in het Engels geschreven.

inneemt ten opzichte van de materiële wereld, maar door de sadhana worden we bevrijd van de slavernij aan die wereld.

14 september 1936

*

Ik weet dat het werk dat ik tegenwoordig krijg vaak heel gering is. Maar ik dien er verslag over in, omdat u ooit de wens hebt uitgesproken dat ik dat zou doen.

Ja, ik ontvang het boek graag van je. Het helpt om het materiële contact te behouden.

5 december 1936

*

Ik word moe van het nemen en nemen, en niets teruggeven. Het is bijna onfatsoenlijk. Maar ik weet dan ook niet wat ik kan doen, behalve tot u bidden om mij van mezelf te verlossen.

Van je moeder kun je altijd nemen, dat is heel natuurlijk, vooral wanneer dingen je van harte gegeven worden – en ben ik niet je moeder die van je houdt?...

3 januari 1937

*

Wil je tegen je nicht zeggen dat ik maar één uitweg ken uit alle problemen en moeilijkheden; volledige zelfgave en toewijding aan het Goddelijke.

13 november 1937

*

Wat een brief hebt u aan Y geschreven, Moeder! U zult ooit mijn hoofd omdraaien, als het dat al niet is! Maar, ik weet het, het is alleen om haar vertrouwen te geven.

Nee, ik meen altijd wat ik zeg.

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kind.

4 mei 1938

*

Eeuwige Moeder,

Ik ben diep in mijn bewustzijn gezonken en u lijkt verder weg dan ooit. U bent de Oneindige Moeder van al uw schepping en velen zijn uw kinderen. Maar Uw Genade is onze enige toevlucht en tot wie zullen we ons anders dan tot u wenden voor onze bescherming? Maar

moge Uw Genade nu in een meer openlijke vorm ingrijpen, zodat mijn aardse ogen iets van haar werking kunnen zien en begrijpen, ondanks de doffe en zware sluier die er dik op ligt. En moge Uw Genade de lotus van mijn hart volledig openen, zodat ik gezegend mag worden met een visioen van Uw zielsbetoverende Aanwezigheid in de volle glorie van haar betoverende schoonheid, goedheid en zoetheid, zodat al mijn onzuiverheden worden weggewassen en rusteloosheid van de geest en stormachtige opwellingen van hartstochten tot rust komen.

Ik beveel mijn ziel aan Uw hoede toe.

Toch voel ik je veel dichterbij me en zie ik in je een opening die er nooit eerder was. Het lijkt me dat je spoedig achter de schijnbare droogte van het oppervlak, de altijd brandende vlam van een bewuste Liefde zal ontdekken .

Zegeningen.

4 juli 1938

*

Z heeft me verteld dat je klachten tegen me hebt ontvangen omdat ik de gevoelens van mensen heb gekwetst.

Ik weet dat het alleen de zwakken zijn die klagen. De sterken doen dat nooit, omdat ze niet gekwetst kunnen worden. Daarom hecht ik nooit veel waarde aan klachten.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

9 oktober 1938

*

(In zijn notitieboekje tekende de sadhak een eenvoudige potloodschets van een uitgestrekte voet die een lotus aanraakt.) Neem me niet kwalijk dat ik het boek heb verpest met deze zeer grove offerande.

Niets te verontschuldigen, alles is in de geest van de offerande....

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

14 oktober 1938

*

Heeft de psychische vlam enige overeenkomst met de Vedische Agni? Ze lijken min of meer dezelfde leidende kwaliteiten te hebben.

Ja, dit zijn twee namen voor hetzelfde.

Liefs en zegen voor mijn lieve kind.

20 oktober 1938

*

Leid mij naar uw eigen thuis in Waarheid, Moeder. Ik bied u mijn wil van toenemende onderwerping en toenemende aanbidding aan.

De weg is geopend, mijn lieve kind, en ik wacht op je met mijn armen wijd om je te ontvangen en liefdevol te omarmen – met mijn liefde en zegeningen.

22 oktober 1938

*

Leven van mijn leven, ik wil ook naar u toe komen; want alleen in uw armen zal ik vrede en vreugde vinden en Ananda en de ware waarheid en vervulling van mijn leven en bestaan. Maar toch, O mijn Stralend Licht, is de weg mij niet duidelijk. En hoe zal ik ooit in staat zijn om uw duizelingwekkende hoogten te beklimmen, met de zware ketenen van een sterfelijke natuur die aan mijn voeten trekken?

Laat mij u in mijn armen dragen en het klimmen zal gemakkelijk worden.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

25 oktober 1938

*

Hoe zal ik u ooit terugbetalen voor uw voortreffelijke daad van Liefde, Moeder? Hoe wist je dat het de diepste wens van mijn hart was? Je bent heel, heel schattig en heel, heel lief voor je kleine kind dat van je houdt en gelukkig is.

Mijn allerliefste kind, leef in mijn liefde, voel die, wees ermee vervuld en wees gelukkig — niets kan me meer behagen dan dat.

Met de meeste genegenheid.

28 oktober 1938

*

Ik ben in de eerste en laatste plaats uw kind en dit werk heeft geen andere waarde voor mij dan dat ik erdoor uw wil kan dienen, behalve dat ik erdoor kan uitgroeien tot een beter en trouwer kind voor u, o mijn geliefde Moeder.

Ja, je bent mijn kind en het is waar dat het van alle dingen het allerbelangrijkste is... Lief kind, ik ben altijd bij je en mijn liefde en zegeningen verlaten u nooit.

31 oktober 1938

*

Op mijn laatste verjaardag waren uw afscheidswoorden aan mij: "Houd vast aan uw geloof." Ik vraag me nog steeds af wat u precies bedoelde, lieve Moeder. Naar wat voor soort geloof wilt u dat ik streef?

Geloof in de Genade van God en de kracht ervan om je te transformeren.
Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

4 november 1938

*

*Lieve, lieve, lieve Moeder,
Elke dag wordt u steeds beminnelijker en steeds aanbiddelijker voor
mij. Door welk goddelijk Mysterie spreekt U deze zoete betovering over
ons uit?*

Het enige mysterie, de enige betovering is mijn liefde – mijn liefde die zich
over mijn kinderen uitspreidt en de Goddelijke Genade over hen afroept om te
helpen en te beschermen.

6 november 1938

*

*U zendt mij de laatste tijd elke dag uw liefde en zegeningen, lieve
Moeder, en op zeldzame, gezegende momenten voel ik dat we altijd
omringd zijn door uw liefde. Maar wat een echt antwoord betreft, mijn
hart lijkt wel van steen; waarom zou het anders weigeren zich open te
stellen voor zo'n liefde?*

*Niets kan de standvastige werking van liefde weerstaan. Het smelt alle
weerstand en overwint alle moeilijkheden...*

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kind.

9 november 1938

*

*Ik weet dat je liefde en zegeningen altijd bij me zijn en soms wou ik dat
je niet zo onveranderlijk vriendelijk en genadig voor me was geweest.
Want het maakt het nog moeilijker voor me om je te vertellen dat er
moeilijkheden in mijn aard zijn die het moeilijk voor me maken om jou
en je Yoga in de vereiste geest te accepteren. En zonder dit, wat is
discipelschap?*

Het is niet als een Goeroe die ik liefheb en zegen, het is als de Moeder die
niets terugvraagt voor wat ze geeft.

9 juli 1939

*

Mataji,

*Het was heel lief van u om me te vertellen dat uw liefde de liefde
was van de Moeder die niets terugvraagt. Dat is prima voor u, want uw
leven is een zelf-vervuld leven. Maar ik moet nog alles bereiken, nog*

moet ik mijn menselijk bestaan bevredigen. Ik moet mijn ziel en mijn Zelf nog kennen, de Goddelijke Godheid nog kennen en liefhebben en Haar in mijn leven vervullen en de werelden nog kennen, als het Haar Wil is dat ik dat doe. Maar bovenal moet ik de Darshan van de Wereldmoeder, Adya Shakti Mahakali, hebben. Zij zal weten wat het beste voor mij is. Hoe kan ik dan zonder een Guru die mij naar Haar Voeten zal leiden?

Ik zie niemand ter wereld die beter gekwalificeerd is dan Sri Aurobindo om je naar de voeten van de Mahashakti te leiden.

Met mijn liefde en zegen.

16 juli 1939

*

Mijn lieve kind,

Je goede en vriendelijke brief heeft me gelukkig gemaakt.

Gisteravond zei ik in stilte tegen je: "Om te bereiken wat je verlangt, is de weg Liefde en ook het doel Liefde" — is dat niet het beste antwoord op je brief?...

Met mijn liefde en zegen.

17 juli 1939

*

Er zijn nu eenmaal slechte zonen, maar een slechte moeder nooit.

Maar wat een vreugde en liefde is het als zowel moeder als zoon goed zijn!

Mijn liefde en zegen voor mijn lieve (goede) kind.

27 juli 1939

*

Ik weet dat je het goed bedoelt, maar goed zijn, echt goed zijn, is misschien alleen mogelijk voor hen die alle egoïsme hebben overstegen. Maar als mijn Moeder ervoor kiest om alleen het goede in haar kind te zien, spreekt dat alleen over de goedheid van het Moederhart.

Het hart van mijn kind is gevuld met liefde en licht van het Goddelijke; Laat ze door je hele wezen schijnen en de wolken, als die er zijn, zullen snel verdwijnen.

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

28 juli 1939

*

(De sadhak ontving een pot augurken van de Moeder.) Je overweldigt me met uw liefde, lieve Moeder. Ik weet dat ik geen greintje van de

vriendelijkheid verdien die u me betoont. Wat zal ik tegen u zeggen, u wiens aard een overweldigende goddelijke liefde is? Uw liefde zelf is een onbetaalbaar geschenk. Waarom dan deze andere geschenken?

Er schuilt een grote vreugde in geven; er schuilt een nog grotere vreugde in het behagen van degenen van wie we houden... en wanneer je de augurken eet, kun je me herinneren en denken: Moeder houdt van mij...

Liefde en zegeningen voor mijn lieve kind.

6 augustus 1939

*

Lieve, lieve, lieve Moeder,

Ik stuur je bergen en bergen liefde. In de lotus van mijn hart mag ik uw lotusvoeten permanent installeren op een troon van liefde.

Mijn lieve, liefhebbende kind,

Je hart is een heel zoete plek dankzij jouw liefde — laat ik daar altijd blijven, zodat ik je hele wezen kan vullen met licht, liefde en vreugde.

Mijn liefde en zegeningen.

8 augustus 1939

*

O Devi, o Moeder!

In de geheime krochten van mijn hartkamer ben ik me altijd bewust geweest van een instinctief geloof dat u een Avatar bent van de Goddelijke Moeder die ik aanbid, maar die ik alleen ken aan haar lotusvoeten. Daarom zoeken mijn ogen Haar in uw lotusvoeten, en mijn hart verlangt ernaar ze tegen zich aan te drukken, wetende dat ze haar enige toevluchtsoord zijn.

Mijn lieve, lieve kind, laat het Licht van een bewuste zekerheid en de vreugde van een eeuwige Aanwezigheid altijd bij je zijn — concreet — in de zoetheid van goddelijke liefde.

10 augustus 1939

*

Wilt u mij alstublieft vertellen, lieve Moeder, of u van mij houdt oprecht en oprecht, ondanks mijn gebrekkige menselijkheid, of is het allemaal een experiment? Ik schaam me om je zo'n vraag te stellen, maar ik hoor het woord "experiment" zo vaak en op zo'n uiteenlopende manieren gebruikt worden dat ik bang word en graag persoonlijk van je zou willen horen of je niet gewoon met ons experimenteert? Ik bid om verontschuldigd te worden.

Mijn lieve kind,

Nou — het beste wat je kunt doen is niet luisteren naar wat mensen zeggen; het zou je veel bewusteloosheid besparen. Vanmiddag, toen ik je

zwijgend aankeek, zei ik tegen je: "*Wees trouw aan je liefde.*" Ik neem aan dat dit een voldoende antwoord is en je verwacht niet dat ik mijn liefde rechtvaardig tegenover de dwaze onwetendheid van dergelijke interpretaties. Of je nu gelooft of twijfelt, mijn liefde en zegen zijn met je.

12 augustus 1939

*

Lieve moeder,

Ik verontschuldig mij nederig voor mijn vraag van gisteren en bid om vergeving voor mijn domheid.

O! Hoe zou ik uw liefde in twijfel kunnen trekken, u die de ziel van waarheid, liefde en goedheid bent?

Mijn lieve kind,

ik wist dat het een voorbijgaande stemming was en dat je er snel uit zou komen — maar laat deze liefde en deze waarheid je schild zijn en je beschermen tegen de indringing van welke valse macht dan ook.

Mijn liefde en zegen zullen u naar het doel leiden.

13 augustus 1939

*

Mijn allerliefste kind,

Als je je innerlijke geluk maar altijd kon behouden, zou dat me enorm plezier en je enorm helpen op je weg.

Mijn liefde en zegeningen voor jou, lief kind.

17 augustus 1939

*

Jouw liefde voor mij is mijn ware toevlucht en enige kracht.

Wat ik je aanbied, mijn Moeder, is een troebel mengsel waarvoor ik me schaam, maar dat alleen jij kunt zuiveren.

Mijn allerliefste kind,

Wat de aard van het offer ook is, wanneer het met oprechtheid wordt gedaan, bevat het altijd een vonk goddelijk licht dat kan uitgroeien tot een volle zon en het hele wezen kan verlichten. Je kunt zeker zijn van mijn liefde, je kunt zeker zijn van mijn hulp, en onze zegeningen zijn altijd bij je.

19 augustus 1939

*

Wat ben je ontzettend lief, lieve Mama! Is er iemand zoals jij op de hele wereld? LIEFDE.

Liefde, liefde, liefde voor mijn allerliefste kind; alle vreugde, al het licht, alle vrede van de goddelijke liefde en ook mijn liefdevolle zegeningen.

20 augustus 1939

*

Liefste Mama,

Ik heb de pot augurken teruggebracht, maar ik heb nog steeds de augurken, en telkens als ik ze zie, denk ik aan u en zeg ik tegen mezelf: "De Moeder houdt van mij." Op de top van een grote golf van liefde kwam het geschenk naar me toe en ik voelde de aanwezigheid van de oceaan die die golf projecteerde. Met die pot in de hand toen u me riep, weet je aan wie ik dacht? Ik dacht aan Kali die voor me stond, klaar om een gunst te verlenen! Sterker nog, ik riep haar aan en daar stond u dan met de pot augurken en een oceaan van Liefde! Zo is uw spel, lieve speelse Moeder!

Inderdaad, die dag had ik je me duidelijk horen roepen en ik wilde heel concreet op je oproep antwoorden... Mijn liefde en zegeningen voor mijn zeer lieve kind.

24 augustus 1939

*

U vroeg me vanmorgen wat er met me aan de hand was. Het is hetzelfde liedje, maar toch verontrustend. Het is een burgeroorlog, een conflict tussen twee verschillende tendensen en idealen, een samentrekking van twee verschillende typen leiderschap, het Deva-type en het heilige-type (niet in de westerse zin), een oorlog op alle fronten, het mentale, het vitale en het fysieke. Maar ik ben me diep bewust van uw vriendelijkheid, mijn Moeder, en ook dankbaar.

Er is geen tegenstrijdigheid die niet kan worden opgelost en geharmoniseerd in een synthese als je hoog genoeg stijgt in het intuïtieve denkvermogen en die van jou is helemaal niet onherleidbaar. Ik weet zeker dat je dit ooit zult ontdekken.

Mijn liefde en zegen.

27 augustus 1939

*

Het leven van mijn leven! Mijn allerliefste Mama!

Aanvaard mijn liefde en vergeef me mijn fouten – zoals u al zoveel jaren doet. Ik verwacht dat deze stemmingen zullen komen en gaan. Maar mag ik u stralende, glimlachende gezicht nooit uit het oog verliezen door al deze voorbijtrekkende wolken!

Mijn allerliefste kind,

ik hoop echt dat je snel uit al je problemen zult zijn. Gewoon een goede sprong naar het hogere bewustzijn waar alle problemen worden opgelost en

je zult van je moeilijkheden afkomen. Ik heb nooit het gevoel dat ik vergevingsgezind ben. Liefde vergeeft niet, ze begrijpt en geneest.

Mijn liefde en zegeningen altijd.

28 augustus 1939

*

Laat goddelijke liefde je doel zijn.

Laat pure liefde je weg zijn.

Wees altijd trouw aan je liefde en alle moeilijkheden zullen overwonnen worden.

Liefs en zegeningen voor mijn lieve kind.

9 september 1939

*

Mijn lieve, liefhebbende Moeder,

In mijn verjaardags-boek schreef Sri Aurobindo: "Stijg op in het hogere Bewustzijn, laat het licht ervan beheersen en transformeer de natuur." Een tijdje geleden schreef u me: "Eén goede sprong naar het hogere bewustzijn, waar alle problemen worden opgelost en je van je moeilijkheden afkomt." Wat is dit hogere bewustzijn nu precies, en hoe kan ik erin opstijgen of springen? En opnieuw heeft u gezegd: "Laat goddelijke liefde je doel zijn. Laat zuivere liefde je weg zijn. Wees altijd trouw aan je liefde en alle moeilijkheden zullen overwonnen worden." Is dit hogere bewustzijn hetzelfde als een staat van zuivere liefde en, zo ja, hoe zou het zich verhouden tot een staat van hogere kennis?

Het hogere bewustzijn is een staat van zuivere liefde, maar ook een staat van zuivere openheid voor goddelijke kennis. Er is geen tegenstelling tussen deze twee verwante dingen; het is het denkvermogen die ze scheidt.

De beste manier om dit te bereiken is door alle mentale agitatie te weigeren wanneer deze zich voordoet, evenals alle vitale verlangens en onrust, en het denkvermogen en het hart zo onophoudelijk mogelijk gericht op het Goddelijke. De liefde voor het Goddelijke is de sterkste kracht om dit te doen.

Mijn liefde en zegen.

19 oktober 1939

*

Geliefde!

Waarom heeft de Moeder dit broze vaartuig als Haar verblijfplaats gekozen? Ik weet dat zolang Zij ervoor kiest om Haar verblijfplaats hier te maken, ik, arme ik, vroeg of laat, zal moeten aftreden ten gunste van Hare Keizerlijke Majesteit en tot die dag komt, zal er geen rust zijn voor mijn arme ik.

Mijn lieve kind,

Dus, het beste wat je kunt doen is onmiddellijk aftreden en rust, vrede en vreugde krijgen. Wanneer je van een hardnekkige weerstand af moet, moet je niet langer wachten dan wanneer je een slechte tand moet trekken.

Binnen, buiten en overal is de hulp van de Moeder... met haar liefde en zegen.

28 oktober 1939

*

Lieve moeder,

Jouw liefde voor mijn arme ik is nog steeds mijn leidraad en ik ben dankbaar.

Mijn lieve kind,

Mijn liefde wil je naar het doel leiden en dat zal zeker lukken.

Met mijn zegen.

29 maart 1940

*

Lieve Moeder,

Ik dank u hartelijk voor al uw vriendelijkheid, medeleven, zorgzaamheid en liefde die ik niet verdien. En toch, hoewel ik een persoonlijke band met u voel, die naar ik verwacht psychisch is, voel ik nog steeds niet dat ik deze Yoga heel erg wil. Ik voel nog steeds niet hetzelfde over dit ideaal als ik vroeger voelde voor het oude ideaal van bevrijding. Het pad, het ideaal dat u vertegenwoordigt, uw waarden laten me nog steeds koud. Ik voel me hier nog steeds niet thuis. Ik weet niet wat ik moet doen. En de tijd wacht op niemand. Neem me niet kwalijk, maar ik ben het zat om voortdurend oorlog te moeten voeren tegen mijn hele uiterlijke wezen. En bovendien lijkt het nu te laat om bij het begin te beginnen en mezelf te leren om een nieuw ideaal te vragen, waarvan de verwezenlijking nog lang niet in zicht lijkt.

Dat wat het Goddelijke voor ieder van ons heeft bestemd - dat zal zijn.

Mijn liefde en zegen voor mijn lieve kind.

29 juni 1940

*

Uw antwoord op mijn brief van 22 juli, waarmee u mij zo vriendelijk wilde geruststellen, stelde me niet gerust.³⁴ Waarom is dat zo, Moeder? Misschien keurt u mijn toon niet goed; misschien bent u ontevreden over mijn handicap; mogelijk wordt u helemaal moe van me. Zo ja, dan

³⁴ De sadhak vroeg of hij geld mocht aannemen dat hem door familieleden was toegestuurd. De Moeder antwoordde: "Mijn lieve kind, je kunt zeker zijn van mijn liefde en zegeningen."

zou ik niet verbaasd zijn, ik zou het u niet kwalijk nemen. Want ik ben zelf moe van het probleem dat ik genoemd word.

Als het geen verschil maakt voor uw liefde en vriendelijkheid, zoals u mij verzekert, zou ik dit bedrag liever houden en deze afspraak in stand houden. Maar als u het niet erg vindt, laat het me dan alstublieft dus in woorden weten die ik kan begrijpen en ik zal het laten vallen. Dus wees gerust, ik kan dit plan laten vallen als het je niet bevalt.

Mijn lieve kind,

Het valt me helemaal niet tegen. Als ik niet heb gereageerd op wat je er laatst over schreef, komt dat omdat ik er niet veel belang aan hechtte. Mijn zin betekende simpelweg dat mijn liefde in staat is tot begrip en dat mijn zegeningen niet afhankelijk zijn van zulke oppervlakkige bewegingen.

Ik kan er vandaag aan toevoegen dat ik het "probleem dat mij riep" helemaal niet beu ben en dat ik ervan overtuigd blijf dat het succesvol zal worden opgelost....

Met mijn liefde en zegen.

25 juli 1940

*

Mijn lieve kind,

Wanneer je spirituele hulp nodig hebt, ben ik er altijd om je die hulp te geven, in welke vorm dan ook.

Met mijn liefde en zegen.

9 september 1941

*

Mijn lieve kind,

Laat dit jaar je de kracht geven om onder alle omstandigheden te glimlachen. Want een glimlach werkt op moeilijkheden zoals de zon op de wolken — hij verdrijft ze.

Met mijn liefde en zegen.

9 september 1942

*

Mijn lieve kind, hier is het programma voor dit jaar: Verenig je hele wezen rond je hoogste bewustzijn en laat je geest niet willekeurig werken. Twijfel is geen sport om je straffeloos aan over te geven: het is een gif dat druppel voor druppel de ziel aantast.

Met mijn liefde en zegen.

9 september 1943

*

De Goddelijke Genade is daar – open je deur en verwelkom haar.

Met mijn liefde en zegen.

9 september 1944

Serie Acht

Serie Acht

Brieven aan een Jonge Begeleider

Aan een jonge begeleider van de afdeling Lichamelijke Opvoeding van de Sri Aurobindo Ashram.

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen de psychische verandering en de spirituele verandering?

De psychische verandering is de verandering die je in contact brengt met het immanente Goddelijke, het Goddelijke dat in het centrum van elk wezen staat en waarvan het psychische wezen het omhulsel en de uitdrukking is. Door de psychische verandering ga je van het individuele Goddelijke naar het universele Goddelijke en uiteindelijk naar het Transcendente.

De spirituele verandering brengt je direct in contact met de Allerhoogste.

9 september 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kan iemand zijn psychische persoonlijkheid laten groeien?

Het is door alle levenservaringen dat de psychische persoonlijkheid zich vormt, groeit, zich ontwikkelt en uiteindelijk een compleet, bewust en vrij wezen wordt.

Dit ontwikkelingsproces gaat onvermoeibaar door in talloze levens, en als men zich er niet van bewust is, komt dat doordat men zich niet bewust is van zijn psychische wezen – want dat is het onmisbare uitgangspunt. Door verinnerlijking en concentratie moet men bewust contact maken met zijn psychische wezen. Dit psychische wezen heeft altijd invloed op het uiterlijk wezen, maar die invloed is bijna altijd occult, noch gezien, noch waargenomen, noch gevoeld, behalve bij werkelijk uitzonderlijke gelegenheden.

Om het contact te versterken en, indien mogelijk, de ontwikkeling van de bewuste psychische persoonlijkheid te bevorderen, moet men zich, terwijl men zich concentreert, ernaar streven het te kennen en te voelen, zich openstellen voor de invloed ervan en er grote zorg voor dragen, elke keer dat men er een aanwijzing van ontvangt, deze zeer nauwkeurig en oprecht te volgen. Leven vanuit een groot verlangen, zorgen voor innerlijke rust en dat altijd zo veel mogelijk blijven, een volmaakte oprechtheid cultiveren in alle activiteiten van zijn wezen — dit zijn de essentiële voorwaarden voor de groei van het psychische wezen.

10 september 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men energie van buitenaf in zich opnemen?

Dat hangt af van het soort energie dat men wil absorberen, want elk gebied van het wezen heeft een overeenkomstig soort energie. Als het fysieke energie is, absorberen we die voornamelijk via de ademhaling, en alles wat de ademhaling vergemakkelijkt en verbetert, verhoogt tegelijkertijd de absorptie van fysieke energie.

Maar er zijn vele andere soorten energie, of liever gezegd vele andere vormen van Energie, die één en universeel zijn.

En het is door de verschillende yogaoefeningen van ademhaling, meditatie, *japa* en concentratie dat men in contact komt met deze verschillende vormen van energie.

10 september 1959

*

Lieve Moeder,

Wat zijn deze andere vormen van Energie en hoe helpen ze ons in onze sadhana?

Elk gebied van het wezen en elke activiteit heeft zijn eigen energieën. Wij kunnen ze over het algemeen classificeren in vitale energieën, mentale energieën en spirituele energieën. De moderne wetenschap vertelt ons dat materie uiteindelijk niets anders is dan gecondenseerde energie.

Omdat onze yoga integraal is, zijn al deze verschillende vormen of soorten energie onmisbaar voor onze realisatie.

12 september 1959

*

Lieve Moeder,

Wat wordt bedoeld met "een subtiele fysieke verlenging van de oppervlakkige vorm van het mentale omhulsel"?

Het betekent dat de geest die men ziet en ten onrechte aanziet voor het overleden wezen zelf, slechts een beeld ervan is, een afdruk (zoals een fotografische afdruk) die in het subtiele fysieke is achtergelaten door de oppervlakkige mentale vorm, een beeld dat onder bepaalde omstandigheden zichtbaar kan worden. Deze beelden kunnen bewegen (zoals bioscoopbeelden), maar ze hebben geen substantiële realiteit. Het is de angst of emotie van degenen die deze beelden zien die hen soms de schijn geeft van een kracht of een handeling die ze zelf niet bezitten. Vandaar de noodzaak om nooit bang te zijn en ze te herkennen voor wat ze zijn: een bedrieglijke schijn.

14 september 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men het denkvermogen tot zwijgen brengen, rustig blijven en tegelijkertijd een aspiratie, een intensiteit of een verruiming hebben? Want zodra men aspireert, is het dan niet het denkvermogen dat aspireert?

Nee; aspiratie, evenals verruiming en intensiteit, komt voort uit het hart, het emotionele centrum, de poort van de psyche, of liever gezegd de deur die naar de psyche leidt.

Het denkvermogen is van nature nieuwsgierig en geïnteresseerd; hij ziet, hij observeert, hij probeert te begrijpen en te verklaren; en met al deze activiteit verstoort hij de ervaring en vermindert hij de intensiteit en kracht ervan.

Aan de andere kant, hoe rustiger en stiller het denkvermogen is, hoe meer aspiratie uit de diepten van het hart kan opstijgen in de volheid van zijn vurigheid.

17 september 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je de wil van het ego elimineren?

Dit komt neer op de vraag hoe je het ego kunt elimineren. Alleen door yoga kun je dat doen. Er zijn door de spirituele geschiedenis van de mensheid heen vele yogamethoden geweest – die Sri Aurobindo voor ons heeft beschreven en uitgelegd in *De Synthese van Yoga*.

Maar voordat je de wil van het ego *elimineert*, wat heel lang duurt, kun je beginnen met het overgeven van de wil van het ego aan de Goddelijke Wil bij elke gelegenheid en uiteindelijk op een constante manier. De eerste stap hiervoor is te begrijpen dat het Goddelijke beter weet dan wij wat goed voor ons is en wat we werkelijk nodig hebben, niet alleen voor onze spirituele vooruitgang, maar ook voor ons materiële welzijn, de gezondheid van ons lichaam en het goed functioneren van alle activiteiten van ons wezen.

Natuurlijk is dit niet de mening van het ego, dat denkt dat het beter weet dan wie dan ook wat het nodig heeft en voor zichzelf onafhankelijkheid van oordeel en beslissing claimt. Maar het denkt en voelt zo omdat het onwetend is, en geleidelijk moet men het ervan overtuigen dat zijn waarneming en begrip te beperkt zijn om werkelijk te kunnen weten en dat het alleen oordeelt volgens zijn verlangens, die blind zijn en niet volgens de waarheid.

Want verlangens zijn geen uiting van behoeften, maar van voorkeuren.

19 september 1959

*

Lieve Moeder,

Waarom heeft het Goddelijke Zijn pad zo moeilijk gemaakt? Hij kan het toch gemakkelijker maken als Hij dat wil?

Allereerst moet men weten dat het intellect, het denkvermogen, niets van het Goddelijke kan begrijpen, noch wat Hij doet, noch hoe Hij het doet, en nog minder *waarom* Hij het doet. Om iets van het Goddelijke te weten, moet men boven het denken uitstijgen en het psychische bewustzijn, het bewustzijn van de ziel, of het spirituele bewustzijn binnengaan.

Zij die deze ervaring hebben gehad, hebben altijd gezegd dat de moeilijkheden en het lijden van het pad niet werkelijk zijn, maar een creatie van menselijke onwetendheid, en dat zodra men uit deze onwetendheid komt, men ook uit de moeilijkheden komt, om nog maar te zwijgen van de onvervreembare staat van gelukzaligheid waarin men verkeert zodra men in bewust contact is met het Goddelijke.

Volgens hen heeft de vraag dus geen echte basis en kan hij niet gesteld worden.

21 september 1959

*

Lieve Moeder,

U hebt geschreven dat om bewust contact te maken met uw psychische wezen, men "ernaar moet streven het te kennen en te voelen, zich moet openstellen voor de invloed ervan, en zeer zorgvuldig moet zijn... om het zeer nauwgezet en oprecht te volgen". Maar, Lieve Moeder, ik weet niet hoe ik dit moet doen. Ik vind het makkelijker als ik aan u denk, probeer contact met u te maken en mij voor u open te stellen.

Ook dit is een manier die zeker net zo goed is als de andere.

Er zijn vele manieren om zelfrealisatie te bereiken, en ieder moet de weg kiezen die hem het meest natuurlijk afdraagt.

Maar elke weg stelt zijn eisen om echt effectief te zijn.

Als je aan mij denkt, moet je niet alleen denken aan de uiterlijke persoon, maar ook aan wat zij vertegenwoordigt, wat achter haar staat. Want je mag nooit vergeten dat de uiterlijke persoon slechts de vorm en het symbool is van een eeuwige Realiteit, en door de fysieke verschijning moet je je tot deze hogere Realiteit wenden. Het fysieke wezen kan pas echt uitdrukking geven aan de eeuwige Realiteit als het volledig getransformeerd is door de supramentale manifestatie. En tot die tijd moet je via de verschijning de Waarheid vinden.

22 september 1959

*

Lieve Moeder,

Is het mogelijk om jezelf onder controle te houden tijdens je slaap? Bijvoorbeeld, als ik je in mijn dromen wil zien, kan ik dat dan naar believen doen?

Onder controle houden tijdens je slaap is volkomen mogelijk en is progressief als je volhardt in je streven. Je begint met het herinneren van je dromen, en geleidelijk word je steeds bewuster tijdens je slaap, en kun je niet alleen je dromen beheersen, maar ook je activiteiten tijdens je slaap sturen en organiseren.

Als je volhardt in je wilskracht en je inspanning, zul je zeker leren hoe je 's nachts tijdens je slaap naar mij toe kunt komen en hoe je je daarna kunt herinneren wat er is gebeurd.

Hiervoor zijn twee dingen nodig, die je moet ontwikkelen door aspiratie en door kalme en volhardende inspanning.

(1) Concentreer je gedachten op de wil om naar mij toe te komen en mij te vinden; volg deze gedachte vervolgens, eerst door middel van verbeeldingskracht, daarna op een tastbare en steeds reëlere manier, totdat je in mijn aanwezigheid bent.

(2) Sla een soort brug tussen het wakende en het slapende bewustzijn, zodat je je bij het ontwaken herinnert wat er is gebeurd.

Het kan zijn dat je meteen slaagt, maar vaker duurt het een bepaalde tijd en moet je volhouden.

25 september 1959

*

Lieve Moeder,

Wat is de rol van de ziel?

Maar zonder de ziel zouden we niet bestaan!

De ziel is dat wat uit het Goddelijke komt zonder Hem ooit te verlaten, en terugkeert naar het Goddelijke zonder op te houden zich te manifesteren.

De ziel is het Goddelijke dat individueel is gemaakt zonder op te houden goddelijk te zijn.

In de ziel zijn het individu en het Goddelijke eeuwig één; daarom is je ziel vinden God vinden; je identificeren met je ziel is je verenigen met het Goddelijke.

Zo kan men zeggen dat de rol van de ziel is om van de mens een waar wezen te maken.

29 september 1959

*

Lieve Moeder,

Bestaat er zoiets als geluk en pech, of is het iets dat je zelf creëert?

Niets kan echt geluk worden genoemd. Wat mensen geluk noemen, zijn de *gevolgen van oorzaken* die ze niet kennen.

Evenmin is er iets dat op zichzelf geluk of pech is; iedereen karakteriseert omstandigheden als goed of slecht, afhankelijk van of ze gunstiger of ongunstiger voor hem zijn; en deze inschatting is op zichzelf erg

oppervlakkig en onwetend, want men moet al een grote wijze zijn om te weten wat werkelijk gunstig of ongunstig voor jezelf is.

Bovendien kan hetzelfde gebeurtenis voor de één heel goed zijn, en tegelijkertijd heel slecht voor de ander. Deze inschattingen zijn puur subjectief en hangen af van ieders reactie op contacten van buitenaf.

Ten slotte zijn onze levensomstandigheden, de omgeving waarin we leven en de manier waarop mensen ons zien de uitdrukking, de objectieve projectie van wie we zelf zijn, vanbinnen en vanbuiten. We kunnen dus met zekerheid zeggen dat wat we in al onze zijnstoestanden, mentaal, vitaal en fysiek, datgene is wat ons leven vormt, geobjectiveerd in wat ons omringt.

En dit is gemakkelijk te verifiëren, want naarmate we onszelf verbeteren en vorderen naar perfectie, verbeteren onze omstandigheden ook.

Op dezelfde manier verslechteren ook de levensomstandigheden van degenen die degenereren en terugvallen.

5 oktober 1959

*

Lieve Moeder,

Wat geeft u ons 's ochtends op het balkon,³⁵ en wat moeten we proberen te doen om te ontvangen wat u geeft?

Elke ochtend op het balkon, na bewust contact te hebben gemaakt met ieder van hen die aanwezig zijn, identificeer ik mij met de Allerhoogste Heer en los ik mij volledig in Hem op. Dan is mijn lichaam, volledig passief, niets meer dan een kanaal waardoor de Heer Zijn krachten vrijelijk laat stromen en over al Zijn Licht, Zijn Bewustzijn en Zijn Vreugde uitstort, naargelang ieders ontvankelijkheid.

De beste manier om te ontvangen wat Hij geeft, is door met vertrouwen en aspiratie naar het balkon te komen en jezelf zo *kalm en rustig* mogelijk te houden *in een stille en passieve staat van verwachting*. Als je iets specifiek te vragen hebt, kun je dat beter van *tevoren* doen, niet terwijl ik er ben, want elke activiteit vermindert de ontvankelijkheid.

12 oktober 1959

*

Lieve Moeder,

Wat wordt bedoeld met de "stille van het fysieke bewustzijn"³⁶ en hoe kun je in deze stilte blijven?

Het fysieke bewustzijn is niet alleen het bewustzijn van ons lichaam, maar ook van alles wat ons omringt – alles wat we waarnemen met onze zintuigen. Het is een soort apparaat voor registratie en transmissie dat openstaat voor alle

³⁵ Gedurende deze periode stond de Moeder elke ochtend een tijdje op een balkon met uitzicht op de straat en keek naar de sadhaks die beneden verzameld waren.

³⁶ Sri Aurobindo, *The Life Divine*, SABCL, Vol. 19, p. 906.

contacten en schokken van buitenaf en daarop reageert met reacties van plezier en pijn die ons verwelkomen of afstoten. Dit creëert in ons uiterlijke wezen een voortdurende activiteit en lawaai waar we ons slechts gedeeltelijk van bewust zijn, omdat we er zo aan gewend zijn.

Maar als we ons door meditatie of concentratie naar binnen keren of naar boven, kunnen we kalmte, rust, vrede en uiteindelijk stilte in onszelf brengen of uit de diepten opstijgen. Het is een concrete, positieve stilte (niet de negatieve stilte van de afwezigheid van lawaai), onveranderlijk zolang die blijft bestaan, een stilte die men zelfs kan ervaren in het uiterlijke tumult van een orkaan of slagveld. Deze stilte is synoniem met vrede en is almachtig; het is het perfect effectieve middel tegen de vermoeidheid, spanning en uitputting die voortkomen uit die interne overactiviteit en het lawaai die doorgaans aan onze controle ontsnappen en noch overdag noch 's nachts ophouden.

Daarom is het eerste wat nodig is wanneer men yoga wil beoefenen, het tot rust brengen en vestigen van de kalmte, de vrede, de stilte.

15 oktober 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men zich inleven in de gevoelens van een muziekstuk dat door iemand anders wordt gespeeld?

Op dezelfde manier als men de emoties van een ander kan delen – door sympathie, spontaan, door een min of meer diepe affiniteit, of door een inspanning van concentratie die eindigt in identificatie. Het is dit laatste proces dat we toepassen wanneer we met intense en geconcentreerde aandacht naar muziek luisteren, tot het punt waarop alle andere ruis in ons hoofd wordt gestopt en een volledige stilte ontstaat waarin druppel voor druppel de noten van de muziek vallen, waarvan alleen de klank overblijft; en met de klank kunnen alle gevoelens, alle bewegingen van emotie worden vastgelegd, ervaren, opnieuw gevoeld alsof ze in onszelf zijn geproduceerd.

20 oktober 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je in een droom goed van kwaad onderscheiden?

In principe heb je om de activiteiten van de slaap te beoordelen hetzelfde onderscheidingsvermogen nodig als om de activiteiten in de waaktoestand te beoordelen.

Maar aangezien we gewoonlijk de naam "droom" geven aan een aanzienlijk aantal activiteiten die volledig van elkaar verschillen, is het eerste punt om te leren onderscheid te maken tussen deze verschillende activiteiten – dat wil zeggen, te herkennen welk deel van het wezen het is dat "droomt", in welk domein men "droomt" en wat de aard van die activiteit is. In zijn brieven heeft Sri Aurobindo zeer complete en gedetailleerde beschrijvingen en verklaringen gegeven van alle activiteiten van de slaap. Het lezen van deze

brieven is een goede inleiding tot de studie van dit onderwerp en de praktische toepassing ervan.

2 november 1959

*

Lieve Moeder,

Hoe moeten we uw boeken en de boeken van Sri Aurobindo lezen, zodat ze ons bewustzijn kunnen binnendringen, in plaats van alleen door het verstand begrepen te worden?

Het lezen van mijn boeken is niet moeilijk, omdat ze geschreven zijn in de eenvoudigste taal, bijna de gesproken taal. Om er hulp uit te halen, is het voldoende om te lezen met aandacht en concentratie en een houding van innerlijke welwillendheid, met een verlangen om te ontvangen en te leven wat er geleerd wordt.

Het lezen van wat Sri Aurobindo schrijft, is moeilijker, omdat de uitdrukking zeer intellectueel is en de taal veel literairder en filosofischer. De hersenen hebben een voorbereiding nodig om echt te kunnen begrijpen en over het algemeen kost deze voorbereiding tijd, tenzij men speciaal begaafd is met een aangeboren intuïtief vermogen.

Hoe dan ook, ik raad altijd aan om *beetje bij beetje* te lezen, waarbij je denkvermogen zo stil mogelijk houdt, zonder je in te spannen om te begrijpen, maar je hoofd zo stil mogelijk houdt en *de kracht* die in het gelezene besloten ligt *diep tot je laat doordringen*. Deze kracht, die je in rust en stilte ontvangt, zal zijn werk van verlichting doen en, indien nodig, in de hersenen de cellen creëren die nodig zijn voor het begrip. Wanneer je dus een paar maanden later hetzelfde opnieuw leest, zul je merken dat de geuite gedachte veel duidelijker en dichterbij is geworden, en soms zelfs heel vertrouwd.

Het is beter om regelmatig te lezen, elke dag een beetje en, indien mogelijk, op een vast tijdstip; dit bevordert de ontvankelijkheid van de hersenen.

2 november 1959

*

Lieve Moeder,

Waarom geeft meditatie voor verschillende foto's van u verschillende ervaringen?

Dat komt doordat elke foto een ander aspect, soms zelfs een andere persoonlijkheid van mijn wezen, vertegenwoordigt; en door je te concentreren op de foto, kom je in contact met dat speciale aspect of die andere persoonlijkheid die de foto heeft vastgelegd en waarvan hij het beeld overbrengt.

De foto is een reële en concrete aanwezigheid, maar fragmentarisch en beperkt.

4 november 1959

*

*Lieve Moeder,
Waarom is de foto een fragmentarische en beperkte
aanwezigheid?*

Omdat de foto slechts het beeld van een moment vastlegt, een momentopname van iemands uiterlijk en van wat dat uiterlijk kan onthullen over een voorbijgaande psychische gesteldheid en een fragmentarische zielstoestand. Zelfs als de foto onder de best mogelijke omstandigheden is genomen op een uitzonderlijk en bijzonder expressief moment, kan hij op geen enkele manier de hele persoonlijkheid weergeven.

5 november 1959

*

*Lieve Moeder,
Wat zijn precies het onderbewuste en het onbewuste?*

Het onbewuste is dat deel van de natuur dat zo duister en slapend is dat het volledig verstoken lijkt van bewustzijn; in ieder geval is het bewustzijn, net als in de steen, het mineralenrijk, daar volkomen inactief en verborgen. De geschiedenis van de aarde begint met dit onbewuste.

Ook wij dragen het in onszelf, in de substantie van ons lichaam, omdat de substantie van ons lichaam dezelfde is als die van de aarde.

Maar door evolutie ontwaakt dit sluimerende en verborgen bewustzijn geleidelijk via het plantenrijk en het dierenrijk, en daarin begint het onderbewustzijn; dit onderbewustzijn, met de verschijning van het denkvermogen in de mens, culmineert in bewustzijn. Dit bewustzijn is eveneens progressief en zal, naarmate de mens evolueert, veranderen in superbewustzijn.

Ook wij dragen dus in onszelf het onderbewustzijn dat ons verbindt met het dier, en het superbewustzijn dat onze hoop en zekerheid is voor toekomstige verwerkelijking.

7 november 1959

*

*Lieve Moeder,
Wat moet men proberen te doen als men mediteert met uw
muziek op de Playground?*

Deze muziek is bedoeld om bepaalde diepe gevoelens op te wekken.

Bij het luisteren ernaar moet men zich zo stil en passief mogelijk maken. En als een deel van het wezen in de mentale stilte de houding kan aannemen van de getuige die observeert zonder te reageren of deel te nemen, dan kan men het effect opmerken dat de muziek op de gevoelens en emoties teweegbrengt; en als het een staat van diepe kalmte en semi-trance teweegbrengt, is dat heel goed.

15 november 1959

*

*Lieve Moeder,
Wat is het werk van het Bovenmentale?*³⁷

Het bovenmentale is het gebied van de goden, de wezens van goddelijke oorsprong die belast zijn met het toezicht houden, leiden en de evolutie van het universum organiseren; en meer specifiek, sinds de vorming van de aarde hebben ze gediend als boodschappers en bemiddelaars om de aarde te helpen met de hogere regionen en om leiding te geven aan de vorming van de geest en zijn progressieve ascensie. Het zijn gewoonlijk de goden van het bovenmentale die de gebeden van de verschillende religies tot doel hebben. Deze religies kiezen meestal, om verschillende redenen, een van deze goden en transformeren hem voor hun persoonlijk gebruik tot de allerhoogste God.

In de individuele evolutie moet men in zichzelf een zone ontwikkelen die overeenkomt met het bovenmentale en een bovenmentaal bewustzijn, voordat men erboven kan uitstijgen, naar het Supramentale, of zich ervoor kan openstellen.

Bijna alle occulte systemen en disciplines streven naar de ontwikkeling en beheersing van het bovenmentale.

27 november 1959

*

*Lieve Moeder,
Wat wordt bedoeld met "een zone die overeenkomt met het
bovenmentale" en hoe kan men die in zichzelf ontwikkelen? Wat wordt
bedoeld met de "beheersing van bovenmentale"?*

Het individuele wezen bestaat uit zijnstoestanden die overeenkomen met kosmische zones of niveaus, en het is naarmate deze innerlijke zijnstoestanden zich ontwikkelen dat men zich bewust wordt van die domeinen. Dit bewustzijn is dubbel, eerst psychologisch en subjectief, binnen zichzelf, en uit zich via gedachten, gevoelens, emoties en gewaarwordingen; vervolgens objectief en concreet wanneer men in staat is om de grenzen van het lichaam te overschrijden om zich te bewegen in de verschillende kosmische regionen, zich daarvan bewust te worden en er vrij in te handelen — dit is wat "beheersing" wordt genoemd; dit is waar ik over sprak toen ik de beheersing van het bovenmentale noemde.

Het spreekt voor zich dat dit alles niet in één dag, noch in een jaar, tot stand komt. Deze beheersing, in welk domein het ook is, vitaal, mentaal, bovenmentaal, vereist volhardende inspanning en een grote concentratie. Deze meesterschappen zijn niet eenvoudiger dan het meesterschap van de fysieke wereld; en iedereen weet hoeveel tijd en moeite het kost om alleen al de dingen te leren die onmisbaar zijn om een goed leven te leiden, om nog maar te zwijgen van "meesterschap", wat werkelijk iets uitzonderlijks is op aarde.

28 november 1959

³⁷ Deze vraag en de drie volgende zijn gebaseerd op termen die Sri Aurobindo gebruikt in Het Goddelijke Leven, met name in de laatste hoofdstukken.

*

*Lieve Moeder,
Wat is Supernatuur?*

Supernatuur is de Natuur die superieur is aan de materiële of fysieke Natuur — wat we gewoonlijk "Natuur" noemen. Maar deze Natuur die we zien, voelen en bestuderen, deze Natuur die onze vertrouwde omgeving is geweest sinds onze geboorte op aarde, is niet de enige. Er is een vitale natuur, een mentale natuur, enzovoort. Het is deze die, voor het gewone bewustzijn, Supernatuur is.

Heel vaak wordt het woord "Natuur" gebruikt als synoniem voor Prakriti, de uitvoerende kracht van Purusha. Maar om je vraag preciezer te beantwoorden, is de context nodig om te weten bij welke gelegenheid Sri Aurobindo over de Supernatuur sprak.

15 december 1959

*

*Lieve Moeder,
Sri Aurobindo schreef in The Life Divine: "Er is nog geen bovenmentaal wezen of georganiseerde bovenmentale natuur, geen supramentaal wezen of georganiseerde supramentale natuur die noch op ons oppervlak noch in onze normale subliminale delen werkzaam is."³⁸ Lieve Moeder, is het nu, na de afdaling van het Supramentale³⁹, nog steeds zo?*

Wat Sri Aurobindo bedoelt, is dat slechts een paar uitzonderlijke wezens, die niet tot de gewone mensheid behoren, een bewust en georganiseerd bovenmentaal wezen en bovenmentaal leven hebben, en nog minder zijn er die een georganiseerd supramentaal wezen en supramentaal leven hebben, zelfs als we toegeven dat die er überhaupt zijn. De zeer recente afdaling van de eerste elementen van het Supramentale in de atmosfeer van de aarde (nog geen vier jaar geleden) kan deze toestand zeker niet hebben veranderd.

We bevinden ons nog steeds in een periode van voorbereiding.

18 december 1959

*

*Lieve Moeder,
Wat wordt bedoeld met de yoga van devotie en de yoga van kennis?*

³⁸ SABCL, Vol. 19, p. 921.

³⁹ Op 29 februari 1956 vond, in de woorden van de Moeder, "de manifestatie van het Supramentale op aarde" plaats; "Toen stortten het supramentale Licht, de Kracht en het Bewustzijn zich in een ononderbroken stroom op de aarde neer."

De yoga van kennis is het pad dat leidt naar het Goddelijke, door het uitsluitend nastreven van de zuivere en absolute Waarheid.

De yoga van devotie is het pad dat leidt naar vereniging met het Goddelijke door volmaakte, totale en eeuwige liefde. In de integrale yoga van Sri Aurobindo combineren deze twee zich met de yoga van de werken en de yoga van zelfperfectie tot een homogeen geheel, culminerend in de yoga van supramentale realisatie.

5 februari 1960

*

Lieve Moeder,

Wat zijn de "allerhoogste vermogens"?

Het is moeilijk om te antwoorden zonder de context te kennen. Over welke "allerhoogste vermogens" wordt hier gesproken? Die van de mens die op weg is om supermens te worden, of die welke het supramentale wezen zal bezitten wanneer hij op aarde verschijnt?

In het eerste geval zijn het de vermogens die zich in de mens ontwikkelen wanneer hij zich openstelt voor het hogere denkvermogen en het bovenmentale, en door die gebieden ontvangt hij het licht van de Waarheid. Deze vermogens zijn geen directe uitdrukking van de hoogste Waarheid, maar een transcriptie, een indirecte weerspiegeling ervan. Ze omvatten intuïtie, voorkennis, kennis door identiteit en bepaalde vermogens zoals die van genezing en, tot op zekere hoogte, van handelen naar omstandigheden.

Als het verwijst naar de hoogste vermogens van het supramentale wezen, kunnen we er niet veel over zeggen, want alles wat we op dit moment kunnen zeggen, behoort meer tot het rijk van de verbeelding dan tot het rijk van de kennis, aangezien dit supramentale wezen zich nog niet op aarde heeft gemanifesteerd.

23 april 1960

*

Lieve Moeder,

Wat zijn "de verschillende psychologische indelingen van de mens"?

Deze indelingen zijn slechts willekeurig. Ze zijn vastgesteld om de studie van de menselijke natuur te vergemakkelijken en vooral om een definitieve basis te vormen voor de verschillende methoden van zelfontwikkeling en zelfdiscipline. Daarom heeft elk filosofisch, educatief of yogisch systeem als het ware zijn eigen indeling, gebaseerd op de ervaring van de stichter. Desondanks, ondanks deze verschillen, bestaat er een soort traditie die, achter de verschillende termen, een essentiële analogie creëert. Deze analogie kan worden uitgedrukt door een viertal: het fysieke, het vitale, het mentale en het psychische of de ziel.

Sri Aurobindo heeft hierover uitvoerig geschreven in enkele van zijn brieven, in *De Synthese van Yoga* en in *Essays over de Gita*.

30 mei 1960

*

Lieve Moeder,

Is het mogelijk om een juist beeld te hebben van het Goddelijke?

Geen enkel beeld van het Goddelijke kan juist zijn; want beeldvorming is een mentale activiteit, en geen enkele mentale activiteit is geschikt om het Goddelijke te manifesteren.

Alleen door ervaring kan men Hem kennen, en die ervaring kan niet in woorden worden vertaald.

20 juni 1960

De Moeder

Serie Negen

Serie Negen

Brieven aan een Jonge Leraar

Aan een jonge leraar in het Sri Aurobindo International Centre of Education.

Lieve Moeder,

Met welke houding moet ik Sri Aurobindo's boeken lezen als ze moeilijk zijn en ik ze niet begrijp? Savitri, The Life Divine, bijvoorbeeld.

Lees stukje bij beetje, lees steeds opnieuw totdat je het begrepen hebt.

*

Sri Aurobindo zegt: "Yoga is niets anders dan praktische psychologie."⁴⁰ Wat betekent deze zin? De hele alinea is me niet duidelijk.

Omdat je niets van psychologie afweet. Studeer psychologie en je zult begrijpen wat hij bedoelt.

*

Sri Aurobindo zegt: "In welke vorm en met welke geest we hem ook benaderen, in die vorm en met die geest ontvangt hij het offer."⁴¹ Wat betekent dit?

Het betekent dat alles wat we offeren, we noodzakelijkerwijs offeren aan de Allerhoogste, omdat Hij de enige Realiteit achter alles is.

*

Sri Aurobindo heeft geschreven: "Wie het Oneindige kiest, is door het Oneindige gekozen."⁴² En hoe zit het met de anderen, Moeder? Wat heeft het leven voor zin als het Goddelijke ons niet wil? Ik geloof dat het Goddelijke ons in werkelijkheid allen heeft gekozen; maar wat betekent deze zin dan?

In werkelijkheid heeft het Goddelijke iedereen en alles gekozen, en iedereen en alles zal tot Hem terugkeren. Maar voor sommigen zal het duizenden levens kosten, terwijl het voor anderen in dit leven zal gebeuren. Dat maakt het verschil.

⁴⁰ *De Synthese van Yoga*, SABCL, Vol. 20, p. 39.

⁴¹ *Idem.*, p. 102.

⁴² *De Synthese van Yoga*, SABCL, Vol. 20, p. 47.

23 mei 1960

*

Lieve Moeder,

U hebt gezegd dat ik niet goed denk. Hoe kan men zijn gedachten ontwikkelen?

Je moet met veel aandacht en concentratie lezen, geen romans of toneelstukken, maar boeken die je aan het denken zetten. Je moet mediteren over wat je hebt gelezen, over een gedachte nadenken totdat je die hebt begrepen. Praat weinig, blijf stil en geconcentreerd, en spreek alleen wanneer het nodig is.

1 juni 1960

*

Lieve Moeder,

U heeft de leraren gevraagd "te denken met ideeën in plaats van met woorden".⁴³ U heeft ook gezegd dat u ze later zult vragen te denken met ervaringen. Kunt u een licht werpen op deze drie manieren van denken?

Ons huis heeft een heel hoge toren; helemaal bovenaan deze toren is een lichte en lege kamer, de laatste voordat we naar buiten gaan, in het volle licht.

Soms, als we de tijd hebben, klimmen we naar deze lichte kamer, en daar, als we heel stil blijven, komen een of meer bezoekers ons bezoeken; sommigen zijn lang, anderen klein, sommigen alleen, anderen in groepjes; allemaal stralend en sierlijk.

Meestal verliezen we, in onze vreugde over hun aankomst en onze haast om hen te verwelkomen, onze rust en rennen we naar beneden om ons de grote hal in te rennen die de basis van de toren vormt en de voorraadkamer van woorden is. Hier, meer of minder opgewonden, selecteren, verwerpen, verzamelen, combineren, schikken, herschikken we alle woorden die we bereiken, in een poging deze of gene bezoeker die bij ons is gekomen, te portretteren. Maar meestal slaagt het beeld dat we van onze bezoeker weten te schetsen er meer in een karikatuur dan een portret te zijn.

En toch, als we wijzer waren, zouden we boven blijven, op de top van de toren, volkomen kalm, in vreugdevolle overpeinzing. Dan, na een bepaalde tijd, zouden we de bezoekers zelf langzaam, sierlijk en kalm zien afdalen, zonder ook maar iets van hun elegantie of schoonheid te verliezen, en, terwijl ze de voorraadkamer van woorden doorkruisen, zich moeiteloos, automatisch, bekleden met de woorden die nodig zijn om zichzelf waarneembaar te maken, zelfs in het materiële huis.

Dit noem ik denken met ideeën.

Wanneer dit proces niet langer mysterieus voor je is, zal ik uitleggen wat er bedoeld wordt met denken met ervaringen.

⁴³ Over Onderwijs, CWM, Vol. 12, p. 185.

1 juni 1960

*

Mijn lieve kind, ik heb zojuist je goede brief gelezen. Wees niet bang: zij die oprecht zijn in hun streven zullen hier blijven en alle hulp ontvangen die nodig is om in zichzelf te kunnen veranderen wat veranderd moet worden. Je kunt er zeker van zijn dat mijn kracht altijd bij je zal zijn, zodat je alle vooruitgang kunt boeken die je wilt.

Heb vertrouwen, mijn kind; alles komt goed.

5 juni 1960

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo spreekt over een "centrale knoop van verlangens" die doorgesneden moet worden. Hoe doe je dat, waar moet je beginnen?

De centrale knoop van verlangens is het gevoel van een afgescheiden persoonlijkheid; het is het ego. Met het verdwijnen van het ego, verdwijnen de verlangens.

13 juni 1960

*

Lieve Moeder,

Op een dag in de les zei u, met je handen wijd open, dat we u alles moesten geven, zelfs onze gebreken en ondeugden en al het vuil in ons. Is dit de enige manier om ervan af te komen, en hoe doe je dat?

Je houdt je gebreken vast omdat je eraan vastklampt alsof ze iets kostbaars zijn; je klampt je vast aan je ondeugden zoals je je vastklampt aan een deel van je lichaam, en het loslaten van een slechte gewoonte doet net zoveel pijn als het trekken van een tand. Daarom kom je niet verder.

Terwijl, als iemand edelmoedig een offer brengt van zijn gebrek, ondeugd of slechte gewoonte, hij de vreugde heeft een offer te brengen en in ruil daarvoor de kracht ontvangt om wat is gegeven te vervangen door een betere en waarachtigere vibratie.

13 juni 1960

*

Lieve Moeder,

Wanneer we U diep liefhebben en intiem met U in contact staan, hebben we de indruk dat het Goddelijke uitsluitend aan ons toebehoort (en niet dat wij aan Hem toebehoren). Waarom?

Beide zijn even waar en zouden gelijktijdig gevoeld moeten worden. Maar menselijk egoïsme heeft altijd de neiging om te nemen in plaats van te geven. Daar komt die indruk vandaan.

3 juli 1960

*

Lieve Moeder,

Het is veel gemakkelijker voor mij om U te benaderen dan om Sri Aurobindo te benaderen. Waarom? U bent alles wat Sri Aurobindo voor ons is, en bovendien een goddelijke en liefdevolle Moeder. Dus is het nodig om te proberen dezelfde relatie met hem op te bouwen?

Je hebt zelf je eigen vraag beantwoord. Ik ben voor je een moeder die heel dicht bij je staat, die van je houdt en je begrijpt; daarom is het gemakkelijk voor je om mij te benaderen met een liefdevol vertrouwen, zonder angst en zonder aarzeling. Sri Aurobindo is er altijd om je te helpen en te begeleiden; maar het is natuurlijk dat je Hem benadert met de eerbied die de Meester van Yoga toekomt.

3 juli 1960

*

Lieve Moeder,

Wat is de ziel of het psychisch wezen precies? En wat wordt bedoeld met de evolutie van het psychisch wezen? Wat is zijn relatie tot het Allerhoogste?

De ziel en het psychisch wezen zijn niet precies hetzelfde, hoewel hun essentie hetzelfde is.

De ziel is de goddelijke vonk die in het centrum van elk wezen huist; ze is identiek aan zijn Goddelijke Oorsprong; ze is het goddelijke in de mens.

Het psychisch wezen wordt geleidelijk gevormd rond dit goddelijke centrum, de ziel, in de loop van zijn ontelbare levens in de aardse evolutie, totdat de tijd komt dat het psychische wezen, volledig gevormd en volledig ontwaakt, het bewuste omhulsel van de ziel wordt waaromheen het gevormd is.

En aldus geïdentificeerd met het Goddelijke, wordt het Zijn volmaakte instrument in de wereld.

16 juli 1960

*

Lieve Moeder,

U hebt gezegd dat als we eenmaal ons psychische wezen hebben gevonden, we het nooit meer kunnen verliezen. Is dat niet zo? Maar kunnen we er van tijd tot tijd mee in contact komen wanneer we ontvankelijk zijn?

Wanneer je contact hebt gemaakt met uw psychische wezen, is dat in feite definitief.

Maar voordat dit contact tot stand is gebracht, kun je, onder bepaalde omstandigheden, bewust de psychische invloed ontvangen die altijd een verlichting in het wezen teweegbrengt en min of meer blijvende effecten heeft.

16 juli 1960

*

Lieve Moeder,

De ziel individualiseert zichzelf en transformeert zichzelf geleidelijk tot een psychisch wezen. Wat zijn de beste omstandigheden voor een snelle groei?

Het zou juist zijn om te zeggen dat de ziel een progressieve individuele vorm aanneemt die het psychische wezen wordt. Want aangezien de ziel zelf een deel is van het Allerhoogste, is ze onveranderlijk en eeuwig. Het psychische wezen is progressief en onsterfelijk.

Alle methoden van zelfkennis, zelfbeheersing en zelfbeheersing zijn goed. Je moet de methode kiezen die spontaan tot je komt en het beste bij je natuur past. En zodra je de methode hebt gekozen, moet je je intelligente wil gebruiken om deze toe te passen met een onfeilbare volharding die voor geen enkel obstakel, geen enkele moeilijkheid terugdeinst. Het is een langdurig en nauwgezet werk dat met oprechtheid moet worden ondernomen en met een steeds grotere oprechtheid, steeds nauwgezetter en integraler, moet worden voortgezet. De gemakkelijke paden leiden over het algemeen nergens toe.

28 juli 1960

*

Lieve Moeder,

Heeft een uiterlijk leven van slechte daden en een laag bewustzijn effect op het psychische wezen? Bestaat er een mogelijkheid tot degradatie?

Een laag en slecht leven kan er alleen toe leiden dat het uiterlijke wezen steeds vollediger wordt gescheiden van het psychische wezen, dat zich terugtrekt in de diepten van het hogere bewustzijn en soms zelfs alle verbinding met het lichaam verbreekt, dat dan meestal wordt bezeten door een asurisch of rakshasisch wezen.

Het psychische wezen zelf is boven elke mogelijkheid tot degradatie verheven.

28 juli 1960

*

Lieve Moeder,

Hoe beïnvloedt de ziel een wezen dat normaal gesproken bewusteloos is?

De invloed van de ziel is een soort straling die door de meest ondoorzichtige substanties heen dringt en zelfs in het onderbewustzijn werkzaam is.

Maar zijn werking is traag en het duurt erg lang voordat een waarneembaar resultaat wordt bereikt.

31 juli 1960

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo zegt dat de stem van het gewone geweten niet de stem van de ziel is. Wat is het dan wel?

De stem van het gewone geweten is een ethische stem, een morele stem die onderscheid maakt tussen goed en kwaad, ons aanmoedigt om goed te doen en ons verbiedt kwaad te doen. Deze stem is zeer nuttig in het gewone leven, totdat men zich bewust wordt van zijn psychische wezen en zich er volledig door laat leiden – met andere woorden, om boven de gewone mensheid uit te stijgen, zich te bevrijden van alle egoïsme en een bewust instrument te worden van de Goddelijke Wil. De ziel zelf, als deel van het Goddelijke, staat boven alle morele en ethische opvattingen; ze baadt in het Goddelijke Licht en manifesteert het, maar ze kan het hele wezen pas echt besturen wanneer het ego is opgelost.

12 augustus 1960

*

Lieve Moeder,

U hebt gezegd dat om in Sri Aurobindo's kamer te mogen zitten en daar te mediteren, "men veel voor Hem moet hebben gedaan".⁴⁴ Wat bedoelt U daarmee, Moeder? Wat kan men voor de Heer doen dat "zoveel: zal zijn?

Iets voor de Heer doen is Hem iets geven van wat men heeft, wat men doet of wat men is. Met andere woorden, Hem een deel van onze bezittingen of al onze bezittingen aanbieden, een deel van ons werk of al onze activiteiten aan Hem wijden, of onszelf volledig en onvoorwaardelijk aan Hem geven, zodat Hij onze natuur in bezit kan nemen om die te transformeren en te vergoddelijken. Maar er zijn veel mensen die, zonder iets te geven, willen altijd nemen en ontvangen. Deze mensen zijn egoïstisch en zijn het niet waard om te mediteren in Sri Aurobindo's kamer.

26 september 1960

*

⁴⁴ *Woorden van de Moeder* – I, CWM, Vol. 13, p. 29.

Lieve Moeder,

Hoe worden de boodschappen die U ons geeft op Zegeningsdagen gekozen? Hoe moeten we ze lezen en welke nieuwe dingen moeten we er in het bijzonder in zoeken?

De boodschappen worden meestal gekozen op basis van de gelegenheid of de behoefte van het moment, zodat iedereen er de kracht of de kennis in kan vinden die hem/haar zal helpen voortgang te boeken.

In ieder mens is de wil om vooruitgang te boeken het nodige — dat is wat ons opent voor de goddelijke invloed en ons in staat stelt te ontvangen wat het ons brengt.

26 september 1960

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo zegt ons: "Wees eerst zeker van de roep en van het antwoord van je ziel"⁴⁵ voordat je het pad van Yoga volgt, anders zal het einde een ramp zijn. Maar hoe kunnen we weten of de roep echt bestaat of niet? En wat onze ziel betreft, zou die niet altijd voor Yoga kiezen?

Sri Aurobindo bedoelt dat men een mentale ambitie of een levensdrift niet moet verwarren met de spirituele roep – want dat alleen is een zeker teken dat men met yoga moet beginnen. De spirituele roep wordt alleen gehoord wanneer de tijd rijp is, en dan reageert de ziel en gaat op pad; het laat zich niet misleiden door enige ambitie, trots of verlangen, en zolang het niet het goddelijke bevel ontvangt om het pad te betreden, wacht het geduldig, terwijl het weet dat te vroeg beginnen op zijn zachtst gezegd nutteloos is, en schadelijk kan zijn.

17 oktober 1960

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo vertelt ons: "Gods genade is moeilijker te verkrijgen of te behouden dan de nectar van de Onsterfelijken."⁴⁶ Wat betekent dit? Stort de Goddelijke Genade zich niet altijd over ons uit, enkel afhankelijk van onze ontvankelijkheid?

De Genade is er altijd, eeuwig aanwezig en actief, maar Sri Aurobindo zegt dat het voor ons buitengewoon moeilijk is om in een conditie te zijn om haar te ontvangen, te behouden en gebruik te maken van wat ze ons geeft.

Sri Aurobindo zegt zelfs dat het moeilijker is dan te drinken uit de beker van de onsterfelijke goden.

⁴⁵ *The Hour of God and Other Writings*, SABCL, Vol. 17, p. 39.

⁴⁶ *The Hour of God and Other Writings*, SABCL, Vol. 17, p. 40.

Om de goddelijke genade te ontvangen, moet men niet alleen een grote aspiratie hebben, maar ook oprechte nederigheid en een absoluut vertrouwen.

17 oktober 1960

*

Lieve Moeder,

Waarom is het niet mogelijk om altijd op hetzelfde bewustzijnsniveau te leven? Soms val ik ondanks alle inspanning en aspiraties.

Sri Aurobindo spreekt van een "periode van assimilatie". Wat is dat, Moeder?

Het komt doordat een individu niet uit één stuk bestaat, maar uit vele verschillende entiteiten die soms zelfs tegengesteld zijn aan elkaar: sommigen willen het spirituele leven, anderen zijn gehecht aan de dingen van deze wereld. Het is een lange en moeilijke taak om al deze delen met elkaar in overeenstemming te brengen en ze te verenigen.

De kracht en het licht die de meer ontwikkelde delen ontvangen, verspreiden zich geleidelijk naar de rest van het wezen door een proces van assimilatie, en gedurende deze periode van assimilatie lijkt de voortgang van de meer ontwikkelde delen te worden onderbroken. Dit is waar Sri Aurobindo over sprak.

29 oktober 1960

*

Lieve Moeder,

Vaak is het mogelijk om momenten van opperste extase te beleven omdat men in contact staat met zijn/haar Persoonlijke Goddelijke. Hoe benader je het Transcendente Goddelijke?

Het is volkomen zeker dat als je werkelijk in contact zou staan met "je persoonlijke goddelijke", je heel goed zou weten "hoe je het Transcendente Goddelijke moet benaderen". Want de twee zijn identiek; het is alleen de manier van benaderen die verschilt: de ene is via het hart, de andere via het denkvermogen.

29 oktober 1960

*

Lieve Moeder,

In de laatste vraag heb ik me erg slecht uitgedrukt, en uw antwoord maakte me erg onoprecht. Wat ik wilde zeggen is dat we in onze beste momenten van ontvankelijkheid in contact staan met een Aanwezigheid aan wie we een dwingende behoefte voelen om ons te geven en die het object is van al onze liefde en aanbidding. Deze Aanwezigheid heb ik de "Persoonlijke Goddelijkheid" genoemd, die in

feite niemand minder is dan Jij. Ik weet dat het in dit stadium niet mogelijk is om een volledig beeld van het Goddelijke te hebben.

Dus vertel me nu, Moeder, of het mogelijk is om een idee te hebben van het "Transcendente Goddelijke".

Mijn antwoord bevatte het antwoord op je vraag, want ik begreep heel goed dat je niets beweerde, maar je onduidelijk had uitgedrukt.

Om het Transcendente Goddelijke te ontdekken, moet je de intellectuele discipline volgen, de weg van kennis, en door opeenvolgende eliminaties de ene Waarheid bereiken, het Absolute voorbij vorm, tijd en ruimte. Het is een lang en moeilijk pad, een zeer zware weg.

Terwijl je met je hart op weg kunt gaan om het Immanente Goddelijke te ontdekken. En als je werkelijk weet hoe je moet liefhebben, zonder verlangen of egoïsme, vind je Hem al snel, want Hij komt je altijd ontmoeten om je te helpen.

12 november 1960

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo zegt ons: "God omarmt in zijn volmaaktheid alles; ook wij moeten alomvattend worden." Er is veel misverstand onder jongeren over deze zin. Wat betekent het precies?

Het moet duidelijk zijn dat hier geen sprake is van enige fysieke omhelzing, zoals grappenmakers met de smaak en gewoonten van straatkinderen misschien wel willen suggereren en die in wat Sri Aurobindo heeft geschreven een excuus zoeken voor hun excessen. De goddelijke omhelzingen zijn omhelzingen van de ziel en het bewustzijn, en ze kunnen alleen onder mensen worden gereproduceerd door een verruiming van het bewustzijn, het begrip en de gevoelens – een verruiming die je in staat stelt alles te begrijpen en alles lief te hebben, zonder voorkeur of exclusiviteit.

26 november 1960

*

Lieve Moeder,

Ons wordt verteld dat voordat de kinderen naar de Ashram kwamen, de voorwaarden veel strenger waren en de discipline strenger. Hoe en waarom zijn deze voorwaarden nu veranderd?

Voordat de kinderen kwamen, werden alleen degenen die sadhana wilden doen, tot de ashram toegelaten, en de enige gewoonten en activiteiten die werden getolereerd, waren die welke nuttig waren voor de beoefening van sadhana.

Maar omdat het onredelijk zou zijn om te eisen dat kinderen sadhana zouden doen, moest deze rigiditeit verdwijnen zodra de kinderen in de Ashram werden geïntroduceerd.

26 november 1960

*

Lieve Moeder,

Is het mogelijk om U perfect, absoluut lief te hebben voordat we het psychische wezen in onszelf hebben gevonden?

In de aardse mens is het alleen het psychische wezen dat ware liefde kent. Wat volmaakte liefde betreft, die bestaat alleen in het Goddelijke.

26 april 1961

*

Lieve Moeder,

In de Nieuwjaarsboodschap van 1961 zegt U: "Deze wonderbaarlijke wereld van verrukking wacht aan onze poorten op onze roep om op aarde neer te dalen..." Wilt u dit alstublieft uitleggen? Is die niet al neergedaald?

Het is niet de wereld van verrukking die is neergedaald, maar alleen het supramentale Licht, Bewustzijn en Kracht.

26 april 1961

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men deze wonderlijke wereld van heerlijkheid het meest effectief noemen?

Een absolute oprechtheid in het streven.

26 april 1961

*

Lieve Moeder,

Wat zullen de zichtbare resultaten in de wereld zijn als deze verrukking verdwijnt?

Een algemene welwillendheid en harmonie.

26 april 1961

*

Lieve Moeder,

Tegenwoordig drukken ze jouw symbool en de naam van Sri Aurobindo op allerlei dingen, op al die duizend-en-één kleine dingetjes van het dagelijks leven die weggegooid moeten worden als ze hun doel hebben gediend, zoals bijvoorbeeld luciferdoosjes, potloden, tandenborstels, kammen, zelfs de randen van een sari, die vaak

vertrapt worden. Is het goed om deze kostbare dingen zo vrij en alledaags te gebruiken?

En wat kunnen we dan met deze dingen doen, Moeder, als we ze niet meer nodig hebben? We kunnen ze niet weggooien. De oude kalenders bijvoorbeeld; we hebben er een dikke stapel van.

De Heer is overal, in alles, in wat we weggooien, zowel in wat we kostbaar bewaren, in wat we vertrappen als in wat we aanbidden. We moeten leren met respect te leven en nooit Zijn constante en onveranderlijke aanwezigheid vergeten.

2 juni 1961

*

Als je het over kalenders met foto's hebt, is het beter om de foto's uit te knippen. Als je ze niet wilt bewaren, geef ze dan aan X, die er goed gebruik van maakt.

En als je me vertelt dat de foto's beschadigd zijn, dan begrijp je hoe belangrijk het is om goed voor de dingen te zorgen die we gebruiken. Dat is wat ik bedoel als ik het heb over leven met respect.

Juni 1961

*

Lieve moeder,

Is er een dynamische en snelle manier om je psychische wezen te vinden en je bewustzijn te verhogen?

De enige manier die snel kan zijn, is door alleen daaraan te denken en alleen dat te willen.

Het is effectief, maar niet erg praktisch voor het werk!

27 mei 1963

Serie Tien

Serie Tien

Brieven aan een Jonge Begeleider

Aan een jonge begeleider van de afdeling Lichamelijke Opvoeding van de Sri Aurobindo Ashram. Hij begon op negentienjarige leeftijd aan de Moeder te schrijven.

Lieve Moeder,

In de nacht van vrijdag de 8e had ik een heel bijzondere droom. Omdat ik het U niet kon vertellen op de Playground, zal ik het U nu vertellen.

Het was een prachtige dag – heel bijzonder. Er was een belangrijke vergadering op de speelplaats, dus ik haastte me erheen. Maar vlak bij de speelplaats, voor de Standard Stores, was de weg bezaaid met ontelbare slangen. Ik was verrast en nogal bang. Dus ik stond op het punt om via een andere weg naar de Playground te gaan. Maar net toen sprak er iets in me: "Wat! Ben je bang voor slangen? Kom, vat moed en loop erdoorheen. Ze zullen je geen kwaad doen." Ik liep er vol vertrouwen doorheen. Geen van hen stoorde me, noch stoorde ik hen. Toen ik bij de Playground aankwam, raakte ik aan de praat met een vriend. Plotseling sprong hij schrikachtig achteruit en zei: "Pas op, er zit een slang om je arm gewikkeld, en nog een om je andere arm, en nog meer om je benen en enkels." Hoewel ik hun aanwezigheid tot dan toe niet had gevoeld, was ik helemaal niet geschokt. Ik deed ze een voor een af en gooide ze weg. Eén slang was dood omdat ik erop was gestapt.

Dit is alles wat ik me nog goed kan herinneren. Ik kan me niet precies herinneren wat er daarna op de speeltuin is gebeurd.

Moeder, wat vindt u van deze droom?

De droom is inderdaad erg interessant. Slangen staan meestal voor slechte gedachten of kwade wil van mensen om je heen – of een tegenaanval die zich kan manifesteren als een ziekte. Maar, zoals je duidelijk hebt ervaren in je droom, als je niet bang bent en je weg ongestoord vervolgt, zal je niets ergs overkomen.

Met mijn zegen.

13 oktober 1954

*

Lieve Moeder,

Van tijd tot tijd komen er slechte gedachten boven; het denkvermogen wordt als een moeras van passies en ik wentel me erin als een worm. Na een tijdje word ik wakker en heb ik spijt van mijn gedachten. Maar dit soort strijd blijft terugkeren. Help me er alstublieft uit te komen.

Je moet blijven vechten tegen de slechte gedachten totdat je een totale overwinning behaalt. Mijn hulp is altijd bij je, evenals mijn zegeningen.

26 januari 1961

*

Lieve Moeder,

Hier zijn onze activiteiten zo gevarieerd dat het moeilijk is om tot het einde toe bij één ding te blijven. Misschien is dat de reden waarom we niet verder kunnen komen dan een middelmatig gemiddelde. Of komt het door ons gebrek aan concentratie?

De oorzaak van middelmatig werk is noch de variatie, noch het aantal activiteiten, maar het gebrek aan concentratievermogen.

Je moet leren je te concentreren en alles wat je doet met volle concentratie te doen.

4 juli 1961

*

Lieve Moeder,

Het is echt een probleem om te weten hoe we interesse kunnen wekken bij de leerlingen, of het nu gaat om spelletjes, atletiek of gymnastiek. Zelfs ons eigen enthousiasme neemt af als we zien at ze in alles niet geïnteresseerd zijn.

De interesse van de leerlingen is evenredig aan de werkelijke capaciteiten van de leraar.

12 juli 1961

*

(Over De Lost Footsteps van Silviu Craciunas) Dit boek laat zien hoe Sri Aurobindo in elke uithoek van de wereld werkt. Wij die hier in de Ashram zijn, hebben hem nog steeds niet eens gezien.

Er zijn hier mensen die hem zien en voortdurend met hem in contact staan. Zij zijn degenen die oprecht van hem houden en voldoende om volgens zijn ideaal te leven.

14 juli 1961

*

(Over de boodschap van de Moeder van maart 1961 aan de kapiteins; daarin vraagt ze hen om "de elite te zijn") We zijn ver af van wat U van ons vraagt, ik in ieder geval wel. Het is een zeer zware taak en het zal tijd kosten, heel veel tijd, maar wat kunnen we nu doen! Ons bewustzijn veranderen en een elite worden, kost veel tijd. Momenteel zitten we op hetzelfde niveau als onze studenten, dus het directe

probleem is niet opgelost. Hoe kunnen we interesse in hen creëren voor alles en elke dag?

Dit is nog onmogelijker dan veranderen en een elite worden. Het beste is dus om meteen aan de slag te gaan. De rest is slechts een excuus dat onze luiheid zichzelf geeft.

15 juli 1961

*

*Lieve Moeder,
Ik ben maar één uur gaan werken, omdat ik te veel werk thuis had.*

Dit is niet goed; het collectieve werk mag niet lijden onder persoonlijk werk.

19 juli 1961

*

*Lieve Moeder,
Toen ik vanavond bij U kwam voor "Welvaart",⁴⁷ voelde ik een soort ongemak – alsof ik iets verkeerd had gedaan – in plaats van vreugde U te zien. Men zou uw zegeningen moeten willen ontvangen, maar waarom heb ik dat gevoel niet?*

Er moet nog steeds een zekere onoprechtheid in Uw wezen zitten, verborgen in een donkere hoek, iets dat niet wil veranderen en bang is voor het Licht.

1 augustus 1961

*

*Lieve Moeder,
Vandaag had ik niet dat gevoel van angst om bij U te komen, maar ik was in een passieve toestand. Ik wil juist een intense vreugde voelen, een moment van extase. Hoe kan ik het verkrijgen?*

Kom met de wens om jezelf te geven, om je hele wezen zonder voorbehoud aan de Goddelijke Genade te schenken, en je zult het geluk voelen waarnaar je verlangt.

6 augustus 1961

*

*Lieve Moeder,
Ik wil een elektrische lamp in de gang van mijn kamer.*

⁴⁷ Op de eerste van elke maand ontvingen de sadhaks "Prosperity" — hun materiële basisbehoeften.

Het zou gepaster zijn om te schrijven (en vooral te denken): "Zou het mogelijk zijn om een elektrische lamp in de gang te hebben?"

Het ego zou er goed aan doen wat bescheidener te worden.

13 augustus 1961

*

Lieve Moeder,

Ik moet U bepaalde dingen opbiechten, maar ik kan het niet opbrengen. Wat moet ik doen? Opbiechten of de verleden dingen laten uitwissen door het verleden te vergeten?

Als je ze echt kunt laten uitwissen en ophouden te bestaan, zelfs in je geheugen, is dat beter.

3 september 1961

*

Lieve Moeder,

U zei tegen ons: "Jullie hier nemen het leven allemaal heel licht op, jullie vermaken je de hele tijd, jullie zijn zo egocentrisch." Het is volkomen waar dat we het leven heel licht opvatten, en het is zo vanzelfsprekend geworden dat we geloven dat het de juiste houding is. En we zijn egocentrisch. Hoe komen we uit deze val? Hoe dan ook, de dosis die je ons vanochtend gaf, was echt precies goed. Ik voel me erg gelukkig.

Het eerste punt is om jezelf niet in gedachten, gevoelens of handelingen *in het centrum van het universum* te plaatsen, zodat het alleen bestaat in termen van jezelf — je maakt deel uit van het universum. Je kunt je ermee verenigen, maar alleen de Allerhoogste Heer is het centrum ervan, omdat Hij het overstijgt en bevat.

19 september 1961

*

Lieve Moeder,

In Aforisme 95 zegt Sri Aurobindo dat men alleen door verzaking of door volmaakte bevrediging van verlangen de totale ervaring van God kan hebben.⁴⁸ Maar is de tweede methode (volmaakte bevrediging van verlangen) niet erg gevaarlijk, want is het mogelijk om het verlangen van de mens te bevredigen?

⁴⁸ "Alleen door volmaakte verzaking van verlangen of door volmaakte bevrediging van verlangen kan de volledige omhelzing van God worden ervaren, want in beide gevallen wordt de essentiële voorwaarde vervuld: verlangen verdwijnt."

Gedachten en Aforismen, in SABCL, Vol. 17, p. 89.

Elders zegt hij expliciet dat het zinloos is om te proberen het verlangen te bevredigen, want verlangen is onverzadigbaar en kan nooit bevredigd worden.

Wat hij schrijft, moet niet los van elkaar worden gezien; het is altijd deel van een geheel dat een synthese is van alle tegenstellingen.

27 september 1961

*

Lieve Moeder,

We spreken heel vaak over het psychische en de ziel, maar ik begrijp er niets van. Wat zijn deze twee dingen en hoe kan men ze ervaren?

Sri Aurobindo heeft veel over dit onderwerp geschreven (in zijn brieven) en ook ik heb alles uitgelegd in het boek *Education*. Men moet lezen, studeren en vooral oefenen.

4 oktober 1961

*

Lieve Moeder,

Eén ding heb ik opgemerkt: als ik een paar minuten ga zitten en me probeer te concentreren voordat ik ga slapen, word ik de volgende dag vrij vroeg wakker en ben ik vrij fris. Ik concentreer me op het kleine, lichtgevende puntje van een wierookstokje. Maar hoe komt het dat ik daardoor vroeg wakker word? Er is geen verband tussen deze twee dingen!

Integendeel, er is een heel concreet verband. Wanneer je je concentreert voordat je gaat slapen, blijf je in je slaap in contact met de Goddelijke kracht; maar wanneer je diep in slaap valt, zonder enige voorafgaande concentratie, zak je weg in het inconsequente en is de slaap meer vermoeiend dan rustgevend, en is het moeilijk om uit deze traagheid te komen.

8 oktober 1961

*

Ik wil graag dat je aandachtig in jezelf kijkt en probeert mij uit te leggen wat je precies leuk vindt aan detectiveverhalen.

16 oktober 1961

*

Lieve moeder,

ik lees ze ter ontspanning. In detectiveverhalen — vooral Perry Mason — is er altijd een rechtszaalscène waarin advocaat Perry Mason er zeker van lijkt zijn zaak te verliezen; Zijn cliënt wordt beschuldigd van moord, al het bewijs is tegen hem, maar de meesterzet van advocaat Perry Mason verandert de situatie. Door het hele verhaal heen zijn er mysteries, en het proces is als de mentale

acrobatiek van een meesterturner. Maar elke keer dat ik een van zijn boeken uit heb, heb ik het gevoel dat ik er niets aan heb overgehouden, niets nieuws heb geleerd – dat het tijdverspilling was.

Het is niet absoluut nutteloos. Je had waarschijnlijk veel tamas in je hoofd, en de mentale acrobatiek van de auteur schudt dit tamas een beetje door elkaar en wekt de geest. Maar dit kan niet lang duren en je moet je binnenkort tot hogere dingen wenden.

16 oktober 1961

*

(Nadat ik de Moeder op Lakshmi Puja Dag had gezien) Ik kijk uit naar de dag waarop deze vreugde en dit geluk voor altijd in mij gevestigd zullen zijn. Nu is het slechts een droom en een voorbijgaande ervaring zoals die van vandaag. Maar ik hoop het voor altijd te verwezenlijken met Uw Hulp.

Volhard in uw streven en de droom zal werkelijkheid worden.

23 oktober 1961

*

Lieve Moeder,

Ik heb iets opgemerkt dat voor ons allenmaal geldt: namelijk dat we deelnemen aan zoveel mogelijk onderdelen van het programma van 2 december.⁴⁹ Zou het niet beter zijn om één of twee onderdelen te kiezen en daar een zeer goede demonstratie van te geven, in plaats van er meerdere op een middelmatige manier te doen?

Iedereen handelt volgens zijn/haar aard en als hij/zij moedig en oprecht de wet van dienaarheid volgt, handelt hij/zij volgens de waarheid. Het is dus onmogelijk om voor anderen te oordelen en te beslissen. Men kan het alleen zelf weten, en zelfs dan moet men zeer oprecht zijn om zichzelf niet te misleiden.

4 november 1961

*

Lieve Moeder,

In Aforisme 133 zegt Sri Aurobindo dat "de goden alleen de aangename last van Zijn liefde en een vriendelijker verrukking konden aanvaarden."⁵⁰ Dus de goden zijn lafaards! Waar is dan hun grootheid

⁴⁹ De jaarlijkse demonstratie van lichaamscultuur, gehouden op het sportterrein van de Ashram.

⁵⁰ "De Titanen zijn sterker dan de goden omdat ze met God zijn overeengekomen om de last van Zijn toorn en vijandschap te dragen; de goden konden alleen de aangename last van Zijn liefde en een vriendelijker verrukking aanvaarden."

Gedachten en Aforismen, in SABCL, Vol. 17, p. 94

en hun pracht? Waarom aanbidden we inferieure entiteiten? En de Titanen moeten wel de meest beminnelijke zonen van het Goddelijke zijn!

Wat Sri Aurobindo hier schrijft, is een paradox om slaperige denkers wakker te maken. Maar we moeten alle ironie in deze uitspraken begrijpen, en vooral de bedoeling achter zijn woorden. Bovendien, lafaards of niet, ik zie geen reden om de goden, groot of klein, te aanbidden. Onze aanbidding zou alleen moeten gaan naar de Allerhoogste Heer, die één is in alle dingen en alle wezens.

6 november 1961

*

Lieve Moeder,

Ik merk al lang dat ik nogal verlegen ben. Ik heb altijd een minderwaardigheidscomplex. Ik denk dat ik bang ben dat mensen mijn onwetendheid zullen ontdekken. Waarom ben ik zo? En hoe kom ik daaraan?

Achter dit alles en achter dit beruchte minderwaardigheidscomplex schuilt het ego en zijn ijdelheid die een goed figuur wil slaan en gewaardeerd wil worden door anderen. Maar als al je activiteiten een offer aan het Goddelijke waren, zou je je helemaal niets aantrekken van de waardering van anderen.

14 november 1961

*

Lieve Moeder,

Je hebt ons vaak verteld dat onze activiteiten een offer aan het Goddelijke zouden moeten zijn. Wat betekent dit precies, en hoe kan dat gedaan worden? Bijvoorbeeld, als we tennissen of basketballen, hoe kunnen we dat dan als offer doen? Mentale formaties zijn natuurlijk niet voldoende!

Het betekent dat wat je doet niet gedaan moet worden met een persoonlijk, egoïstisch doel, voor succes, voor glorie, voor winst, voor materieel gewin of uit trots, maar als een dienst en een offer, om bewuster van de goddelijke wil te worden en je er meer volledig aan overgeven, totdat je voldoende vooruitgang hebt geboekt om te weten en te voelen dat het het Goddelijke is dat in je werkt, Zijn kracht die je aandrijft en Zijn wil die je ondersteunt – niet alleen een mentale kennis, maar de oprechtheid van een staat van bewustzijn en de kracht van een levende ervaring.

Om dat mogelijk te maken, moeten alle egoïstische motieven en alle egoïstische reacties verdwijnen.

20 november 1961

*

Lieve Moeder,

Ik bid tot U, namens iedereen, dat de demonstratie van deze avond een succes mag zijn. Iedereen denkt dat het tegenovergestelde het geval zal zijn. Het is waar dat onze prestatie niet aan de verwachtingen voldoet. Ik hoop en bid tot U dat de prestatie van vanavond op zijn best mag zijn. Lieve Moeder, neem onze acties en leid ons. U zei dat U er zou zijn – als ik maar ogen had om U te zien!

Wat ik op de 26e zag was bevredigend (het kan natuurlijk altijd beter) en ik heb veel complimenten gehoord over de voorstelling van 2 december. Je moet niet luisteren naar mensen die alleen maar weten hoe ze moeten bekritisieren. Overdreven kritiek helpt niet om vooruitgang te boeken.

2 december 1961

*

Lieve moeder,

ik ben erg lui en ik mis de vurigheid en het doorzettingsvermogen om door te gaan op het ingeslagen pad. Ik ben als een vlam die door de wind wordt aangewakkerd en opstijgt, maar die dood of stervend terugvalt zodra de wind gaat liggen. Waakzaam, daar moet ik zijn. Maar hoe?

Alle psychologische kwaliteiten kunnen worden gecultiveerd, net als de spieren zijn — door regelmatige, dagelijkse oefening. Wend je bovenal tot de Goddelijke Kracht met een oprecht verlangen en smeeek Haar om je te bevrijden van uw beperkingen. Als je oprecht bent in je wil om vooruitgang te boeken, zul je zeker vooruitgang boeken.

21 januari 1962

*

Lieve Moeder,

Ik was verrast toen ik zag dat dit nieuwe ritueel, "Sri Aurobindo sharanam mama",⁵¹ werd geïntroduceerd in de begraafplaats-ceremonies. X staat in meditatie voor het lichaam en spreekt de zin "Sri Aurobindo sharanam mama" uit, en de anderen, die rond het lichaam staan, moeten deze na hem herhalen. Dit gebeurt honderd keer. Persoonlijk vind ik deze ceremonie niet prettig. Ik vind hem gevoelloos. Ik vind het niet prettig dat de naam van Sri Aurobindo zonder gevoel wordt aangeroepen en tot een ritueel wordt gemaakt. Het is veel beter om een van Uw gebeden te lezen en vervolgens de Goddelijke Genade in stilte aan te roepen, ieder op zijn eigen manier, voor de overledene zoals eerder werd gedaan. Dat is mijn mening.

⁵¹ Sri Aurobindo is mijn toevlucht

De ceremonie op zich is slechts van secundair belang. Het is slechts een vorm en meer een kwestie van gewoonte dan wat dan ook.

Wat belangrijk is, is om in welke ceremonie men ook aanneemt, de oprechte vurigheid en vurige aspiratie te brengen die leven geven aan elke ceremonie, wat die ook mag zijn, en er toch niet van afhankelijk te zijn.

6 februari 1962

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo zegt dat er vijfduizend jaar zijn verstreken sinds de grote slag bij Kurukshetra werd uitgevochten. Maar de weldadige invloed van Sri Krishna's politieke genie eindigde pas gisteren met Rani Lakshmibai.⁵² Daarna, om India en de wereld opnieuw te beschermen, moest er een Purna Avatar⁵³ komen. Deze Avatar zal de Brahmatej⁵⁴ wekken, die sluimerend is. Sri Aurobindo zegt ook dat het pas in de Kaliyuga⁵⁵ is dat het Goddelijke zich volledig manifesteert, omdat de mens in dit tijdperk in groot gevaar verkeert. En hier is hij! Hij onthult zelf het grote geheim: het Goddelijke heeft zich volledig in India gevestigd. Maar hij heeft de bescheidenheid om niet te zeggen dat hijzelf deze manifestatie is!

Zij die het werk volbrengen, hebben niet de gewoonte om op te scheppen. Ze houden hun energie voor de taak en laten de glorie van de resultaten over aan de Eeuwige Heer.

6 maart 1962

*

Lieve Moeder,

Ik kan U dit zonder ijdelheid vertellen: ik ben veel beter dan voorheen; maar desondanks ben ik ver, misschien heel ver, verwijderd van het Ideaal dat U ons hebt gegeven. Dit ontmoedigt me niet, want ik heb het volste vertrouwen in U.

Ja, je moet volhouden met moed en oprechtheid. Je zult zeker ooit slagen.

2 september 1962

*

Lieve Moeder,

We hebben met vrienden gesproken over het probleem en de verschillende mogelijke methoden van lichamelijke opvoeding. Het

⁵² De Koningin van Jhansi, die in 1858 op het slagveld sneuvelde tijdens de strijd tegen Britse troepen.

⁵³ Volledige of volmaakte Goddelijke incarnatie.

⁵⁴ Kracht van de Geest.

⁵⁵ De "IJzeren Eeuw" waarin we leven.

fundamentele probleem is dit: hoe kunnen we Een programma opstellen dat iedereen tevredenstelt en zo effectief mogelijk is voor alle leden? Zijn de toernooien noodzakelijk? Moet er helemaal geen dwang zijn? En als er volledige vrijheid wordt gegeven, is het dan praktisch? En zo verder. Het is een onderwerp waarvoor het niet makkelijk is om een oplossing te vinden die voor iedereen bevredigend is, tenzij de Moeder Zelf ingrijpt.

Het is onmogelijk. Ieder heeft zijn eigen smaak en temperament. Niets kan zonder discipline – het hele leven is een discipline.

20 september 1962

*

Lieve Moeder,

Is het slecht om naar de bioscoop in de stad te gaan?

Voor degenen die yoga willen doen, is het heel slecht. Bovendien heb ik dit al een behoorlijk aantal keren gezegd, en als je het niet weet, komt dat omdat je het gemakkelijker vindt om het te vergeten.

27 september 1962

*

Lieve Moeder,

Er zitten te veel knelpunten in de immense organisatie van deze Ashram. Wanneer komt de beloofde dag waarop er niets anders zal zijn dan onvermengde harmonie, vreugde en vrede?

Als iedereen zich meer zou bekommeren om het corrigeren van zijn eigen fouten dan om het bekritisieren van die van anderen, zou het werk sneller gaan.

29 september 1962

*

Een beetje oprechte en regelmatige oefening is meer waard dan een hoop kortstondige voornemens.

2 oktober 1962

*

Lieve Moeder,

Ik hoorde vanochtend dat X ernstig mishandeld is door Y. Ik vind het helemaal niet eerlijk.

Je kunt alleen spreken over wat je met eigen ogen hebt gezien – het recht geeft om te oordelen? Alleen de Heer ziet en weet – Hij alleen is de Waarheid.

Je zou de aforismen van Sri Aurobindo wat zorgvuldiger moeten bestuderen. Het zou je genezen van het vellen van oordelen.

15 oktober 1962

*

Lieve Moeder,

Ik had een brief aan de Moeder geschreven met de vraag waarom Zij Haar darshan niet aan Z had gegeven. Maar nu ben ik bang dat Moeder boos is over mijn lef om zo'n brief te schrijven. Want het gaat me niets aan!

Ik heb je brief gelezen en ik was helemaal niet boos. Maar Z was helemaal niet klaar voor een darshan.

19 oktober 1962

*

(Over een dreigement van China om het betwiste grensgebied in Noord-Kasjmir en Noordoost-India te bezetten) Soms heb ik de indruk dat onze leiders niet lijken te beschikken over de ruggengraat die Kennedy aan de dag legde met zijn besluit over Cuba.

Dit soort opmerkingen is op dit moment volkomen misplaatst. Men mag nooit iemand bekritisieren, tenzij men onomstotelijk heeft bewezen dat men het onder dezelfde omstandigheden beter kan dan hij.

Voel je je in staat een ongeëvenaarde premier van India te zijn? Ik antwoord: "Zeker niet", en ik raad je aan te zwijgen en kalm te blijven.

24 oktober 1962

*

(Over een gebed voor Kali Puja)

Het is goed, mijn kinderen, maar bidden is niet genoeg; je moet ook volhardend blijven.

26 oktober 1962

*

Lieve moeder,

In een gesprek met een vriend over ons programma voor lichamelijke opvoeding en de talloze andere activiteiten die we hier hebben, vroeg hij me: "Kun je mij een goed voorbeeld geven van zelfs maar één persoon die aan zoveel activiteiten deelneemt en een behoorlijk hoge standaard handhaaft – één enkele persoon in de hele wereld?"

Vergeet niet – jullie allemaal die hier zijn – dat we iets willen verwezenlijken wat nog niet op aarde bestaat; dus is het absurd om elders een voorbeeld te zoeken van wat we willen doen.

*

Hij vertelde me ook dit: “Moeder zegt dat er volledige vrijheid en alle mogelijkheden zijn voor degenen die begaafd zijn in een bepaald vak en zich er volledig in willen verdiepen. Maar waar is die vrijheid om bijvoorbeeld een geweldige muzikant?” Lieve Moeder, kunt u alstublieft een paar woorden zeggen over deze vrijheid?

De vrijheid waar ik het over heb, is de vrijheid om de wil van de ziel te volgen, niet alle grillen van het verstand en het vitale.

De vrijheid waar ik het over heb, is een strenge waarheid die ernaar streeft alle zwakheden en verlangens van het lagere, onwetende wezen te overwinnen.

De vrijheid waar ik het over heb, is de vrijheid om zich volledig en zonder voorbehoud te wijden aan iemands hoogste, edelste, goddelijkste aspiratie.

Wie van jullie volgt oprecht dit pad? Het is gemakkelijk te oordelen, maar moeilijker te begrijpen, en nog veel moeilijker om te beseffen.

18 november 1962

*

(Over de inschatting van iemand door de kapitein)

Bedenk dat al deze individuele deugden en fouten slechts de bedrieglijke schijn zijn van een groot spel van universele krachten dat men niet begrijpt.

5 januari 1963

*

(Over een vriend)

Vind je geluk en je vreugde in de Het is een feit van liefhebben, en het zal je helpen bij je innerlijke vooruitgang; want als je oprecht bent, zul je op een dag beseffen dat het het Goddelijke in haar is dat je liefhebt en dat de uiterlijke persoon slechts een voorwendsel is.

27 januari 1963

*

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen hier in mijn kamer mediteren en met iedereen op de speelplaats mediteren?

Is het beter om daar te mediteren of hier in mijn kamer?

Mediteer waar je het beste mediteert – dat wil zeggen, waar je het stilst en kalmst bent.

31 januari 1963

*

(Over een nare droom)

Ik noem dat mentale fermentatie. Zodra je wakkere bewustzijn in slaap valt of je lichaam verlaat, beginnen de hersencellen die je niet de moeite hebt genomen om tot rust te komen, onrustig te wiebelen en produceren ze wat een droom wordt genoemd, maar het is niets meer dan een wanordelijke activiteit. Het heeft geen betekenis en kan slechts één doel dienen: je bewust maken van wat er in je hoofd omgaat.

19 maart 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb een bepaald bedrag ontvangen. Ik wil het U aanbieden, en als ik iets nodig heb, zal ik U erom vragen; Op die manier kunt U beslissen wat nodig of het beste voor mij is. Maar mij wordt aangeraden zoveel te houden als ik wil voor mijn persoonlijke behoeften en de rest aan U te schenken. Anders zullen mensen zeggen dat ik alles vraag wat ik wil, alleen maar omdat ik U een beetje geld heb gegeven. Moeder, wat wilt U dat ik doe?

Doe wat je voelt – en je kunt er zeker van zijn dat wat je ook doet, mensen altijd iets te zeggen zullen hebben.

Bovendien, wie is er volkomen onverschillig? Je moet je niet voordoen als iemand die je niet bent. Het is beter om openhartig te zijn dan hypocriet.

12 april 1963

*

Lieve Moeder,

Is het juist om tot de Moeder te bidden voor kleine dingen en zelfzuchtige winst?

Het hangt allemaal af van je standpunt. Het is heel goed mogelijk dat je krijgt waar je om gebeden hebt. Maar voor spirituele vooruitgang is het schadelijk.

4 mei 1963

*

Lieve Moeder,

Wat is de ware betekenis van het huwelijk?

Het heeft nauwelijks enige ware betekenis – het is een sociale gewoonte voor de instandhouding van de soort.

10 mei 1963

*

Lieve Moeder,

We zien tegenwoordig te veel films en ik zie niet hoe ze ons opvoeden!

Als je de ware houding hebt, kan alles een kans zijn om te leren.

Hoe dan ook, deze overvloed zou je moeten doen begrijpen dat het verlangen om films te zien, dat bij sommige mensen zo dwingend is, net zo verderfelijk is als elk ander verlangen.

11 mei 1963

*

Lieve Moeder,

Elke keer dat ik een obstakel in mijn leven tegenkwam, elke keer dat ik van enig geluk werd beroofd — een schijnbaar geluk — kwam er onmiddellijk een troost om mijn psychologische pijn te verdrijven. Want iets zegt me: "Alles wat gebeurt, gebeurt voor je eigen goed en wordt gedaan door de Goddelijke Genade." Is het goed, is het gezond om zo te denken?

Het is niet alleen juist, goed en gezond om zo te denken, maar het is ook een absoluut onmisbare houding als je vooruitgang wilt boeken op het spirituele pad. Sterker nog, het is de eerste stap zonder welke je helemaal niet vooruit kunt komen. Daarom zeg ik altijd: "Wat je ook doet, doe je best en laat het resultaat aan de Heer over; dan zal je hart vrede vinden."

13 mei 1963

*

Lieve Moeder,

Kunnen de lijnen van onze handen ons verleden, heden en toekomst weerspiegelen?

Jazeker, voor iemand die kan zien, en X is zeer begaafd.

15 mei 1963

*

Lieve moeder,

Ik heb vaak gemerkt dat het werk dat we doen veel beter en sneller gedaan wordt dan wanneer het door betaalde arbeiders gedaan zou worden. Ik weet niet waarom!

Omdat je bewuster bent, of liever gezegd minder onbewust.

23 mei 1963

*

Lieve Moeder,

Meisjes zijn altijd in het nadeel: ze kunnen niet doen wat ze willen, zoals jongens.

Waarom niet?

Er zijn honderden bewijzen van het tegendeel.

31 mei 1963

*

Lieve Moeder,

Wat is de beste relatie tussen twee mensen? Moeder en zoon? Broer, vriend of geliefde, enz.?

Alle relaties zijn in principe goed en elke relatie drukt een vorm van het Eeuwige uit. Maar elke relatie kan verdorven en slecht worden door de egoïstische onwaarheid van de menselijke natuur, die verhindert dat de vibraties van liefde zich in hun zuiverheid manifesteren.

4 juni 1963

*

Lieve Moeder,

Over de held van de film Reach for the Sky zei ik dat niets hem ooit zou kunnen ontmoedigen. Want zelfs nadat hij beide benen had verloren bij een ongeluk, zwoer hij dat hij zijn carrière als piloot zou voortzetten. Hij is een man met een fantastische vitaliteit, vol energie...

Dat is precies de vastberadenheid die je moet hebben om de yoga van integrale perfectie te beoefenen.

7 juni 1963

*

Lieve Moeder,

Er zijn momenten dat ik het gevoel heb dat het beter zou zijn om stil te zitten in plaats van te lezen of iets anders te doen. Maar ik ben bang om tijd te verspillen. Wat moet ik doen?

Het hangt allemaal af van de kwaliteit van de stilte – als het een stralende stilte is, vol kracht en bewuste concentratie, is het goed. Als het een tamasische en onbewuste stilte is, is het schadelijk.

10 juni 1963

*

Lieve Moeder,

Na lange tijd had ik een prachtige droom waarin ik de Moeder zag en Haar Zegeningen ontving.

Het is geen droom, maar het resultaat van de voorafgaande meditatie en van jouw streven.

12 juni 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb te veel "grijze" materie in mijn hoofd, wat me ervan weerhoudt helder te denken en nieuwe ideeën snel te begrijpen. Hoe kan ik me hiervan bevrijden?

Door veel te studeren, door veel te reflecteren, door intellectuele oefeningen te doen. Formuleer bijvoorbeeld een algemeen idee duidelijk, formuleer vervolgens het tegenovergestelde idee en zoek vervolgens naar de synthese van beide – dat wil zeggen, vind een derde idee dat de andere twee harmoniseert.

25 juni 1963

*

(Over het lezen van romans)

Waarom lees je romans? Het is een stomme bezigheid en tijdverspilling. Het is zeker een van de redenen waarom je hersenen nog steeds in de war zijn en niet helder genoeg zijn.

27 juni 1963

*

Lieve Moeder,

De mens is zo zwak dat hij zelfs beïnvloed wordt door de wind die om hem heen waait, door een boek dat hij leest of een schilderij dat hij ziet. Hij is het meest kwetsbaar.

Dat gebeurt wanneer hij er niet voor gezorgd heeft zijn bewustzijn te organiseren rond het psychische centrum, dat de Waarheid van zijn wezen is.

28 juni 1963

*

Lieve Moeder,

De meeste mensen hier citeren de Moeder voor hun eigen gemak.

Voordat je anderen bekritiseert, kun je er beter zeker van zijn dat je zelf volkomen oprecht bent.

30 juni 1963

*

Lieve Moeder,

Een paar dagen geleden merkte ik iets heel vreemds op bij de kinderen van Groep A2: de jongens willen niet met de meisjes samenwerken; ze willen zelfs niet naast elkaar staan. Ze kunnen niet samenwerken. Hoe is dit idee van verschillen bij deze kleine kinderen van amper elf jaar oud terechtgekomen! Het is vreemd.

Het is atavistisch en komt voort uit het onderbewustzijn.

Dit instinct is gebaseerd op zowel mannelijke trots, het dwaze idee van superioriteit, als op de nog dwazere angst voor het idee dat de vrouw een gevaarlijk wezen is dat je tot zonde verleidt. Bij kinderen is dit allemaal nog steeds onbewust, maar het beïnvloedt hun gedrag.

3 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb een sensatie veroorzaakt met mijn nieuwe kleren! Een blauwe short en een grijs shirt. X was geschokt toen hij me zo gekleed zag.

Wat moeten mensen toch frivool en oppervlakkig zijn om waarde te hechten aan zulke dingen!! Maar toch, als je die kleren droeg in je hoedanigheid als begeleider, deed je iets verkeerd, want de begeleiders hebben een uniform dat ze moeten dragen wanneer ze als kapitein optreden.

4 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Er zijn momenten waarop je een soort leegte van binnen voelt; je bent terneergeslagen en eenzaam – het is omdat je geliefd wilt worden.

Of beter nog, het is omdat je ontwaakt tot de behoefte om je ziel te kennen en je te verenigen met het Goddelijke.

5 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Ik ga elke dag zitten om te mediteren, maar ik ben bang dat deze tien minuten meditatie slechts een mechanisme voor me is geworden. Ik wil een dynamische meditatie, maar hoe kan ik die krijgen?

Word oprecht.

6 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Deze schepping heeft een doel — is het daarom mogelijk dat zelfs het meest "onbeduidende" individu hier op aarde gekomen is om een missie te vervullen? Dat is niet mijn idee — wat doen bedelaars en dat soort mensen?

Wie zei dat? En over welke "missie" heb je het? De schepping is één geheel dat als een totaliteit voortschrijdt naar zijn ene doel — het Goddelijke — door een collectieve evolutie die continu en eindeloos is.

7 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb gehoord dat U ergens hebt geschreven dat elke persoon hier in de Ashram een specifieke menselijke moeilijkheid vertegenwoordigt, en dat deze moeilijkheid in hem overwonnen en getransformeerd zal worden tijdens zijn leven.⁵⁶

Ik heb dit nooit gezegd.

De dingen zijn niet zo eenvoudig als het verstand denkt en zelfs wenst om het probleem te vereenvoudigen.

Er is een bijna oneindige verscheidenheid aan schakeringen en combinaties van karakters, en hoewel er categorieën van zeer gelijkende typen zijn, zijn geen twee gevallen identiek. Men is zich alleen bewust van zijn moeilijkheden voor zover men ze kan veranderen en op het moment dat men de verandering kan bewerkstelligen.

8 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Plotseling voel ik me heel gelukkig, mijn hart is vervuld van een onuitsprekelijke vreugde, maar deze ervaring duurt niet erg lang. Ik heb vaak geprobeerd de oorzaak van deze vluchtige vreugde te observeren en te achterhalen, maar tevergeefs.

⁵⁶ De Moeder onderstreepte de zin "tijdens zijn leven".

Omdat je de oorzaak buiten je zoekt, om je heen, terwijl die *in jezelf* zit.

11 juli 1963

*

Lieve Moeder,

U hebt uitgelegd dat deze scheiding tussen meisjes en jongens atavistisch is, maar de vraag blijft wat wij, kapiteins, eraan moeten doen. Persoonlijk denk ik dat het beter is om je ogen ervoor te sluiten, maar er zijn anderen die er de voorkeur aan geven advies te geven of zelfs te schelden. Ik denk dat je door je ogen ervoor te sluiten, het belang van het probleem minimaliseert, en daardoor dit idee van verschil tussen meisjes en jongens minder opvallend zal zijn. Wat vindt u?

Je kunt geen algemene regel opstellen; alles hangt af van het geval en de gelegenheid. Beide methoden hebben hun goede en slechte punten, hun voor- en nadelen. Voor de begeleiders is het belangrijkste om tact en voldoende innerlijke waarneming te hebben om in te grijpen wanneer nodig of de ogen te sluiten wanneer het beter is om niet te zien.

15 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Wat bedoelt U met "een onwetende welwillendheid en een luie energie"?

(1) Welwillendheid betekent altijd het goede willen doen. Het enige ware "goede" is de wil van de Allerhoogste Heer. Weet je wat de wil van de Heer is, altijd, op elk moment en in alle omstandigheden? Nee, dus je weet niet wat "goed" is — daarom: onwetende welwillendheid.

(2) Energie is van nature onuitputtelijk, onfeilbaar en onvermoeibaar. Ben je nooit moe? Ja, heel vaak — daarom: luie energie.

17 juli 1963

*

Lieve Moeder,

Zou het niet beter zijn om hier een basisdiscipline te hebben in plaats van zoveel vrijheid, een vrijheid waar we niet van kunnen profiteren?

Je zegt dit, maar je bent een van degenen die (althans in gedachten) in opstand komen tegen de geringe discipline die wordt gevraagd wanneer het absoluut onmisbaar is, zoals bijvoorbeeld bij lichamelijke opvoeding.

21 juli 1963

*

Moeder,

Waarom aarzel ik om U om geld te vragen? Wat weerhoudt me ervan om dat te doen? Ben ik nog steeds niet vertrouwd genoeg met U, of is er een andere reden? Ik begrijp het zelf niet.

Het is waarschijnlijk een soort innerlijke discretie; Het is eerder een goed teken, want dit soort discretie komt voort uit het psychische bewustzijn dat liever geeft dan vraagt.

24 juli 1963

*

Lieve moeder,

Ik heb nog steeds geen vertrouwen in mijn werk. Ik ben te verlegen. Ik denk dat je om vooruit te komen wat durver moet zijn.

Je moet niet moediger zijn, maar volhardend en volhardend.

27 juli 1963

*

Lieve Moeder,

X vertelde ons het favoriete verhaal van Dr. Y, de wiskundeleraar: "Een beeldhouwer was bezig met een blok steen in de buurt van een dorp. Een voor een verzamelden de dorpelingen zich rond de beeldhouwer, nieuwsgierig om te zien waarom hij de steen aan het breken was. Na veel werk was het werk voltooid en kwam er een meesterwerk tevoorschijn – een dansende godin in plaats van een blok steen stond daar voor de beeldhouwer. Alle dorpelingen om hem heen die hem hadden zien werken, waren verbaasd en verwonderden zich over de prachtige figuur die uit de steen tevoorschijn was gekomen. Dus vroegen ze de beeldhouwer: "Hoe wist je dat deze figuur in de steen zat?"

De vraag is bewonderenswaardig – en als de beeldhouwer geestig was geweest, zou hij hebben geantwoord: "Omdat ik het erin zag."

11 augustus 1963

*

Lieve moeder,

Uw opmerkingen amuseren me vaak.

Je zou er beter aan doen je best te doen om ze te begrijpen, want achter de woorden schuilt altijd iets diepzinnigs om te begrijpen.

12 augustus 1963

Lieve moeder,

Vanmorgen zag ik een man met uitstekende ribben, diep ingevallen heupen en verwrongen benen. Het was een zielig gezicht. Je vraagt je af waarom God al deze misvormingen in de natuur heeft gemaakt. Het enige antwoord — dat niets antwoordt — is dat het "het spel van het Goddelijke" is. Het is onbegrijpelijk.

Dat is een gemakkelijk antwoord dat men geeft wanneer men de moeite niet wil of kan nemen om het te begrijpen.

Maar als men boven de individuele mentaliteit uitstijgt en het bewustzijn van Eenheid binnengaat, dan kan men het begrijpen.

18 augustus 1963

*

Lieve Moeder,

Wat betekent "Yoga" en hoeveel van ons beoefenen het?

Waarom stel je mij deze vraag? Allen die hier zijn, zouden *op zijn minst* moeten weten wat yoga betekent — wat het beoefenen ervan betreft, dat is een andere zaak!...

19 augustus 1963

*

Lieve Moeder,

Ik voel me ellendig omdat ik de Moeder om wierook heb gevraagd. Het zou veel beter zijn om het op de markt te kopen, want Zij houdt er niet van dat haar kinderen bedelen.

Mij iets vragen is geen bedelen en je mag dat doen wanneer u echt iets nodig hebt. Maar tegelijkertijd moet je bereid zijn om het niet te ontvangen en niet boos te worden als ik het niet geef. In dit geval zei ik dat je wierook zou moeten krijgen, maar ik weet niet zeker of dat is gebeurd. Het is X die het bewaart en je moet hem erom vragen.

22 augustus 1963

*

Lieve Moeder,

Onze leraar Y hield ons een toespraak op een ernstige en veelbetekenende toon: "Wees voorbereid op zware beproevingen, we staan aan de vooravond van iets heel moeilijks en gevaarlijks." Maar hij legde het niet uit.

Het is jammer dat hij zijn gedachte niet heeft uitgelegd, want ik weet niet wat hij wilde zeggen – waarschijnlijk wilde hij jullie waarschuwen voor jullie luchthartigheid, jullie onverschillige houding, jullie zorgeloosheid en laksheid.

Jullie jonge mensen hier hebben allemaal een heel gemakkelijk leven gehad, en in plaats van daarvan te profiteren om jullie inspanningen te concentreren op spirituele vooruitgang, hebben jullie zoveel mogelijk genoten zonder al te veel schandalen te veroorzaken, en jullie waakzaamheid is in slaap gesust.

Y sprak waarschijnlijk zoals hij deed om die weer wakker te maken.

27 augustus 1963

*

(Over iemands observaties over het karakter van de kapitein)

Alles wat mensen zeggen is van weinig belang, omdat menselijke oordelen altijd partijdig en daarom onwetend zijn.

Om jezelf te kennen, moet je jezelf bekijken met een hoger en dieper bewustzijn dat de ware oorzaken van reacties en gevoelens kan onderscheiden.

Een oppervlakkige observatie helpt niet. En zolang je niet in contact staat met je psychische wezen, zou het beter zijn om er altijd naar te streven om het zo goed mogelijk te doen en zo goed mogelijk te zijn, in plaats van je tijd te verdoen met nutteloze analyses.

12 september 1963

*

(Wat betreft X, die haar tegenslagen aan de kapitein vertelde en zichzelf de schuld gaf van al haar problemen) Om haar te troosten, vertelde ik haar dat jezelf de schuld geven misschien niet altijd heilig of gezond was.

Het is X die spiritueel gelijk heeft en jij die ongelijk heeft met een oppervlakkige en onwetende zogenaamde "reden".

Wanneer er iets misgaat, moet je altijd de reden in jezelf vinden, niet oppervlakkig maar diep in jezelf, en niet om nutteloos over de fout te klagen, maar om die te genezen door de almachtige kracht van het Goddelijke te hulp te roepen.

Om mezelf duidelijk te maken, wil ik eraan toevoegen dat het niet aan haar schuld ligt dat hij onstandvastig en wispelturig is – het is zijn aard om zo te zijn en hij handelt volgens zijn aard – maar als zij lijdt en ongelukkig is door wat hij doet, dan is het haar eigen schuld, want het betekent dat haar eigen gevoel besmet is met egoïsme. Het is dit egoïsme dat ze moet overwinnen, en zodra ze dat doet, zal ze niet langer lijden.

17 september 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb weer een uitnodiging voor het diner ontvangen. Je kunt toch niet weigeren als je uitgenodigd wordt?

Nee, tenzij er serieuze redenen voor zijn. Ik heb het niet over de uiterlijke handeling – of je nu hier of daar eet, komt op hetzelfde neer – ik heb het over de innerlijke houding, over het buitensporige belang dat je aan eten hecht, en over hebzucht.

21 september 1963

*

Lieve Moeder,

Als ik mijn hele leven en de omstandigheden ervan bekijk, ben ik heel gelukkig, maar ik ben niet tevreden. Vaak ben ik verzonken in een ondraaglijke melancholie. Wat moet ik doen?

Waar geluk hangt niet af van de externe omstandigheden van het leven. Men kan waar geluk alleen bereiken en behouden door zijn psychische wezen te ontdekken en zich ermee te verenigen.

22 september 1963

*

Lieve Moeder,

Ik denk vaak aan een gedicht van Francis Thompson en het refrein:

*"Want hoewel ik Zijn liefde kende die mij volgde,
was ik toch zeer bevreesd*

dat ik, door Hem te hebben, niets anders moest hebben."

Dat is onze ziekte!

Ja, dat is wat Sri Aurobindo vaak heeft geschreven: de mens klampt zich vast aan zijn ellende, zijn kleinzieligheid, zijn zwakheid, zijn onwetendheid en zijn beperkingen – daarom verandert hij niet.

24 september 1963

*

Lieve Moeder,

Ik ben niet goed voorbereid op de voorstelling van 1 december,⁵⁷ en bovendien voel ik me helemaal niet enthousiast.

Vanaf het moment dat men besloten heeft iets te doen en geaccepteerd heeft moet men het zo goed mogelijk doen.

Men kan in alles een kans vinden om vooruitgang te boeken in bewustzijn en zelfbeheersing. En deze inspanning om vooruitgang te boeken, maakt het meteen interessant, wat het ook is.

26 september 1963

⁵⁷ Het jaarlijkse culturele programma.

*

Lieve Moeder,

In Aforisme 172 heeft Sri Aurobindo gezegd: "Wet die in vrijheid wordt losgelaten, is de bevrijder."⁵⁸ Wat betekent dat? Hoe kan wet in vrijheid worden losgelaten? Onder wet verstaan we iets dat vast en vastligt. Of is het een flexibiliteit die vereist is, in tegenstelling tot rigiditeit: wet die vrij is om zich aan de omstandigheden aan te passen?

Het spijt me je te moeten zeggen dat je absoluut niets hebt begrepen van wat Sri Aurobindo heeft geschreven – want je hebt geprobeerd het te begrijpen met je oppervlakkige verstand, terwijl wat Sri Aurobindo heeft gezegd voortkomt uit het hoogste intellectuele licht, ver boven het verstand. Het enige wat ik u kan vertellen, wat je misschien op het juiste spoor zet, is dat achter de wet een geest van orde en organisatie schuilgaat. Maar de wet zelf is iets dat vaststaat en daarom in strijd met de hoogste waarheid. Als diezelfde geest van orde en organisatie ten dienste wordt gesteld van de vrijheid, kan het een middel worden om bevrijding te bereiken, dat wil zeggen, vereniging met de Waarheid.

29 september 1963

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo schrijft in een van zijn aforismen: "Degenen die tekortschieten in de vrije, volledige en intelligente naleving van een zelfopgelegde wet, moeten onderworpen worden aan de wil van anderen."⁵⁹ Moeder, ik ben er één van. Wilt u me opnemen en disciplineren?

Mijn kind, dat is precies wat ik al een hele tijd probeer te doen, vooral sinds ik je notitieboekje heb ontvangen en gecorrigeerd.

Met dat doel voor discipline heb ik je gevraagd om één enkele zin per dag te schrijven – het hoefde niet lang te zijn, maar het had helaas *foutloos* moeten zijn!

⁵⁸ "De wet kan de wereld niet redden, daarom zijn de voorschriften van Mozes dood voor de mensheid, en de Shastra van de brahmanen is corrupt en stervende. De wet die in vrijheid wordt gebracht, is de bevrijder. Niet de pandit, maar de yogi, niet het monnikendom, maar de innerlijke verzaking van verlangen, onwetendheid en egoïsme."

Gedachten en aforismen, in SABCL, deel 17, p. 100.

⁵⁹ *Gedachten en Aforismen*, in SABCL, deel 17, p. 99.

Tot nu toe is het me nauwelijks gelukt – je zinnen zijn vaak lang en onduidelijk, andere zijn kort, maar bevatten *allemaal* fouten en vaak, heel vaak, *dezelfde* fouten in geslacht, congruentie en vervoeging die ik al vaak heb gecorrigeerd.

Je zou denken dat zelfs als je je notitieboekje leest wanneer ik het je teruggeef, je het niet bestudeert en probeert te gebruiken als middel om vooruitgang te boeken.

Je leven disciplineren is niet gemakkelijk, zelfs niet voor degenen die sterk, streng voor jezelf, moedig en volhardend zijn.

Maar voordat je probeert je hele leven te disciplineren, zou je op zijn minst *één* activiteit moeten proberen te disciplineren en volhouden tot je succes hebt.

13 oktober 1963

*

Lieve Moeder,

Ik heb de slechte gewoonte ontwikkeld om bijna altijd overal te laat te komen.

Er is geen gewoonte die niet veranderd kan worden.

14 oktober 1963

*

Lieve Moeder,

Het lijkt erop dat er een lijst met boeken (Engelse klassiekers) naar U is gestuurd ter goedkeuring, maar dat U alleen de werken van de Moeder en Sri Aurobindo wilt laten lezen. U hebt zelfs opgemerkt dat het lezen van deze oude klassiekers het bewustzijnsniveau verlaagt.

Moeder, raadt u dit alleen aan voor degenen die yoga beoefenen of voor iedereen?

Ten eerste klopt wat er is gemeld niet. Ten tweede is het advies aangepast aan elk geval en kan het geen algemene regel zijn.

12 november 1963

*

(Geschreven door de Moeder aan het begin van een notitieboekje met citaten uit Sri Aurobindo's Savitri)

Enkele fragmenten uit *Savitri*, dat prachtige profetische gedicht dat de gids van de mensheid zal zijn naar haar toekomstige vervulling.

27 november 1963

*

*Lieve Moeder,
Ik ben erg onregelmatig in mijn studies; ik weet niet wat ik moet
doen.*

Schud je "tamas" een beetje van je af - anders word je een domkop!
27 december 1963

*

*Lieve Moeder,
Het geduld om je in te spannen raakt op. Ik voel me tevreden.
Maar de tijd verstrijkt zo snel dat je het gevoel hebt dat je niet het
maximale hebt gehaald uit wat ons gegeven is.*

Dat bewijst dat het leven hier te gemakkelijk is en dat jullie voor het grootste
deel te tamasisch zijn om je in te spannen, tenzij je wordt aangespoord door
de moeilijkheden van het gewone leven. Alleen een zeer vurige aspiratie kan
deze dodelijke toestand verhelpen. Maar de aspiratie is afwezig en je ziel
slaapt!

2 januari 1964

*

1964

Bonne Année

Ik hoop dat dit nieuwe jaar de herontwaking van je ziel en de ontwaking in je
bewustzijn van een wil tot vooruitgang zal zien.

3 januari 1964

*

Ik heb je notitieboekje bewaard in de hoop tijd te vinden om het te lezen en te
corrigeren. Maar de weken verstrijken en ik zie dat het onmogelijk is. Ik stuur
het je daarom terug zonder het gelezen te hebben, en ik vraag je het niet
opnieuw te sturen totdat ik het opnieuw kan bekijken. Ga door met je vertaling
van de Aforismen; ik zal je er te zijner tijd meer sturen ter correctie.

Mijn zegeningen zijn altijd met je.

17 februari 1964

*

*Lieve Moeder,
Je hebt me gezegd dat ik geboren mag worden in het ware
leven, maar wat zijn de voorwaarden om in dat leven geboren te
worden en hoe kunnen die vervuld worden?*

De eerste voorwaarde is om te besluiten niet langer voor jezelf te leven,
maar uitsluitend voor het Goddelijke te leven.

Uiteraard moet dit besluit elke dag hernieuwd worden en geuit worden in een constante en effectieve wil.

29 april 1964

*

Lieve Moeder,

"Niet voor zichzelf leven" is begrijpelijk en men kan proberen het in praktijk te brengen; maar wat betekent leven "uitsluitend voor het Goddelijke" precies? Voor mij is het slechts een idee dat mechanisch door het deken wordt herhaald; maar, Moeder, wat kan men doen om het te realiseren?

Leven voor het Goddelijke betekent alles wat men nodig heeft aan het Goddelijke schenken zonder een persoonlijk resultaat te verlangen van wat men doet. Zeker in het begin, wanneer het Goddelijke slechts een woord of hooguit een idee is en *geen ervaring*, blijft het geheel puur mentaal. Maar als men zich oprecht en herhaaldelijk inspant, komt op een dag de ervaring en voelt men dat de schenking wordt gedaan aan iets reëls, tastbaars, concreets en heilzaams. Hoe oprechter en ijveriger men is, hoe eerder de ervaring komt en hoe langer ze blijft.

Voor iedereen verschilt de weg in details, maar oprechtheid en doorzettingsvermogen zijn voor iedereen even onmisbaar.

6 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Zou het mogelijk zijn om een elektrische ventilator te hebben? X beloofde me er drie jaar geleden een, maar nu raadt hij me aan het aan u te vragen.

Je hebt er misschien een als die er is, of als je er een kunt vinden. Maar denk je dat het je zal helpen het Goddelijke te vinden?

7 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Wat betreft de ventilator, ik denk niet dat het me zal helpen het Goddelijke te vinden, maar is het een obstakel? Als u denkt dat het beter voor me is om hem niet te hebben, prima, dan accepteer ik je beslissing zonder te klagen.

Wat een obstakel is voor het spirituele leven, is belang hechten aan materieel comfort en je verlangens als behoeften beschouwen – met andere woorden, zelfbedrog. Nu, *als je een ventilator hebt* en hem wilt gebruiken, kun je het doen, wetende dat het je op geen enkele manier zal helpen vooruitgang te boeken — dat het je lichaam alleen maar de illusie geeft dat het zich meer op zijn gemak voelt.

Deze dingen zouden geen belang moeten hebben in het leven.

13 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Men is vaak bang om iets nieuws te doen; het lichaam weigert om op een nieuwe manier te handelen, zoals het proberen van een nieuwe gymnastiekfiguur of een andere duiktechniek. Waar gebeurt dit? Komt angst vandaan? Hoe kom je ervan af? En nogmaals, hoe kun je anderen daartoe aanmoedigen?

Het lichaam is bang voor alles wat nieuw is, omdat de basis ervan inertie, *tamas* is; het is het vitale dat een dominante toon brengt *rajas*, activiteit. Daarom dwingt de indringing van het vitale in de vorm van ambitie, wedijver en ijdelheid het lichaam in het algemeen om *tamas* van zich af te schudden en de nodige inspanning te leveren om vooruitgang te boeken.

Natuurlijk kunnen degenen bij wie het denken dominant is, hun lichaam de les lezen en het alle nodige redenen geven om haar angst te overwinnen.

De beste manier voor iedereen is zichzelf over te geven aan het Goddelijke en te vertrouwen op Zijn oneindige Genade.

13 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Zelfbedrog heeft duizend gezichten en duizend manieren om zich in ons te vermommen. Hoe kan men het ontdekken en ervanaf komen?

Het is een lange, langzame taak die alleen volbracht kan worden met volmaakte oprechtheid. Men moet zeer oplettend zijn, altijd op zijn hoede, naar al je emotionele bewegingen en vitale reacties kijken, nooit je ogen sluiten door toe te geven aan je eigen zwakheden, en betrap jezelf elke keer dat je een fout maakt, zelfs een kleine.

Als je volhardt, wordt dit heel interessant en steeds gemakkelijker.

20 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen plezier, vreugde, geluk, extase en Ananda? Kunnen we het een vinden in de anderen?

Ananda behoort toe aan de Allerhoogste Heer.

Extase behoort toe aan de volmaakte yogi.

Vreugde behoort toe aan de mens zonder verlangen.

Plezier is binnen het bereik van alle levende wezens, maar met de onvermijdelijke begeleiding van lijden.

27 mei 1964

*

Lieve Moeder,

Uw antwoorden van vorige week waren zeer succesvol. Is een volmaakte yogi niet geïdentificeerd met de Allerhoogste Heer? Is een mens zonder verlangen niet een oprechte sadhak?

Mijn antwoorden worden gegeven om je denken te openen en je, beetje bij beetje, je huidige mentale grenzen te laten overschrijden.

De Allerhoogste Heer kan zijn Ananda geven aan wie Hij wil en zoals Hij wil.

Een sadhak is iemand die een yogadiscipline heeft gekozen en die beoefent. Er zijn mannen zonder verlangens die niets van yoga nastreven.

Verruim je denken – het is hard nodig!

3 juni 1964

*

(Over liefde) Hoe kan men deze menselijke liefde richten op de ideale liefde, de ware liefde?

Er is maar één ware liefde - het is de Goddelijke Liefde; alle andere liefdes zijn verminderingen, beperkingen en misvormingen van die Liefde. Zelfs de liefde van de bhakta voor zijn God is een vermindering en wordt vaak besmet met egoïsme. Maar omdat men van nature geneigd is te worden zoals wat men liefheeft, begint de bhakta, als hij oprecht is, te worden zoals het Goddelijke dat hij aanbidt, en zo wordt zijn liefde steeds zuiverder. Het aanbidden van het Goddelijke in degene van wie men houdt, wordt vaak als oplossing voorgesteld, maar als iemands hart en gedachten niet *heel zuiver* zijn, kan het leiden tot betreurenswaardige vernederingen.

Het lijkt erop dat in jouw situatie de beste oplossing zou zijn om jullie wederzijdse gehechtheid te gebruiken om jullie inspanningen te verenigen in een gezamenlijk en gezamenlijk streven om het Goddelijke te bereiken, en in volmaakte oprechtheid elkaar zoveel mogelijk te laten brengen wat de ander nodig heeft om dat doel te bereiken.

10 juni 1964

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je de behoefte van de ander kennen en hem helpen?

Ik had het niet over externe zaken en mentale vermogens! Ware liefde zit in de ziel (al het andere is vitale aantrekkingskracht of mentale en fysieke gehechtheid, niets anders) en de ziel (het psychische wezen) weet instinctief wat de ander nodig heeft om te ontvangen en is altijd bereid om het hem te geven.

17 juni 1964

*

Lieve Moeder,

Komt het doordat we zelf tekortkomingen hebben? dat we ze niet bij anderen kunnen verdragen? Wat is de oorzaak van de schok die we voelen?

Ja, over het algemeen zijn het de tekortkomingen die je in jezelf hebt die je het meest schokkend vindt bij anderen.

Later ga je begrijpen dat anderen een spiegel zijn die het beeld weerspiegelen van wie je bent.

24 juni 1964

*

Lieve Moeder,

Net zoals er tastbare en concrete lichaamsoefeningen en disciplines zijn voor fysieke ontwikkeling, is er dan niet iets tastbaars en concreets voor de vooruitgang van de ziel en het bewustzijn?

Sinds de oudste tijden heeft elk yogasysteem zijn eigen discipline ontwikkeld, tot in alle details. Dat alles kan bestudeerd, geleerd en beoefend worden. Maar volgens de leer van Sri Aurobindo heeft elk van deze oefeningen zijn beperkingen en levert het slechts een gedeeltelijk resultaat op. Daarom adviseert hij degenen die de integrale yoga willen volgen om hun *eigen* discipline te vinden, gebaseerd op de oude kennis, maar aangepast aan de behoeften en de conditie van elk individu.

1 juli 1964

*

Lieve Moeder,

Ik dacht dat ziekte voortkwam uit een onzuiverheid of zwakte in het wezen, maar wat betekent deze epidemie in de Ashram? Zelfs X was een slachtoffer. Waar komt deze epidemie vandaan?

Een epidemie is een *collectieve* ziekte en komt voort uit een *collectieve* onzuiverheid. De Ashram als geheel is duidelijk ver verwijderd van wat het zou moeten zijn om opgewassen te zijn tegen haar taak en de wereld het voorbeeld te geven van een totale toewijding aan het Goddelijke Werk en de voorbereiding op de toekomst. De vormen van ziekte variëren afhankelijk van de toestand van ieder mens en zijn band met het geheel.

8 juli 1964

*

Lieve Moeder,

Ik probeer me te concentreren op mijn hart en diep van binnen te komen, zoals U mij hebt aangeraden, maar tevergeefs. Het enige resultaat is dat ik hoofdpijn krijg, een soort duizeligheid, maar zodra ik mijn ogen open, wordt alles weer normaal. Wat moet ik doen?

Dit betekent dat je nog niet klaar bent voor een spirituele discipline en dat je moet wachten tot het leven je wat meer heeft gevormd en je psychische bewustzijn ontwaakt uit de slaap waarin het ligt.

15 juli 1964

*

Lieve Moeder,

Totdat ik klaar ben voor een spirituele discipline, wat moet ik dan doen, behalve ernaar streven dat de Moeder mij uit de slaap haalt en mijn psychische bewustzijn wekt?

Om je intelligentie te ontwikkelen, lees de leringen van Sri Aurobindo regelmatig en zeer aandachtig. Om je vitaliteit te ontwikkelen en te beheersen, observeer je bewegingen en reacties zorgvuldig met de wil om verlangens te overwinnen en streef ernaar je psychische wezen te vinden en je ermee te verenigen. Ga fysiek door met wat je doet, ontwikkel en beheers je lichaam methodisch, maak jezelf nuttig door te werken op de Playground en op je werk, en probeer het zo onbaatzuchtig mogelijk te doen.

Als je oprecht en nauwgezet eerlijk bent, is mijn hulp zeker bij je en zul je je daar op een dag bewust van worden.

22 juli 1964

*

Lieve moeder,

Wanneer een vreemdeling ons vraagt wat de Sri Aurobindo Ashram is, hoe kunnen we hem dan een antwoord geven dat zowel kort als correct is?

De Ashram is de bakermat van een nieuwe wereld, van de schepping van morgen.

En als er andere vragen aan u worden gesteld, is het enige antwoord dat wij kunnen geven: u moet de boeken lezen en de leer bestuderen.

29 juli 1964

*

Lieve Moeder,

Zijn er werkelijk tragedies in het leven, aangezien alles naar het Goddelijke leidt?

Het zijn tragedies voor degenen die ze tragisch opvatten – de overgrote meerderheid van de mensen.

Men moet leven in het bewustzijn van de Goddelijke Eenheid en de genade achter alles zien.

5 augustus 1964

*

Lieve moeder,

Mensen zeggen vaak dat ons voedsel niet voldoende vitaminen en eiwitten bevat. De artsen beweren dat dit de reden is waarom we zoveel fysiek en lichamelijk lijden hebben.⁶⁰ Is het werkelijk de oorzaak? Speelt voedsel zo'n belangrijke rol in het leven?

Voor degenen wier bewustzijn *in het lichaam* is gericht, die leven voor het lichaam, de verlangens en bevredigingen ervan, voor wie de *waarheid* begint en eindigt *met het lichaam*, is het duidelijk dat voedsel van kapitaal belang is, omdat zij *leven om te eten*.

Artsen willen de verantwoordelijkheid voor hun incompetentie om te genezen altijd afschuiven op de externe levensomstandigheden.

Als men de waarheid van het probleem wil zien, is het dit: alleen een verlicht lichaam, evenwichtig en vrij van alle vitale verlangens en verlangens mentale vooroordelen, is in staat te weten wat het nodig heeft met betrekking tot hoeveelheid en soort voedsel – en het is zo uitzonderlijk om zo'n lichaam te vinden dat we er niet over hoeven te praten.

Afgezien daarvan moet men handelen naar het beste en er niet te veel belang aan hechten.

Laat degenen die vertrouwen hebben in artsen doen wat zij adviseren en kijk of het hen helpt om minder te lijden!

12 augustus 1964

*

Lieve Moeder,

Er zijn momenten dat ik al mijn activiteiten — de speeltuin, de band, studeren, enz. — wil opgeven en al mijn tijd aan mijn werk wil besteden. Maar mijn logica werkt niet accepteer dit. Waar komt dit idee vandaan en waarom?

In dit geval klopt jouw logica. In de uiterlijke natuur is er vaak een tamasische neiging om de levensomstandigheden te vereenvoudigen om de moeite te vermijden om ingewikkelder omstandigheden te organiseren. Maar wanneer men vooruitgang wil boeken in de integraliteit van het bestaan, is deze vereenvoudiging nauwelijks aan te raden.

19 augustus 1964

⁶⁰ Naast deze zin schreef de Moeder: "Zoveel zelfs???"

*

Lieve Moeder,

Wat is de meest effectieve manier om verlangens en gehechtheden te overwinnen: ze allemaal in één keer af te snijden, zelfs met het risico ze te laten mislukken, of langzaam en zeker vooruitgaan door ze zorgvuldig één voor één te elimineren?

Beide methoden zijn even ineffectief. Het normale resultaat van Beide methoden is dat je jezelf voor de gek houdt, dat je jezelf wijsmaakt dat je je verlangens hebt overwonnen, terwijl je er in het beste geval op blijft zitten – ze blijven onderdrukt in het onderbewustzijn totdat ze daar exploderen en een omwenteling veroorzaken in je hele wezen.

Van *binnenuit* moet je meester worden over je lagere natuur door je bewustzijn stevig te vestigen in een domein dat vrij is van alle verlangen en gehechtheid, omdat het onder de invloed staat van het goddelijke Licht en de Goddelijke Kracht. Het is een langdurig en nauwkeurig werk dat met onfeilbare oprechtheid en onvermoeibare volharding moet worden ondernomen.

In ieder geval moet je je nooit voordoen als perfecter dan je bent, en nog minder moet je genoeg nemen met valse schijn.

26 augustus 1964

*

Lieve Moeder,

Als je erg gevoelig bent, heb je daar gemakkelijk last van. Aangezien deze gevoeligheid een teken is van een sterk ego, hoe kun je het ego dan elimineren?

Waarom zeg je dat gevoeligheid een teken is van een sterk ego? Het lijkt helemaal niet duidelijk. Bovendien zijn er veel verschillende soorten gevoeligheid: sommige komen voort uit zwakte, andere – de beste – zijn het resultaat van verfijning. Het ego bepaalt over het algemeen de ontwikkeling van het individu, maar de meest ontwikkelde individualiteiten zijn niet noodzakelijkerwijs die waarin het ego het sterkst is – integendeel. Naarmate de individualiteit zichzelf vervolmaakt, neemt de kracht van het ego af, en het is inderdaad door zichzelf te vervolmaken dat het individu die staat van vergoddelijking bereikt die hem bevrijdt van het ego.

2 september 1964

*

Lieve moeder,

Hoe kun je weten of we vooruitgang boeken of niet, individueel en collectief?

Het is altijd beter om niet te proberen de vooruitgang die je zoekt te beoordelen, omdat het je niet helpt om vooruitgang te boeken – integendeel.

Het streven naar vooruitgang, als het OPRECHT is, zal zeker effect hebben. Maar wat de vooruitgang ook is, individueel of collectief, de voortgang die nog moet worden geboekt, is zo aanzienlijk dat er geen reden is om onderweg te stoppen om de afgelegde weg te evalueren.

De gewaarwording dat er enige vooruitgang is geboekt, zou spontaan moeten komen, door het plotselinge en onverwachte besef van wie je bent in vergelijking met wie je enige tijd daarvoor was. Dat is alles – maar dat vereist op zichzelf al een vrij hoge mate van bewustzijnsontwikkeling.

9 september 1964

*

Lieve Moeder,

Ik heb mijn vraag de vorige keer verkeerd gesteld. Ik bedoelde niet de vooruitgang die je hebt geboekt, dat wil zeggen de resultaten uit het verleden, maar de toestand waarin je je bevindt. Ik wil niet de weg die ik heb afgelegd beoordelen, maar weten of ik voortdurend, zonder onderbreking, op het pad voortga.

De vooruitgang verloopt zelden in een rechte lijn, omdat een mens uit vele verschillende delen bestaat, en over het algemeen maakt het ene of het andere deel op zijn beurt vooruitgang, terwijl de andere delen rustig blijven tot hun beurt komt. Pas wanneer het bewustzijn voldoende groeit om een totaaloverzicht te hebben, kun je precies zien wat er gebeurt. Maar om er zeker van te zijn dat je voortgang boekt en regelmatig vooruitgang boekt, moet je de vlam van je aspiratie altijd levend houden.

16 september 1964

*

Lieve moeder,

Wat is het nut van japa?⁶¹ Is het een goede methode om woorden als "Stilte" en "Vrede" te herhalen om stilte en vrede in jezelf te creëren wanneer je gaat zitten om te mediteren?

Het louter herhalen van woorden kan niet veel effect hebben.

Er zijn klassieke of traditionele japa's die bedoeld zijn om de lagere geest te onderwerpen en een verbinding tot stand te brengen met hogere krachten of godheden. Deze japa's moeten worden gegeven door de goeroe, die ze tegelijkertijd doordrenkt met de kracht van realisatie. Ze zijn alleen nuttig voor degenen die intensieve yoga willen doen en vijf of zes uur per dag aan yogabeoefening besteden.

Japa's zoals jij ze beschrijft, kunnen niet veel effect hebben, behalve het creëren van een tamasische saaiheid, die niet verward moet worden met mentale stilte.

23 september 1964

⁶¹ Japa: voortdurende herhaling van een mantra.

*

Lieve Moeder,

Ik hoorde dat een astroloog heeft voorspeld dat Lal Bahadur Shastri over zes maanden geen premier meer zal zijn en dat hij vervangen zal worden door Indira Gandhi, maar slechts voor twee weken. Dan volgt er een periode van chaos in de Regering. Daarna zal er een jongeman op het toneel verschijnen die geleid zal worden door een goddelijke kracht, afkomstig van een vrouw met grote spirituele kracht. Wat vindt u daarvan?

Mensen zeggen veel dingen – vooral astrologen!

We moeten maar afwachten; we zullen zeker zien wat er gebeurt.

30 september 1964

*

Lieve Moeder,

Is een fout of een slechte daad vergeeflijk als men er zeker van is dat wat men doet juist is en dat men oprecht is? Hoe kan men weten dat men zich vergist?

Het feit dat men zich vergist, bewijst dat men ergens niet oprecht is. Want het psychische wezen weet het en vergist zich niet; maar vaker wel dan niet luisteren we niet naar wat het zegt, omdat het spreekt zonder geweld of aandrang – het is een gemompel in de diepten van ons hart dat gemakkelijk te negeren is.

Er zijn echter gevallen waarin men verkeerd handelt *uit onwetendheid*, en deze fout wordt uitgewist zodra de onwetendheid wordt vervangen door kennis en de manier van handelen volledig verandert. Wat de mens in zijn onwetendheid "vergeving" noemt, is de uitwissing, de oplossing van gemaakte fouten.

7 oktober 1964

*

Lieve Moeder,

Er zijn momenten waarop, ondanks mezelf, een kleine zwarte wolk van jaloezie opkomt en mijn activiteiten verstoort tijdens mijn werkuren. Ik verdrijf het onmiddellijk door te redeneren, maar toch blijft het effect ervan en maakt het me een beetje nors en erg prikkelbaar.

Hoe kom je hiervan af?

Door je bewustzijn te verruimen en universeel te maken.

Er is een andere manier, maar die is nog moeilijker. Het is door de opperste Eenheid te realiseren.

14 oktober 1964

*

Lieve Moeder,

Mensen stellen ons vaak deze vraag: "Wat doe je voor de maatschappij of zelfs voor de mensen van Pondicherry? Je bent bezig met je eigen gemeenschap, je eigen vooruitgang. Er bestaat niets voor je buiten de Ashram. Is dit niet een soort isolatie, een vorm van egoïsme?"

Op deze nogal onnozele vraag antwoordde Sri Aurobindo altijd:

"De grootste egoïst is de Allerhoogste Heer, omdat Hij zich nooit ergens anders druk om maakt behalve om Zichzelf!"

27 oktober 1964

*

Lieve Moeder,

Er zijn momenten tijdens meditatie waarop ik voel dat iets in mij omhoog wil stijgen en volledige vrijheid wil genieten. Er is een soort enthousiasme in de ziel (ik weet niet of het uit de ziel komt) om te genieten van de opperste Ananda en het leven te vergeten zoals het werkelijk is. Wat betekent dit alles?

Het is de natuurlijke en onmisbare tegenhanger van de momenten — zo talrijk en zo frequent! — waarop je gehecht bent aan het fysieke leven en je alleen dat begrijpt en waardeert. De twee uitersten wisselen elkaar in de ervaring altijd af totdat men de balans van de totale en synthetische waarheid heeft gevonden. Alleen dat kan de ware vrijheid geven die ervaren wordt onder alle omstandigheden.

28 oktober 1964

*

Lieve Moeder,

Hoewel een deel van het wezen naar het Goddelijke verlangt en het verlangt, is het andere deel zo tamasisch en zwaar! Hoe kan het gewekt worden? Welke slagen heeft het nodig? Het is niet dat dit deel tegen het Goddelijke is - het gebeurt niet eens lijkt in hem geïnteresseerd te zijn (wat misschien nog erger is).

Dat is inderdaad een teken van volledige inertie. Sri Aurobindo heeft geschreven: "Als je God niet kunt liefhebben, vind dan tenminste een manier om te vechten met Hem, zodat Hij je vijand kan zijn"⁶² (wat impliceert dat je zeker door Hem overwonnen zult worden). Het is een humoristische opmerking, maar het betekent dat van alle omstandigheden traagheid de ergste is.

⁶² "Als je God niet kunt laten liefhebben, laat Hem dan tegen je vechten. Als Hij je niet de omhelzing van de minnaar wil geven, dwing Hem dan om je de omhelzing van de worstelaar te geven."

Gedachten en Aforismen, in SABCL, Vol. 17, p. 130.

Aspiratie is de enige remedie – een aspiratie die constant opstijgt als een heldere vlam die alle onzuiverheden van het bestaan verbrandt.

4 november 1964

*

Lieve Moeder,

We zien veel mensen de Ashram verlaten, hetzij om een carrière te zoeken of te studeren; en het zijn meestal degenen die hier al sinds hun kindertijd zijn. Er is een kind van onzekerheid in onze jongeren wanneer ze anderen hier zien vertrekken en ze voorzichtig zeggen: "Wie weet of ik ooit nog aan de beurt kom!" Ik voel dat er een kracht achter dit alles zit. Welke is het?

Deze onzekerheid en dit afhaken zijn te wijten aan de lagere natuur, die zich verzet tegen de invloed van de yogakracht en probeert de goddelijke actie te vertragen, niet uit kwade wil, maar om er zeker van te zijn dat er niets wordt vergeten of verwaarloosd in de haast om het doel te bereiken. Weinigen zijn klaar voor een totale toewijding. Veel kinderen die hier gestudeerd hebben, moeten het leven leren kennen voordat ze klaar zijn voor het goddelijke werk, en daarom gaan ze weg om de test van het gewone leven te ondergaan.

11 november 1964

*

Lieve Moeder,

Ik heb de gewoonte mezelf de schuld te geven, mezelf verantwoordelijk te stellen voor alle misverstanden; dit is een zwakte in plaats van een virtuele, want ik voel dat ik ze op me neem om de zaak zo snel mogelijk af te ronden — het is een soort escapisme.

Moeder, ik heb ook het gevoel dat ik een heel sterk minderwaardigheidscomplex heb. Waar komt dit allemaal vandaan en hoe kom ik vanaf?

Dit alles komt van je ego, dat erg met zichzelf bezig is en zichzelf veel liever de schuld geeft en bekritiseert dan aan iets anders te denken... (het Goddelijke bijvoorbeeld) en zichzelf te vergeten.

18 november 1964

*

Lieve moeder,

Wat is de betekenis van iemands verjaardag, afgezien van het herdenkingskarakter ervan? Hoe kan men van deze gelegenheid profiteren?

Door het ritme van de universele krachten wordt van een mens verwacht dat hij elk jaar een speciale ontvankelijkheid heeft op zijn verjaardag.

Hij kan daarom van deze ontvankelijkheid profiteren door goede voornemens te maken en nieuwe vooruitgang te boeken op het pad van zijn integrale ontwikkeling.

25 november 1964

*

Lieve Moeder,

Vaak als ik de werken van Sri Aurobindo lees of naar zijn woorden luister, ben ik verbaasd: hoe kan deze eeuwige waarheid, deze schoonheid van expressie aan mensen ontsnappen! Het is werkelijk vreemd dat hij nog niet erkend wordt, althans niet als een allerhoogste schepper, een pure kunstenaar, een dichter bij uitstek! Dus zeg ik tegen mezelf dat mijn oordelen, mijn waarderings beïnvloed worden door mijn toewijding aan de Meester – en niet iedereen is toegewijd. Ik denk niet dat dit waar is. Maar waarom zijn de harten van mensen dan nog niet betoverd door Zijn Woorden?

Wie kan Sri Aurobindo begrijpen? Hij is zo uitgestrekt als het universum en zijn leer is onbegrensd...

De enige manier om een beetje dicht bij hem te komen, is door hem oprecht lief te hebben en zich onvoorwaardelijk aan zijn werk te geven. Sterker nog, ieder doet zijn best en draagt zoveel mogelijk bij aan de transformatie van de wereld die Sri Aurobindo heeft voorzien.

2 december 1964

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je het denken leegmaken van alle gedachten? Wanneer je tijdens meditatie probeert, is de gedachte dat je aan niets moet denken er altijd.

Het is niet *tijdens* meditatie dat je moet leren stil te zijn, omdat het proberen zelf al geluid maakt.

Je moet leren je energieën in het hart te concentreren — en dan, als je daarin slaagt, komt de stilte automatisch.

9 december 1964

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo heeft ergens gezegd dat als we ons overgeven aan de Goddelijke Genade, het alles voor ons zal doen. Wat is dan de waarde van tapasya?

Als je wilt weten wat Sri Aurobindo over een bepaald onderwerp heeft gezegd, moet je op zijn minst alles lezen wat hij over dat onderwerp heeft geschreven.

Je zult dan zien dat hij de meest tegenstrijdige dingen lijkt te hebben gezegd. Maar als je alles hebt gelezen en een beetje begrepen, zie je dat alle tegenstellingen elkaar aanvullen en georganiseerd en verenigd zijn in een integrale synthese.

Hier is nog een citaat van Sri Aurobindo dat je zal laten zien dat je vraag onwetend is. Er zijn er nog vele andere die je met voordeel kunt lezen en die je intelligentie soepeler zullen maken:

"Als er geen volledige overgave is, is het niet mogelijk om de houding van een babykat aan te nemen, — het wordt louter tamasische passiviteit die zichzelf overgave noemt. Als volledige overgave in het begin niet mogelijk is, volgt daaruit dat persoonlijke inspanning noodzakelijk is."⁶³

16 december 1964

*

Lieve Moeder,

Vaak voel ik me na een lange meditatie (een poging tot mediteren) erg moe en wil ik rusten. Hoe komt dat en hoe kan ik me anders voelen?

Zolang je je inspannt, is het geen meditatie en heeft het weinig zin om deze toestand te verlengen.

Om mentale stilte te bereiken, moet men leren ontspannen, zich laten drijven op de golven van de universele kracht zoals een plank drijft op het water, *roerloos* maar *ontspannen*.

Inspanning is nooit stil.

23 december 1964

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je elk moment van dit unieke voorrecht om hier in de Ashram te wonen benutten?

Vergeet nooit waar je bent.

Vergeet nooit waar je woont en wat het ware doel van het leven is. Onthoud dit op elk moment en in alle omstandigheden. Zo haal je het beste uit je bestaan.

Gelukkig Nieuwjaar 1965.

30 december 1964

*

⁶³ *Brieven over Yoga*, SABCL, Vol. 23, pp. 593-94.

Lieve Moeder,

Wat is de eeuwige waarheid achter deze sympathie of aantrekkingskracht van man tot vrouw en van vrouw tot man?

De relatie tussen Purusha en Prakriti.

Je hoeft alleen maar te lezen wat Sri Aurobindo over dit onderwerp heeft geschreven.

5 januari 1965

*

Lieve Moeder,

U hebt in uw nieuwjaarsboodschap voor dit jaar gezegd: "Eer aan de komst van de Waarheid." Is die daarom heel nabij? Wat moeten we in 1965 doen om ons voor te bereiden om die te herkennen en te ontvangen?

Het beste is om in jezelf de oorsprong van al je bewegingen te onderscheiden – die voortkomen uit het licht van de waarheid en die voortkomen uit de oude traagheid en onwaarheid – om de eerste te accepteren en de andere te verwerpen of af te wijzen.

Door oefening leer je steeds duidelijker te onderscheiden, maar je kunt als algemene regel stellen dat alle neigingen tot disharmonie, wanorde en traagheid voortkomen uit de onwaarheid en alles wat eenheid, harmonie, orde en bewustzijn bevordert, voortkomt uit de Waarheid.

Dit is slechts een hint, niets meer, over hoe je de eerste stappen op het pad kunt zetten.

13 januari 1965

*

Lieve Moeder,

Kondigt Uw boodschap voor dit jaar een Tijdperk van Waarheid aan – wat in de oude Geschriften (de Mahabharata) de Satya Yuga wordt genoemd?

Een tijdperk van waarheid zal zeker komen voordat de aarde getransformeerd wordt.

21 januari 1965

*

Lieve Moeder,

Wat betekent deze buitengewone Asurische aanval op de Ashram?⁶⁴ Zijn wij hiervoor verantwoordelijk vanwege onze fouten en

⁶⁴ Op de avond van 11 februari werden veel Ashramgebouwen gestenigd, verbrand of geplunderd, zogenaamd als onderdeel van een anti-Hindi-agitatie.

omdat we de Allerhoogste Waarheid in ons dagelijks leven ongehoorzaam zijn?

Het is zeer zeker mogelijk dat dit mogelijk is gemaakt doordat de atmosfeer van de Ashram niet zuiver genoeg is om onkwetsbaar te zijn voor valsheid.

17 februari 1965

*

Lieve Moeder,

Iemand stelde me deze vraag: "Is het geen groot verlies voor de menselijke samenleving als mensen met een uitzonderlijke capaciteit om de mensheid te dienen, zoals een begaafde arts of advocaat, hier in de Ashram komen logeren voor hun eigen verlossing? Misschien zouden ze het Goddelijke beter kunnen dienen door de mens en de wereld te dienen!"

Niemand komt hier voor zijn *eigen verlossing* omdat Sri Aurobindo niet in *verlossing* gelooft; voor ons is *verlossing* een betekenisloos woord. We zijn hier om de transformatie van de aarde en de mens voor te bereiden, zodat de nieuwe schepping kan plaatsvinden, en als we individuele inspanningen doen om vooruitgang te boeken, want deze vooruitgang is onmisbaar voor de voltooiing van het werk.

Ik ben verbaasd dat je, na zo lang in de Ashram te hebben gewoond, nog steeds zo kunt denken en open kunt staan voor deze Zondagsschool-onzin.

Ik stuur je een citaat van Sri Aurobindo dat misschien je gedachten kan verhelderen.

"Het is even onwetend en duizend mijl verwijderd van mijn leer om het te vinden in je relaties met mensen of in de nobelheid van het menselijk karakter of in het idee dat we hier zijn om mentale, morele en sociale waarheid en rechtvaardigheid te vestigen op menselijke en egoïstische lijnen. Ik heb nooit beloofd iets van dien aard te doen. De menselijke natuur is opgebouwd uit onvolkomenheden, zelfs zijn rechtschapenheid en deugd zijn pretenties, onvolkomenheden en opstootjes van zelfingenomen egoïsme.... Wat wij nastreven is een spirituele waarheid als basis van het leven, waarvan de eerste woorden overgave en vereniging met het Goddelijke en de transcendentie van het ego zijn. Zolang die basis niet is gevestigd, is een sadhak slechts een onwetende en onvolmaakte mens die worstelt met het kwaad van de lagere natuur.... Wat wordt gecreëerd door spirituele vooruitgang is een innerlijke nabijheid en intimiteit in het innerlijk wezen, het gevoel van de liefde en aanwezigheid van de Moeder, enz."

24 februari 1965

*

Lieve Moeder,

Wat is de beste manier om je dankbaarheid te uiten aan de mens en aan het Goddelijke?

Waarom stel je de mens en het Goddelijke samen?

Het is waar dat de mens in wezen goddelijk is, maar op dit moment, op een paar zeer zeldzame uitzonderingen na, is men zich totaal niet bewust van het Goddelijke dat hij in zich draagt; en juist dit onbewuste maakt de onwaarheid van de materiële wereld uit.

Ik heb je al geschreven dat onze dankbaarheid moet uitgaan naar het Goddelijke en dat wat mensen betreft, een houding van goede wil, begrip en wederzijdse hulp vereist is.

Een diepe, intense en constante totale dankbaarheid aan het Goddelijke voelen is de beste manier om gelukkig en vredig te zijn.

En de enige ware manier om je dankbaarheid aan het Goddelijke te uiten, is je met Hem te identificeren.

3 maart 1965

*

Lieve moeder,

Wanneer kun je met zekerheid zeggen dat je met Sri Aurobindo's yoga bent begonnen? Wat is het zekere teken daarvan?

Dat is onmogelijk te zeggen, want voor iedereen is het anders. Het hangt ervan af welk deel van je wezen het eerst ontwaakt en reageert op Sri Aurobindo's invloed.

En niemand kan iets over een ander zeggen.

10 maart 1965

*

Lieve moeder,

Ik streef ernaar de yoga van Sri Aurobindo, het leven goddelijk, te leven. Maar ik voel me alsof ik in een oerwoud ben waar ik mijn richtinggevoel kwijt ben. Waar ben ik precies?

Ik zou graag een aanwijzing hebben, een manier om eruit te komen, op het juiste pad, het pad dat naar het Goddelijke leidt.

Over het algemeen moet het startpunt een ervaring zijn, hoe klein ook, die dient als kompas onderweg, een ervaring waarnaar men verwijst om er zeker van te zijn dat men niet afdwaalt, totdat men klaar is voor een andere, belangrijkere en beslissende ervaring.

De echte herkenningpunten onderweg zijn de spontane ervaringen, niet die welke voortkomen uit een mentale formatie en altijd onbetrouwbaar zijn.

De ervaring moet eerst komen en de verklaring daarna. Daarom zei Sri Aurobindo: Wantrouw nooit je ervaringen; maar je mag je verklaring wel wantrouwen, wat een mentale activiteit is.⁶⁵

⁶⁵ "Ervaar in uw ziel de waarheid van de Schrift; redeneer daarna, indien u wilt, en formuleer uw ervaring intellectueel en wantrouw zelfs dan uw bewering; maar wantrouw nooit uw ervaring."

Het is erg belangrijk om je ervaringen te noteren en te onthouden. Het construeren van een ontwikkelingssysteem is secundair en soms schadelijk.

17 maart 1965

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je een droom van een ervaring onderscheiden?

Over het algemeen laat een droom een verwarrende en vluchtige indruk achter, terwijl een ervaring een diep en blijvend gevoel opwekt.

Maar de nuances van het verschil zijn subtiel en talrijk, en het is door een zeer aandachtige en oprechte observatie (dat wil zeggen, vrij van vooroordelen en voorkeuren) dat je geleidelijk leert het een van het ander te onderscheiden.

24 maart 1965

*

Lieve Moeder,

Net zoals er een methodische opbouw van oefeningen is voor mentale en fysieke opvoeding, is er dan niet een vergelijkbare methode om vooruitgang te boeken in de richting van Sri Aurobindo's yoga? Het zou per individu moeten verschillen. Kunt u een stap-voor-stap programma voor mij maken dat ik dagelijks kan volgen?

De mechanische regelmaat van een vast programma is onmisbaar voor fysieke, mentale en vitale ontwikkeling; maar deze mechanische rigiditeit heeft weinig of geen effect op spirituele ontwikkeling, waar de spontaniteit van absolute oprechtheid onmisbaar is.

Sri Aurobindo heeft hier heel duidelijk over geschreven. En wat hij erover heeft geschreven, is verschenen in *De Synthese van Yoga*.

Als eerste hulp om je op weg te helpen, kan ik je echter vertellen: (1) dat het bij het opstaan, voordat de dag begint, goed is om een offer van deze dag aan het Goddelijke te brengen, een offer van alles wat je denkt, alles wat je bent, alles wat je zult doen; (2) en 's avonds, voordat je gaat slapen, is het goed om de dag te overzien, waarbij je opmerkt hoeveel keer je bent vergeten of nagelaten een offer van jezelf of je handeling te brengen, en ernaar te streven of te bidden dat deze misstappen zich niet herhalen.

Dit is een minimum, een heel klein begin – en het zou moeten toenemen met de oprechtheid van je toewijding.

31 maart 1965

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je vastberadenheid en wilskracht vergroten? Ze zijn zo noodzakelijk voor alles.

Door regelmatige, volhardende, koppige, onvermoeibare oefening — ik bedoel oefening van concentratie en wilskracht.

*

Moeder, ik ben begonnen met het lezen van Franse boeken — X heeft me een lijst gegeven.

Het is goed voor je om veel Frans te lezen; het zal je leren schrijven.

7 april 1965

*

Lieve Moeder,

Je hebt geschreven: "Van alle vormen van verzaking is het verzaken van goede gewoonten het moeilijkst." Wat bedoel je hier precies mee? Betekent dit dat goede gewoonten niet nodig zijn in yoga?

Goede gewoonten zijn onmisbaar zolang men uit gewoonte handelt. Maar om het hoogste doel van yoga te bereiken, moet men alle banden loslaten, wat die ook mogen zijn. En goede gewoonten zijn ook een band die op een dag moet worden losgelaten wanneer men niets anders wil en *kan* gehoorzamen dan de ene opperste impuls, de Wil van de Allerhoogste.

14 april 1965

*

Lieve Moeder,

Je hebt geschreven: "Zolang je iets moet verzaken, ben je niet op dit pad." ⁶⁶ Maar begint alle verzaking niet wanneer men op het pad is?

Wat ik "op het pad zijn" noem, is in een bewustzijnsstaat verkeren waarin alleen de eenheid met het Goddelijke enige waarde heeft – deze eenheid is het enige dat de moeite waard is om te leven, het enige object van aspiratie. Al het andere heeft alle waarde verloren en is het niet waard om na te streven, dus is er geen sprake meer van om het op te geven omdat het niet meer een object van verlangen is.

Zolang eenheid met het Goddelijke niet hetgeen is waarvoor men leeft, is men nog niet op het pad.

21 april 1965

⁶⁶ *Vragen en Antwoorden 1929-1931*, CWM, Vol. 3, p. 128.

*

Lieve Moeder,

Waarom verkeert India, met zo'n rijk verleden en de belofte van zo'n schitterende toekomst, nu in zo'n ellendige toestand? Wanneer zal ze uit deze ellendige toestand komen en haar grootheid herbevestigen?

Wanneer ze de leugen afzweert en in de Waarheid leeft.

28 april 1965

*

Lieve Moeder,

*Waarom adviseerde Sri Aurobindo de Indiase leiders in 1942 om het Cripps-voorstel te accepteren, terwijl Hij heel goed wist dat ze dat niet zouden doen?*⁶⁷

Het Goddelijke adviseert of probeert de mens vaak te leiden, wetende heel goed dat Zijn hulp zal worden geweigerd. Waarom doet Hij het dan?

Het Goddelijke informeert *altijd*, maar het komt zelden voor dat mensen naar Hem luisteren. Of ze luisteren niet naar Hem, of ze geloven Hem niet.

Mensen klagen er altijd over dat ze niet geholpen worden, maar de waarheid is dat ze de hulp die altijd bij hen is, weigeren.

5 mei 1965

*

Lieve Moeder,

U zegt dat om deel te kunnen nemen aan de nieuwe realisatie, "je moet voelen dat deze wereld lelijk, dom, wreed en vol ondraaglijk lijden is."⁶⁸ Maar hoe zou de toestand zijn van iemand die het gevoel heeft dat alles hier het spel is van een welwillende God? Zou hij niet ook deelnemen aan deze nieuwe realisatie?

Het is in de diepten van het bewustzijn, voorbij het denken, dat men in alle oprechtheid de ervaring kan hebben dat alles Goddelijk is en dat alleen het Goddelijke bestaat. Maar de manifestatie is progressief, en om de kracht te hebben om vooruit te komen door te verwerpen wat zou moeten verdwijnen,

⁶⁷ Sri Aurobindo stuurde een speciale boodschapper naar Delhi met de raad om de Indiase leiders te adviseren om, als eerste stap naar onafhankelijkheid, het voorstel van Sir Stafford Cripps voor de status van Dominion voor India te accepteren. Sri Aurobindo was van mening dat dit voorstel India essentiële onafhankelijkheid verleende door het op één lijn te stellen met de verschillende Dominions die al bij het Verenigd Koninkrijk hoorden. Als zijn advies was opgevolgd, had de deling van India mogelijk vermeden kunnen worden.

⁶⁸ *Vragen en Antwoorden 1929-1931*, CWM, Vol. 3, p. 128.

moet men sterk zijn onwaardigheid en onvermogen voelen om de goddelijke perfectie uit te drukken.

De twee bewustzijnstoestanden moeten gelijktijdig en complementair zijn, niet opeenvolgend en tegenstrijdig, en ook dit is alleen mogelijk wanneer de zetel van het bewustzijn zich voorbij het denken en zijn beperkingen bevindt.

12 mei 1965

*

Lieve Moeder,

Wanneer afdelingshoofden of superieuren fouten maken of onrecht plegen jegens hun ondergeschikten, wat moet dan de houding zijn van degenen die door deze fouten getroffen zijn? Moet men zwijgen en zeggen: "Het gaat mij niets aan", of moet men proberen hen op de fout te wijzen?

Noch het een, noch het ander.

Eerst en vooral moeten we ons afvragen wat ons instrument is om te oordelen. We moeten ons afvragen: "Waarop is mijn oordeel gebaseerd? Heb ik volmaakte kennis? Wat in mij oordeelt? Heb ik het goddelijk bewustzijn? Ben ik volledig ongeïnteresseerd in deze kwestie? Ben ik vrij van alle verlangen en alle ego?"

En aangezien het antwoord op al deze vragen hetzelfde zal zijn, namelijk "NEE", moet de eerlijke en oprechte conclusie zijn: "Ik kan niet oordelen, ik beschik niet over de elementen die nodig zijn voor een waarachtig oordeel; daarom zal ik niet oordelen, ik zal zwijgen."

19 mei 1965

*

Lieve Moeder,

Ver verwijderd van het Waarheidsbewustzijn, moet men altijd zwijgen, ook al is men als individu verplicht beslissingen te nemen en meningen te uiten?

Wat is een individualiteit?

Een individualiteit is een bewust wezen georganiseerd rond een goddelijk centrum. Alle goddelijke centra zijn in essentie één in hun oorsprong, maar ze handelen als afzonderlijke wezens in de manifestatie.

Het individu moet beslissingen nemen om te leven, maar het is niet noodzakelijk dat hij meningen heeft, en nog minder dat hij ze uit.

Het is onwetendheid die meningen heeft.

Kennis weet.

26 mei 1965

*

Lieve Moeder,

De afdaling van het Supramentale, die u op 29 februari 1956 aankondigde, is voor de meeste mensen hier nog maar "iets waar men over hoort".

Wanneer zullen we deze allerhoogste en radicale verandering van de hele natuur die u hebt voorspeld, voelen en zien?

De afdaling van de voorlopers van de supramentale krachten is een *feit* (geen voorspelling). Het onvermogen van de overgrote meerderheid van de mensen om zich hiervan bewust te worden, is een feit dat op geen enkele wijze de komst van deze krachten en machten in de fysieke wereld kan beïnvloeden.

De "allerhoogste en radicale" verandering van de hele natuur kan alleen plaatsvinden na een lange en langzame voorbereiding, en mensen zullen deze pas waarnemen wanneer hun bewustzijn verlicht is.

2 juni 1965

*

Lieve Moeder,

De voornemens die ik maak verliezen hun intensiteit en komen na verloop van tijd tot stand. Hoe kan ik dit enthousiasme behouden en steeds meer laten toenemen?

DOOR TE WILLEN.

9 juni 1965

*

Lieve Moeder,

U hebt geschreven: "De kracht die, wanneer opgenomen in de Onwetendheid, de vorm aanneemt van vitale verlangens, is dezelfde die, in zijn zuivere vorm, de dynamiek vormt naar transformatie."⁶⁹

Is deze dynamiek die van aspiratie? Zo ja, zou men kunnen zeggen dat aspiratie een gezuiverd verlangen is?

Men kan zeggen wat men wil, mits men weet waar men over praat.

De woorden zijn van weinig belang; het is de ervaring en de oprechtheid van de ervaring die telt.

23 juni 1965

*

Lieve Moeder,

U spreekt (in Conversations) over de sprong die we moeten wagen om de ware spirituele ervaring te hebben. Is dat zo? Is het

⁶⁹ *Vragen en Antwoorden 1929-1931, CWM, Vol. 3, p. 133.*

mogelijk om het te bereiken door alleen te streven, of is er een methode of discipline die gevolgd moet worden?

Alles is mogelijk. Alle paden leiden naar het doel dat ze bieden worden gevolgd met volharding en oprechtheid.

Het is het beste voor ieder mens om zijn eigen weg te vinden, maar daarvoor moet het streven vurig zijn, de wil onwrikbaar, het geduld onwankelbaar.

30 juni 1965

*

Lieve Moeder,

Zijn ziekten en ongelukken het gevolg van iets slechts dat men heeft gedacht of gedaan, van een daling van het bewustzijn? Als de oorzaak een gemaakte fout is, hoe kan men dan achterhalen wat die is?

Het heeft niets te maken met *straf*; het is het natuurlijke en normale gevolg van een fout, tekortkoming of fout die noodzakelijkerwijs gevolgen heeft. Eigenlijk is alles in de wereld een kwestie van evenwicht of onevenwicht, van harmonie of wanorde. Trillingen van harmonie trekken harmonische gebeurtenissen aan en moedigen ze aan; trillingen van onevenwicht creëren als het ware een onevenwicht in omstandigheden (ziekten, ongelukken, enz.). Dit kan collectief of individueel zijn, maar het principe is hetzelfde — en de remedie ook: orde en harmonie, vrede en evenwicht in jezelf cultiveren door je onvoorwaardelijk over te geven aan de Goddelijke Wil.

7 juli 1965

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo zegt: "Als de transformatie van het lichaam voltooid is, betekent dat geen onderwerping aan de dood....Men creëert een nieuw lichaam voor zichzelf wanneer men wil veranderen..."⁷⁰

Moeder, wat bedoelt hij met "Men creëert een nieuw lichaam voor zichzelf wanneer men wil veranderen"? Vindt deze verandering plaats in het huidige lichaam of moet men het verlaten? Als men het lichaam moet verlaten, lijkt het erop dat er een dood is. Dus...?

Wat hij bedoelt is dat wanneer men de macht heeft om het fysieke lichaam te onttrekken aan de invloed van de dood, de kracht van Transformatie zodanig zal zijn dat men ook in staat zal zijn om de vorm van dat lichaam naar believen te veranderen.

⁷⁰ *Brieven over Yoga*, SABCL, Vol. 22, p. 11.

14 juli 1965

*

Lieve Moeder,

Wat bedoelt u met "de vorm van dat lichaam naar believen veranderen"? Zal bijvoorbeeld een honderdjarige man zijn lichaam kunnen vernieuwen en een jongeman van vijfentwintig worden?

Zij die een supramentaal lichaam hebben, zullen niet onderworpen zijn aan de wet van het ouder worden; bijgevolg zal de kwestie van leeftijd zich voor hen niet voordoen.

21 juli 1965

*

Lieve Moeder,

Eens, in een van uw woensdaglessen, zei u dat men, om geen pijn te voelen, als het ware de zenuw moet doorsnijden die deze sensatie naar de hersenen transporteert. Hoe kan dit gedaan worden?

Ik zei niet "de zenuw doorsnijden" – dat zou een chirurgische ingreep zijn! Ik zei: de bewuste verbinding met de hersenen doorsnijden.

Het is een occulte operatie, zeker moeilijker dan dat andere voor degenen die niet weten hoe het moet, maar minder gevaarlijk.

28 juli 1965

*

Lieve Moeder,

Heeft iedereen die op aarde komt een bepaald doel dat hij in dit leven moet bereiken, en bereikt hij dat onbewust, ondanks zichzelf?

JA.

11 augustus 1965

*

Lieve Moeder,

Mensen die voor het eerst naar de Ashram komen, zijn vaak opgetogen over hun bezoek en vol lof ver de efficiënte leiding van deze organisatie. Maar wanneer ze de Ashram en de sadhaks leren kennen, beter gezegd, begint hun bewondering te tanen en ontdekken ze dat de Ashram-mensen veel egoïstischer zijn dan mensen van buiten, arroganter, zonder enig medeleven, niet in staat tot samenwerking, enz. Wat zegt u hiervan, Moeder?

Soms is het zo, en soms is het het tegenovergestelde: eerst een totaal onbegrip, maar later, beetje bij beetje, gaat men het begrijpen en waarderen.

Beide zijn even waar en even onvolledig.

In de wereld zoals die nu is, is alles gemengd en ieder ziet en voelt wat overeenkomt met zijn eigen aard.

Eerlijk gezegd *maakt het helemaal niet uit.*

25 augustus 1965

*

Lieve Moeder,

Ik heb echt het gevoel dat er een groot gebrek aan harmonie en samenwerking is tussen ons en tussen de verschillende afdelingen. Dit leidt tot grote verspilling van geld en energie. Waar komt deze disharmonie vandaan en wanneer wordt die rechtgezet?

Of is dit gevoel slechts een weerspiegeling van mijn eigen natuur!

Hier is het beste antwoord op je vragen, geschreven door Sri Aurobindo: Iedereen draagt de zaden van deze disharmonie in zich, en zijn meest dringende taak is zichzelf ervan te zuiveren door een constante aspiratie.

1 september 1965

*

Lieve Moeder,

Sri Aurobindo schrijft in zijn Essays over de Gita: "De wet van Vishnu kan niet zegevieren totdat de schuld aan Rudra is ingelost." Wat betekent dit?

Moeder, is de huidige situatie in India⁷¹ vergelijkbaar met die schuld die aan Rudra moet worden betaald?

Hier is de volledige aanhaling die ik van tevoren heb opgesteld voor degenen die de reden voor de huidige situatie willen weten. Ik stuur het je zodat je vraag overbodig wordt.

"Echte vrede kan er niet zijn totdat het hart van de mens vrede verdient; de wet van Vishnu kan niet zegevieren totdat de schuld aan Rudra is ingelost. Om dan opzij te gaan en aan een nog onontwikkelde mensheid de wet van liefde en eenheid te prediken? Leraren van de wet van liefde en eenheid moeten er zijn, want langs die weg moet de uiteindelijke verlossing komen. Maar pas wanneer de Tijdgeest in de mens er klaar voor is, kan het innerlijke en ultieme zegevieren over de uiterlijke en onmiddellijke werkelijkheid. Christus en Boeddha zijn gekomen en gegaan, maar het is Rudra die nog steeds de wereld in de holte van zijn hand houdt. En ondertussen wordt de woeste, voortvarende arbeid van de mensheid gekweld en onderdrukt door de

⁷¹ Op 1 september viel Pakistan de grens van India bij Jammu-Kasjmir binnen

machten die profiteren van egoïstische krachten en hun dienaren schreeuwt om het zwaard van de Held van de strijd en het woord van zijn profeet.”⁷²

8 september 1965

*

Lieve Moeder,

*Ondanks uw bericht van 16 september aan de Premier en de Stafchef van het Leger, was onze regering, ondanks uw bericht van 16 september aan de premier en de stafchef van het leger, niet het beste wat onder de gegeven omstandigheden gedaan kon worden?*⁷³

Ze konden niet anders.

29 september 1965

*

Lieve Moeder,

Ik voel vaak, en heel concreet ook, dat u mij voortdurend beschermt tegen alle tegenslagen van het leven. Maar ik vraag me heel vaak af: "Waarom beschermt Moeder mij en houdt ze mij zo gelukkig, ik die het zo weinig verdien?"

Omdat het geen kwestie van verdienste is, maar van genade.

6 oktober 1965

*

Lieve Moeder,

Men ziet dat de wereld als geheel zich momenteel in een soort onevenwicht en chaos bevindt. Betekent dit dat ze zich voorbereidt op de manifestatie van een nieuwe kracht, op de neerdaling van de Waarheid, of is het het resultaat van de actie van vijandige krachten die in opstand komen tegen deze neergang? En welke plaats neemt India in dit alles in?

Het is beide tegelijk – een chaotische manier van voorbereiding. India zou de spirituele gids moeten zijn die uitlegt wat er gebeurt en helpt de beweging te versnellen. Maar helaas, in haar blinde ambitie om het Westen te imiteren, is ze materialistisch geworden en verwaarloost ze haar ziel.

13 oktober 1965

⁷² Sri Aurobindo, *Essays on the Gita*, SABCL, Vol. 13, p. 372.

⁷³ *Het Indo-Pakistaanse conflict eindigde op 22 september in een staakt-het-vuren. De boodschap van de Moeder, zes dagen vóór het staakt-het-vuren verzonden, was: "Het is ter wille van en de triomf van de Waarheid dat India vecht en moet vechten totdat India en Pakistan Eén zijn geworden, want dat is de waarheid van hun bestaan."*

*

Lieve Moeder,

We weten dat we bepaalde dingen niet moeten doen en we willen ze eigenlijk niet doen, maar toch doen we ze. Waarom gebeurt dit? Hoe kunnen we het vermijden?

Zo is het wanneer iemand een gebrek aan wil en bewustzijnskracht heeft.

Beide kunnen worden verworven als men oprecht is in zijn aspiratie.

20 oktober 1965

*

Lieve Moeder,

Over individuele transformatie en sociale transformatie. Je zegt: "Aangezien de omgeving reageert op het individu en, aan de andere kant, de waarde van de omgeving afhangt van de waarde van het individu, moeten beide activiteiten naast elkaar plaatsvinden. Maar dit kan alleen door arbeidsverdeling, en dat vereist de vorming van een groep, indien mogelijk in hiërarchie."⁷⁴

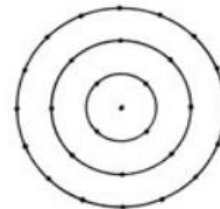
Moeder, ik begrijp niet wat u bedoelt met die formatie van een hiërarchische groep.

Een hiërarchische groep is een groep waarin de activiteiten en functies georganiseerd zijn op basis van individuele capaciteiten, met een leider in het centrum. Een militaire organisatie is bijvoorbeeld een hiërarchie.

Hier is een diagram van de oude traditionele hiërarchieën.

1 — 4 — 8 — 16

enzovoort.

27 oktober 1965

Lieve Moeder,

Is er hier in de Ashram een hiërarchische groep? Moeder, ik wil er meer over weten, maar ik weet niet hoe ik het moet formuleren.

Elke groep, als die echt is — dat wil zeggen, een groep die is samengesteld op basis van de capaciteiten van de individuen die er deel van uitmaken — moet noodzakelijkerwijs hiërarchisch zijn.

Maar er zijn aanzienlijke obstakels voor de realisatie van deze hiërarchie:

(1) Ten eerste wanneer de groep onvolledig is — dat wil zeggen, wanneer ze niet over alle leden beschikt die nodig zijn om de hiërarchie te vormen en bepaalde functies of tussenpersonen ontbreken.

⁷⁴ Words of Long Ago, CWM, Vol. 2, p. 50

(2) De ondisciplineerdheid van bepaalde leden die geheel of gedeeltelijk weigeren de hun toegewezen plaats in te nemen.

Wanneer orde en harmonie zijn gevestigd, wordt de hiërarchie heel natuurlijk en spontaan georganiseerd.

3 november 1965

*

Lieve moeder,

Waarom voelt men zich bang? Waar komt angst vandaan?

Angst is een uitvinding van de vijandige krachten die het hebben gecreëerd als het beste middel om levende wezens, dieren en mensen te overheersen.

Zij die *zuiver* zijn – dat wil zeggen, uitsluitend onder de Goddelijke invloed staan – hebben geen angst.

10 november 1965

*

Lieve Moeder,

U schrijft in uw Conversations: "Elke keer dat iets van de Goddelijke Waarheid en de Goddelijke Kracht naar beneden komt om zich op aarde te manifesteren, vindt er een verandering in de atmosfeer van de aarde plaats."⁷⁵

(1) Is deze verandering altijd gewelddadig en destructief, zoals een revolutie of een oorlog?

Niet per se. Wat zich uitdrukt als een oorlog of een revolutie is de weerstand in het menselijk bewustzijn tegen de Nieuwe Kracht. Wanneer de weerstand minder is, verloopt alles harmonieus.

*

(2) En geldt het omgekeerde altijd: als er een oorlog of een revolutie is, is dat dan een teken van een neergang van de Waarheid?

Niet per se. Menselijke dwaasheid maakt misbruik van de geringste oorzaak om zich te manifesteren.

17 november 1965

*

Lieve Moeder,

U schrijft: "Elk hier vertegenwoordigt een onmogelijkheid die opgelost moet worden."⁷⁶ Kunt u mij uitleggen wat dit precies betekent?

⁷⁵ Vragen en Antwoorden 1929-1931, CWM, Vol. 3, p. 79.

⁷⁶ Woorden van de Moeder – II, CWM, Vol. 14, p. 84

Het is een ironische manier om te zeggen dat de moeilijkste gevallen, vanuit het standpunt van transformatie, hier verzameld worden om het werk van de transformatie van de aarde te concretiseren en samen te vatten, om de nieuwe schepping voor te bereiden.

1 december 1965

*

Lieve Moeder,

U zei dat ik naar binnen moest gaan, naar de diepten van mijn hart, om U daar te vinden. Maar, moeder, het lukt me niet om het hart binnen te gaan. Ik voel tijdens de meditatie dat mijn bewustzijn rondvliegt in een ondoordringbaar fort. Wat moet ik doen om te slagen in wat u mij hebt verteld?

Dit gebeurt omdat je probeert binnen te dringen met een oppervlakkig bewustzijn dat geen contact heeft met de innerlijke zijnstoestanden. Je moet uit dit externe bewustzijn stappen en doordringen in een subtieler bewustzijn; dan zal het fort niet langer ondoordringbaar zijn.

22 december 1965

*

Lieve Moeder,

Wat moeten we doen om de Waarheid te dienen? Moeten we die eerst allemaal beleven?

Om haar te dienen, moet je haar beleven.

Om haar te beleven, moet je haar noodzakelijkerwijs dienen.

En voor beide moet je het oprecht en volhardend willen.

5 januari 1966

*

Lieve Moeder,

Bij de meesten van ons hier bestaat de neiging om ons leven en onze plannen te leiden volgens de gebruiken van de maatschappij. Wij zeggen: "We moeten ook rekening houden met de mening van mensen van buitenaf. Omdat we in een maatschappij leven, moeten we redelijk zijn en een leven leiden dat in overeenstemming is met dat van hen." Lieve Moeder, wat zegt U hiervan en hoe moeten wij ons opstellen tegenover de gebruiken en wetten van de maatschappij?

Als de meeste mensen hier zo denken en voelen, is dat een duidelijk bewijs dat de meesten helemaal niet klaar zijn voor het nieuwe leven, en zelfs niet klaar zijn om zich erop voor te bereiden. En eerlijk gezegd zouden ze er veel beter aan doen om terug te keren naar het gewone leven en het te ervaren, in

plaats van te profiteren van de uitzonderlijke levensomstandigheden die ze hier hebben, zonder dat ze het waard zijn om ervan te genieten.

12 januari 1966

*

Lieve Moeder,

Vroeger was u erg streng in het toestaan van mensen om in de Ashram te komen wonen. Nu is dat niet meer zo. Waarom?

Zolang de Ashram gereserveerd was voor degenen die yoga wilden beoefenen, was het vanzelfsprekend om streng te zijn.

Zodra de kinderen hier werden toegelaten, was het niet langer mogelijk om streng te zijn en veranderde de aard van het leven.

Nu is de Ashram een symbolische representatie geworden van het leven op aarde en kan alles er een plaats vinden, mits het de wil heeft om zich te ontwikkelen naar een goddelijker leven.

19 januari 1966

*

Lieve Moeder,

Ik vraag me af of ik yoga beoefen! Maar het antwoord is niet zeker. Kunt u mij vertellen waar ik ben en hoe ik verder kan komen op dit pad?

Juist omdat je op aarde leeft, doe je aan yoga, ook al weet je dat niet; en juist omdat je hier leeft, word je in je yoga zo goed mogelijk geholpen. Het enige wat je mist, is bewust zijn.

2 februari 1966

*

Lieve Moeder,

U zegt dat "juist omdat je op aarde leeft, doe je aan yoga" en u vertelde me ook dat "de Ashram gereserveerd was voor degenen die yoga wilden beoefenen"; en nogmaals, ik geloof dat u ergens hebt gezegd: "Niet iedereen hier is geschikt voor yoga." Dus...?

Arme jongen! Nu sta je perplex...

Nou, alle drie zijn waar, maar op verschillende niveaus, en om iets van het probleem te begrijpen, moet je het domein bereiken waar de drie elkaar aanvullen en verenigen.

9 februari 1966

*

Lieve Moeder,

Wanneer u zegt:

(1) "Doordat je op aarde leeft, "doe je aan yoga" — bedoelt u dan dat het de yoga is van de natuurlijke en onvermijdelijke voortgang van de evolutie?

(2) "De Ashram was gereserveerd voor degenen die "yoga wilden beoefenen" — dat wil zeggen, alleen voor degenen die "bewust oefenen"?

(3) "Niet iedereen hier is geschikt voor yoga" — dat wil zeggen, ze zijn niet in staat om het bewust te doen?

JA.

16 februari 1966

*

Lieve Moeder,

Hoe kun je je ontvankelijkheid vergroten?

Ontvankelijkheid is evenredig aan zelfgave.

2 maart 1966

*

Lieve Moeder,

Er was een tijd dat ik je vaak in mijn dromen zag en soms zag ik zelfs Sri Aurobindo ook. Maar ik heb al lang niet meer van dit geluk genoten. Waarom? Wat betekent het?

De beste manier om ons in je dromen te zien, is door je op ons te concentreren voordat je gaat slapen. Doe je dit nu zoals je vroeger deed? Dit is ook de manier om te voorkomen dat je tijdens je slaap naar ongewenste plaatsen gaat, want daar zul je ons zeker niet tegenkomen. Probeer het, en je zult het resultaat zien.

23 maart 1966

*

Lieve Moeder,

We zouden iets moeten proberen wat niemand ooit eerder heeft geprobeerd. Maar, moeder, is het niet zo dat we nu de neiging hebben om ons leven en onze activiteiten steeds meer te richten op de principes en gewoonten van het gewone leven? Dwalen we in dat geval niet af van het ware pad?

Je zit nog steeds in de oude sleur die spiritualiteit van het leven scheidt. Terwijl Sri Aurobindo heeft verklaard: "Al het leven is Yoga" en bevestigd dat je in het leven yoga moet beoefenen. Je lijkt dit vergeten te zijn.

30 maart 1966

*

Lieve Moeder,

Is deze immense vrijheid die ons gegeven is niet gevaarlijk voor degenen onder ons die nog niet wakker zijn, die nog onbewust zijn? Wat is de verklaring voor deze kans, dit geluk dat ons is geschonken?

Gevaar en risico maken deel uit van elke vooruitgang. Zonder zou er niets ooit sterven; en ze zijn ook onmisbaar om het karakter te vormen van degenen die vooruitgang willen boeken.

13 april 1966

*

Lieve Moeder,

Hoe moet ik me voorbereiden op de Darshan van 24 april?

Kijk aandachtig in jezelf om erachter te komen wat voor jou het belangrijkste is, het ding waarvan je het gevoel hebt dat je er niet zonder kunt.

Het is een interessante ontdekking.

19 april 1966

*

Lieve Moeder,

Waarom bestaat woede?

Ik neem aan dat je vraagt waar woede vandaan komt.

Woede is een heftige reactie van het leven op een schok die onaangenaam voor het leven is; en wanneer het woorden of gedachten betreft, reageert het denken op de invloed van het vitale en reageert ook heftig. Elke uiting van woede is een teken van een gebrek aan zelfbeheersing.

11 mei 1966

*

Lieve Moeder,

Twee dagen geleden was ik bij U in mijn droom en U sprak vrij lang met me. Ik herinner me niet het hele gesprek, maar de indruk die overblijft is dat U niet erg blij bent met de vragen die ik U elke woensdag stel. Is dat waar?

Dat je mij zag en hoorde, is een teken van vooruitgang, en daar ben ik blij mee. Maar het is waar dat ik u mentaal een beetje lui en onverschillig vind voor de gelegenheid die ik je elke week geef om mij een vraag te stellen. Je vragen zijn nogal alledaags en wekken niet de indruk dat je echt op zoek bent naar de geheimen van het leven en de wereld.

18 mei 1966

*

Lieve Moeder,

*Zijn mentale onverschilligheid en gebrek aan nieuwsgierigheid
een soort mentale inertie?*

Meestal zijn ze te wijten aan mentale inertie, tenzij men deze kalmte en onverschilligheid heeft bereikt door een zeer intense sadhana, die resulteert in een perfecte gelijkheid waarbij goed en slecht, aangenaam en onaangenaam niet langer bestaan. Maar in dat geval wordt mentale activiteit vervangen door een intuïtieve activiteit van een veel hogere soort.

25 mei 1966

*

Lieve Moeder,

Hoe kom je uit deze mentale luiheid en inertie?

Door het te willen, met volharding en koppigheid. Door elke dag een mentale oefening te doen van lezen, organiseren en ontwikkelen.

Dit zou in de loop van de dag moeten worden afgewisseld met oefeningen van mentale stilte en concentratie.

1 juni 1966

*

Lieve Moeder,

*Zijn de aanwezigheid en interventie van de Amerikanen in
Vietnam gerechtvaardigd?*

Vanuit welk oogpunt stel je deze vraag?

Als het vanuit politiek oogpunt is, dan is politiek doordrenkt van leugens, en daar ben ik niet in geïnteresseerd.

Als het vanuit moreel oogpunt is, dan is moraliteit een schild waarmee gewone mensen zich beschermen tegen de Waarheid.

Als het vanuit spiritueel oogpunt is, dan is alleen de Goddelijke Wil gerechtvaardigd, en dat is Dat wat mensen in al hun daden verdraaien en misvormen.

6 juli 1966

*

Lieve Moeder,

*Ik had mijn laatste vraag gesteld vanuit spiritueel oogpunt en uit
Uw antwoord concludeer ik dat de Amerikaanse actie helemaal niet te
rechtvaardigen is. Maar, Moeder, loopt de wereld niet het gevaar door
de Communisten te worden opgeslokt en is dat niet de reden waarom
de Amerikanen en hun bondgenoten betrokken bij het beschermen van
de vrijheid van de mens? Is dat de Goddelijke Wil?*

De mening die u verkondigt, is de mening van de Amerikanen en van een groot aantal mensen die net zo denken als zij. Maar de communisten en al diegenen die in het communistische ideaal geloven, hebben de tegenovergestelde mening, om nog maar te zwijgen van de vele en uiteenlopende meningen over sociale en politieke onderwerpen. Dit zijn allemaal slechts MENINGEN en hebben geen enkele waarde vanuit Goddelijk oogpunt – de God die geen mening heeft, maar een totaalbeeld van alles als geheel en van het te bereiken doel, dat het enige is dat ertoe doet.

Al het *mentale* is noodzakelijkerwijs een mening en drukt slechts een oneindig klein deel van de Waarheid uit.

13 juli 1966

*

Lieve Moeder,

Sommigen zeggen dat U hebt gezegd: "Van de 1500 mensen die hier zijn, zijn er slechts zo'n 250 die de yoga van Sri Aurobindo begrijpen, slechts 45 die het beoefenen, vijf die in staat zijn tot realisatie en slechts één die kan worden getransformeerd." Wat is de waarheid?

Ik heb misschien iets dergelijks gezegd. Maar de nauwkeurigheid van de aantallen is zeker fantasierijk.

Het is waar dat het aantal mensen dat yoga serieus neemt niet aanzienlijk is...

Maar de Goddelijke Genade is oneindig!

20 juli 1966

*

Lieve Moeder,

Ik vind het zeer schandelijk van onze kant om de Goddelijke Genade te verspillen, om misbruik te maken van dit unieke voorrecht dat ons is verleend ons hier. Maar, Moeder, waarom doen we dit? Want ieder van ons heeft zeker – minstens één keer in zijn leven, op een gezegend moment – de oneindige Pracht gevoeld en ervan genoten, die binnen ons bereik ligt en op ons wacht. Toch zijn er zo weinigen onder ons die yoga serieus nemen. Waarom?

Het is simpelweg *onbewustheid*, onbedwingbare TAMAS.

27 juli 1966

*

(Over een uitnodiging aan de begeleider om een cursus praktijkstudie in Calcutta te volgen)

Wie *oprecht wil* leren, heeft hier alle mogelijkheden om dat te doen. Het enige dat men buiten heeft, maar hier niet, is de morele dwang van een externe discipline.

Hier is men vrij en de enige dwang is die welke men *zichzelf* oplegt wanneer men OPRECHT is.

Nu is het aan jou om te beslissen.

3 augustus 1966

*

Lieve Moeder,

Ik was erg blij met uw antwoord en ik heb besloten niet te gaan. Ik betwijfelde in ieder geval of u dit voorstel zou goedkeuren, maar toch had ik de volgende redenen toen ik u vroeg of ik de uitnodiging kon aannemen. (Hier staan de redenen opgesomd.)

Uit je brief maak ik op dat je echt een grote wens hebt om de uitnodiging te aannemen... Ik wil je deze ervaring dus niet ontnemen en ik zeg je: "Je mag gaan."

Deze beslissing is definitief.

4 augustus 1966

*

Lieve Moeder,

Mag ik foto's van Sri Aurobindo en U, met Uw zegen, om bij me te houden als ik ver van Pondicherry ben?

Wil je echt gaan?

22 augustus 1966

*

Lieve Moeder,

Een laatste opmerking over deze beroemde affaire met de uitnodiging die overal tot veel misverstanden heeft geleid.

Moeder, ik begrijp U niet! Op een keer zegt U tegen mij: "U mag gaan. Deze beslissing is definitief"; later, als ik bij U kom, bevestigt U het nogmaals en stuurt U mij weg met de verzekering dat U altijd bij me zult zijn, dat ik zonder angst kan gaan, dat het me goed zal doen, enz., ondanks mijn aandringen dat ik geen zin meer heb om te gaan na het ontvangen van Uw eerste brief.

Natuurlijk ga ik daarna alle nodige regelingen treffen. X regelt mijn vertrek. Maar later antwoordt je X dat je me toestemming hebt gegeven, omdat je van mij hebt gehoord dat hij het goedvindt dat ik daarheen ga. Vreemd!

Eerlijk gezegd begrijp ik hier helemaal niets van, behalve dat jij niet enthousiast bent over mijn vertrek. Maar waarom al deze complicaties? Ik weet niet wat X van me vindt, maar het is waar dat ik hem in een heel ingewikkelde situatie heb gebracht en daar heb ik spijt van.

*Moeder, na je laatste vraag heb ik geen zin meer om te gaan. IK
GA NIET. Dit is mijn definitieve besluit. Dit beroemde hoofdstuk is
afgesloten.*

Heel goed. En alles wat ik deed, was juist om je tot dit besluit te brengen!
23 augustus 1966

*

*Lieve Moeder,
India wordt verondersteld de Goeroe van de wereld te zijn om
het spirituele leven op aarde te vestigen. Maar, Moeder, om deze hoge
positie te bekleden, moet ze politiek, moreel en fysiek waardig zijn,
nietwaar?*

Zonder enige twijfel — en op dit moment is er nog veel te doen!
7 september 1966

*

*Lieve Moeder,
Waarom deze chaotische toestand in onze huidige regering? Is
het een teken van een verandering ten goede, voor de heerschappij
van de Waarheid?*

Het is de druk van de kracht van de Waarheid op de hele aarde die overal
wanorde, verwarring en onwaarheid veroorzaakt, in een weigering om te
worden getransformeerd.

De overwinning van de Waarheid is zeker, maar het is moeilijk te
zeggen wanneer en hoe die zal plaatsvinden.

14 september 1966

*

*Lieve Moeder,
Hoe kan iemand yogadisciplines beoefenen zonder in God of
het Goddelijke te geloven?⁷⁷*

Waarom? Het is heel gemakkelijk. Omdat dit slechts woorden zijn. Wanneer
iemand beoefent zonder in God of het Goddelijke te geloven, beoefent men
om enige perfectie te bereiken, om vooruitgang te boeken, om allerlei
redenen.

Zijn er veel mensen — ik heb het niet over degenen die een religie
hebben: ze leren een catechismus als ze jong zijn en dat zegt niet veel; maar
van de mensen zoals ze zijn — zijn er veel die in het Goddelijke geloven?
Niet in Europa in ieder geval. Maar zelfs hier zijn er nogal wat die van oudsher

⁷⁷ De Moeder beantwoordde deze vraag mondeling; ze sprak met iemand anders dan de kapitein.

een "familiegod" hebben, maar het deert hen helemaal niet om hun godheid mee te nemen en in de Ganges te gooien als ze niet tevreden zijn! Het gebeurt wel — ik ken mensen die dat deden. Ze hadden een familie Kali in huis, ze namen haar daadwerkelijk mee en gooiden haar in de Ganges omdat ze niet tevreden met haar waren. Als je in het Goddelijke gelooft, kun je zulke dingen niet doen.

Ik weet het niet — geloven in het Goddelijke? Je verlangt naar een zekere perfectie, misschien zelfs om jezelf te overstijgen, om iets hogers te bereiken dan wat je bent; Als je filantroop bent, verlang je ernaar dat de mensheid beter wordt, of minder ongelukkig, minder ellendig; allerlei van dat soort dingen. Je kunt daarvoor yoga beoefenen, maar dat is geen geloven. Geloven is het vertrouwen hebben dat er geen wereld kan zijn zonder het Goddelijke, dat het bestaan van de wereld het bestaan van het Goddelijke bewijst. En niet zomaar een "geloof", niet iets wat je hebt bedacht of geleerd, niets van dat alles: geloof. Een geloof dat een levende kennis is, geen verworven kennis, dat het bestaan van de wereld voldoende is om het Goddelijke te bewijzen. Zonder het Goddelijke, geen wereld. En dit is zo voor de hand liggend, zie je, dat je de indruk krijgt dat om anders te denken, je een beetje dom moet zijn. En het "Goddelijke" niet in de zin van "doeleinde" of "doel" of "einde", niet dat soort dingen: de wereld zoals die is, bewijst het Goddelijke. Omdat het het Goddelijke is onder een bepaald aspect — een nogal vervormd aspect, maar toch...

Voor mij is het zelfs sterker dan dat. Ik kijk naar een roos, een ding dat zo'n concentratie van spontane schoonheid bevat — niet door de mens gemaakt: spontaan, bloeiend; je hoeft alleen maar te zien om er zeker van te zijn dat er een Goddelijke is. Het is een zekerheid. Men kan niet... het is onmogelijk om niet te geloven. Het is net als die mensen (dit is fantastisch!), die mensen die de Natuur bestuderen, haar echt grondig bestuderen, hoe alles functioneert, tot stand komt en bestaat — hoe kan men oprecht, met aandacht en zorg, bestuderen zonder er absoluut van overtuigd te zijn dat het Goddelijke er is? Wij noemen het het Goddelijke — het Goddelijke is nietig! (*Moeder lacht.*) Voor mij is het bestaan een onweerlegbaar bewijs dat er is... dat er niets is dan Dat — iets dat we niet kunnen benoemen, niet kunnen definiëren, niet kunnen beschrijven, maar iets dat we kunnen voelen en steeds meer kunnen worden. Iets dat perfecter is dan alle volmaaktheden, mooier dan alle schoonheden, wonderbaarlijker dan alle wonderen, zodat zelfs de totaliteit van alles wat bestaat het niet kan uitdrukken. En er is niets dan Dat. En het is geen iets dat in het niets zweeft: er is niets dan Dat.

8 oktober 1966

*

Lieve Moeder,

Hoe kunnen we weten dat onze daden, onze gedachten en onze aspiraties niet besmet zijn met een levenslustig verlangen, ook al lijken ze misschien juist voor ons gezond verstand?

Het is een kwestie van *innerlijke oprechtheid*. Gezond verstand oordeelt niet, omdat het een mentale functie van een nogal lagere orde is.

Bovendien is er een heel eenvoudige manier om te weten. Je hoeft je alleen maar voor te stellen dat wat je wilt doen niet zal gebeuren, en als deze verbeelding ook maar het minste ongemak veroorzaakt, kun je zeker zijn van de aanwezigheid van verlangen.

12 oktober 1966

*

Lieve Moeder,

In deze integrale yoga van Sri Aurobindo heeft werk een belangrijke plaats, toch? Als dat zo is, welke plaats heeft meditatie dan?

Werk gaat niet 24 uur per dag door.

Er is ruimte voor vele andere activiteiten die hun doel hebben in een integrale Yoga.

26 oktober 1966

*

Lieve Moeder,

In het verhaal dat u schreef, "De Deugden", beschrijft u verschillende deugden. Welke is het meest noodzakelijk?

OPRECHTHEID.

2 november 1966

*

Lieve Moeder,

Al enkele jaren horen we dat de Ashram in een erbarmelijke financiële situatie verkeert, en van tijd tot tijd zien we dit duidelijk voor onszelf. Maar, Moeder, we zien ook buitensporige uitgaven door bepaalde personen en bepaalde afdelingen. Bovendien zijn deze uitgaven alleen mogelijk dankzij Uw vrijgevigheid. Hoe kan men dan zeggen dat de Ashram in een financiële crisis verkeert?

Maar misschien is het juist omdat bepaalde personen en bepaalde afdelingen buitensporig veel geld uitgeven dat er een financiële crisis is!...

Verder is alles goed.

30 november 1966

*

Lieve Moeder,

Uw antwoord verklaart niets, want bent U het niet die deze uitgaven beveelt?

Niet altijd.

U geeft tenminste Uw toestemming.

Soms.

*

Wanneer men gaat zitten om te mediteren, kan men er soms in slagen mentale stilte te bereiken. Maar hoe kan men dit als een constante ervaring vastleggen? Want zodra men zich in activiteit stort, begint de mentale verstoring weer!

Men kan een rustig denken hebben zonder in een volledige staat van stilte te zijn; men kan een activiteit uitvoeren zonder gestoord te worden. Het ideaal is om te kunnen handelen zonder uit de mentale rust te komen.

Men kan alles doen terwijl men het denken rustig houdt, en wat men doet, wordt beter gedaan.

*

Moet men, om zelfbeheersing te bereiken, de methode van "het verruimen van het bewustzijn" volgen?

Het verruimen van het bewustzijn is noodzakelijk voor iedereen die een vrij en intelligent leven wil leiden, zelfs zonder dat er sprake is van yoga of aspiratie naar het Goddelijke Leven.

7 december 1966

*

Lieve Moeder,

Toen ik hoorde dat X tijdens het uitje in een meer bij Gingee was verdrongen, kon ik het niet geloven en was ik ook niet geschokt door dit nieuws. De enige vraag die in me opkwam, was: Hoe is dit mogelijk! Moeder wist dat we in Gingee waren, dus haar bescherming was bij ons. Hoe is dit dan mogelijk?

De bescherming gaat over de groep – en als de actie van de groep gecoördineerd en gedisciplineerd is, treedt de bescherming op. Maar wanneer een individu onafhankelijk handelt, treedt de bescherming alleen op in de mate van zijn geloof.

14 december 1966

*

Lieve Moeder,

In de Darshan-boodschap van 24 november spreekt Sri Aurobindo over de invloed van de Goddelijke Passie en de Goddelijke Genade.⁷⁸ Maar wat is het verschil tussen de twee?

Het mededogen streeft ernaar het lijden van iedereen te verlichten, of ze het nu verdienen of niet.

De Genade erkent het recht op lijden niet en heft het op.

21 december 1966

*

Lieve Moeder,

Wat zijn de kwaliteiten die nodig zijn om "een waar kind van de Ashram" genoemd te worden?

Oprechtheid, moed, discipline, uithoudingsvermogen, absoluut geloof in het Goddelijke werk en onwankelbaar vertrouwen in de Goddelijke Genade. Dit alles moet gepaard gaan met een aanhoudende, vurige, volhardende aspiratie en een grenzeloos geduld.

Gelukkig nieuwjaar

28 december 1966

*

Lieve Moeder,

Er wordt gezegd dat niets in ons is, alles komt van buiten. Elders wordt ook gezegd dat onze visie op de buitenwereld (de wereld om ons heen) de weerspiegeling is van ons innerlijk wezen. Kunt u deze twee zinnen een beetje uitleggen?

Om deze schijnbare tegenstrijdigheden te begrijpen, moet men opstijgen tot het intellectuele niveau waarop alle tegengestelde ideeën tegen elkaar kunnen worden geplaatst en samengevoegd tot een allesomvattende synthese.

*

U schreef me ooit dat "anderen een spiegel zijn die het beeld van wie u bent weerspiegelt." Kunt u mij dit een beetje uitleggen?

De dingen die je het meest shockeren in anderen, zijn die waar je zelf tegen vecht of die je in jezelf probeert te onderdrukken. Dit wetende, leert je geduld te hebben.

1 februari 1967

⁷⁸ "Er zijn deze drie krachten: (1) De Kosmische Wet, van Karma of wat dan ook; (2) het Goddelijk Mededogen dat inwerkt op zoveel mogelijk mensen als het door de netten van de Wet kan bereiken en hun een kans geeft; (3) de Goddelijke Genade die onberekenbaarder, maar ook onweerstaanbaarder werkt dan de anderen." — *Letters on Yoga*, SABCL, Vol. 23, p. 609.

*

Lieve Moeder,

Op de kaarten die U naar mensen stuurt op hun verjaardag, schrijft U vaak simpelweg: "Bonne fete aan X, met mijn zegen." Maar soms schrijft U ook andere dingen, zoals: "Moge hij geboren worden in het ware leven" of "Voor een jaar van grote vooruitgang", enz. Waar hangen al deze variaties van af?

Van de toestand van degene aan wie ik de kaart schrijf en van zijn bewustzijnstoestand, die varieert afhankelijk van het moment en het jaar.

8 februari 1967

*

Lieve Moeder,

De gewone man laat zich in het leven vaak leiden door zijn geweten, nietwaar? Dus wat gebeurt er met iemand die geen geweten heeft, die het verloren heeft door het te vaak te negeren?

Wat gewoonlijk "geweten" wordt genoemd, is een mentale formatie gebaseerd op het idee van goed en kwaad, een morele entiteit of liever een element van goede wil dat probeert het individu op wat algemeen bekend staat als het rechte pad te houden.

Dit element fungeert als een verdediging tegen de vijandige krachten die zich gemakkelijk meester kunnen maken van iemand die het advies van zijn geweten heeft genegeerd.

Maar dit alles is een mentale benadering van de Waarheid. Het is niet de Waarheid zelf.

15 februari 1967

*

Lieve Moeder,

Waarom voelt men, telkens wanneer men aan U denkt, een behoefte aan fysieke nabijheid? Wat is de waarde van dit fysieke contact?

(1) Wanneer men zich bewuster is van het fysieke dan van het vitale en mentale, lijkt de fysieke relatie echter en tastbaarder.

(2) Voor degenen die serieus met yoga in het lichaam zijn begonnen, is de fysieke relatie natuurlijk een krachtig hulpmiddel.

Ik vraag de eerste om zich in te spannen om niet alleen een psychische relatie op te bouwen (die er altijd is, zelfs als ze zich er niet van bewust zijn), maar ook een mentale en vitale relatie, waardoor de uiterlijke relatie minder onmisbaar wordt.

Ik probeer de anderen te leren hun fysieke bewustzijn te verruimen, zodat ze zelfs op afstand van mijn fysieke aanwezigheid kunnen profiteren.

22 maart 1967

*

Lieve Moeder,

Als je hier weggaat, voel je een soort leegte vanbinnen. Zelfs als je alle fysieke gemakken hebt, ontbreekt er nog steeds iets. Je voelt je niet erg vreugdevol. Je wilt zo snel mogelijk terugkomen. Kunt u mij de reden voor dit gevoel uitleggen? Waarom voelt men zich niet eens vrij?

Misschien komt het doordat je een ziel hebt.

12 april 1967

*

Lieve Moeder,

Wat bedoelt u met uw laatste antwoord? Heeft niet iedereen een ziel?

Niet iedereen is zich bewust van zijn ziel en er zijn maar weinigen die zich door hun ziel laten leiden.

19 april 1967

*

Lieve moeder,

Normaal gesproken voel ik me best tevreden met het leven zoals het is — de tijd gaat snel. Maar er zijn periodes dat ik het gevoel heb dat ik niet veel vooruitgang boek. Ik zit nog steeds vast in de sleur van oude, bekrompen gewoontes die me niet vrij laten.

Het karakter kan veranderen en móét veranderen, maar het is een lang en nauwgezet werk dat aanhoudende inspanning en grote oprechtheid vereist.

26 april 1967

*

Lieve Moeder,

Mensen zeggen veel over 4 mei⁷⁹ — soms word jij ook geciteerd. Maar ondanks dit alles heb ik de betekenis ervan nog niet helemaal begrepen.

Is het noodzakelijk dat het betekenis heeft?

Sri Aurobindo kondigde aan dat er vanaf die datum iets zou gebeuren.⁸⁰ En dat gebeurde ook.

⁷⁹ De numerieke reeks van deze datum is 4.5.6.

⁸⁰ Sri Aurobindo schreef: "1.2.34. Het wordt verondersteld altijd een jaar van manifestatie te zijn. 2.3.45 is het jaar van kracht — wanneer het gemanifesteerde zijn volle kracht krijgt. 4.5.67 is het jaar van volledige realisatie." (Brief van 2 februari 1934)

Dat is alles wat nodig is.

21 juni 1967

*

Lieve Moeder,

*Men zegt dat de vibraties van het wezen zich ontwikkelen van het ene leven naar het andere, rijker worden en de psychepersoonlijkheid vormen achter de oppervlakkige persoonlijkheid. Maar hoe blijft de paragnost, gebukt onder deze trillingen en herinneringen, dan vrij?*⁸¹

Maar waarom zegt hij "gebukt"?

Nee, de psyche *decanteert* – dat is precies wat er gebeurt. De psyche bewaart de dingen niet in hun totaliteit – het decanteert, het decanteert geleidelijk de vibraties.

Het psychische geheugen is een gedecanteerde herinnering aan gebeurtenissen. Bijvoorbeeld, in vorige levens zijn er momenten geweest waarop de psyche om de een of andere reden aanwezig was en deelnam; in dat geval bewaart het de herinnering aan de omstandigheid. Maar de herinnering die het bewaart, is die van het *psychische leven* van dat moment; dus zelfs als het de herinnering aan het beeld bewaart, is het een vereenvoudigd beeld zoals het wordt vertaald in het psychische bewustzijn en volgens de psychische vibratie van alle aanwezige mensen.

Hij zou zo'n vraag niet stellen als hij ooit een psychisch geheugen had gehad, want als je er een hebt, is het volkomen duidelijk.

Voordat ik deze dingen wist, had ik psychische herinneringen en die troffen me altijd door hun bijzondere karakter. Het was alsof je, je kunt niet precies zeggen een emotie, een bepaalde emotionele trilling van een omstandigheid had; en dat is wat vaststaat, wat overblijft, wat blijft. En zo heb je een perceptie — een beetje vaag, een beetje wazig — van de mensen die erbij waren, van de omstandigheden, van de gebeurtenissen, en dat vormt een psychische herinnering; het zijn zelden de gebeurtenissen die mentaal worden beschouwd als de meest memorabele of belangrijkste in een leven, maar de momenten waarop de psyche heeft deelgenomen — bewust deelgenomen — aan de gebeurtenis. En dat is wat overblijft.

15 juli 1967

*

Lieve Moeder,

U bent altijd en op elk moment bij ons, alleen zijn we ons er niet van bewust. Alleen gevaar doet ons Uw Aanwezigheid herinneren, zodat we Uw bescherming kunnen hebben. Maar laatst, tijdens een lange reis, voelden we de aanwezigheid van iemand anders dan

⁸¹ De Moeder beantwoordde deze vraag mondeling; ze sprak met iemand anders dan de kapitein.

onzelf in de auto, en die was heel sterk, ook al waren we ons er niet van bewust van enig gevaar. Was er die dag een mogelijkheid van gevaar? Zo ja, waarom voelden we dat dan niet?

Ik was heel sterk en bewust bij je, omdat X me had geschreven dat de banden van de auto in slechte staat waren.

Je voelde het gevaar niet, omdat *ik niet wilde dat je het voelde.*

19 juli 1967

*

Lieve Moeder,

Waarom voelen mensen in de Ashram zelf de behoefte om kleine groepen en verenigingen te vormen: bijvoorbeeld de Wereldunie, de New Age Vereniging, enz.? Wat is hun doel?

Dat komt doordat mensen zich nog steeds inbeelden dat ze om iets nuttigs te doen, groepen moeten vormen.

Het is de karikatuur van organisatie.

20 september 1967

*

Lieve Moeder,

Straft het Goddelijke onrecht? Is het mogelijk dat Hij ooit iemand straft?

16 oktober 1967

16 oktober 1967 – 25 juli 1970

Na al die jaren heb ik het vergeten notitieboekje gevonden en antwoord ik:

Het Goddelijke ziet de dingen niet zoals mensen en heeft geen behoefte om te straffen of te belonen.

Alle daden dragen hun vruchten met hun gevolgen in zich.

Afhankelijk van de aard ervan brengt een handeling iemand dichterbij het Goddelijke of brengt hem er verder van af — en dat is het allerhoogste gevolg.

25 juli 1970

*

Lieve Moeder,

Laatst had ik een discussie met X over Sri Aurobindo's Handeling. Hij zei dat als er een verlicht persoon zoals Vivekananda was geweest, het werk beter gedaan had kunnen worden, maar dat Moeder Haar werk moet doen met de instrumenten die Ze tot haar beschikking heeft. Uiteindelijk vertelde hij me dat hij er geen mening over had. "Mijn taak," zei hij, "is schrijven." En hij vroeg me wat mijn "taak" was. Ik antwoordde dat ik niet wist wat mijn "taak" was — ik wist

alleen dat ik me op mezelf moest concentreren om mezelf steeds verder te perfectioneren. Klopte dat? Moeder, wat is eigenlijk mijn "taak"?

De belangrijkste bezigheid is ongetwijfeld jezelf ontwikkelen en perfectioneren, maar dat kan heel goed, en zelfs beter, terwijl je werkt. Het is aan jou om te weten welk werk je het meest interesseert, het werk dat voor jou de weg naar perfectie opent. Het kan iets ogenschijnlijk heel bescheiden zijn; het is niet het schijnbare belang van een werk dat het zijn werkelijke waarde voor yoga geeft.

5 augustus 1970

*

Lieve moeder,

Ik heb veel gelezen en gehoord over vorige en toekomstige levens, maar ik ben er sterk van overtuigd dat we juist in dit leven onze hoogste aspiraties moeten verwezenlijken, alsof dit de laatste kans is die ons gegeven wordt. Voor mij zijn toespelingen op andere levens eerder ongrijpbaar en academisch dan een hulp en een hoop. Het is niet dat ik niet in reïncarnatie geloof, maar dit idee komt heel vaak in mijn gedachten terug. Moeder, is dit een bekrompenheid van mijn kant, of niet?

Kennis van vorige levens is interessant voor het begrijpen van iemands aard en het beheersen van iemands onvolkomenheden. Maar om eerlijk te zijn, het is niet van het grootste belang, en het is veel belangrijker om je te concentreren op de toekomst, op het te verwerven bewustzijn en op de ontwikkeling van de natuur, die bijna onbegrensd is voor wie weet hoe dat te doen.

We bevinden ons op een bijzonder gunstig moment in het universele bestaan, een moment waarop op aarde alles wordt voorbereid op een nieuwe schepping, of liever, op een nieuwe manifestatie in de eeuwige schepping.

7 november 1970

*

Lieve Moeder,

Als U fysiek getroffen bent, voel ik me altijd erg verdrietig. Ik zeg tegen mezelf dat het geen gewone ziekte is, dat het een ervaring is die leidt tot fysieke transformatie. Maar als ik aan Uw lijdende lichaam denk, word ik verdrietig. En maakt dit dan niet deel uit van het Offer van de Allerhoogste waarover Sri Aurobindo sprak? Zijn wij dit Offer waardig?

Lieve Moeder, hoe zouden we in tijden als deze moeten zijn? Wat is de beste houding van onze kant?

Het beste voor ieder is om zo oprecht mogelijk vooruitgang te boeken. De materiële moeilijkheden maken deel uit van het transformatieproces en moeten kalm worden aanvaard.

14 november 1970

*

Lieve Moeder,

Ik heb de indruk dat Uw Kracht reageert op de intensiteit van ons gebed. Maar mijn geval lijkt anders te zijn. Of ben ik me niet bewust van mijn gebeden? Of wordt alles voor mij gedaan, voor mijn bestwil, ondanks mijzelf?

Zo is het altijd voor iedereen. Het verschil zit in ieders bewustzijnstoestand. Sommigen zijn zich volledig bewust van wat voor hen gedaan wordt. Degenen die zich inspannen, worden zich bewust van het antwoord dat ze ontvangen, en er zijn er wier aspiratie sterk genoeg en oprecht genoeg is om zich voortdurend bewust te zijn van de hulp die hen wordt geboden.

28 november 1970

Serie Elf

Serie Elf

Brieven aan een Sadhak

Aan een sadhak van de Sri Aurobindo Ashram.

Hoe kan mijn inspanning om het Goddelijke te dienen volmaakter worden?

Door Hem steeds meer in elk deel van je wezen te willen – integraal.

11 oktober 1966

*

In 1958 zei de Moeder: "Als de dingen met deze snelheid blijven vorderen, lijkt het meer dan mogelijk, bijna vanzelfsprekend, dat wat Sri Aurobindo in een brief schreef een profetische aankondiging is: Het supramentale bewustzijn zal in 1967 een fase van machtsrealisatie ingaan."⁸²

Zijn de dingen met de vereiste snelheid gevorderd?

Ja.

2 januari 1967

*

Mag ik proberen mijn nachten bewust te maken? Ik bid om leiding.

1) Een korte concentratie voor het slapengaan, met de wens om de activiteiten van de nacht te herinneren wanneer je wakker wordt.

2) Maak bij het ontwaken geen plotselinge hoofdbewegingen en blijf een paar minuten stil, geconcentreerd om te onthouden wat er tijdens je slaap is gebeurd.

3) Herhaal deze oefeningen elke dag totdat je resultaat begint te zien.

18 januari 1967

*

Is het psychische wezen in de mens de hele ziel, of bestaan zowel de ziel (in essentie als een goddelijke vonk in alle wezens) als het psychische wezen samen?

De ziel is de eeuwige essentie in het centrum van het psychische wezen. De ziel is in feite als een goddelijke vonk die vele zijnstoestanden aanneemt, van

⁸² *Vragen en Antwoorden 1957 – 1958, CWM, Vol. 9, p. 315.*

toenemende dichtheid, tot aan de meest materiële; ze bevindt zich in het lichaam, in de zonnevlecht, om zo te zeggen.⁸³ Deze zijnstoestanden nemen vorm aan en ontwikkelen zich, vorderen, worden geïndividualiseerd en geperfectioneerd in de loop van vele aardse levens en vormen het psychische wezen. Wanneer het psychische wezen volledig gevormd is, is het zich bewust van het bewustzijn van de ziel en manifesteert het dit perfect.

1 februari 1967

*

Zodra ik bepaalde mensen ontmoet of zie, ontstaan er bepaalde lagere en verkeerde vibraties in mij. Dit is een onveranderlijke gewoonte, ondanks het feit dat ik van deze reacties af wil. Wat moet ik doen?

De radicale methode is om elke mentale en vitale verbinding met deze mensen te verbreken; maar totdat je weet hoe je dit moet doen, moet je het effect dat door hun invloed wordt veroorzaakt, voortdurend uit je bewustzijn bannen.

18 februari 1967

*

Je hebt gezegd: "Het Goddelijke is met je overeenkomstig je aspiraties. Dit betekent natuurlijk niet dat hij toegeeft aan de fantasieën van je uiterlijke natuur – ik spreek hier over de waarheid van je wezen. Bovendien vormt hij zich soms naar je uiterlijke aspiraties, en als je leeft zoals de toegewijden die zich afwisselen tussen periodes van vervreemding en omhelzing, van extase en wanhoop, zal ook het Goddelijke verder van je af of dichterbij zijn, afhankelijk van wat je gelooft. De houding is daarom erg belangrijk, zelfs de uiterlijke houding."

Wat is de betekenis van "uiterlijke aspiratie" en "uiterlijke houding"? Wat is de beste uiterlijke houding?

Tenzij men yoga beoefent in het fysieke wezen (uiterlijk wezen), blijft het onwetend – zelfs zijn aspiratie is onwetend en zijn goede wil eveneens; al zijn bewegingen zijn onwetend en vervormen en misvormen zo de Goddelijke Aanwezigheid.

Daarom is de yoga van de lichaamscellen onmisbaar.

25 februari 1967

*

⁸³ Met "zonnevlecht" bedoelt de Moeder de hartstreek (niet de navelstreek); dit blijkt uit uitspraken die ze elders heeft gedaan; zie bijvoorbeeld in Serie Dertien van dit deel, de laatste alinea van haar antwoord van 20 september 1969.

"De Dageraad die niet voorbijgaat"⁸⁴ – welke spirituele staat vertegenwoordigt deze wonderbaarlijke dageraad?

Eeuwige vernieuwing.

6 maart 1967

*

Zo begrijp ik de Purusha:

De Heer is de Allerhoogste Purusha, de Purushot tama.

De Atman is de universele Purusha.

De Jivatman is de individuele Purusha, en de fysieke Purusha, de vitale Purusha, de mentale Purusha en de geheime Purusha in het hart zijn projecties ervan.

De ziel is de Purusha die de evolutie binnengaat.

Klopt mijn begrip?

Dit is één manier om het te zeggen. Mentale definities zijn nooit meer dan benaderingen, zeg maar.

10 maart 1967

*

Mijn lichaam is erg zwak en vol bewusteloosheid en tamas. Hoe kan dit lichaam Uw goede instrument worden?

In het centrum van elke cel bevindt zich het Goddelijk Bewustzijn. Door aspiratie en herhaalde zelfgave moeten de cellen transparant worden gemaakt.

18 maart 1967

*

"Je bewust zijn van het bewustzijn van de ziel" — is dit hetzelfde als je verenigen met het Goddelijke?

Je bewust worden van het bewustzijn van de ziel is de zekerste en gemakkelijkste manier om je te verenigen met het Goddelijke.

25 maart 1967

*

U geeft ons alles wat we nodig hebben, maar mijn vermogen om te ontvangen is zeer beperkt, omdat het me veel tijd kost om zelfs het weinige dat ik kan ontvangen, te verwerken. Onbezorgd bid ik: Hoe kan de situatie verbeterd worden?

⁸⁴ De Moeder, *Gebeden en Meditaties*, 24 augustus 1914.

Deze moeilijkheid komt meestal voort uit een gebrek aan eenheid van het zijn. Bepaalde delen zijn weerbarstig en weigeren te ontvangen. Ze moeten beetje bij beetje opgevoed worden, net zoals men een kind opvoedt — en beetje bij beetje zal de situatie verbeteren.

7 april 1967

*

Kijkend naar de huidige toestand van de wereld, kunnen we zeggen dat het ergste al gebeurd is. We wachten op de dag dat de Heer de aarde in Zijn armen zal nemen en "de aarde zal worden veranderd". Komt die dag dichterbij?

Het zou heel goed kunnen dat dit nu gebeurt — maar het is niet op menselijke schaal.

Eén moment van de Heer betekent waarschijnlijk vele jaren voor ons!

12 april 1967

*

Hoewel er een zekere charme en poëzie schuilt in het feit dat er geen formele datum is voor de oprichting van onze Ashram, zou je vanuit een waarlijk occult standpunt kunnen zeggen dat de Ashram geboren werd met de komst van de Moeder?

De Ashram ontstond een paar jaar na mijn terugkeer uit Japan, in 1926.

17 april 1967

*

De Heer zei tegen U: "Op een dag zult U mijn hoofd zijn, maar richt Uw blik nu even naar de aarde."⁸⁵

Lieve Moeder, wat betekent "U zult mijn hoofd zijn"?

Het hoofd is het oorspronkelijke, ontvangende Bewustzijn.

22 april 1967

*

Wanneer ik dichterbij U wil zijn, zie ik dat ik mijn ego moet overwinnen. Maar wanneer ik denk aan het overwinnen van mijn ego, zie ik dat ik dichterbij U moet zijn. Hoe kan ik dit probleem oplossen?

De Genade is er om het op te lossen.

1 mei 1967

⁸⁵ De Moeder, *Gebeden en Meditaties*, 17 mei 1914.

*

Hoe kan ik Uw goede kind zijn?

Door jezelf te zijn, heel eenvoudig, heel eenvoudig.

5 mei 1967

*

Wanneer ik U geld of een ander voorwerp kan aanbieden, brengt mij dat grote vreugde, en wanneer een deel van mijn wezen zichzelf aan U aanbiedt, is de vreugde die ik voel nog groter. Maar ondanks deze ervaring is mijn hele wezen niet aan U aangeboden. Wat een domheid! Hoe kan ik dit veranderen?

We bestaan uit vele verschillende delen die verenigd moeten worden rond het psychische wezen, als we ons daarvan bewust zijn, of in ieder geval rond de centrale aspiratie. Als deze vereniging niet plaatsvindt, dragen we deze verdeeldheid in ons mee.

Om dit te doen, moet elke gedachte, elk gevoel, elke sensatie, elke impuls, elke reactie, zoals die zich manifesteert, in het bewustzijn worden gepresenteerd aan het centrale wezen of zijn aspiratie. Wat in overeenstemming is, wordt geaccepteerd; wat niet in overeenstemming is, wordt geweigerd, verworpen of getransformeerd.

Het is een langdurige onderneming die vele jaren kan duren – maar als het eenmaal is voltooid, is de eenwording bereikt en wordt het pad gemakkelijk en snel.

10 mei 1967

*

Hoe kan ik me ontdoen van de gewoonte om te voelen dat ik de materiële dingen bezit die mij toebehoren?

Als je volledig en totaal toebehoort aan het Goddelijke, dan behoort alles wat is aan jou, alles wat deel uitmaakt van je materiële wezen, behoort toe aan het Goddelijke.

16 mei 1967

*

Soms denk ik dat de Agni die U in mij hebt aangewakkerd, alles zal verbranden wat mij van U scheidt. Wat moet ik doen om bij te dragen aan de vervulling ervan?

Telkens wanneer je iets in jezelf ontdekt dat je ontkent of waartegen je je verzet, gooi het dan in de vlam van Agni, het vuur van aspiratie.

19 mei 1967

*

Is het mogelijk om mijn handen bewust te maken, zodat ze niets onvolmaakts, onjuists of verkeerd doen? Wat is de manier om dat te doen, Goddelijke Moeder?

Het is heel goed mogelijk door je te concentreren op je handen wanneer ze iets doen.

De handen van schilders, beeldhouwers, muzikanten (vooral pianisten) zijn doorgaans zeer bewust en altijd vaardig. Het is een kwestie van training.

29 mei 1967

*

Ik wil een moeilijkheid overwinnen: wanneer ik fouten of zwakheden in mezelf waarneem, probeert iets ze te rechtvaardigen of me ervan te weerhouden er aandacht aan te besteden.

Dit "iets" is de onoprechtheid van een onwetend zelfrespect dat nog niet heeft begrepen dat het nobeler en verhevener is om je fouten te erkennen om ze te corrigeren, dan ze te verbergen in de hoop dat ze niet worden opgemerkt.

Wat alle psychologische problemen betreft, is ook hier oprechtheid, een totale en compromisloze oprechtheid, de ware remedie.

1 juni 1967

*

Vertel me alstublieft hoe ik me kan ontdoen van het verleden, dat me zo zwaar klampt.

Het verleden loslaten is iets zo moeilijks dat het bijna onmogelijk lijkt.

Maar als je je volledig en zonder voorbehoud aan de toekomst geeft, en als dit geven voortdurend wordt vernieuwd, zal het verleden *vanzelf wegvallen* en je niet langer belasten.

14 juni 1967

*

Toen ik op een ochtend uw boek Gebeden en Meditaties las, wilde ik weten welke beweging er eerst komt, "in U leven" of "voor U leven".

Voordat het denkvermogen aan de slag kon gaan om het antwoord te vinden, was het antwoord dat spontaan bij me opkwam, was: "De twee toestanden zijn complementair aan elkaar."

Ja, de twee toestanden zijn complementair, maar dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat ze gelijktijdig zijn. Meestal komt "leven voor U" op de eerste plaats en als het wezen verenigd en oprecht is, volgt "leven in U" al snel.

Maar natuurlijk, wil de eerste volmaakt zijn, dan moet de tweede aanwezig zijn.

24 juni 1967

*

Uw handen zijn open om alles te geven, maar ik kan er slechts een klein deel van ontvangen omdat ik niet ontvankelijk genoeg ben.

Dit is het exacte beeld van de toestand van de wereld die lijdt omdat ze niet ontvankelijk is, terwijl ze in gelukzaligheid zou kunnen leven als ze zich zou openen voor de Goddelijke Liefde.

Maar er is een remedie:

Oprechte en constante aspiratie.

6 juli 1967

*

Ik ben gaan inzien dat zowel de persoonlijke inspanning van de sadhak als het resultaat ervan afhankelijk zijn van de Goddelijke Genade.

Hierover zou je humoristisch kunnen zeggen dat we allemaal goddelijk zijn, maar we zijn ons daar nauwelijks van bewust, en wat we "onszelf" noemen, is datgene in ons dat zich er niet van bewust is dat het goddelijk is.

13 juli 1967

*

Wie is trager om de heerschappij van het Goddelijke op aarde te vestigen – de mens of het Goddelijke Zelf?

Voor de mens lijkt het Goddelijke traag.

In de ogen van het Goddelijke is de mens inderdaad traag!

Maar misschien is de traagheid in deze twee gevallen niet hetzelfde.

20 juli 1967

*

Mag ik weten of het waar is dat een overledene na de dood vaak terugkeert in het kind van zijn dochter?

Eerst moet de overledene een dochter hebben om herboren te worden in haar kind.

Het is geen absolute regel – verre van dat – maar het komt vrij vaak voor in India, waar het geloof in frequente reïncarnaties nog steeds heel gewoon is.

30 juli 1967

*

Ik vroeg me af: "Hoe kan men het onuitsprekelijke uitdrukken?" Het antwoord kwam: "Door het te leven, door het te worden, door het te zijn." Wat zegt de Moeder?

Dat klopt.

7 augustus 1967

*

Eén ding ontgaat me: hoe kunt u tijd vinden om alles te doen wat u doet? Misschien bestaat fysieke tijd niet voor u!

Het lichaam kan de druk van de tijd verdragen omdat het weet en heel concreet voelt dat het niet zelf leeft en handelt, maar dat alleen de Allerhoogste Heer bestaat en dat Hij alleen leeft en handelt.

Dit is bovendien het geheim van alle volharding.

12 augustus 1967

*

Hier is een grappige zin van een anonieme auteur: "Godzijdank ben ik een atheïst."

De zin zou nog grappiger zijn geweest als hij had geschreven: "Godzijdank dat u mij tot atheïst hebt gemaakt."

22 augustus 1967

*

Voor zover ik begrijp, zei u dat de psychische wezens van de discipelen van de Ashram allemaal tot dezelfde familie behoren. Desondanks is er vaak een gebrek aan samenwerking tussen ons. Waarom is dat, Moeder?

Als ik dit zou zeggen (waarschijnlijk niet helemaal in deze woorden), zou het alleen kunnen verwijzen naar een universele familie die openstaat voor alle verschillen en zelfs alle afwijkingen.

Maar hoe dan ook, wederzijds onbegrip en gebrek aan samenwerking kunnen alleen voortkomen uit het uiterlijke, fysieke en vitale wezen, dat in dit leven wordt gevormd en nog niet onder de heerschappij en invloed van het paranormale staat. Zodra men verenigd is met zijn psychische vermogens, kunnen alle conflicten die voortkomen uit botsende kwade wilskracht niet langer bestaan.

24 augustus 1967

*

Hoe kan men schaduw gebruiken om het Licht te realiseren?

Schilders gebruiken schaduw om het licht naar voren te brengen.

Schaduw is het symbool van het onbewuste. Dit is waar mensen 's nachts rusten van de inspanning van de dag om bewust te worden. Wanneer het bewustzijn almachtig wordt, zal schaduw niet langer nodig zijn en verdwijnen.

4 september 1967

*

Er wordt gezegd dat er in de tantra's bepaalde methoden bestaan om de chakra's van onderaf te openen, terwijl in de integrale yoga de chakra's van bovenaf openen door de neerdaling van de Moeder's kracht.

Wat is het verschil tussen de resultaten van de opening van de chakra's in deze twee systemen?

In Sri Aurobindo's integrale yoga bestaan dergelijke rigide regels en onderscheidingen niet. Ieder volgt zijn eigen pad en heeft zijn eigen ervaringen. Niettemin heeft Sri Aurobindo vaak gezegd en geschreven dat zijn yoga begint waar de anderen ophouden.

Dit wil zeggen dat yoga gewoonlijk bestaat uit het ontwaken van het fysieke bewustzijn en het geleidelijk laten opstijgen naar het Goddelijke. Sri Aurobindo heeft daarentegen gezegd dat om zijn yoga te beoefenen, men het Goddelijke al moet hebben gevonden en met Hem verenigd moet zijn – dan daalt het bewustzijn door alle zijnstoestanden heen, tot aan de meest materiële, waarbij de Goddelijke Kracht met zich meeneemt, zodat de Kracht het hele wezen kan transformeren en uiteindelijk het fysieke lichaam kan vergoddelijken.

20 september 1967

*

In de radioboodschap verving u het woord "eenheid" door het woord "unie".⁸⁶ Mag ik weten, Lieve Moeder, waarom deze verandering is doorgevoerd?

Omdat de meeste mensen, wanneer ze het woord "eenheid" horen, *uniformiteit* begrijpen en niets verder van de waarheid is.

25 september 1967

*

⁸⁶ "O India, land van licht en spirituele kennis! Ontwaak voor uw ware missie in de wereld, wijs de weg naar eenheid en harmonie." — Boodschap voor de oprichting van All India Radio, Pondicherry, 23 september 1967. *Woorden van de Moeder* – I, CWM, Vol. 13, p. 367.

Komt spontaniteit spontaan of moet men een discipline volgen om het te verkrijgen?

Spontaniteit in gevoelens en handelen komt voort uit een permanent contact met het paranormale, dat orde in de gedachten brengt en automatisch de vitale impulsen controleert.

30 september 1967

*

U hebt mij geleerd hoe belangrijk het is om het goddelijk bewustzijn in het lichaam te ontwaken, en nu bid ik tot U om de aspiratie van mijn lichaam naar U te ontwaken.

De cellen van het lichaam dorsten naar het Goddelijk Bewustzijn en wanneer ze ermee in contact komen, wordt hun aspiratie zeer intens.

21 oktober 1967

*

Ik heb gehoord over de aspiratie om simpelweg te zijn wat U wilt.

Dat is de beste staat om snel vooruitgang te boeken op het pad.

26 oktober 1967

*

Twee extreem rijke mannen die beweren zeer religieus en deugdzaam te zijn, betalen niet wat ze volgens hun rekeningen verschuldigd zijn. Een van hen weigert er met mij over te praten en de ander zegt: "Vertrouw op God, je zult je geld niet verliezen."

Als de Moeder deze twee mannen eerlijk kon maken (zelfs tijdelijk, lang genoeg om deze zaak op te lossen)...

Er wordt gezegd dat Christus zieken genas en zelfs doden opwekte. Op een dag werd er een idioot naar hem toe gebracht om genezen te worden. Maar Christus sloop weg en zei dat het een onmogelijkheid is om een domme man intelligent te maken.

Een oneerlijke man eerlijk maken is een nog onmogelijker wonder.

8 november 1967

*

Wat is sneller voor transformatie: Goddelijke Liefde of Mahakali's kracht?

Kali's kracht is alleen nodig voor degenen die nog niet openstaan voor Goddelijke Liefde. Voor wie openstaat voor Goddelijke Liefde, is er niets meer

nodig.

11 november 1967

*

Door Uw Genade werkt mijn lichaam nu mee om van zijn luiheid af te komen. Dat zelfs het lichaam een eigen wil heeft, is een nieuwe ervaring voor mij.

Wanneer het lichaam bekeerd is, weet het hoe het moet samenwerken.

29 november 1967

*

Wat kwam er eerst in de manifestatie, de god of de Asura?

De oudste traditie zegt dat de eerste vier emanaties van de Mahashakti – Bewustzijn, Liefde, Waarheid en Leven – zich afsneden (zichzelf scheidden) van hun Opperste Oorsprong en werden Onbewustheid, Lijden, Valsheid en Dood.

Daarna volgde een tweede emanatie om de schade te herstellen. Zij zijn de Goden.

Natuurlijk is dit een manier van spreken die overeenkomt met een Realiteit die moeilijk in woorden te vatten is.

2 december 1967

*

Transformatie vereist een zeer hoge mate van aspiratie, overgave en ontvankelijkheid, nietwaar?

Transformatie vereist een totale en integrale toewijding. Maar is dat niet het streven van elke oprechte sadhak?

Totaal betekent verticaal in alle zijnstoestanden, van de meest materiële tot de meest subtiele.

Integraal betekent horizontaal in alle verschillende en vaak tegenstrijdige delen waaruit het uiterlijke wezen bestaat (fysiek, vitaal en mentaal).

4 december 1967

*

De geur van de bloemen die de Moeder geeft, is vaak iets buitengewoons.

Bloemen zijn zeer ontvankelijk en ze zijn gelukkig als ze bemind worden.

15 december 1967

*

*Ik ben het Goddelijke zo lang vergeten in dit leven en in vorige levens.
Maar een druppel van Uw Genade kan me in staat stellen om alle
verloren tijd in te halen.*

Wat het verleden ook mag zijn geweest, het is niet de tijd die nodig is om
contact te maken met het Goddelijke, maar oprechte aspiratie.

19 december 1967

*

*Kan iemands streven naar het Goddelijke de vereiste intensiteit en
oprechtheid hebben zonder de tranen en angst die in bijna alle oude
heiligenlegenden worden genoemd?*

Tranen en angst duiden op de aanwezigheid van een zwakke en nietige
natuur die nog steeds niet in staat is het Goddelijke in al zijn kracht en glorie
te ontvangen. Ze zijn niet alleen onnodig, ze zijn nutteloos en een obstakel
voor realisatie.

23 december 1967

*

*U legt iets in Uw woorden waardoor we de Waarheid kunnen zien die
woorden niet kunnen overbrengen. Wat is het dat Uw woorden
vergezelt?*

Bewustzijn.

27 december 1967

*

*Ik denk dat altijd, op elk moment, iemand U roept, en U antwoordt.
Verstoort dit niet Uw slaap of Uw rust?*

*Dag en nacht komen er honderden oproepen – maar het Bewustzijn is
altijd alert en antwoordt.*

Men wordt alleen materieel beperkt door tijd en ruimte.

3 januari 1968

*

*Hoe komt het dat hoe rijker men is (materieel), hoe oneerlijker men
gewoonlijk is?*

Dat komt doordat materiële rijkdom wordt beheerst door de tegenkrachten –
en omdat ze nog niet bekeerd zijn tot de Goddelijke Invloed, hoewel het werk
is begonnen.

Die overwinning zal deel uitmaken van de triomf van de Waarheid.

Rijkdom zou geen persoonlijk bezit moeten zijn en zou ter beschikking moeten staan van het Goddelijke voor het welzijn van allen.

4 januari 1968

*

Wanneer Moeder zegt dat rijkdom geen persoonlijk bezit mag zijn, begrijp ik dat wat er moet gebeuren eerder een verandering in psychologische houding is van degenen die geld bezitten dan een verandering in de eigendomswet.

Ongetwijfeld.

Alleen de psychologische verandering kan een oplossing zijn.

6 januari 1968

*

De discipelen van de Ashram hebben een zekere en gemakkelijke manier om hun geld ter beschikking te stellen aan het Goddelijke: ze bieden het aan de Moeder aan.

Maar hoe kunnen anderen dat doen? Kan men zeggen dat iedereen zich moet ontdoen van het gevoel van bezit en zijn geld moet uitgeven volgens het Goddelijke gebod in zichzelf, van tijd tot tijd?

Ik ben er zeker van dat als iemand voldoende gevorderd is op het pad om de kennis te ontvangen dat geld een onpersoonlijke kracht is en gebruikt moet worden voor de vooruitgang van de aarde, deze persoon innerlijk voldoende ontwikkeld zal zijn om de kennis te ontvangen over hoe het geld het beste gebruikt kan worden.

8 januari 1968

*

Eergisteren, toen ik mijn vaas voor u aan het klaarmaken was, zei ik tegen een bloem: "O, je gaat naar moeder!" en die glimlachte echt. Hetzelfde gebeurde opnieuw gisteren en vandaag.

Dat is inderdaad heel interessant. Was het een roos of een hibiscus?

27 januari 1968

*

Een hibiscus gaf me deze ervaring.

Ja, het is een zeer bewuste bloem – ik heb er veel bewijzen van gehad.

27 januari 1968

*

Is constante herinnering aan het Goddelijke het begin van eenwording?

Een begin van eenwording komt zelfs vóór constante herinnering. Wanneer de herinnering constant is, voelt men vaak een Aanwezigheid die zich aan de herinnering opdringt.

29 januari 1968

*

Toen u sprak over de "Transcendente Moeder" (en het bovenste bloembladje van de Transformatiebloem), zei u: "Het Transcendente is zowel één als twee (of duaal) tegelijk." Wat betekent dit?

Voorbij de schepping ligt de volmaakte Eenheid, maar potentieel bevat het dualiteit, aangezien de Mahashakti zich zal manifesteren voor de behoeften van de schepping.

5 februari 1968

*

Afgelopen maandag sprak u met mij over het Transcendente, dat zowel één als twee tegelijk is. Natuurlijk zal ik wachten tot het ware bewustzijn komt om deze kennis te hebben. Maar gisteren probeerde ik op te schrijven wat U had gezegd:

"Het denkvermogen denkt achtereenvolgens aan dingen. Maar daarbuiten en daarboven bestaat alles tegelijkertijd. Het Ene is zowel één als twee; het gemanifesteerde en het niet gemanifesteerde, alles bestaat tegelijkertijd. Wanneer Het wordt geobjectiveerd in de schepping, in de manifestatie, er is een opeenvolging: één, twee... Maar dit is slechts een manier van spreken. Er is geen opeenvolging, geen begin. Daarbuiten, in de volmaakte Eenheid, bestaat alles tegelijkertijd, gelijktijdig. Dit kan niet worden begrepen, het moet worden ervaren; men kan het ervaren." Corrigeer deze regels alstublieft.

Ze zijn correct.

9 februari 1968

*

Wat is het verschil tussen een emanatie en een formatie?

Deze woorden zijn niet van toepassing op de fysieke wereld zoals die nu is.

De uitleg is slechts een benadering. Toch kan men zeggen dat de emanatie bestaat uit de substantie van de emanator zelf, terwijl de formatie bestaat uit een substantie buiten de formator.

Om een vergelijking te maken, zou men kunnen zeggen dat de emanatie is als een kind gemaakt van de substantie van zijn moeder en dat

de formatie is als een levend standbeeld gemaakt van een materiaal buiten de beeldhouwer.

Maar dit is natuurlijk slechts een zeer benaderende uitleg.

11 maart 1968

*

Het pad is lang, heel lang, bijna eindeloos.

Het is waar dat het pad heel lang is, maar voor wie het *oprecht* volgt, is het *werkelijk heel interessant*, en bij elke stap wordt men beloond voor de moeite.

16 maart 1968

*

Het lijkt mij dat het land Auroville zelf verlangt. Is dat waar, Lieve Moeder?

Ja, het land zelf heeft een bewustzijn, ook al is dit bewustzijn niet geïntellectualiseerd en kan het zich niet uiten.

21 maart 1968

*

Vandaag hebt U mij de fundamentele onverenigbaarheid tussen de menselijke wet en de Waarheid laten zien. Maar dit is een probleem waar ik heel vaak mee geconfronteerd word.

Politiek en zogenaamde rechtvaardigheid zijn in de mensheid nog steeds wat het meest dicht bij de Waarheid staat. Maar ook hun beurt tot bekering zal komen, misschien eerder dan we denken.

28 maart 1968

*

Kan men zeggen dat alle verspilling een verspilling van bewustzijn weerspiegelt?

Verkwisting van welke aard dan ook is het resultaat van onbewustheid.

Bewustzijn in zijn zuiverheid is perfect en onfeilbaar.

2 april 1968

*

De Upanishad zegt dat men tijdens de slaap het zuivere Zijn bereikt. Geldt dit alleen voor de yogi of voor iedereen?

In theorie geldt het voor iedereen. Maar de overgrote meerderheid van de mensen raakt bewusteloos, en als er contact is met het zuivere Zijn, is dat

volkomen onbewust. Slechts weinigen zijn zich bewust van deze relatie. Het is meestal het resultaat van Yoga.

8 april 1968

*

(Over bewusteloosheid tijdens de slaap)

Tijdens de slaap worden de innerlijke wezens bewust actief. Wanneer iemand wakker wordt, is het het wakkere wezen dat zich niet bewust is van de activiteiten van de nacht.

16 april 1968

*

In het citaat dat voor morgen⁸⁷ is gekozen, spreekt Sri Aurobindo over "de Waarheid die op ons wil neerdalen" en "al in ons aanwezig is". Kunt u deze paradox uitleggen, die, zoals ik voel, slechts schijnbaar is?

Het is geen paradox.

Het is hetzelfde fenomeen als voor het Goddelijke dat zich in het centrum van ons wezen bevindt, enz. en tegelijkertijd boven de schepping staat, het Goddelijke naar wie de hele schepping zich beweegt, maar dat ze nooit zou kunnen bereiken als ze hem niet in zich zou dragen.

Men moet voorbijgaan aan de begrippen ruimte en materie om te kunnen begrijpen.

23 april 1968

*

Toen ik er vanochtend aan dacht om U te schrijven over de nacht van banden en gehechtheden die mij de afgelopen drie weken omhuld hebben, voelde ik dat al deze dingen er eigenlijk al heel lang waren en dat Uw Genade ze nu onder mijn aandacht heeft gebracht, zodat ik de volgende stap kan zetten.

Moeder, de nacht is al erg lang voor mij geweest. Maar het doet er weinig toe, zolang ik me maar aan Uw voeten kan blijven vasthouden.

Volgens mijn ervaring moet men niet proberen te vernietigen of te elimineren. Men moet al zijn inspanningen concentreren op het opbouwen en versterken van het *ware bewustzijn*, dat automatisch het werk van de eenwording van het wezen zal doen.

⁸⁷ "In de spirituele orde der dingen, hoe hoger we onze visie en ons streven projecteren, hoe groter de Waarheid die op ons wil neerdalen, omdat ze al in ons is en vraagt om haar bevrijding uit de bedekking die haar in de gemanifesteerde Natuur verbergt."

Sri Aurobindo

Op deze manier zal alles wat getransformeerd moet worden, op een heel natuurlijke manier getransformeerd worden, zonder botsing of schade.

13 mei 1968

*

Hoe kan men de dag bespoedigen waarop het hele wezen in staat zal zijn om te zeggen: "Ik ben van U - van U alleen"?

Er zijn twee handelingen die in de praktijk samensmelten tot één.

(1) *Vergeet nooit* het doel dat men wil bereiken.

(2) Laat nooit toe dat enig deel van het wezen of enige beweging ervan zijn aspiratie tegensprekt.

Dit maakt het ook noodzakelijk om zich bewust te worden van zijn nachten, omdat de activiteiten van de nacht vaak de aspiratie van de dag tegenspreken en zijn werk ongedaan maken.

Waakzaamheid, oprechtheid, continuïteit van inspanning en de Genade zullen de rest doen.

20 mei 1968

*

Zelfs "goede en onschuldige bewegingen" zouden in het licht van de psychische vlam verschillende kleuren aannemen.

Het idee van goed en kwaad verandert volledig.

Men kan heel eenvoudig zeggen dat alles wat naar het Goddelijke leidt, goed is, en alles wat van het Goddelijke wegleidt, slecht.

Veel deugden leiden van het Goddelijke weg door mensen tevreden te stellen met wie ze zijn.

22 mei 1968

*

Sri Aurobindo schreef in Savitri:

"Ja, er zijn gelukkige wegen dicht bij Gods zon;

Maar weinigen zijn er die het zonovergoten pad betreden;

*Alleen de zuiveren van ziel kunnen in het licht wandelen."*⁸⁸

Wat een vreugde zou het zijn om de vereiste zuiverheid te bezitten!

Wanneer men tussen mensen leeft met al hun ellende, is het alleen de Genade die deze staat kan schenken – zelfs aan hen die door Tapasya hun ego hebben afgeschaft.

Het gaat alle persoonlijke inspanning te boven.

27 mei 1968

⁸⁸ *Savitri*, Boek VI, Canto 2

*

Wat is de meest effectieve manier om het ego te overwinnen?

De eenvoudigste en meest effectieve manier is *om het aan het Goddelijke aan te bieden*; hoe oprechter en radicaler dit aanbod is, hoe sneller het resultaat zal komen.

28 mei 1968

*

Om omhoog gericht te blijven en in het ware bewustzijn te leven – de twee lijken elkaar aan te vullen.

Zijn het niet twee manieren om hetzelfde te zeggen? — zeker twee manieren om hetzelfde te doen.

3 juni 1968

*

Wie moet er op zijn hoede zijn om de waarschuwing te geven: "Wees voorzichtig! Kijk omhoog"?

Het is wat gewoonlijk het geweten wordt genoemd, maar in feite is het het psychische wezen. En je kunt het alleen horen als je heel aandachtig bent, want het maakt geen kabaal.

5 juni 1968

*

Is transparante oprechtheid een effectiever, onmisbaarder middel, of is het een realisatie op zich?

Zonder oprechtheid kan niets worden gedaan. Met totale oprechtheid is alles mogelijk.

12 juni 1968

*

Waar komt de liefde van de mens voor zijn eigen onwetendheid vandaan?

Het is onwetendheid.

Onwetendheid is de ontkenning van alle inspanning. Onwetendheid (dat wil zeggen, de erkenning dat er iets te weten valt wat we niet weten) is het eerste effect van de goddelijke invloed op het onbewuste.

15 juni 1968

*

*Sri Aurobindo spreekt over Savitri's vastberadenheid in de volgende zin:
"Onveranderlijk als een onveranderlijke, eeuwige ster."⁸⁹
Kan men zeggen dat een dergelijke vastberadenheid wordt verlangd
van de sadhak die naar transformatie streeft?*

Dit is het grote mysterie van de schepping: onveranderlijk en toch eeuwig vernieuwd.

17 juni 1968

*

Savitri zegt:

*"Niet alleen is er hoop voor godheden puur;
De gewelddadige en duistere godheden
Sprongen woedend uit de ene borst om te vinden
Wat de blanke goden hadden gemist: ook zij zijn veilig;
Moeder's ogen zijn op hen gericht en haar armen
Uitgestrekt in liefde begeren haar rebellerende zonen."⁹⁰
Wat hadden de blanke goden gemist?*

De bekering van de Asura's.

24 juni 1968

*

*Is de macht van de Asura's niet net zo grenzeloos als de macht van de
goden?*

De vibraties van het kwaad zijn in werkelijkheid minder krachtig dan de vibraties van het goede.

26 juni 1968

*

*Kan men zeggen dat totale oprechtheid en de afschaffing van het ego
nauw met elkaar verbonden zijn?*

Alleen de Allerhoogste Heer is volmaakt oprecht.

En wanneer het ego is afgeschaft, bestaat alleen de Allerhoogste Heer nog.

28 juni 1968

*

⁸⁹ *Savitri*, Boek X, Canto 1.

⁹⁰ *Savitri*, Boek X, Canto 2.

In het spirituele leven is zelfs zitten achterovervallen.

Dit is zo waar dat men terecht zou kunnen zeggen: zelfs tijdens het slapen moet men vooruitgaan.

Maar er komt een tijd dat de opstijging een volmaakte rust wordt.

2 juli 1968

*

Moeder sprak ooit met me over totale oprechtheid. Wat betekent transparante oprechtheid?

Oprechtheid wordt vergeleken met een atmosfeer of een glasplaat. Als de een van beide volledig transparant is, laat het licht door zonder het te vervormen.

Op dezelfde manier laat een oprecht bewustzijn goddelijke vibraties door zonder ze te vervormen.

8 juli 1968

*

Kan een individu transformatie bereiken, zelfs als het universum blijft zoals het is?

In de evolutie is het individu de aarde ver vooruit, maar zolang hij op aarde leeft, is er een zekere onderlinge afhankelijkheid. Maar de toestand van de aarde zal zeker zodanig worden dat een supramentaal wezen er spoedig op zal kunnen leven.

9 juli 1968

*

De Boeddha zei dat Nirvana resulteert in het ophouden van wedergeboorte. Maar staat het Goddelijke niet altijd vrij om de vonk die zichzelf in Hem uitdooft, terug te sturen naar de manifestatie?

Natuurlijk maakt men elke keer dat men een regel maakt een fout.

Bovendien, hoewel hij geen ander fysiek lichaam heeft aangenomen, is de Boeddha zelf teruggekeerd naar zijn werk in de aardse atmosfeer.

26 juli 1968

*

Als het universum één is, zou de bevrijding van één enkele persoon op aarde dan niet de kracht moeten hebben om iedereen te bevrijden?

Eenheid betekent identiteit in oorsprong; maar in de manifestatie volgt elke entiteit zijn eigen pad van bewuste terugkeer naar de Eenheid.

28 september 1968

*

In 1953 zei Moeder: "Welke weg men ook volgt, of het nu de religieuze weg, de filosofische weg, de yoga-weg, de mystieke weg is, niemand heeft transformatie gerealiseerd."⁹¹

Kan men hopen dat de sadhaks nu goede vooruitgang hebben geboekt in de richting van dit doel?

De omstandigheden zijn nu zodanig dat elke oprechte inspanning noodzakelijkerwijs naar dit doel moet neigen.

30 september 1968

*

Hoe kan men meewerken aan de transformatie?

De zaken zijn nu zo geregeld dat zodra men in welke vorm dan ook meewerkt aan de Goddelijke Dageraad, men noodzakelijkerwijs meewerkt aan de transformatie.

7 oktober 1968

*

Het Goddelijke is het doel, het pad en degene die het pad betreedt. Maar is iemand die niet naar het Goddelijke toe beweegt, niet ook het Goddelijke?

Iedereen is het Goddelijke, maar slechts weinigen kennen het en nog minder zijn er die het bewust willen realiseren. Dit verklaart de lange duur en moeilijkheid van de schepping als het doel ervan is dat alles en alles weer bewust goddelijk wordt.

14 oktober 1968

*

Men zou graag de fundamentele realisatie hebben dat het Goddelijke alles en alles is.

Daarvoor moet men zich identificeren met het Allerhoogste Goddelijke.

Als men zich eenmaal heeft geïdentificeerd, en zich tot de schepping wendt, ziet en weet men dat alleen het Goddelijke bestaat, zowel in de Essentie als in de manifestatie.

16 oktober 1968

*

⁹¹ Vragen en Antwoorden 1953, CWM, Vol. 5, p. 82.

Is immuniteit tegen de aanval van tegenkrachten mogelijk zonder transformatie?

Immuniteit komt niet automatisch voort uit transformatie.

Men moet elke verbinding met de gemanifesteerde wereld verbreken om immuun te zijn.

Maar in ieder geval geeft transformatie de kracht tot overwinning.

18 oktober 1968

*

Is de Goddelijke Liefde gelijk voor iedereen, zelfs in de manifestatie?

Ja, gelijk en onveranderlijk.

Maar het vermogen om het waar te nemen en te ontvangen en de gewoonte om het te vervormen, verschillen van persoon tot persoon.

22 oktober 1968

*

*“De ideale Sadhaka zou in de Bijbelse zin moeten kunnen zeggen:
‘Mijn ijver voor de Heer heeft mij verteerd.’ ”*⁹²

Betekent dit een intense, constante en integrale aspiratie?

Ja, het betekent dat het hele wezen verzonken is in zijn toewijding.

24 oktober 1968

*

Blijft het onderbewustzijn tijdens de slaap registreren?

Voor de meeste mensen is het in hun slaap juist wat overdag of daarvoor in het onderbewustzijn is geregistreerd, dat weer actief wordt en hun dromen vormt.

26 oktober 1968

*

Aswapaty had veel geluk. Voor hem:

“Elke dag was een spirituele romance,...

*Elke gebeurtenis was een diepe ervaring.”*⁹³

Deze mogelijkheid staat open voor iedereen met een vurig verlangen.

⁹² Sri Aurobindo, *De Synthese van Yoga*, SABCL, Vol. 20, p. 52.

⁹³ Sri Aurobindo, *Savitri*, Boek I, Canto 3.

1 november 1968

*

Hoe kan men behouden wat U geeft?

Het verdwijnt niet, maar dringt door tot het onderbewuste en blijft werken.

Om zich ervan bewust te blijven, moet men de reikwijdte van het onderbewuste in zichzelf verkleinen en zo het bewustzijn vergroten.

3 november 1968

*

Wat moet men doen om de reikwijdte van het onderbewuste te verkleinen?

Groeien in bewustzijn is het doel van het leven op aarde. Het is door de ervaring van opeenvolgende levens dat de reikwijdte van het onderbewuste geleidelijk wordt verkleind.

Door yoga en de inspanning om het Goddelijke in zichzelf en in het leven te vinden, versnelt men het werk aanzienlijk en kan het in een paar jaar worden gedaan.

5 november 1968

*

*“Een kennis die werd wat ze waarnam,
Verving de gescheiden zintuigen en het hart
En trok de hele natuur in haar armen.”⁹⁴*

Verwijst Sri Aurobindo hier naar kennis door identiteit?

Ja, het is een zeer exacte beschrijving.

7 november 1968

*

*“Een grotere kracht dan het aardse hield zijn ledematen vast,...
Wikkelde het drievoudige koord van hewt denkvermogen af en
bevrijdde*

De hemelse wijdte van de blik van een Godheid.”⁹⁵

Wat betekent “het drievoudige koord van het denkvermogen”?

De koorden symboliseren de beperkingen van het denkvermogen; en er zijn er drie, omdat er een fysiek denkvermogen, een vitaal denkvermogen en een mentaal denkvermogen is.

⁹⁴ *Savitri*, Boek I, Canto 3.

⁹⁵ *Idem.*, Boek I, Canto 5.

9 november 1968

*

*"De dagen waren reizigers op een voorbestemde weg,
De nachten metgezellen van zijn mijmerende geest."⁹⁶*

Ja, er komt een tijd dat niets, absoluut niets, zich buiten de yoga bevindt en de Goddelijke Aanwezigheid wordt gevoeld en gevonden in alle dingen en alle omstandigheden.

11 november 1968

*

*"Een laatste hoge wereld werd gezien waar alle werelden elkaar ontmoeten;
In haar hoogste glans, waar Nacht noch Slaap is,
begon het licht van de opperste Drie-eenheid."⁹⁷
Is de "opperste Drie-eenheid" Sachchidananda?*

Ja.

15 november 1968

*

*Door Krishna's Genade realiseerde Arjuna zich het kosmische
Goddelijke en Virat in een oogwenk. Wat een goede Goeroe en wat
een goede discipel!*

Snelheid is niet per se een teken van superioriteit.

Deze "onmiddellijke" bekeringen zijn meestal het resultaat van vele levens van voorbereiding.

17 november 1968

*

*"De cellen van ons lichaam moeten de vlam van de Onsterfelijke bevatten."⁹⁸
Is dit het geheim van het lichtlichaam?*

Het is een poëtische manier om de transformatie uit te drukken die zal plaatsvinden en die ingewikkelder is dan dat.

19 november 1968

⁹⁶ *Savitri*, Boek I, Canto 3.

⁹⁷ *Idem.*, Boek I, Canto 5.

⁹⁸ *Idem.*, Boek I, Canto 3.

*

Het lijkt mij, Moeder, dat wanneer de mens het Goddelijke niet aanvaardt, dit meer voortkomt uit onwetendheid dan uit slechtheid. Is dat niet zo?

Het komt ongetwijfeld voort uit onwetendheid en angst voor wat hij niet kent.

Het zijn alleen de Asura's en een paar grote vijandige wezens die het Goddelijke weigeren en zich ertegen verzetten, ook al weten ze wie Hij is.

21 november 1968

*

Het lijkt mij, Moeder, dat de vlam die roept en de vlam die antwoordt één en dezelfde zijn.

In wezen zijn ze hetzelfde; maar de volheid van de respons overtreft de intensiteit van de roep verre. De respons overtreft altijd onze ontvankelijkheid verre.

25 november 1968

*

Kan men zeggen, Moeder, dat volmaakte ontvankelijkheid alleen ontstaat door voortdurende vereniging met het Goddelijke?

Als we "volmaakte ontvankelijkheid" de ontvankelijkheid noemen die alleen de Goddelijke Invloed ontvangt en geen andere, dan is dat zeker – en tegelijkertijd is het volmaakte zuiverheid.

Daar moeten we naar streven.

27 november 1968

*

"Niemand kan de hemel bereiken die niet door de hel is gegaan."⁹⁹

Maar toch, Moeder, gaat de ziel die door het Goddelijke is uitverkoren niet op een andere manier door de hel dan anderen?

Het citaat betekent dat men, om de goddelijke regionen te bereiken, tijdens zijn verblijf op aarde, door het vitale moet gaan, dat in sommige delen een ware hel is. Maar zij die zich hebben overgegeven aan het Goddelijke en door Hem zijn aangenomen, worden omringd door de goddelijke bescherming en voor hen is de overgang niet moeilijk.

29 november 1968

⁹⁹ Savitri, Boek II, Canto 8.

*

*"Zijn falen is niet het falen dat God leidt"¹⁰⁰
Omdat het deel uitmaakt van het spel?*

Het is het menselijke denkvermogen dat het concept van succes en falen heeft. Het is het menselijke denkvermogen dat het ene wil en het andere niet. In het goddelijk plan heeft elk ding zijn plaats en zijn belang. Het is dus niet het succes dat telt. Wat telt is om een volgbaar en zo mogelijk een bewust instrument van de Goddelijke Wil te zijn.

Om te zijn en te doen wat het Goddelijke wil, dat is het werkelijk belangrijke.

3 december 1968

*

"De ene oorspronkelijke transcendente Shakti, de Moeder, staat boven alle werelden en draagt in haar eeuwige bewustzijn het Allerhoogste Goddelijke."¹⁰¹

Kan men op dezelfde manier zeggen dat de Allerhoogste Goddelijke de Moeder in zijn eeuwige bewustzijn draagt?

Buiten kijf.

Ze zijn ÉÉN in essentie en manifestatie.

5 december 1968

*

Kan het ego niet instemmen met zijn eigen opheffing?

Het ego is geschapen voor het werk van individualisering; wanneer dat werk is volbracht, is het niet ongebruikelijk dat het ego zijn eigen ontbinding accepteert.

7 december 1968

*

Het menselijk genot van bezitten is een perversie van wat, Moeder?

Al het genot is een perversie, door egoïstische beperking, van de Ananda, die het doel is van de universele manifestatie.

11 december 1968

*

¹⁰⁰ Savitri, Boek III, Canto 4.

¹⁰¹ Sri Aurobindo, *De Moeder*, SABCL, Vol. 25, p. 20.

"Wanneer we eten, moeten we ons ervan bewust zijn dat we ons voedsel geven aan die Aanwezigheid in ons...."¹⁰²

Wanneer ik probeer deze houding aan te nemen, smaakt het eten beter en wordt de sfeer rustiger.

De Aanwezigheid is er altijd, wat we ook doen, en het is door onwetendheid, nalatigheid of verstrooidheid dat we het niet voelen. Maar elke keer dat we aandachtig en geconcentreerd zijn, worden we ons bewust van een wonderbaarlijke transformatie in alles.

13 december 1968

*

Is het geheugen een goed hulpmiddel om je bewust te zijn van de constante Aanwezigheid?

Het geheugen is een mentaal vermogen en helpt het mentale bewustzijn. Maar gevoel en gewaarwording moeten ook meedoen.

17 december 1968

*

Wanneer de Aanwezigheid concreet wordt, duidt dit dan op de deelname van gevoel en gewaarwording?

Om de Aanwezigheid te kunnen waarnemen, is de deelname van gevoel onmisbaar, en wanneer gewaarwording samenwerkt, wordt de waarneming concreet en tastbaar.

19 december 1968

*

"Alle dingen zullen veranderen in Gods transformerende uur."¹⁰³

Kan de mens de komst van dit uur uitstellen of bespoedigen?

Noch het een, noch het ander in hun schijnbare tegenstelling, gecreëerd door het afscheidende bewustzijn, maar iets anders dat onze woorden niet kunnen uitdrukken.

In de huidige staat van het menselijk bewustzijn is het goed om te denken dat aspiratie en menselijke inspanning de komst van de goddelijke transformatie kunnen bespoedigen, omdat inspanning en aspiratie nodig zijn om de transformatie te laten plaatsvinden.

21 december 1968

¹⁰² Sri Aurobindo, *De Synthese van Yoga*, SABCL, Vol. 20, p. 103.

¹⁰³ *Savitri*, Boek III, Canto 4.

*

De Upanishad zegt: "Wanneer Dat gekend is, is alles gekend." Alles is gekend in zijn essentiële waarheid of ook in detail?

In zijn wezenlijke waarheid, maar men behoudt gewoonlijk tegelijkertijd de perceptie van de illusoire verschijning.

23 december 1968

*

Het lijkt mij dat om dingen tot in detail te kennen, de gewone instrumentatie ook voor de yogi nodig is, maar dat de yogi deze kennis toetst aan de essentiële waarheid.

Ja, zo kun je het stellen. Maar bovenal is het de houding ten opzichte van de uiterlijke schijn die volledig verandert.

25 december 1968

*

Wat is eigenlijk, Moeder, de houding van de yogi ten opzichte van de uiterlijke schijn?

Het nut van helder zien in plaats van blind te zijn.

Het nut van niet langer misleid te worden door uiterlijke verschijnselen.

Het nut van het kennen van het ware doel van het leven in plaats van te leven in onwetendheid en valsheid.

27 december 1968

*

Is het waarnemen van de illusoire schijn automatisch voor de yogi?

Dat hangt waarschijnlijk af van de yogi en zijn toestand.

Maar wanneer men verenigd is met het Allerhoogste Bewustzijn en wanneer het lichaam een transformatie ondergaat, behoudt het lichaam zijn automatische waarneming van de buitenwereld; maar deze waarneming is vollediger dan de gewone, alsof ze iets van haar inhoud onthult.

29 december 1968

*

Daarom, Moeder, is de transformatie van het lichaam noodzakelijk, zelfs om in de Integrale Kennis te leven!

Zeker.

In Sri Aurobindo's yoga is de transformatie van het lichaam onmisbaar voor zover dat mogelijk is. Het doel van deze yoga is namelijk niet een

ontsnapping aan het fysieke bewustzijn, maar een vergoddelijking van dat bewustzijn.

31 december 1968

Serie Twaalf

Serie Twaalf

Brieven aan een Student

Aan een student in het Sri Aurobindo International Centre of Education die op zestienjarige leeftijd begon te schrijven aan de Moeder.

Lieve Moeder,

Vroeger had ik de gewoonte om Savitri of een van Uw boeken te lezen voordat ik 's avonds naar bed ging. Maar nu ben ik die gewoonte kwijt en ga ik niet eens meer regelmatig naar de Samadhi. Ik begrijp de ware waarde van deze dingen niet. Moet je ze regelmatig doen of alleen wanneer je er zin in hebt? Waarom zou je deze dingen doen en hoe zou je ze moeten doen?

Je leest *Savitri* om je intelligentie te ontwikkelen en diepere dingen te begrijpen.

Je concentreert je op de Samadhi om te groeien in devotie en om in contact te komen met Sri Aurobindo om zijn hulp te ontvangen.

Als deze dingen enige waarde voor je hebben, moet je ze regelmatig doen, want het is de luiheid van de onbewustheid die je ervan weerhoudt ze te doen. Je bent geboren voor een spiritueel en bewust leven – maar misschien ben je nog te jong om de wil te hebben om dat te realiseren.

Zegeningen.

23 juli 1969

*

Lieve Moeder,

Elke keer dat ik besluit om goed te werken, zie ik dat mijn inspanning niet langer dan twee dagen duurt. Wat denk je dat ik moet doen zodat ik goed doe wat ik besloten heb te doen? Ik denk dat er iets in mij is dat weigert mij te gehoorzamen.

Het is voor iedereen hetzelfde, zolang men niet bewust zijn hele wezen heeft verenigd rond het psychische centrum.

Deze vereniging is onmisbaar als men meester wil zijn over zijn wezen en al zijn handelingen.

Het is een lang en nauwgezet werk dat veel doorzettingsvermogen vereist, maar het resultaat is de moeite waard, want het brengt niet alleen meesterschap, maar ook de mogelijkheid tot transformatie en verlichting van het bewustzijn.

Wil je het doen?

Zo ja, dan zal ik je helpen.

Zegeningen.

28 augustus 1969

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men zich op elk moment herinneren dat wat men ook doet voor U is? Vooral wanneer men een volledige offerande wil brengen, hoe moet men dan te werk gaan, nooit vergetend dat het voor het Goddelijke is?

Om dat te bereiken, moet je een *koppige wil* en *veel geduld* hebben. Maar als je eenmaal het besluit hebt genomen om het te doen, zal de goddelijke hulp er zijn om je te steunen en te helpen. Deze hulp voel je innerlijk in je hart.

Zegeningen.

9 september 1969

*

Lieve moeder,

Ik zou graag de ware betekenis van verjaardagen willen weten, want het is hier een belangrijke dag.

Vanuit het perspectief van de innerlijke natuur is het individu jaar na jaar ontvankelijker op zijn verjaardag, en daarom is het een geschikt moment om hem te helpen elk jaar nieuwe vooruitgang te boeken.

Zegeningen.

25 september 1969

*

Lieve Moeder,

U schreef me dat het niet gemakkelijk is om in contact te komen met het psychische wezen. Waarom vindt U het moeilijk? Hoe moet ik beginnen?

Ik zei "niet gemakkelijk" omdat het contact niet spontaan is - het is vrijwillig. Het psychische wezen heeft altijd invloed op de gedachten en handelingen, maar men is zich daar zelden van bewust. Om zich bewust te worden van het psychische wezen, moet men dat willen, zijn geest zo stil mogelijk maken en diep in het hart van zijn wezen doordringen, voorbij de gewaarwordingen en gedachten. Men moet de gewoonte ontwikkelen van stille concentratie en afdalen in de diepten van zijn wezen.

De ontdekking van het psyche wezen is een vaststaand en zeer concreet feit, zoals iedereen die de ervaring heeft gehad weet.

Zegeningen.

6 oktober 1969

*

Lieve Moeder,

Ik heb gezien dat ik mijn fysieke lichaam niet kan dwingen om iets beter te presteren dan ik werkelijk kan. Ik zou graag willen weten hoe ik het kan forceren.

Maar, Lieve Moeder, is het goed om je lichaam te forceren?

Nee.

Het lichaam is in staat om vooruitgang te boeken en het kan geleidelijk leren om te doen wat het voorheen niet kon. Maar haar vermogen tot vooruitgang is veel langzamer dan het vitale verlangen naar vooruitgang en de mentale wil tot vooruitgang. En als het vitale en de geest de leiding over de handelingen krijgen, plagen ze het lichaam alleen maar, verstoren ze het evenwicht en verstoren ze de gezondheid.

Daarom moet men geduldig zijn en het ritme van het eigen lichaam volgen, dat redelijker is en weet wat het wel en niet kan.

Natuurlijk zijn sommige lichamen tamasisch en hebben ze een beetje aanmoediging nodig om vooruitgang te boeken.

Maar in alle dingen en in alle gevallen moet men een evenwicht bewaren.

Zegeningen.

13 oktober 1969

*

Lieve Moeder,

Waarom geloven we in wedergeboorte? Wat waren we vóór onze huidige staat?

Zij die de herinnering aan vorige levens hebben gehad, hebben de realiteit van wedergeboorte verklaard.

Er zijn wezens geweest – en er zijn er nog steeds – wier innerlijk bewustzijn voldoende ontwikkeld is om met zekerheid te weten dat dit bewustzijn zich heeft gemanifesteerd in andere lichamen dan hun huidige en dat het de verdwijning van dit lichaam zal overleven.

Het is geen theorie die ter discussie staat – het is een onbetwistbare ervaring voor iemand die het heeft meegemaakt.

Zegeningen.

5 november 1969

*

Lieve Moeder,

*Waar moeten we aan denken als we midden in de Natuur zijn?
Helpt contact met de Natuur ons op enigerlei wijze?*

Het is niet door te denken dat men in contact kan komen met de natuur, want de Natuur denkt niet.

Maar als men de schoonheid van de Natuur diep voelt en met haar communiceert, kan dat helpen het bewustzijn te verruimen.

Zegeningen.

9 november 1969

*

Liefde voor de Natuur is meestal het teken van een zuiver en gezond wezen, niet aangetast door de moderne beschaving. Het is in de stilte van een

vreedzaam denkvermogen dat men het beste met de natuur kan communiceren.

Zegeningen.

13 november 1969

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men jaloezie en luiheid kwijtraken, of beter gezegd corrigeren?

Het is egoïsme dat iemand jaloers maakt; het is zwakte die iemand lui maakt.

In beide gevallen is de enige werkelijk effectieve remedie bewuste vereniging met het Goddelijke. Zodra men zich bewust wordt van het Goddelijke en met Hem verenigd is, leert men inderdaad lief te hebben met de ware liefde: de liefde die *liefheeft om de vreugde van het liefhebben* en geen behoefte heeft aan wederliefde; men leert ook Kracht te putten uit de onuitputtelijke bron en men weet uit ervaring dat men door deze Kracht in dienst van het Goddelijke te gebruiken, van Hem alles ontvangt wat men heeft uitgegeven en nog veel meer.

Alle remedies die door het denkvermogen worden aangedragen, zelfs het meest verlichte denkvermogen, zijn slechts palliatieven en geen ware genezing.

Zegeningen.

16 november 1969

*

Lieve Moeder,

Soms praat ik in mijn slaap. Dat is een teken dat het denkvermogen geen controle heeft, toch? Dus wat moet ik doen om hem 's nachts rustig te houden?

Over het algemeen, wanneer het lichaam 's nachts slaapt, gaat het denkvermogen naar buiten, omdat het moeilijk is om lang stil te blijven; en daarom praten de meeste mensen niet.

Maar je denkvermogen lijkt in je lichaam te blijven, dus je moet hem vragen om volkomen stil en stil te blijven, zodat je lichaam goed kan rusten. Een beetje concentratie daarvoor, voordat je gaat slapen, zal zeker effectief zijn.

Zegeningen.

29 november 1969

*

Lieve Moeder,

Wanneer het lichaam slaapt, is het dan beter voor het denkvermogen om het lichaam te verlaten? Waar gaat het denkvermogen dan heen?

De mogelijkheden zijn voor iedereen verschillend: er zijn evenveel gevallen als mensen. Maar iedereen kan leren welke omstandigheden het beste zijn voor zijn rust.

Je kunt je bewust worden van je nachten en je slaap, net zoals je je bewust bent van je dagen. Het is een kwestie van innerlijke ontwikkeling en discipline van het bewustzijn.

Zegeningen.

1 december 1969

*

Lieve Moeder,

Wat bedoelt u met "bewust worden"? Is bewust worden van de Goddelijke Aanwezigheid in jezelf het enige of telt bewust worden van je bewegingen, je spraak, enz. ook mee?

Je kunt er zeker van zijn dat het zich bewust worden van de Goddelijke Aanwezigheid in jezelf uw hele manier van zijn aanzienlijk verandert en een uitzonderlijke controle geeft over alle activiteiten, mentaal, vitaal en fysiek.

En deze controle is oneindig veel krachtiger en stralender dan alles wat men via externe middelen kan verkrijgen.

Zegeningen.

9 december 1969

*

Lieve Moeder,

Wordt ons vitale leven uitsluitend gevormd door verlangens, egoïstische gevoelens, enz., of schuilt er ook iets goeds in?

Energie, kracht, enthousiasme, artistieke smaak, stoutmoedigheid en daadkracht zijn er ook, als we weten hoe we ze op de juiste manier moeten gebruiken.

Een vitaal leven dat bekeerd en toegewijd is aan de Goddelijke Wil, wordt een stoutmoedig en krachtig instrument dat alle obstakels kan overwinnen. Maar het moet eerst gedisciplineerd worden, en daar stemt het alleen mee in wanneer het Goddelijke zijn meester is.

Zegeningen.

11 december 1969

*

Lieve Moeder,

Wat bedoelt Sri Aurobindo wanneer hij spreekt over bewustzijnsverandering?

De overgang van het algemeen onwetende menselijke bewustzijn naar het yogische bewustzijn, gebaseerd op de kennis van de Goddelijke Aanwezigheid.

Zegeningen.

13 december 1969

*

Lieve Moeder,

Waarom is het beter om vroeg naar bed te gaan en vroeg op te staan?

Als de zon ondergaat, daalt er een soort vrede op aarde neer en die vrede is goed voor de slaap.

Als de zon opkomt, daalt er een krachtige energie neer op aarde en die energie is goed voor het werk.

Als je laat naar bed gaat en laat opstaat, spreek je de natuurkrachten tegen, en dat is niet erg verstandig.

Zegeningen.

21 december 1969

*

Lieve Moeder,

Voorspellen astrologie en andere studies altijd dingen correct, of zijn mensen daar nog steeds niet toe in staat?

Het menselijk onvermogen ligt noodzakelijkerwijs ten grondslag aan alles wat mensen doen. Alleen hij die zich bewust is geworden van het Goddelijke en Zijn trouwe instrument is geworden, kan fouten vermijden, als hij erop let alleen te handelen naar het goddelijke bevel en er niets persoonlijks aan toe te voegen.

Het moet gezegd worden dat dit niet gemakkelijk is. Alleen hij die geen ego meer heeft, kan het correct doen.

Zegeningen.

25 december 1969

*

Lieve Moeder,

Wat zijn kennis en intelligentie? Spelen ze een belangrijke rol in ons leven?

Kennis en intelligentie zijn juist de hogere mentale kwaliteiten van de mens, die hem onderscheiden van het dier.

Zonder kennis en intelligentie is men geen mens, maar een dier in menselijke vorm.

Zegeningen.

30 december 1969

*

Lieve Moeder,

Zal ons lichaam in het nieuwe ras van vorm veranderen?

Tussen het lichaam van het supramentale wezen en het lichaam van de mens zal er ongetwijfeld een verschil zijn dat vergelijkbaar is met dat tussen de mens en de meest geavanceerde aap; maar wat dit verschil zal zijn, kunnen we nauwelijks weten totdat de nieuwe soort op aarde verschijnt.

Zegeningen.

13 januari 1970

*

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen sport en lichamelijke opvoeding?

Sport zijn alle spellen, wedstrijden, toernooien, enz. Die gebaseerd zijn op competitie en leiden tot plaatsingen en prijzen.

Lichamelijke opvoeding omvat in principe alle verschillende oefeningen voor de ontwikkeling en het onderhoud van het lichaam.

Natuurlijk hebben we hier beide gecombineerd. Maar dit komt vooral omdat mensen, vooral in hun kindertijd, nog steeds een bepaalde opwindning nodig hebben om zich in te spannen.

Zegeningen.

14 januari 1970

*

Lieve Moeder,

Wat moet onze houding zijn ten opzichte van de begeleiders en leraren hier?

Een gehoorzame, bereidwillige en liefdevolle houding. Het zijn je oudere broers en zussen die veel moeite doen om je te helpen.

Zegeningen.

1 februari 1970

*

Lieve Moeder,

*Waarom heeft de Schepper deze wereld en de mens gemaakt?
Verwacht Hij iets van ons?*

Deze wereld is Hijzelf. Hij wil dat alles – wijzelf en de wereld en het hele universum – zich er weer van bewust worden dat we Hem zijn.

Zegeningen.

5 februari 1970

Serie Dertien

Serie Dertien

Brieven aan een Student

Aan een student in het Sri Aurobindo International Centre of Education die op zestienjarige leeftijd begon te schrijven aan de Moeder.

*Lieve Moeder,
Moet men geld geven aan bedelaars of niet?*

In een goed georganiseerde samenleving zouden er geen bedelaars moeten zijn.

Maar zolang er bedelaars zijn, doe wat je voelt.
Er zijn goede redenen om het wel en niet te doen.
Zegeningen

8 juli 1969

*

Er is niemand voor wie het onmogelijk is het Goddelijke te realiseren. Alleen, voor sommigen zal het vele, vele levens kosten, terwijl er anderen zijn die het in dit leven al zullen doen. Het is een kwestie van wil. Het is aan jou om te kiezen.

Maar ik moet zeggen dat de omstandigheden op dit moment bijzonder gunstig zijn.
Zegeningen.

22 juli 1969

*

*Lieve Moeder,
Wat betekent het eigenlijk om "het Goddelijke te realiseren"?*

Het betekent je bewust worden van de Goddelijke Aanwezigheid in jezelf of op spirituele hoogten, en, zodra je je bewust bent van Zijn Aanwezigheid, je volledig aan Hem overgeven, zodat je niet langer een andere wil hebt dan de Zijne, en uiteindelijk je bewustzijn met het Zijne verenigt. Dat is "het Goddelijke realiseren".

Zegeningen.

23 juli 1969

*

*Lieve Moeder,
Wanneer we slapen, gaat ons bewustzijn uit, nietwaar? Maar andere mensen hebben dromen waarin ik verschijn. Dus wat gebeurt er? Verdeelt het bewustzijn zich of zijn de dromen van anderen slechts hun eigen verbeelding?*

Meestal is het het vitale bewustzijn dat het lichaam verlaat en de vorm, de verschijning van het lichaam van de persoon aanneemt. Als de ene persoon van de andere droomt, betekent dit dat beiden elkaar 's nachts hebben ontmoet, meestal in de vitale regio, maar het kan ook elders gebeuren, in het subtiele fysieke of mentale. Er zijn talloze verschillende mogelijkheden in dromen.

Zegeningen.

1 augustus 1969

*

Lieve Moeder,

Waarom is de nacht donkerder vlak voor zonsopgang — vanuit zowel wetenschappelijk als spiritueel oogpunt?

Omdat de duisternis het licht probeert tegen te houden.

Zegeningen.

11 augustus 1969

*

Lieve moeder,

Waarom zijn de uren voor middernacht beter om te slapen dan de uren erna?

Omdat, symbolisch, de zon in de uren voor middernacht ondergaat, terwijl hij vanaf het eerste uur na middernacht begint op te komen.

Zegeningen.

22 augustus 1969

*

Er is maar één liefde, de Goddelijke Liefde, eeuwig, universeel, gelijk voor iedereen en alles.

Het is de mens (de mens) die alle soorten gevoelens "liefde" noemt: alle verlangens, aantrekkingskracht, vitale uitwisselingen, seksuele relaties, gehechtheden, zelfs vriendschappen, en nog veel meer.

Maar dat alles is niet eens de schaduw van liefde, noch de misvorming ervan.

Dit zijn allemaal mentale en vitale, sentimentele of seksuele activiteiten, en niets meer.

Zegeningen.

6 september 1969

*

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen verlangen en streven, en tussen egoïsme en zelfrealisatie?

Verlangen is een vitale beweging, streven is een psychische beweging.

Wanneer iemand een waarachtig, onzelfzuchtig en oprecht verlangen heeft gehad, kan men de vraag niet eens meer stellen; want de vibratie van verlangen, stralend en kalm, heeft niets te maken met de vibratie van verlangen, die hartstochtelijk, duister en vaak gewelddadig is.

Egoïsme betekent alles voor zichzelf willen, niets anders begrijpen dan zichzelf, alleen voor anderen zorgen voor zover ze nodig of belangrijk voor hem zijn. In het Frans betekent zelfrealisatie (*realisation du Soi*) het ontdekken van het goddelijke centrum in iemands wezen. In het Engels wordt zelfontplooiing over het algemeen opgevat in de betekenis van "succesvol zijn". Sri Aurobindo gebruikt in zijn geschriften het woord "zelfrealisatie" voor realisatie van het Zelf, dat wil zeggen, je bewust worden van het Goddelijke in jezelf en je met Hem identificeren.

Zegeningen.

14 september 1969

*

Lieve Moeder,

Hoe kan men zijn wezen verenigen?

De eerste stap is om diep in zichzelf, achter de verlangens en impulsen, een stralend bewustzijn te vinden dat altijd aanwezig is en het fysieke wezen manifesteert.

Normaal gesproken wordt men zich pas bewust van de aanwezigheid van dit bewustzijn wanneer men met een gevaar, een onverwachte gebeurtenis of een groot verdriet wordt geconfronteerd.

Men moet er dan bewust contact mee maken en leren dit naar believen te doen. De rest volgt vanzelf.

Over het algemeen vindt men deze stralende aanwezigheid in het hart, achter de zonnevlecht.

Zegeningen.

20 september 1969

*

Lieve Moeder,

Wat zal het resultaat zijn van het veranderen van het vitale in iets goeds; met andere woorden, wat zal de verandering zijn?

Het vitale is de opvangplaats van alle slechte impulsen, alle slechtheid, lafheid, zwakte en hebzucht.

Wanneer het vitale wordt omgezet, zijn de impulsen goed in plaats van slecht; slechtheid wordt vervangen door vriendelijkheid, hebzucht door vrijgevigheid; zwakte verdwijnt en kracht en uithoudingsvermogen nemen hun plaats in; lafheid wordt vervangen door moed en energie.

De zetel van de actieve kracht bevindt zich in de gezuiverde vitaliteit.

Zegeningen.

20 oktober 1969

*

Lieve Moeder,

Ik heb nooit met mijn vrienden gesproken over de vraag waarom we hier op aarde zijn, maar ik heb erover nagedacht en het enige antwoord dat ik kon krijgen is dat we in ieder geval hier in de Ashram zijn om het Goddelijke op aarde te manifesteren. Maar er blijft één vraag over: als alles goddelijk is, zelfs de tegenkrachten, en als alles door Hem geschapen is en Hij alles kan, hoe komt het dan dat Hij zoveel tijd neemt en zulke omwegen gebruikt? Welk plezier beleeft Hij aan het scheppen van onbewuste dingen en het bewust maken ervan? En waarom al deze tegenslagen en dit lijden?

Het is een vraag die alle denkende mensen zich wel eens gesteld hebben.

Sommigen hebben het probleem dieper overwogen en zich afgevraagd of mensen, die zo klein en beperkt zijn, de dingen konden zien zoals ze werkelijk zijn; en in de hoop het beter te begrijpen, zochten ze naar een goddelijker visioen, een globale en ware visie – met als resultaat Yoga. En degenen die in hun streven geslaagd zijn, hebben ontdekt dat wanneer men verenigd is met het Goddelijke, de visie op de dingen totaal verandert, en ze zijn allemaal tot dezelfde conclusie gekomen: verenig je met het Goddelijke en je zult het begrijpen.

Zegeningen.

28 oktober 1969

*

Lieve Moeder,

Waarom en hoe verliest men zijn spirituele winst door ergens heen te gaan? Men kan een bewuste poging doen en Uw bescherming er altijd is, toch?

Je ouders bezoeken is terugkeren naar een invloed die over het algemeen sterker is dan welke andere ook; en er zijn niet veel gevallen waarin de ouders je helpen bij je spirituele vooruitgang, omdat ze meestal meer geïnteresseerd zijn in wereldse realisatie.

Ouders die primair geïnteresseerd zijn in spirituele realisatie, vragen hun kinderen meestal niet om bij hen terug te komen.

Zegeningen.

8 november 1969

*

Lieve Moeder,

Waarom zou je deelnemen aan sportwedstrijden en demonstraties?

Omdat het een kans is om je meer in te spannen en daardoor sneller vooruitgang te boeken.

Zegeningen.

16 november 1969

*

Lieve Moeder,

Ik zou graag de tweede stap willen weten om je wezen te verenigen. U vertelde me over de eerste stap.

Het werk van het verenigen van je wezen bestaat uit:

(1) je bewust worden van je psychische wezen.

(2) het voorleggen aan het psychische wezen, zodra men zich ervan bewust wordt, van al diens bewegingen, impulsen, gedachten en wilsdaden, zodat het psychische wezen elk van deze bewegingen, impulsen, gedachten of wilsdaden kan accepteren of verwerpen. De bewegingen, impulsen, gedachten of wilsdaden die worden geaccepteerd, zullen worden behouden en uitgevoerd; de verworpenen zullen uit het bewustzijn worden verdreven, zodat ze nooit meer terugkomen.

Het is een lang en nauwgezet werk dat jaren kan duren om goed te doen.

Zegeningen.

8 december 1969

*

Lieve Moeder,

Hoe moet men de Darshan-dagen doorbrengen, vijf en negen december, en iemands verjaardag?

Op zoek naar een kennis die meer waar is dan gewone kennis.

De vijfde en negende in het begrijpen van wat de dood is.

De verjaardag in het ontdekken van het doel van het leven.

Zegeningen.

13 december 1969

*

(Over sportongelukken in de Ashram)

Ik denk niet dat er hier meer ongelukken gebeuren dan elders. Ze zouden er zeker minder moeten zijn. Maar daarvoor moeten de kinderen die hier studeren zich inspannen om hun bewustzijn te vergroten (iets wat ze hier gemakkelijker zouden kunnen doen dan elders). Helaas nemen weinigen van hen de moeite, waardoor ze de mooie kans die hun is gegeven, mislopen.

22 december 1969

*

Lieve Moeder,

Wat is het verschil tussen mensen die hun bewustzijn hebben ontwikkeld en degenen die dat niet hebben gedaan?

Degenen die het gedaan hebben en *het goed gedaan hebben*, worden bewust; de anderen blijven halfbewust, zoals de overgrote meerderheid van de mensen.

Bewustzijn, het ware bewustzijn, geeft controle over iemands eigen karakter en, in grote mate, over gebeurtenissen.

23 december 1969

*

Lieve Moeder,

Vindt u het niet goed om de kerken hier te bezoeken om de middernachtceremonie bij te wonen?

Waarom gaan jullie naar de kerk? Zijn jullie Christenen of willen jullie Christen worden?

Sri Aurobindo heeft zijn hele leven gewerkt aan de bevrijding van mensen uit de slavernij van religies. Wil je zijn werk tegenspreken uit kinderlijke, nutteloze nieuwsgierigheid?

Tot nu toe hebben allen die zijn gegaan, dat gedaan zonder om toestemming te vragen, omdat ze aanvoelden dat die niet zou worden gegeven.

25 december 1969

*

Lieve Moeder,

In Het Uur van God heeft Sri Aurobindo geschreven: "Er zijn momenten waarop de Geest onder de mensen beweegt en de adem van de Heer over de wateren van ons bestaan waait; er zijn andere momenten waarop de Geest zich terugtrekt en mensen worden overgelaten aan de kracht of de zwakte van hun eigen egoïsme"¹⁰⁴ en in een van uw brieven heeft u gezegd dat men niet op het ego moet vertrouwen, maar op het paranormale. Moeder, wilt u mij dit uitleggen?

Het is zo dat we niet in een tijdperk leven waarin mensen aan hun lot zijn overgelaten. Het Goddelijke heeft Zijn Bewustzijn neergezonden om hen licht te geven. Allen die daartoe in staat zijn, zouden er profijt van moeten hebben.

Zegeningen.

29 december 1969

¹⁰⁴ SABCL, Vol. 17, p. 1.

*

Lieve Moeder,

Over wat je me gisteren vertelde: had het Goddelijke Zijn Bewustzijn niet naar de aarde gestuurd? Maar de hele schepping heeft het Goddelijke vanaf het allereerste begin in zich, nietwaar?

Ja.

En waarom werden de primitieve mensen aan hun lot overgelaten?

De primitieve mensen stonden nog te dicht bij het dier om een relatie aan te gaan met het Innerlijke Goddelijke; het is pas geleidelijk, door duizenden jaren van opstijgende evolutie, dat de mens heeft geleerd bewust te zijn. Nu zijn ze klaar om een veel hoger bewustzijn te manifesteren, het bewustzijn dat volledig zal werken in de supermens; en daarom is dit bewustzijn naar de aarde gekomen om te werken in allen die er klaar voor zijn het te ontvangen.

Zegeningen.

30 december 1969

*

Lieve Moeder,

"De wereld bereidt zich voor op een grote verandering. Wilt u helpen?" ¹⁰⁵

Wat is deze grote verandering waar u het over heeft? En hoe kunnen wij daaraan bijdragen?

Deze grote verandering is de verschijning op aarde van een nieuw ras dat voor de mens zal zijn wat de mens voor het dier is. Het bewustzijn van dit nieuwe ras is al werkzaam op aarde om licht te geven aan allen die in staat zijn het te ontvangen en er acht op te slaan.

Zegeningen.

2 januari 1970

*

Lieve Moeder,

Hoe moet het nieuws van de dood worden ontvangen, vooral wanneer het iemand in onze omgeving betreft?

Zeg tot de Allerhoogste Heer: "Uw Wil geschiede", en blijf zo vredig mogelijk.

¹⁰⁵ De Nieuwjaarsboodschap van de Moeder van 1970.

Als de overledene iemand is van wie men houdt, moet men zijn liefde in vrede en rust op hem concentreren, want dat is wat de overledene het meest kan helpen.

Zegeningen.

16 januari 1970

*

Lieve Moeder,

Hoe moeten we een film kijken? Als we ons identificeren met de personages en als de film tragisch of vol spanning is, raken we er zo in op dat we huilen of bang zijn. En als we ons afzijdig houden, kunnen we het niet goed waarderen. Dus wat moeten we doen?

Het is het vitale dat geraakt en ontroerd wordt.

Als je mentaal kijkt, is de interesse niet meer hetzelfde; In plaats van ontroerd of bezorgd te zijn, kun je rustig de waarde van een film beoordelen, of hij goed gemaakt of geacteerd is, of de scènes artistieke waarde hebben.

In het eerste geval ben je een "goed publiek", in het tweede ben je rustiger.

Zegeningen.

30 januari 1970

*

Lieve Moeder,

Hoe zouden we weten wat er in andere landen en zelfs in ons eigen land gebeurt als we geen kranten lezen? We krijgen er tenminste een idee van, toch?

Of zou het beter zijn om ze helemaal niet te lezen?

Ik heb niet gezegd dat je geen kranten mag lezen. Ik zei dat je niet blindelings alles moet geloven wat je leest; je moet weten dat de waarheid totaal anders is.

Zegeningen.

4 februari 1970

*

Lieve Moeder,

Hoe kunnen we de waarheid van de feiten kennen door kranten te lezen? Wat is de beste manier om de waarheid van de wereld te kennen?

De beste manier is om de waarheid in onszelf te vinden – dan zullen we de Waarheid kunnen zien, waar die ook is.

Zegeningen.

5 februari 1970

Serie Veertien

Serie Veertien

Brieven aan een Sadhak

Aan een sadhak van de Sri Aurobindo Ashram

We bevinden ons op een overgangsmoment in de geschiedenis van de aarde. Het is slechts een moment in de eeuwige tijd, maar dit moment is lang vergeleken met het menselijk leven. Materie verandert om zich voor te bereiden op de nieuwe manifestatie, maar het menselijk lichaam is niet plastisch genoeg en biedt weerstand; daarom neemt het aantal onbegrijpelijke aandoeningen en zelfs ziekten toe en wordt het een probleem voor de medische wetenschap.

De remedie ligt in de vereniging met de goddelijke krachten die aan het werk zijn en een ontvankelijkheid vol vertrouwen en vrede die de taak gemakkelijker maakt.

18 november 1971

*

Wie nu vooruitgang wil boeken, heeft een uitzonderlijke kans, omdat de transformatie begint met het openen van het bewustzijn voor de werking van de nieuwe krachten; zo hebben individuen een unieke en prachtige kans om zich open te stellen voor de goddelijke invloed.

20 november 1971

*

Het doel van het individuele bestaan is de vreugde van het ontdekken van het Goddelijke en de vereniging met Hem. Wanneer men dit heeft begrepen, is men klaar om de kracht te vinden om alle moeilijkheden te overwinnen.

22 november 1971

*

Een overwinning op de lagere natuur geeft een diepere en meer blijvende vreugde dan welk extern succes dan ook.

24 november 1971

*

Sri Aurobindo heeft ons een paar van de wonderen onthuld die de toekomst de aarde zal brengen en heeft ons aangemoedigd ons daarop voor te bereiden.

27 november 1971

*

Iedereen heeft zijn ego en alle ego's staan met elkaar op gespannen voet. Pas wanneer men zich van het ego ontdoet, wordt men een vrij wezen.

Om vrij te zijn, moet men alleen aan het Goddelijke toebehoren.

3 december 1971

*

In de moeilijke uren van het leven is het de dwingende plicht van ieder om zijn ego te overwinnen in een totale en onvoorwaardelijke zelfgave aan het Goddelijke. Dan zal het Goddelijke je laten doen wat je moet doen.

4 december 1971

*

Allerhoogste Heer, Oneindige Wijsheid,

In dit gevaarlijke uur, waarin egoïsmes met elkaar in conflict zijn en zich laten gelden, ligt de enige veiligheid in het zoeken van toevlucht bij U!

Geef dat niets in ons een obstakel mag zijn voor de vervulling van Uw Wil.

Geef dat wij bewuste en effectieve medewerkers mogen worden in de vervulling van Uw Wil.

5 december 1971

*

Moeilijke uren komen naar de aarde om de mens ertoe te dwingen hun kleine persoonlijke egoïsme te overwinnen en zich uitsluitend tot het Goddelijke te wenden voor hulp en licht. De wijsheid van de mens is onwetend. Alleen het Goddelijke weet het.

7 december 1971

*

Ons menselijk bewustzijn heeft vensters die openstaan naar het Oneindige. Maar over het algemeen houden mensen deze vensters zorgvuldig gesloten. We moeten ze wijd openzetten en het Oneindige vrijelijk in ons laten binnenkomen om ons te transformeren.

Twee voorwaarden zijn noodzakelijk om de vensters te openen:

(1) vurige aspiratie;

(2) progressieve afschaffing van het ego.

De goddelijke hulp is verzekerd voor hen die oprecht aan het werk gaan.

8 december 1971

*

Het ego was noodzakelijk om het individuele wezen te vormen. De vernietiging ervan is daarom moeilijk. Er is een veel betere, zij het moeilijkere

oplossing: het transformeren en er een instrument van het Goddelijke van maken.

Ego's die bekeerd zijn en zich volledig aan het Goddelijke wijden, worden bijzonder krachtige en effectieve instrumenten.

De inspanning is moeilijk en vereist absolute en standvastige oprechtheid, maar voor degenen met een sterke wil, een vurige aspiratie en een onwrikbare oprechtheid is het de moeite waard om te doen.

De methode voor elk individu wordt uitgewerkt naarmate de activiteit vordert, want elk ego heeft zijn eigen karakter en heeft een specifieke methode nodig. De enige kwaliteiten die voor iedereen onmisbaar zijn, zijn absolute doorzettingsvermogen en oprechtheid. De minste neiging tot zelfbedrog maakt succes onmogelijk.

9 december 1971

*

Voor jou is de beste manier om te beginnen je psychische wezen te vinden, je daarop te concentreren door het de getuige te maken van al je innerlijke bewegingen en de rechter over alles wat je wel of niet moet doen, en ernaar te streven je externe natuur aan zijn beslissingen te onderwerpen.

11 december 1971

*

Het psychische wezen is het individuele omhulsel van de Goddelijke Aanwezigheid. Het bevindt zich diep in jezelf, voorbij alle gedachten.

11 december 1971

*

Communicaties van de psyche komen niet in mentale vorm. Het zijn geen ideeën of redeneringen. Ze hebben hun eigen karakter, dat zich duidelijk onderscheidt van het verstand, zoiets als een gevoel dat zichzelf begrijpt en handelt.

Van nature is de psyche kalm, stil en stralend, begripvol en genereus, breed en vooruitstrevend. Zijn voortdurende inspanning is gericht op begrijpen en vooruitgang.

Het denkvermogen beschrijft en verklaart.

De psyche ziet en begrijpt.

13 december 1971

*

De psyche is zich bewust van zijn progressieve ontwikkeling gedurende opeenvolgende levens op aarde, en heeft daardoor een herinnering aan de belangrijke momenten in zijn vorige levens.

Hoe meer de psyche heeft deelgenomen aan deze fysieke levens op aarde, hoe talrijker en preciezer zijn herinneringen zijn.

14 december 1971

*

Je alleen voelen te midden van mensen is een teken dat je de behoefte begint te voelen om in je eigen wezen contact te maken met de Goddelijke Aanwezigheid. Je moet je dus in stilte concentreren en proberen diep van binnen de Goddelijke Aanwezigheid te ontdekken in de diepten van je bewustzijn, voorbij alle mentale activiteit.

16 december 1971

*

Er komt een moment waarop het leven ondraaglijk wordt zonder de Goddelijke Aanwezigheid. Geef je daarom volledig over aan het Goddelijke en je zult in het Licht verschijnen.

17 december 1971

*

Eén moment van bewuste verbondenheid met het Goddelijke kan alle weerstand verbrijzelen, hoe krachtig die ook mag zijn.

18 december 1971

*

In stilte ligt de grootste ontvankelijkheid. En in een onbeweeglijke stilte wordt de grootste actie verricht.

Laten we leren stil te zijn, zodat de Heer ons kan gebruiken.

19 december 1971

*

We zullen een grote sprong naar realisatie hebben gemaakt wanneer we alle defaitisme uit ons bewustzijn hebben verdreven.

Door ons geloof in de Goddelijke Genade te vervolmaken, zullen we in staat zijn het defaitisme van het onderbewuste te overwinnen.

20 december 1971

*

Totale vereniging en de volmaakte manifestatie van het Goddelijke zijn de enige middelen om een einde te maken aan het lijden en de ellende van de fysieke wereld, die de oorzaak zijn van onderbewust pessimisme. Alleen in volmaakte vereniging met het Goddelijke kan het bewustzijn uittreden tot de eeuwige vreugde. En deze bewuste vereniging is het ware doel van het aardse bestaan.

21 december 1971

*

Weten waarom we leven: de ontdekking van het Goddelijke en de bewuste eenheid met Hem.

Het streven om ons uitsluitend op deze realisatie te concentreren.

Weten hoe we alle omstandigheden kunnen transformeren tot een middel om dit doel te bereiken.

22 december 1971

*

Gebod

O Heer, wek in mij het vurige verlangen om U te kennen.

Ik streef ernaar mijn leven aan Uw dienst te wijden.

24 december 1971

*

Het beste wat we kunnen doen om onze dankbaarheid te uiten, is al het egoïsme in onszelf te overwinnen en ons voortdurend in te spannen voor deze transformatie. Het menselijk egoïsme weigert afstand te doen op grond van het feit dat anderen niet getransformeerd worden. Maar dat is de vesting van de kwade wil, want ieders plicht is zichzelf te transformeren, ongeacht wat anderen doen.

Als mensen wisten dat deze transformatie, de afschaffing van egoïsme, de enige manier is om voortdurende vrede en vreugde te bereiken, zouden ze ermee instemmen om de nodige inspanning te leveren. Dit is dus de overtuiging die in hen moet ontwaken.

Iedereen moet herhaaldelijk worden verteld: werp je ego af en er zal vrede in je heersen.

De Goddelijke hulp beantwoordt altijd aan een oprecht verlangen.

25 december 1971

*

Mensen kunnen worden ingedeeld in vier hoofdcategorieën, afhankelijk van hun levenshouding:

(1) Zij die voor zichzelf leven. Ze beschouwen alles in relatie tot zichzelf en handelen ernaar. De overgrote meerderheid van de mensen is zo.

(2) Degenen die hun liefde aan een ander mens geven en voor hem leven. Wat het resultaat betreft, hangt alles natuurlijk af van de persoon die men kiest lief te hebben.

(3) Degenen die hun leven wijden aan de dienst aan de mensheid door middel van een activiteit die niet voor persoonlijke bevrediging wordt gedaan, maar die werkelijk nuttig is voor anderen, zonder berekening en zonder persoonlijk voordeel van hun werk te verwachten.

(4) Degenen die zich volledig aan het Goddelijke geven en alleen voor Hem en door Hem leven. Dit houdt in dat men de inspanning levert die nodig is om het Goddelijke te vinden, zich bewust is van Zijn Wil en uitsluitend werkt om Hem te dienen.

In de eerste drie categorieën is men van nature onderworpen aan de gewone wet van lijden, teleurstelling en verdriet.

Alleen in de laatste categorie – als men die in alle oprechtheid heeft gekozen en met onfeilbaar geduld heeft nagestreefd – vindt men de zekerheid van totale vervulling en een constante, stralende vrede.

26 december 1971

*

Leef niet om gelukkig te zijn, leef om het Goddelijke te dienen, en het geluk dat je geniet zal alle verwachtingen overtreffen.

28 december 1971

*

We bevinden ons op een beslissend moment in de geschiedenis van de aarde. De aarde bereidt zich voor op de komst van de supermens en daardoor verliest de oude manier van leven zijn waarde. We moeten moedig het pad van de toekomst betreden, ondanks de nieuwe eisen. De kleinzieligheden die ooit draaglijk waren, zijn dat niet langer. We moeten onszelf verruimen om te ontvangen wat komen gaat.

29 december 1971

*

Het resultaat van de schepping is een gedetailleerde vermenigvuldiging van bewustzijn.

Wanneer de visie op het geheel en de visie op alle details verenigd zijn in één enkel actief bewustzijn, zal de schepping haar progressieve perfectie hebben bereikt.

8 januari 1972

*

In tijd en ruimte hebben geen twee mensen hetzelfde bewustzijn, en de som van al deze bewustzijnen is slechts een gedeeltelijke en verminderde manifestatie van het Goddelijk Bewustzijn.

Daarom zei ik "progressieve perfectie", omdat de manifestatie van het bewustzijn van details oneindig en oneindig is.

9 januari 1972

*

De eerste voorwaarde is om geen eigen persoonlijk belang als doel te hebben.

De eerste vereiste kwaliteiten zijn stoutmoedigheid, moed en doorzettingsvermogen.

En dan het besef dat men niets weet vergeleken met wat men zou moeten weten, dat men niets kan doen vergeleken met wat men zou moeten doen, dat men niets is vergeleken met wat men zou moeten zijn.

Men moet een onveranderlijke wil hebben om te verwerven wat ontbreekt in iemands natuur, om te weten wat men nog niet weet, om te kunnen doen wat men nog niet kan.

Men moet voortdurend vooruitgang boeken in het licht en de vrede die voortkomen uit de afwezigheid van persoonlijke verlangens.

Men zou als programma kunnen nemen:

"Altijd beter. Vooruit!"

En slechts één doel hebben: het Goddelijke kennen om Hem te kunnen manifesteren.

Volhard, en wat je vandaag niet kunt, zul je morgen kunnen doen.

11 januari 1972

*

Moeder, is het mogelijk om in jezelf het vermogen tot genezing te ontwikkelen?

In principe is alles mogelijk door je bewust te verenigen met de Goddelijke Kracht.

Maar er moet een methode gevonden worden, en die hangt af van het geval en het individu.

De eerste voorwaarde is een fysieke natuur die energie geeft in plaats van energie aan anderen te onttrekken.

De tweede onmisbare voorwaarde is te weten hoe je energie van bovenaf kunt onttrekken, uit de onuitputtelijke, onpersoonlijke bron.

12 januari 1972

*

Zo geldt: hoe meer je uitgeeft, hoe meer je ontvangt, en word je een onuitputtelijk kanaal in plaats van een vat dat zichzelf leegmaakt door te geven.

Het is door standvastig streven dat je leert.

13 januari 1972

*

Oprechtheid, nederigheid, doorzettingsvermogen en een onverzadigbare dorst naar vooruitgang zijn essentieel voor een gelukkig en vruchtbaar leven. Bovenal moet je ervan overtuigd zijn dat de mogelijkheid tot vooruitgang onbegrensd is. Vooruitgang is jeugd; Je kunt jong zijn op je honderdste.

14 januari 1972

*

Wanneer het lichaam de kunst heeft geleerd om voortdurend voort te gaan naar een toenemende perfectie, zijn we goed op weg om de onvermijdelijkheid van de dood te overwinnen.

16 januari 1972

*

Als de groei van het bewustzijn als het belangrijkste levensdoel zou worden beschouwd, zouden veel moeilijkheden een oplossing vinden.

De beste manier om te voorkomen dat we ouder worden, is door vooruitgang tot ons levensdoel te maken.

18 januari 1972

*

Door voortdurend te leren, niet alleen intellectueel maar ook psychologisch, om vooruitgang te boeken in ons karakter, om onze kwaliteiten te cultiveren en om onze tekortkomingen te corrigeren, zodat alles een kans kan zijn om ons te genezen van onwetendheid en onvermogen — dan wordt het leven enorm interessant en de moeite waard.

27 januari 1972

*

Sri Aurobindo kwam op aarde om de manifestatie van de supramentale wereld aan te kondigen. En niet alleen kondigde hij deze manifestatie aan, maar hij belichaamde ook deels de supramentale kracht en gaf ons het voorbeeld van wat we moeten doen om ons voor te bereiden op deze manifestatie. Het beste wat we kunnen doen is alles wat hij ons heeft verteld bestuderen, ernaar streven zijn voorbeeld te volgen en ons voorbereiden op de nieuwe manifestatie.

Dit geeft het leven zijn ware betekenis en zal ons helpen alle obstakels te overwinnen.

Laten we leven voor de nieuwe schepping en we zullen steeds sterker worden, terwijl we jong en vooruitstrevend blijven.

30 januari 1972

*

De energieën die mensen gebruiken voor voortplanting en die zo'n overheersende plaats in hun leven innemen, zouden daarentegen gesublimeerd en gebruikt moeten worden voor vooruitgang en hogere ontwikkeling, om de komst van het nieuwe ras voor te bereiden. Maar eerst moeten het vitale en het fysieke vrij zijn van alle verlangen — anders lokt men onheil aan.

31 januari 1972

*

Het eerste wat het fysieke bewustzijn moet begrijpen, is dat alle moeilijkheden die we in het leven tegenkomen voortkomen uit het feit dat we niet uitsluitend op het Goddelijke vertrouwen voor de hulp die we nodig hebben.

Alleen het Goddelijke kan ons bevrijden van het mechanisme van de universele Natuur. En deze bevrijding is onmisbaar voor de geboorte en ontwikkeling van het nieuwe ras.

Alleen door ons volledig aan het Goddelijke te geven in volmaakt vertrouwen en dankbaarheid, zullen de moeilijkheden worden overwonnen.

1 februari 1972

*

Wil je wat het Goddelijke wil, in alle oprechtheid, dan is dat de essentiële voorwaarde voor vrede en vreugde in het leven. Bijna alle menselijke ellende komt voort uit het feit dat mensen er bijna altijd van overtuigd zijn dat ze beter weten dan het Goddelijke wat ze nodig hebben en wat het leven hen zou moeten geven. De meeste mensen willen dat andere mensen zich aan hun verwachtingen en omstandigheden aanpassen aan hun verlangens – daarom lijden ze en zijn ze ongelukkig.

Alleen wanneer men zich in alle oprechtheid aan de Goddelijke Wil overgeeft, ervaart men de vrede en kalme vreugde die voortkomen uit het opheffen van verlangens.

Het psychische wezen weet dit met zekerheid; dus door zich te verenigen met zijn psychische vermogens, kan men het weten. Maar de eerste voorwaarde is niet onderworpen te zijn aan zijn verlangens en ze te verwarren met de waarheid van zijn wezen.

4 februari 1972

*

De eerste noodzaak voor ieder is zijn eigen transformatie, en de beste manier om de wereld te helpen is het Goddelijke zelf te realiseren.

5 februari 1972

*

In de diepten van ons wezen, in de stilte van de contemplatie, overspoelt een lichtende kracht ons bewustzijn met een immense en stralende vrede die alle onbeduidende reacties overwint en ons voorbereidt op de vereniging met het Goddelijke – het doel van het individuele bestaan.

6 februari 1972

*

Het doel en de bestemming van het leven zijn dus niet lijden en strijd, maar een almachtige en gelukkige realisatie.

Al het andere is een pijnlijke illusie.

7 februari 1972

*

Toen de mensheid voor het eerst werd geschapen, was het ego het verbindende element. Rond het ego werden de verschillende zijnstoestanden gegroepeerd; maar nu de geboorte van de supermenselijkheid wordt voorbereid, moet het ego verdwijnen en plaatsmaken voor het psychische wezen, dat langzaam door goddelijke tussenkomst is gevormd om het Goddelijke in de mens te manifesteren.

Het is onder psychische invloed dat het Goddelijke zich in de mens manifesteert en zo de komst van de supermenselijkheid voorbereidt.

De psyche is onsterfelijk en het is via de psyche dat onsterfelijkheid zich op aarde kan manifesteren.

Het belangrijkste is nu om je medium te vinden, je ermee te verenigen en het de plaats te laten innemen van het ego, dat gedwongen zal worden zich te bekeren of te verdwijnen.

8 februari 1972

*

Het eerste wat je onderweg leert, is dat de vreugde van geven veel groter is dan de vreugde van nemen.

Dan leer je geleidelijk dat jezelf vergeten de bron is van onveranderlijke vrede. Later, in deze zelfvergetelheid, vind je het Goddelijke, en dat is de bron van een steeds toenemende gelukzaligheid.

Sri Aurobindo vertelde me ooit dat als mensen dit wisten en ervan overtuigd waren, ze allemaal yoga zouden willen doen.

9 februari 1972

*

Het menselijk bewustzijn is zo verdorven dat mensen de ellende van het ego en zijn onwetendheid verkiezen boven de stralende vreugde die voortkomt uit een oprechte overgave aan het Goddelijke. Hun blindheid is zo groot dat ze zelfs weigeren het experiment uit te proberen en liever onderworpen zijn aan de ellende van hun ego dan de nodige moeite te doen om ervan af te komen.

Ze zijn zo volkomen blind dat ze niet zouden aarzelen om het Goddelijke tot slaaf van hun ego te maken, als dat mogelijk was, om te voorkomen dat ze zich aan het Goddelijke overgeven.

10 februari 1972

*

Allerhoogste Heer, leer ons stil te zijn, zodat we in de stilte Uw kracht kunnen ontvangen en Uw wil kunnen begrijpen.

11 februari 1972

*

Wij willen ware dienaren van het Goddelijke zijn.

“Allerhoogste Heer, Volmaakt Bewustzijn, U alleen weet waarlijk wie we zijn, wat we kunnen doen, welke vooruitgang we moeten boeken om in

staat en waardig te zijn U te dienen zoals we zouden willen. Maak ons bewust van onze mogelijkheden, maar ook van onze moeilijkheden, zodat we ze kunnen overwinnen om U trouw te dienen.”

Het allerhoogste geluk is ware dienaren van het Goddelijke te zijn.

14 februari 1972

*

Voor hen die altijd vooruit willen komen, zijn er drie belangrijke manieren om vooruit te komen:

- (1) Het veld van iemands bewustzijn verruimen.
- (2) Steeds beter en vollediger begrijpen wat men weet.
- (3) Het Goddelijke vinden en zich steeds meer overgeven aan zijn Wil.

Met andere woorden, dit betekent:

- (1) De mogelijkheden van het instrument voortdurend verrijken.
- (2) De werking van dit instrument onophoudelijk perfectioneren.
- (3) Dit instrument steeds ontvankelijker en gehoorzamer maken voor het Goddelijke.

Steeds meer dingen leren begrijpen en doen. Zichzelf zuiveren van alles wat iemand ervan weerhoudt zich volledig over te geven aan het Goddelijke. Zijn bewustzijn steeds ontvankelijker maken voor de Goddelijke Invloed.

Men zou kunnen zeggen: zich steeds meer verruimen, zich steeds meer verdiepen, zich steeds meer volledig overgeven.

15 februari 1972

*

Wat gewoonlijk trouw wordt genoemd, is een nauwgezette naleving van de beloften die men heeft gedaan. Maar de enige ware en bindende trouw is trouw aan het Goddelijke – en dat is de trouw die we allemaal zouden moeten verwerven door oprechte en volgehouden inspanning.

Wanneer het hele wezen, in al zijn delen en al zijn activiteiten, in alle oprechtheid tot het Goddelijke kan zeggen:

"Wat U ook wilt, wat U ook wilt",

dan is men goed op weg naar ware trouw.

17 februari 1972

*

Het leven op aarde is in wezen een veld van vooruitgang. Maar hoe kort is het leven voor alle vooruitgang die geboekt moet worden!

Je tijd verspillen met het zoeken naar bevrediging van je onbeduidende verlangens is pure dwaasheid. Waar geluk is alleen mogelijk wanneer je het Goddelijke hebt gevonden.

19 februari 1972

*

Allerhoogste Heer, Volmaaktheid die we moeten worden, Volmaaktheid die we moeten manifesteren.

Dit lichaam leeft alleen door U en blijft U herhalen: "Wat U ook wilt, wat U ook wilt" tot de dag dat het automatisch zal weten wat U wilt, omdat zijn bewustzijn volledig verenigd zal zijn met het Uwe.

23 februari 1972

*

Geef dat ik mij bewust mag worden van Uw Aanwezigheid.

9 maart 1972

*

Heer, wij smeken U, geef dat niets in ons Uw Aanwezigheid mag verwerpen en dat we mogen worden wat U wilt dat we zijn; geef dat alles in ons zich mag conformeren aan Uw Wil.

12 maart 1972

*

Heer, geef ons de stilte van Uw contemplatie, de stilte rijk aan Uw effectieve Aanwezigheid.

13 maart 1972

*

Geef dat onze stilte gevuld mag zijn met Uw Aanwezigheid en dat we ons daar volledig van bewust mogen zijn.

Geef dat we mogen weten dat U ons leven, ons bewustzijn en ons bestaan bent, en dat zonder U alles slechts illusie is.

14 maart 1972

*

Geef dat we ons mogen identificeren met Uw Eeuwige Bewustzijn, zodat we werkelijk mogen weten wat Onsterfelijkheid is.

16 maart 1972

*

Om ons voor te bereiden op onsterfelijkheid, moet het bewustzijn van het lichaam zich eerst identificeren met het Eeuwige Bewustzijn.

17 maart 1972

*

Een vijftienjarig meisje vroeg: "Wat is Waarheid?"

Ik antwoordde: "De Wil van de Allerhoogste Heer."

Het is een onderwerp voor contemplatieve meditatie.

18 maart 1972

*

Deze waarheid die de mens tevergeefs heeft gezocht te kennen, zal het geboorterecht zijn van het nieuwe ras, het ras van morgen, de supermens.

Leven volgens de Waarheid zal zijn geboorterecht zijn.

Laten we ons best doen om de komst van het Nieuwe Zijn voor te bereiden. Het denkvermogen moet stil worden en vervangen worden door het Waarheidsbewustzijn – het bewustzijn van details in harmonie met het bewustzijn van het geheel.

19 maart 1972

Noot over de teksten

De veertien correspondenties in dit deel werden eerst afzonderlijk gepubliceerd in boeken en tijdschriften uitgegeven door de Sri Aurobindo Ashram. De meeste ervan verschenen in het *Bulletin van Sri Aurobindo International Centre of Education*, een tweetalig kwartaalblad in het Frans en Engels, of in *Mother India*, een maandblad in het Engels. De correspondenties werden voor het eerst gezamenlijk in het Engels gepubliceerd in 1987 in de eerste editie van dit deel. Ze werden voor het eerst gezamenlijk in het Frans gepubliceerd in 1994, onder de titel *Quelques Reponses de la Mère-1*.

Twaalf van deze correspondenties waren geheel of gedeeltelijk in het Frans geschreven; twee waren volledig in het Engels. De oorspronkelijke vertalingen van het materiaal in het Frans werden herzien voor publicatie in 1987 in de eerste editie.

In vijf correspondentie is een deel van het oorspronkelijk gepubliceerde materiaal verwijderd – namelijk de korte woorden van bemoediging of bezorgdheid van de Moeder (tenzij deze voorkomen in een langer antwoord), haar opmerkingen en beslissingen over alledaagse zaken (tenzij deze haar standpunt of werkwijze aangeven), en alle antwoorden van weinig algemeen belang. In twee van de series is tot nu toe ongepubliceerd materiaal toegevoegd.

De teksten van deze tweede editie (2003) zijn dezelfde als die van de eerste editie, met uitzondering van de correctie van typografische fouten en de herziening van enkele vertalingen.

Details over de afzonderlijke series volgen.

Serie Eén. Origineel in het Frans. Voor het eerst gepubliceerd in het Frans in februari 1978 in Cahier nr. 31 van het Centre d'Etudes Sri Aurobindo (Parijs). Vervolgens gepubliceerd in het Frans, met een Engelse vertaling, in het *Bulletin* van augustus 1979. Hetzelfde materiaal is opgenomen in dit deel.

Serie Twee. Origineel in het Frans, met uitzondering van achtentwintig antwoorden in het Engels. Eerst gepubliceerd in Engelse vertaling in *My Little Smile* (1977). Ongeveer zestig procent van dat materiaal is hier opgenomen. Daarnaast zijn er ongeveer vijftientwintig pagina's met nieuw materiaal, geselecteerd uit de oorspronkelijke manuscripten, die voor het eerst in 1980 werden gepubliceerd. De volgende antwoorden van de Moeder zijn in het Engels geschreven: de eerste zesde, achtste en tiende ongedateerde antwoorden aan het begin van de serie; het antwoord van 14 december 1931; de antwoorden in 1932 van 9, 14 en 15 juni; 25 juni (behalve de laatste notitie van die datum); 27 juni en 1 juli; 20 juli (eerste antwoord van die datum); 21 juli (behalve de tweede en laatste notities); 29 juli (alleen de laatste alinea); 30 juli; 6, 10, 15, 16 en 25 augustus; 5 en 26 september; 9 november en 3 december; en het antwoord van 1940 beginnend met "Een jaar".

Serie Drie. Origineel in het Frans, met uitzondering van de twee antwoorden van 6 september 1936, die in het Engels waren geschreven. Ongeveer een kwart van de correspondentie werd gepubliceerd in de *Bulletin*-uitgaven van

augustus en november 1974 en februari 1975. De volledige correspondentie verscheen in *My Little Smile* (1977). Ongeveer vijfendertig procent van het geheel wordt hier gepresenteerd.

Serie Vier. Origineel in het Engels. De volledige correspondentie, met de antwoorden van zowel Sri Aurobindo als de Moeder, werd voor het eerst gepubliceerd in de uitgaven van oktober en november 1977 van *Mother India*. Ongeveer de helft van de antwoorden van de Moeder is in deze uitgave opgenomen.

Serie Vijf. Origineel in het Frans, met uitzondering van dertien antwoorden in het Engels. Een klein deel van de correspondentie werd gepubliceerd in *Breath of Grace* (1973), pagina's 94-105. Een uitgebreide selectie, met de antwoorden van zowel Sri Aurobindo als de Moeder, werd geserialiseerd in de *Bulletin*-uitgaven van februari, april en augustus 1980. Van dat materiaal is ongeveer de helft van de antwoorden van de Moeder in deze bundel opgenomen. De volgende antwoorden werden in het Engels geschreven: 14 maart en 22 augustus 1932, 6 en 9 maart 1934, 13 september 1937, 10 april 1942, 12 december 1953, 23 maart 1954, 26 januari 1956, en aan het einde van de serie de ongedateerde antwoorden die begint met "Your going away", "You need not", "Do not accept" en "Each time that" (behalve de zin "Vrede, vrede, O mijn hart!", waarvan het origineel "*Paix, paix, O mon coeur!*" is).

Serie Zes. Origineel in het Frans. Ongeveer twintig procent van de correspondentie verscheen in Engelse vertaling in de *Sri Aurobindo Circle* van 1955. De volledige correspondentie verscheen voor het eerst in 1964 — in het Frans als *Quelques réponses de la Mère*, en in het Engels als *Some Answers from the Mother*. Hetzelfde materiaal wordt hier gepresenteerd. Deze serie is niet in chronologische volgorde gerangschikt, zoals de andere, maar is grofweg verdeeld in dertien secties naar onderwerp; dit is de vorm waarin deze in 1964 werd gepubliceerd.

Serie Zeven. Origineel in het Engels. Ongeveer de helft van de correspondentie werd gepubliceerd in *Breath of Grace* (1973), pagina's 182-94. De volledige verzameling, met de antwoorden van zowel Sri Aurobindo als de Moeder, werd gepubliceerd in de *Bulletin*-uitgaven van februari, april en augustus 1981. Van dat materiaal verschijnen ongeveer de helft van de antwoorden van de Moeder in deze uitgave.

Serie Acht. Origineel in het Frans. Eerst gepubliceerd in het Frans, met een Engelse vertaling, in *Mother India* van februari tot augustus 1960. Hetzelfde materiaal, in chronologische volgorde, verschijnt hier.

Serie Negen. Origineel in het Frans. Ongeveer de helft van deze antwoorden werd gepubliceerd in het Franse origineel, met een Engelse vertaling, in de *Mother India*-uitgaven van juni, augustus, oktober en december 1960. Twee andere antwoorden verschenen in de *Bulletin*-uitgaven van augustus 1962 en februari 1963. De rest van het materiaal werd voor het eerst gepubliceerd in 1980 in de eerste editie van deze uitgave.

Serie Tien. Origineel in het Frans. Voor het eerst gepubliceerd in het *Bulletin* van april 1973 tot november 1975. Ongeveer tien procent van de brieven – specifiek over onderwijs – werd in 1978 gepubliceerd in *On Education*, Collected Works Volume 12, Deel Twee, Sectie VI. Het huidige deel bevat de volledige correspondentie. De eerste zin van het antwoord van de Moeder van 30 december 1964 was in het Engels geschreven.

Serie Elf. Origineel in het Frans. Eerst gepubliceerd in de *Bulletin*-uitgaven van november 1978 en februari 1979.

Serie Twaalf. Origineel in het Frans. Eerst gepubliceerd in de *Bulletin*-uitgaven van augustus en november 1970.

Serie Dertien. Origineel in het Frans. Eerst gepubliceerd in de *Bulletin*-uitgaven van februari en april 1971. De derde alinea van het antwoord van de Moeder van 6 september 1969 was in het Engels geschreven, evenals de woorden "self-fulfilment", "to be successful" en "self-realisation" in het antwoord van 14 september 1969.

Serie Veertien. Origineel in het Frans. Eerst gepubliceerd in het *Bulletin* van april 1972 tot februari 1973.